

Barcode : 99999990292393

Title - Patanjala yoga sutriya

Author - Vaehaspati misra

Language - sanskrit

Pages - 203

Publication Year - 1954

Barcode EAN.UCC-13

पातञ्जलयोगसूत्रीय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॐ

॥ व्यासभाष्यस्य

श्रीताराचरण तर्करत्न

परिशोधिता

॥ श्रीयुक्तबाबू अविनाशीलालस्या

ज्ञया

—ॐ—

मुम्बई हरिवंश लालेन मुद्रिता

—ॐ—

सम्वत् १९३२ सरे

30/17

YACHTER

वाणाली इष्टारम्

यन्त्रालये

लक्ष्मीकुंडे

पातञ्जलयोगसूत्रीय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॐ

॥ व्यासभाष्यस्य

श्रीताराचरण तर्करत्न

परिशोधिता

॥ श्रीयुक्तबाबू अविनाशीलालस्या

ज्ञया

—

मुन्शी हरिवंश लालेन मुद्रिता

—

संवत् १९३२ सरे

Sc 17

पुस्तकालय

वाराणसी इष्टाराख्य

यन्त्रालये

लक्ष्मीकुंडे

श्री श्रीगणेशायनमः पातंजलिसूत्रस्य व्याख्यातिख्यते

ॐ नमोभिजगदुत्पत्तिहेतवे च षकेतवे ॥ क्लेशकर्मवि
पाकादिरहितायहिताय च १ नत्वा पतंजलिमृषिं वे-
दव्यासेन भाषिते ॥ संक्षिप्तस्य पृथक् दूषार्थभाष्ये व्याख्या वि-
धास्यते २ ॥ ॥ इह हि भगवान्मतंजलिः प्रारिप्सितस्य
शास्त्रस्य संक्षेपतस्तात्पर्यार्थे प्रेक्षावत्पठ्यं गं श्रोतु
श्च सुखावबोधार्थमाचिरव्यासुरादाविदं सूत्रं रचयाम-
चकार ॥ अथ योगानुशासनं ॥ तत्र प्रथमावयवम-
थशब्दं व्याचष्टे ॥ अथेत्ययमधिकारार्थः ॥ ये षज्यो-
तिरिति वत्नत्वा नंतर्पर्यार्थः अनुशासनमिति हि शा-
स्त्रमाह अनुशिष्यतेनेनेति व्युत्पत्त्या नचास्य शब्द-
माद्यनंतरं प्रवृत्तिः अपितु तत्त्वज्ञानचिरव्यापयिषाः

नतरं जिज्ञासाज्ञानयोस्तस्यात् यथास्मायतेतस्मात्
 शांतोदांतउपरतस्तितिक्षुः समाहितोभूत्वालन्येवात्मा
 नं पश्येदित्यादि शिष्यप्रश्नतपश्चरणरसायनाद्युप-
 योगानंतर्त्यस्यचसंभवेपिनाभिधानं शिष्यप्रतीतिप्र-
 वृत्योरनुपयोगात् प्रामाणिकत्वेयोगानुशासनस्यत-
 दभावेप्युपेयत्वात् अप्रामाणिकत्वेचतद्भावेपि हे-
 यत्वात् एतेनतत्त्वज्ञानचिरव्यापयिषयोरानंतर्त्याभि-
 धानंपरास्तं अधिकारार्थत्वेतु ॥ शास्त्रेणाधिक्रिय-
 माणस्यप्रस्तूयमानस्ययोगस्याभिधानात् सकल-
 शास्त्रतात्पर्यार्थव्याख्यानेनशिष्यः सुखेनैवबोधित-
 ष्वप्रवर्तितश्चभवतीतिनिःश्रेयसस्यहेतुः समाधि-
 रितिहि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषुप्रसिद्धम् १॥ ॥
 ननुकिंसर्वसंदर्भगतोऽयशब्दोधिकारार्थः तथास-
 त्पथातोब्रह्मजिज्ञासेत्यादावपिप्रसंगद्व्यतआह
 अयमिति ननुहिरण्यगर्भेयोगस्यवक्तानान्यःपुरा-
 तनद्वतियोगियाज्ञवत्क्यस्मृतेः कथंपतंजलेर्योग-
 शास्त्रत्वमित्याशंक्यसूत्रकोरेणानुशासनमित्युक्तं
 शिष्टस्यशासनमनुशासनमित्यर्थः यदायमथश-
 ब्दोधिकारार्थस्तदैवंवाक्यार्थः संपद्यतेइत्याह यो-
 गानुशासनंशास्त्रमधिकृतमिति ननुव्युत्पाद्यमा-
 नतयायोगोत्राधिकृतोननुशास्त्रमित्यतआह वे-
 दितव्यमिति सत्यं ॥

सतुतद्विषयेणशास्त्रेणकरणेनव्युत्पाद्यःकरणगोचर
 श्रव्युत्पादकस्यव्यापारो नकर्मगोचरइतिकर्तृव्यापा
 रविवक्ष्यायोगविषयस्य शास्त्रस्याधिकृतत्वंवेदि-
 तव्यं शास्त्रव्यापारगोचरतयातुयोगएवाधिकृतइ
 तिभावः अधिकारार्थस्यचाथशब्दस्यान्यार्थनीयमा
 नोदकुंभदर्शनमिवश्रवणंमंगलायोपकल्पतइतिमं
 तव्यं शब्दसंदेहनिमित्तमर्थसंदेहमपनयतियोगः
 समाधिः युजसमाधावित्यसंयुत्यन्नःसमाध्यर्थोनतु
 युजिरयोगइत्यस्मात्संयोगार्थइत्यर्थः ननुसमाधिर-
 पिवक्ष्यमाणस्यांगिनेयोगस्यांगंनचांगमेवांगीत्यत
 आह सचसार्वभौमःचत्त्वर्थोगादंगिनंभिनत्ति भूमयो
 वस्थावक्ष्यमाणामधुमतीमधुप्रतीकाविशोकासंस्का
 रशेषांताश्चित्तस्य तासुसर्वासुविदितःसार्वभौमश्चि
 त्तनिरोधलक्षणोयोगस्तदंगंतुसमाधिर्नैवंभूतः व्युत्प
 त्तिनिमित्तमात्राभिधानंचैतद्योगः समाधिरितिअंगां-
 गिनेारभेदविवक्षामात्रेण प्रवृत्तिनिमित्तंतु योगशब्द
 स्यचित्तवृत्तिनिरोधएवेतिपरमार्थः वृत्तयोक्तानाम्या-
 त्माश्रयाणिअतस्तन्निरोधोप्यात्माश्रयएवेतियेपंश्र्यं
 तितन्निरासायाह॥चित्तस्यधर्मइति चित्तशब्देनांतः
 करणंबुद्धिमुपलक्षयति नहिक्लृष्टस्थनित्याचितिश-
 क्तिरपरिणामिनीज्ञानधर्माभवितुमर्हति बुद्धिस्तुभवे
 दितिभावः स्यादेतत्सार्वभौमश्चेयोगः हतभोःक्षितमू

ठविक्षिता अपि चित्तभूमयोस्ति च परस्परपेक्षया वृत्ति
 निरोधोप्यास्त्विति तत्रापि योगत्वं प्रसंग इत्याशंक्य हेयो
 पादेयभूमीरूपन्यस्यति क्षित्तमित्यादि क्षित्तं सदैव
 रजसा तेषु तेषु विषयेषु क्षिप्यमाणमत्यंतमस्थिरं मू
 ढं तु तमः समुद्रोका निद्रावृत्तिमंतं विक्षितं क्षितादि
 शिष्टं विशेषेण स्थेमबहुलस्य कादाचित्कः स्थेमा सान्वा
 स्यास्थेमबहुलतासांसिद्धिकी वा वक्ष्यमाणव्याधि-
 स्स्थानाद्यनंतरायजनितांवा एकाग्रमेकतानं निरुद्ध
 सकलवृत्तिकं संस्कारमात्रशेषोचितं निरुद्धं तत्र क्षि
 त्तमूढयोः सत्यपि परस्परपेक्षया वृत्तिनिरोधे पारंप
 र्येणापि निःश्रेयसहेतुभावाऽभावात् तदुपघातक-
 त्वाच्च योगपक्षादूरोत्सारितत्वमिति न तयोर्योगत्वं नि
 षिद्धं विक्षितस्य तु कादाचित्कसद्रूपविषयस्थेमशा
 लिनः संभाव्येत योगत्वमिति निषेधति तत्र विक्षिते
 चेतसि समाधिः कादाचित्कः सद्रूपविषयस्य चित्तस्य
 स्थेमानयोगपक्षे वर्तते कस्माद्यतस्तद्विषयविशेषो
 पसर्जनीभूतः विषयवर्गात्तर्गतस्य हि स्वरूपमेव दुर्ल
 भं प्रागेव कार्यकरणं न खलु दहनात्तर्गतं बीजं त्रिचतु
 रक्षणावस्थितमुत्तमप्यंकुराय कल्पत इति भावः ॥ य
 दि विक्षेपोपसर्जनीभूतः समाधिर्न योगः कस्तर्हि इत्य
 तत्राह यस्त्वेकाग्रे चेतसि द्दति भूतमिति समारोपित
 मर्थनिवर्तयति निद्रावृत्तिरपि स्वातंत्र्येन तमसि भूते-

भवत्येकाग्रेत्यत उक्तम् ॥ सदिति शोभनं नितांता वि
 भूतसत्त्वं तमः समुद्रेकस्त्वशोभनस्तस्य क्लेशहेतुत्वादिति
 योतनं हितत्वं ज्ञानमागमाद्वा अनुमानाद्वा भवदपि
 परोक्षरूपतया न साक्षात्कारवती मविद्यामुच्छिनत्ति
 द्विचंद्रदिङ्मोहादिष्वनुच्छेदकत्वादत आह ॥
 ह प्रेति प्रशब्दो हि प्रकर्षो यो तय न साक्षात्कारं सूचय
 ति अविद्यामूलत्वादस्मितादीनां क्लेशानां विद्यायाश्चावि
 द्योच्छेदरूपत्वात् विद्योदये चाविद्यादिक्लेशसमुच्छे
 दो विरोधित्वात् कारणविनाशाच्चेत्याह क्षिणोति चे
 ति अतएव कर्मरूपाणि बंधनानि श्लथयति कर्मचा
 त्रा पूर्वमभिमतं कार्यकारणोपचारात् श्लथयति स्व
 कार्यादवसादयति बध्यति हि सति मूले तद्विपाक इति
 किंच निरोधमभिमुखं करोत्यभिमुखी करोति स च संप्र
 ज्ञातश्चतुःप्रकार इत्याह स चेति असंप्रज्ञातमाह स
 र्ववृत्तीति रजस्तमोभयो किल प्रमाणादिवृत्तिः सा
 त्विकी वृत्तिमुपादाय संप्रज्ञाते निरुद्धा असंप्रज्ञाते
 तु सर्वासामेव निरोध इत्यर्थः तदिह भूमिद्वये स
 माप्त्या मधुमत्यादयो भूमयस्ताः सर्वास्ता सुवि
 दितः सार्वभौम इति सिद्धम् ॥ द्वितीयं सूत्रमवतार
 यति तस्य लक्षणेति तस्येति पूर्वसूत्रोपात्तं द्विवि
 धं योगं परामृशति योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः निरु
 ध्यते यस्य प्रमाणादिवृत्तयो वस्था विशेषे चित्तस्य

सोऽवस्थाविशेषोऽयोगः २॥ ॥ ननु संप्रज्ञातस्य यो
 गस्याव्यापकत्वादलक्षणमिदमनिरुद्धाहितत्र
 सात्विकीचित्तवृत्तिरित्यत आह सर्वशब्दाग्रहणा
 दिति यदि सर्वचित्तवृत्तिनिरोध इत्युच्येत भवेदव्याप-
 कं संप्रज्ञातस्य क्लेशकर्मविपाकांशयपरिपंथीचित्तवृ-
 त्तिनिरोधस्तु तमपि संगृह्णाति तत्रापि राजसतामस
 चित्तवृत्तिनिरोधात्तस्य च तद्वावादित्यर्थः कुतः पुनरेक-
 स्य चित्तस्य क्षिप्तादिभूमिसंबन्धः किमर्थं चैवमवस्थस्य
 चित्तस्य वृत्तयो निरोद्धव्या इत्याशंक्य प्रथमं तान् द्व-
 स्थासंबन्धे हेतुमुपन्यस्यति चित्तं हीति प्रख्याशीलत्वा
 त्त्वगुणं प्रवृत्तिशीलत्वाद्भोगुणं स्थितिशीलत्वात्त-
 मोगुणं प्रख्याग्रहणमुपलक्षणार्थं तेनान्येऽपि सात्वि-
 काः प्रसादलाघवघ्नीत्यादयः सूच्यंते प्रवृत्त्या च परित-
 पशोक्तादयो राजसाः प्रवृत्तिविरोधी तमोवृत्तिधर्मः ॥
 स्थितिः स्थितिग्रहणाद्दौर्वाचराण्येत्यादय उपलभ्यं-
 ते एतदुक्तं भवति एकमपि चित्तं त्रिगुण निर्मिततया
 गुणानां च वैषम्येण परस्परविमर्दवैचित्र्यादिचित्र
 परिणामं सद्नेकावस्थमुपपद्यत इति क्षिप्ताद्या एव
 चित्तस्य भूमिर्यथा संभवमवांतरावस्थाभेदवती राद-
 र्शयति प्रख्यारूपं हीति चित्तरूपेण परिणतं सत्त्वं चि-
 त्तसत्त्वं तदेवं प्रख्यारूपतया सत्त्वप्राधान्यं चित्तस्य द-
 र्शितं तत्र चित्ते सत्त्वात्किंचिदूने रजस्तमसीयदामियः

समेन भवतः तदैश्वर्यं च विषयाश्च शब्दादयस्तान्येव
 प्रियाण्यस्य तत्तथोक्तं सत्त्वप्राधान्यात् खलु चित्तं त
 त्वे प्रणिधिस्तदपि तत्त्वस्य तमसापि हितत्वाद्गणिमा
 दिक्मेव तत्त्वमभिमन्यमानं तत्प्रणिधित्तिप्रणि
 धत्ते चक्षुषं अथ रजसासिद्ध्यमाणं तत्राप्यलब्ध-
 स्थितितत्त्वियमात्रं भवति शब्दादिषु पुनरस्य स्वर
 सबाही प्रेमानिरूढ एव तदनेन विक्षिप्तं चित्तमुक्तम्
 क्षिप्तं चित्तं दर्शयन् मूढमपि सूचयति तदेव तमसेति
 यदा हितमोक्षो विजित्य प्रसृतं तदा चित्तसत्त्वावर
 कतमः समुत्सारणेऽशक्तत्वाद् रजसस्तमः स्थगितं चि
 त्तमधर्माद्युपगच्छति अज्ञानं च विपर्ययज्ञानं अभो
 वप्रत्ययालंबनं च निद्राज्ञानमुक्तं ततश्च मूढावस्था
 पिसूचितेति अनैश्वर्यं सर्वत्रेकाप्रतीयातः अधर्मा
 दिव्यासं चित्तं भवतीत्यर्थः यदा तु तदेव चित्तसत्त्वमा
 विर्भूतसत्त्वमपगततमः पटलं सरजस्कभवति तदा
 धर्मज्ञानं वैराग्यैश्वर्याण्युपगच्छतीत्याह प्रक्षीणेत्या
 दिमोहस्तमस्तदेव चावरणं प्रकर्षेण क्षीणं यस्य तत्त
 थोक्तं अतएव सर्वतो विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिं
 गपुरुषेषु प्रदीयमानं तथापि न धर्माद्यैश्वर्याय च क
 ल्पते प्रवृत्त्यभावादित्यत आह अनुविद्धं रजोमात्रया
 रजसः प्रवर्तकत्वाद् अस्ति धर्मादिरित्यर्थः तदनेन सं-
 प्रज्ञातसमाधिसंपन्नयोर्मधुभूमिकप्रज्ञाज्योतिषो

मध्यमयोर्योगिनोश्चित्तसत्त्वं संगृहीतं संप्रत्यतिक्वातः
 भावनीयस्य ध्यायिनश्चतुर्थस्य चित्तावस्थामाह तदे
 व चित्तं रजोलेशान्मलादपेतमतएव स्वरूपप्रतिष्ठम
 भ्यासवैराग्यपुटपाकप्रबंधविधूतजस्तमोमलस्य
 हि बुद्धिसत्त्वतपनीयस्य स्वरूपप्रतिष्ठस्य विषयेन्द्रि
 यप्रत्याहृतस्यावसिताधिकारतयान्वकार्यकारिणो
 विवेकरख्यातिः परं कार्यमवशिष्यत इत्याह सत्त्वपु
 रुषान्यतारख्यातिमान्नचित्तं धर्ममेघध्यानोपगंभव
 ति धर्ममेघश्च वक्ष्यते ॥ अत्रैव योगिजनप्रसिद्धिमा
 ह तदिति सत्त्वपुरुषान्यतारख्यातिमान्नचित्तं धर्ममेघ
 पर्यंतं प्रसंख्यानमित्याचक्षते ध्यायिनः चित्तसामा
 नाधिकराण्यं च धर्मधर्मिणोरभेदविवेक्षया द्रष्टव्यं
 विवेकरख्यातेर्हानहेतुं चित्तिशक्तेश्चोपादानहेतुं नि
 रोधसमाधिमवतारयितुं चित्तिशक्तेः साधुतामसा
 धुतां च विवेकरख्यातेर्दर्शयति चित्तिशक्तिरित्यादि
 सुखदुःखमोहात्मकत्वमशुद्धिः सुखमोहावपिविवे
 किनंदुःखाकुरुतः अतो दुःखबद्धेयौ तथा चातिसुंद
 रमप्यंतवद्दुनोति तेन तदपि हेयमेव विवेकिनः से
 यमशुद्धेरंतश्च चित्तिशक्तौ पुरुषेन स्तदुक्तं शुद्धा
 चानंताचेति ननु सुखदुःखमोहात्मकशब्दादीनि यं
 चेत्तयमाना तदाकारापत्ता कथं विशुद्धा तदाकारप
 रिग्रहपरिवर्जने च कुर्वती कथमनंतेत्यत उक्तं दर्शि

जात्याद्युर्भोगबीजं तस्मान्निर्गतद्वृत्तिनिर्वीजः अस्यैव
 योगिजनप्रसिद्धामन्वर्थसंज्ञामादर्शयति नतत्रेति
 उपसंहरति द्विविधः सयोगश्चिन्तवृत्तिनिरोधद्वृत्ति
 संप्रत्युत्तरस्वरूपमवतारयञ्चोदयति तदवस्थेचेत-
 सीति किमाक्षेपेतत्तदाकारपरिणतबुद्धिवोधात्मा
 खल्वयं पुरुषः सदानुभूयते नतुबुद्धिवोधरहितोतो
 स्य पुरुषस्य बुद्धिवोधः स्वभावः सवितुरिवप्रकाशः
 नचसंस्कारशेषेचेतसिसोस्ति नचस्वभावमपह्नाय
 भावोवर्तितुमर्हतीति भावः स्यादेतत्संस्कारशेषाम
 पिबुद्धिकस्मात्पुरुषो नबुध्यते इत्यत आह विषया-
 भावादिति नबुद्धिमात्रं पुरुषस्य विषयोपितुपुरुषा
 र्थवती बुद्धिः विवेकख्यातिविषयभोगौचपुरुषार्थौ
 तौचनिरुद्धावस्थायां नस्तद्वृत्तिसिद्धौ विषयाभाव इ-
 त्यर्थः ॥ सूत्रेण परिहरति तदाद्रष्टुः स्वरूपेव स्थानं स्व-
 रूप इत्यारोपितं शांतघोरमूढस्वरूपं निवर्त्तयति पु-
 रुषस्य हि चैतन्यं स्वरूपमनौपाधिकं नतु बुद्धिवोधः
 शांतादिरूपत्रौपाधिको हि सः स्फटिकस्यैव स्वभाव
 स्वच्छधवलस्य जपाकुसुमसन्निधानोपाधिररुणिमा-
 नं चोपाधिनिवृत्तावुपहितनिवृत्तिरतिप्रसंगादिति
 भावः स्वरूपस्य चाभेदेऽपि भेदं विकल्प्य ॥ अधि-
 करणभाव उक्तद्वृत्तिप्रयमेवार्थोभाष्यकृताद्येत्यते
 स्वरूपप्रतिष्ठेति तदानीं निरोधावस्थायां न व्युत्थानाव

स्थायामितिभावः स्यादेतत् व्युत्थानावस्थायामप्रति-
 ष्ठितास्वरूपे चितिशक्तिर्निरोधावस्थायामप्रतितिष्ठं-
 तीपरिणामिनीस्याद्व्युत्थानेवास्वरूपप्रतिष्ठानेव्यु-
 त्थाननिरोधयोरविशेषद्वयतत्राह व्युत्थानचित्ते-
 त्विति नजातुकूटस्थ नित्याचितिशक्तिः स्वरूपात्
 च्यवतेतेनयथानिरोधेतथैवव्युत्थानेपिनखलुशु-
 क्तिकायाः प्रमाणविपर्ययज्ञानगोचरत्वेपिस्वरू-
 पोदयव्ययौभवतः प्रतिपत्तातुथाभूतमप्यतथात्वे-
 नाभिमन्यते निरोधसमाधिमपेक्ष्य संप्रज्ञातोपि
 व्युत्थानमेवेति सूत्रांतरमवतारयितुं पृच्छति कथं त-
 र्हीति यद्वितथाभवंती नतथाकेनतर्हिप्रकारेण प्र-
 काशतद्व्यर्थः हेतुपदमध्याहृत्य सूत्रं पठति दर्शि-
 तविषयत्वात् वृत्तिसारूप्यमितरत्र इतरत्र व्युत्था-
 नेयाश्रितवृत्तयः शांतघोरमूढास्ता एवाविशिष्टा-
 अभिन्नावृत्तयो यस्य पुरुषस्य सतथोक्तः सारूप्य-
 मित्यत्र सशब्द एकपर्यायः एतदुक्तं भवति ॥ जपा-
 कुसुमस्फटिकयोरिव बुद्धिपुरुषयोः सन्निधानादभे-
 दग्रहे बुद्धिवृत्तीः पुरुषे समारोप्य शांतोस्मिदुःखि-
 तोस्मिमूढोस्मीत्यध्यवस्यति यथा मलिने दर्पण-
 तले प्रतिबिंबितं मुखं मलिनमारोप्य शोचत्यात्मा-
 नं मलिनोस्मीति यद्यपि पुरुषसमारोपोपि शब्दा-
 दिविज्ञानवत् बुद्धिवृत्तिर्यद्यपि च प्राकृतत्वेन चि-

द्रूपतयानुभावस्तथापि बुद्धेः पुरुषत्वमापादयन्
 पुरुषवृत्तिरिवानुभवद्वतावभासते तथाचायम-
 विपर्ययोप्यात्माविपर्ययवानिवाभोक्तापिभोक्ते
 वविवेकरख्यातिरहितोपि तत्सहितद्व विवेकरख्या
 त्यां प्रकाशते एतच्च चितेरप्रतिसंक्रमायास्तदाका-
 रापत्तौ स्वबुद्धिसंवेदनमित्यत्र सत्त्वपुरुषयोरत्यंता
 संकीर्णयोः प्रत्ययाविशेषो भोगद्वयत्रचोपपादयि-
 ष्यते एतच्च मतांतरेपिसिद्धमित्याह तथाचेति पंच
 शिखान्चार्यस्यसूत्रं एकमेवदर्शनं ख्यातिरेवदर्श-
 नमिति ननु कथमेकं दर्शनं यावता बुद्धेः शब्दादि
 विषयाविवेकविषयाचवृत्तिः प्राकृततया जडत्वे
 नानुभाव्यादर्शनं ततो न्यसुरुषस्य चैतन्यमनुभवो
 दर्शनमित्यत्र आह ख्यातिरेव दर्शनमिति उदयव्य-
 यधर्मिणीं वृत्तिं ख्यातिं लौकिकीमभिप्रेत्येतदुक्तमे-
 कमेवेति चैतन्यं तु पुरुषस्य स्वभावो न ख्यातिः तत्तु
 नलोकप्रत्यक्षगोचरोपित्वागमानुमानगोचरद्वय-
 र्थः तदनेन व्युत्थानावस्थायां मूलकारणमविद्यां द-
 र्शयता तद्धेतुकः संयोगो भोगहेतुः स्वस्वामिभावो
 पिसूचित इति तमुपपादयन्नाह चित्तं स्वं भवति पु-
 रुषस्य स्वामिन इति संबन्धः ॥ ननु चित्तजनितमुप-
 कारं भजमानो हि चेतनश्चित्तस्येशितानन्वास्यतज्ज-
 नितोपकारसंभवस्तदसंबन्धादनुपकार्यत्वान्तत्सं

योगंतदुपकारभागित्वे परिणामप्रसंगादित्यत्र
 ह त्रयसंस्कांतमणिकल्पं सन्निधिमात्रोपकारिदृ
 श्यत्वेनेति न पुरुषसंयुक्तचित्तमपि तु तत्सन्निहितं स
 न्निधिश्च पुरुषस्य न देशतः कालतो वा तदसंयोगात्
 किंतु योग्यता लक्षणोस्ति च पुरुषस्य भोक्तृशक्तिश्च
 तस्य भोग्यशक्तिः तदुक्तं दृश्यत्वेनेति शब्दाद्याकार
 परिणतस्य भोग्यत्वेनेत्यर्थः भोगश्च यद्यपि शब्दाद्या
 कारावृत्तिश्चित्तस्य धर्मस्तथापि चित्तं चैतन्ययोरभे
 दसमारोपावृत्ति सारूप्यात् पुरुषस्येत्युक्तं तस्मान्नि
 त्ते नासंयोगेऽपि तज्जनितोपकारभागिता पुरुषस्या
 परिणामितान्वेति सिद्धं ननु स्वस्वामिसंबंधो भोगहे
 तुरविद्यानिमित्तोऽविद्या तु किं निमित्तानखतु निर्नि
 मित्तं कार्यमुत्पद्यते यथाहुः स्वप्नादिवदविद्यायाः प्र
 वृत्तिस्तस्य किंकृतेति शंका सुपसंहारव्याजेनोद्धरति
 तस्मान्निचितवृत्तिशान्तघोरमूढाकारचित्तवृत्त्युपभो
 गे अनाद्यविद्यानिमित्तत्वाद्नादिसंयोगो हेतुः अ
 विद्यावासनयोश्च संतानो बीजांकुरसंतानवदना
 दिरिति भावः स्यादेतत्पुरुषो हि शक्ये उपदिश्यते न
 च वृत्तिनिरोधो वृत्तीरविज्ञाय शक्यो न च सहस्रेणा
 पि पुरुषायुषैरलमिमाः कश्चित्परिगणयितुमसं
 ख्याताश्च कथं निरोद्धव्या इत्याशंक्य तासामियक्ता
 स्वरूपप्रतिपादनपरस्त्रमवतारयति ताः पुनर्नि

रोद्धव्या बहुत्वे सति चित्तस्य वृत्तयः पञ्चतयः क्लृप्ता
 क्लृप्ताः संतिरूपो वयव्येकः तस्य प्रमाणादयो वयवाः
 पञ्च ततस्तद्वयवा पञ्चतपी पञ्चां वयवा वृत्तिर्भव
 तिताश्च वृत्तयश्चैत्रमेत्रादिवृत्तिभेदात् वह्यद्वि
 बहुवचनमुपपन्नं एतदुक्तं भवति चैत्रो वामे त्रौ =
 वाऽन्यो वा कश्चित्सर्वेषामेव तेषां वृत्तयः पञ्चतय ए
 व नाधिका इति चित्तस्येति चैकवचनं जात्यभिप्रायं
 चित्तानामिति तु द्रष्टव्यं तासामवांतरविशेषमनु
 षानोपयोगिनं दर्शयति क्लृप्ता क्लृप्ता इति अक्लिप्ता
 उपादाय क्लृप्तानि रोद्धव्यास्ता अपि परेण वैराग्येणेति
 अस्य व्याख्यानं क्लेशहेतुकां इति क्लेशा अस्मितादयो
 हेतवः प्रवृत्तिकारणं यासां वृत्तीनां नास्तथोक्ताः यद्वा
 पुरुषार्थप्रधानस्य रजस्तमोमयीनां हि वृत्तीनां क्लेश
 कारित्वेन क्लेशा यैव प्रवृत्तिः क्लेशः क्लृष्टं तदा सामंस्तो
 ति क्लृप्ता इति यतएव क्लेशोपार्जनार्थं ममूषां प्रवृत्तिर
 तएव कर्मोपायप्रचये क्षेत्रीभूताः प्रमाणादिना खल्व
 यं प्रतिपत्तार्थं भवसायतनं सत्तोद्विष्टे वा कर्मोपाय =
 माचिनोतीति भवन्ति ॥ धर्मो धर्मः ॥ प्रसवभूमयो वृ
 त्तयः क्लृप्ता इति अक्लिप्ता व्याचष्टे ख्यातिविषया इति
 विधूत रजस्तमसो बुद्धिसत्त्वस्य प्रशांतवाहिनः प्रज्ञाप्र
 सादः ख्यातिस्तया विषयिण्यां तद्विषयं सत्त्वं पुरुषवि
 वेकमुपलक्षयति तेन सत्त्वपुरुषविवेकविषयाः यतो

अतएवगुणाधिकारविरोधिन्यः कार्यारंभणादि गु
 णानामधिकारोविवेकख्यातिपर्यवसानं च तदिति
 चरिताधिकाराणां गुणानामधिकारं विसंधतीति
 अतस्ताः अक्लिष्टाः प्रमाण प्रभृतयो वृत्तयः स्यादेत
 त् बीतरागजन्मादर्शनात् क्लिष्टवृत्तय एव सर्वे प्रा
 णभृतो न च क्लिष्टवृत्तिप्रवाहे भवितुमर्हत्यक्लिष्टा वृ
 त्तयो न वामूषाभावेऽपि कार्यकारिता विरोधि मध्यपा
 तित्वात्तस्मात् क्लिष्टानामक्लिष्टाभिर्निरोधस्तासां च
 वैराग्येण परेणेति मनोरथमात्रमित्यत आह क्लिष्ट
 प्रवाहेति आगमानुमानाचार्योपदेशपरिशीलनल
 ध्वजन्मनी अभ्यासवैराग्ये क्लिष्टच्छिद्रमंतरात्तत्रपति
 ताः स्वयमक्लिष्टा एव यद्यपि क्लिष्टप्रवाहपतिताः न ख
 लु शालग्रामे किरातशतसंकीर्णे प्रतिवसन् न पि ब्राह्म
 णः किरातो भवति अक्लिष्टच्छिद्रेष्विति निदर्शनं क्लिष्टां
 तरवर्तितया च क्लिष्टाभिरनभिभूता अक्लिष्टाः स्वसं
 स्कारपरिपाकक्रमेण क्लिष्टा एव तावदभिभवन्तीत्या
 ह तथाजातीयकादृति अक्लिष्टाभिर्वृत्तिभिरक्लिष्टाः सं
 स्कारादस्यर्थः तदिदं वृत्तिसंस्कारचक्रमनिशमाव
 र्त्तते चानिरोधसमाधेः तदेवं भूतं चित्तं निरोधाव
 स्थं संस्कारशेषं भूत्वा ऽऽत्मकत्वेनावतिष्ठत इत्यापा
 त्ततः प्रलयं वा गच्छतीति परमार्थतः पिंडोक्त्यसूत्रा
 र्थमाह तादृति पंचधेत्यर्थकथनमात्रं न तु शब्दवृ

त्ति व्याख्यातं ॥ तपयः प्रकारे स्मरणात् ताः स्वसंज्ञा
 भिरुद्दिशति प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रा स्मृतयः
 निर्देशेयथावचनं विग्रहश्चार्थे द्वंद्वः समासदूतरेतर
 योगः यथा नित्याशुचिदुःखानात्मसुनित्यशुचिसु=
 खात्मख्यातिरविद्येत्युक्तेपिनदिग्मोहालातचक्रा
 दिविभ्रमाव्युद्स्यंते एवमिहापि प्रमाणाद्यभिधाने
 पिवृत्त्यंतरसद्भावशकानव्युद्स्येतेति तन्निरासाय
 वक्तव्यं पंचतप्यद्विती एतावत्यएववृत्तयोनापराः
 संतीति दर्शितं भवति तत्र प्रमाणवृत्तिं विभजन्सामा
 न्यलक्षणमाह प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि अन
 धिगततत्त्वबोधः पौरुषेयो व्यवहारहेतुः प्रमातृत्वं
 रणं प्रमाणं विभागवचनं च न्यूनाधिकसंख्या व्यव
 हारार्थं तत्र सकलप्रमाणमूलत्वात् प्रथमतः प्रत्यक्षं
 लक्षयति इंद्रियेति अर्थस्येति समारोपितत्वं निषेध
 तितद्दिष्येति बाह्यगोचरतया ज्ञानाकारगोचरत्वं
 निवारयति चित्तवर्तिनो ज्ञानाकारस्य बाह्यज्ञेयसंब
 धं दर्शयति बाह्यवस्तुपरागादिति व्यवहितस्य तदु
 परागे हेतुमाह इंद्रियप्रणालिकथेति सामान्यमान
 मर्थद्वयेके विशेषाएवेत्यन्ये सामान्यविशेषतद्वृत्ता
 इत्यपरेवादिनः प्रतिपन्नास्तन्निरासायाह सामान्य
 विशेषात्मन इति नतद्वृत्ता किंतु तादात्म्यमर्थस्य एत=
 चैकांतानभ्युपगमद्वयं प्रतिपादयिष्यते अनुना

नागमविषयात्प्रत्यक्षविषयव्यवच्छिनत्ति विशेषा
 वधारण प्रधानेति यद्यपि सामान्यमपि प्र-
 त्यक्षे प्रतिभासते तथापि विशेषं प्रत्युपसर्जनीभूत
 मित्यर्थः एतच्च साक्षात्कारोपलक्षणपरं तथान्व वि-
 वेकख्यातिरपिलक्षिताभवति फलविप्रतिपत्तिं नि-
 राकरोति फलंपौरुषेयश्चित्तवृत्तिबोध इति ननु
 पुरुषवर्त्तीबोधः कथंचित्तगतायावृत्तेः फलं न हि
 खदिरगोचरव्यापारेण परशुना पलाशेच्छिदाक्रिय
 ते इत्यत आह अविशिष्टं इति न हि पुरुषगतो बोधो
 जन्यते अपितु चैतन्यमेव बुद्धिर्दर्पेण प्रतिबिम्बितं
 बुद्धिवृत्त्या अर्थाकारया तदाकारतामापद्यमानं फ-
 लंतच्च तथा भूतं बुद्धेरविशिष्टं बुद्ध्यात्मकं वृत्तिश्च बु-
 ध्यात्मिकेति सामान्याधिकरण्याद्युक्तः प्रमाणफल
 भाव इत्यर्थः एतच्चोपपादयिष्याम इत्याह प्रतिसंवे-
 दीति प्रत्यक्षानंतरं प्रवृत्त्यादिलिङ्गकश्रोतबुद्ध्यनुमा-
 नप्रभवसंबन्धदर्शनसमुत्पत्त्यागमस्यानुमानजत्वा-
 दनुमितस्य चागमेनान्वारख्यानादागमात् प्रागनुमा-
 नं लक्षयति अनुमेयस्येति जिज्ञासितधर्मविशिष्टो
 धर्मानुमेयस्तस्य तुल्यजातीयाः साध्यधर्मसामान्ये-
 नसमानार्थाः सपक्षास्तेष्वनुवृत्त इत्यनेन विरुद्ध-
 त्वमसाधारणत्वं च साधनधर्मस्य निराकरोति भि-
 न्नजातीयाश्च सपक्षास्ते च सपक्षादन्येतद्विरुद्धा

स्तदभाववतश्च तेभ्यो व्यावृत्तस्तदनेन साधारणा
 नैकांतिकत्वमपाकरोति संबध्यतद्वृत्तिसंबंधो लि
 गमनेन पक्षधर्मतां दर्शयन्तसिद्धतां निवारयति त
 द्विषयात्तन्निबंधनापिञ्जनिबंधनद्वयस्माद्विषयप
 दव्युत्पत्तेः सामान्यावधारणेति प्रत्यक्षविषयाद्व्य
 वच्छिनत्ति संबंधसंवेदनाधीनजन्मानुमानं विशेषे
 षु संबंधग्रहणाभावेन सामान्यमेव सुकरसंबंधग्र
 हणंगोचरयतीति उदाहरणमाह यथेति चोहेत्व
 र्थो विध्योऽगतिर्यतस्तस्मात्तस्मात्प्राप्तिरतो गतिनिवृ
 त्तौ प्राप्तेर्निवृत्तिर्देशांतरप्राप्तेर्गतिमच्चंद्रतारकंचैत्र
 वदितिसिद्धं आगमस्य वृत्तेर्लक्षणमाह आप्तेनेति त
 त्वदर्शनकारुण्यकरणपाटवाभिसंबंधप्राप्तिस्तया
 वर्त्ततद्व्याप्तस्तेन दृष्टेनुमितो वार्थः श्रुतस्य पृथगतु
 पादानं तस्य दृष्टानुमितमूलत्वेन ताभ्यामेव चरिताः
 र्थत्वात् आप्तचित्तवर्त्तिज्ञानसदृशस्य ज्ञानस्य श्रोत
 चित्ते समुत्साहः स्वबोधसंक्रांतिस्तस्यैव अर्थ उपदिश्य
 ते श्रोतहिताहितप्राप्तिपरिहारोपायतया प्रज्ञाप्यते
 शेषं सुगममूयस्यागमस्याश्रद्धेयार्थवित्तायथायान्येव
 दशदाडिमानितानि षड्पूपाभविष्यंतीति न दृष्टानु
 मितार्थो यथा चैत्यं वदेत स्वर्गकामद्विति स आगमः पू
 वते न हितेपि दृष्टानुमितार्था यथा दुःयः कश्चित्कस्य
 चिद्धर्ममनुना परिकीर्तितः स सर्वोभिहितो वेदे सर्वज्ञा

ति अस्मिन्नुत्तितत्वं हानाय दर्शयति सेयं पंचेति ॥ अत्र
 विद्यासामान्यमविद्यास्मितादिषु पंचसु पर्वस्वित्य
 र्थः अव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मानेष्वष्टस्वनात्मसा
 तबुद्धिरविद्यातमः एवं योगिनामष्टस्वणिमादिकेष्वै
 श्वर्येष्विष्येयः सुश्रेयो बुद्धिरष्टविधो मोहः पूर्वस्माज्ज
 घन्यः स चास्मितोच्यते तथा योगेनाष्टविधमैश्वर्यमु
 पादाय सिद्धे भूत्वा दृष्टानुश्रविकान् शब्दादीन् दश
 विषयान् मोक्ष इत्येवमात्मिका प्रतिपत्तिर्माहामो
 हो रागः एवमेते नैवाभिसंधिना प्रवर्तमानस्य केन
 चित्प्रतिबद्धत्वादणिमादीनामनुत्पत्तौ तन्निबन्धन
 स्पृष्टानुश्रविकविषयोपभोगस्यासिद्धेः प्रतिबन्धक
 विषयः क्रोधः सतामिस्राख्यो द्वेष एवमणिमादिषु
 णसंपत्तौ दृष्टानुश्रविकविषयप्रत्युपस्थाने च क =
 त्पांते सर्वमेतन्नश्यतीति यस्मात्सः सोभिनिवेशोऽध
 तामिश्रः तदुक्तं भेदस्तमसोष्टविधो मोहस्य च दश =
 विधो महामोहः तमिस्रोष्टादशधा तथा भवत्यंधता
 मिस्र इति शब्दज्ञानानुपाती वस्तुभूत्यो विक
 ल्पः ॥ ननु शब्दज्ञानानुपाती चेदागमप्रमा
 णांतर्गतो विकल्पः प्रसज्येत निर्वस्तुकत्वे वा
 विपर्ययः स्यादित्यत आह स नेति न प्र =
 नप्रमाणविपर्ययांतर्गतः कस्माद्यतो वस्तुभूत्य =
 त्वेपीति प्रमाणांतर्गतिनिषेधति शब्दज्ञानमाहा =

त्वनिबन्धनइतिविपर्ययांतर्गतं एतदुक्तंभवति
 क्वचिदभेदेभेदमारोपयति .क्वचित्सुनभिन्नाना
 मभेदंततोभेदस्याभेदस्यचवस्तुतोभावात्तद्भा
 सोविकल्पोनप्रमाणं नापिविपर्ययोव्यवहारावि
 संवादादिति शास्त्रप्रसिद्धमुदाहरणमाह तद्यथे
 ति किंविशेष्यंकेनव्यपदिश्यते विशेष्यतेनाभेदे
 विशेष्य विशेषणभावो नहिगवागौर्विशेष्यतेकिं
 तुभिन्नेनचैत्रेणतदिदमाहभवतिचव्यपदेशोव
 त्तिःव्यपदेश्यव्यपदेशकयोर्भावोव्यपदेशःविशे
 षणविशेष्यभावइतियावत्तस्मिन्नृत्तिर्वीक्यस्य
 यथान्वेनस्यगौरिति शास्त्रीयमेवोदाहरणांतरं
 मुच्चिनोति तथेति प्रतिषिद्धोवस्तुनःपृथिव्यादेर्ध
 र्मःपरिस्पंदोयस्यसतयोक्तःकोसौनिष्क्रियःपुरुषः
 नखलुसांख्येराज्ञांतेऽभावोनामकश्चिदस्ति व
 स्तुधर्मोयेनपुरुषोविशेष्येतेत्यर्थः क्वचित्साठः प्र
 तिषिद्धावस्तुधर्माइतितस्यार्थः प्रतिषेधव्याप्ताः
 प्रतिषिद्धानवस्तुधर्माणां तद्व्याप्यताभावाभावयो
 रसंबन्धादयच्चतथाप्रतीतिरिति लौकिकमुदाहर
 णमाह तिष्ठति वाणइति यथाहिपचतिमिनत्तीत्य
 त्रपूर्वापरीभूतः कर्मक्षणे इत्येव एकफलावच्छिन्नः प्रती
 यते इत्येवंतिष्ठतीत्यत्रापि पूर्वापरीभावमेवाह स्या
 त्यति स्थितइति ननुभवतुपाकवत् पूर्वापरीभूतया

वस्थानक्रियया वाणादिन्नयावाणस्यव्यपदेशद्वत्य
 तत्राह गतिनिवृत्तौ धात्वर्थमात्रं गम्यते गतिनिवृ
 त्तिरेव तावत्कल्पिता तस्या अपि भावरूपत्वं तत्रापि
 पूर्वापरीभाव इत्यहो कल्पना परंपरेत्यर्थः ॥ अभावः
 कल्पितो भाव इव चानुगत इव च सर्वपुरुषेषु गम्यते
 न पुरुषव्यतिरिक्तो धर्मः कश्चिदित्युदाहरणांतरमा
 ह तथा नुत्पत्तिर्धर्मेति प्रमाणविपर्ययाभ्यामन्या न=
 विकल्पवृत्तिरिति वादिनो बहवः प्रतिपेदिरेतत्प्रति
 बोधनायोदाहरणप्रपञ्च इति मंतव्यं अभावप्रत्यया
 लंबनावृत्तिर्निद्रा अतिकृतं हि वृत्तिपदमनुवादकं प्र
 माणविपर्ययविकल्पस्मृतीनां वृत्तित्वं प्रतिपरीक्ष=
 काणामेविप्रतिपत्तेरतस्तदनूयते विशेषविधानाय नि
 द्रायास्तु वृत्तित्वेपरीक्षकाणामस्ति विप्रतिपत्तिरिति
 वृत्तित्वं विधेयं न च प्रकृतमनुवादकं विधानाय क
 ल्पत इति पुनर्वृत्तिग्रहणं जाग्रत्स्वप्नवृत्तीनामभा
 वस्तस्य प्रत्ययः कारणं बुद्धिसत्त्वाच्चादकतमस्तदे
 व लंबनं विषयो यस्याः सा तथोक्ता वृत्तिर्निद्रा बुद्धि
 सत्त्वे हि त्रिगुणेयद् सत्त्वरजसी अभिभूय समस्तक
 रणावरकमाविरस्ति तमस्तदा बुद्धेर्विषयाकारप
 रिणामाभावादुद्भूततमो मयी बुद्धिर्भवबुध्यमानः
 पुरुषः सुषुप्तांतः संज्ञ इत्युच्यते कस्मात्पुनर्निरुद्धकै
 वल्ययोरिव वृत्त्यभाव एव न निद्रेत्यत आह सान्वसं

स्मात्संप्रमोषपदव्युत्पत्तेः एतदुक्तं भवति सर्वे प्रमा
 णादयो नधिगतमर्थसामान्यतः प्रकारतो वाधिगमयं
 ति स्मृतिः पुनर्नपूर्वानुभवमर्यादा भवति क्रामति तद्वि
 षयात्तदूनविषयावाननु तदधिकविषयासौयं वृत्त्यं
 तराद्विशेषः स्मृतेरिति विमृशति किंप्रत्ययस्येति ग्रा
 ह्यप्रवणत्वात् अनुभवस्य स्यानुभवाभवात्तज्जः ससं
 स्कारोग्राह्यमेव स्मारयतीति प्रतिभाति अनुभवमा
 त्रजनितत्वाच्चानुभवमेवेति विमृश्योपपत्तिस्तु उभ
 यस्मरणमवधारयति ग्राह्यप्रवणतया ग्राह्योपरक्तः
 परमार्थतस्तु ग्राह्यग्रहणे एव उभयंतयो एकारं स्वरू
 पं निर्भासयति प्रकाशयति स्वव्यंजकं कारणमंजन
 माकारो यस्य स तथोक्तः स्वकारणाकारद्वयार्थः व्यं
 जकमुद्बोधकं तेनांजनं फलाभिमुखीकरणं यस्ये
 ति वेत्यर्थः ननु यदि कारणविचारेण बुद्धिस्मरणयोः
 सारूप्यं कस्तर्हि भेद इत्यत आह तत्र ग्रहणेति ग्र
 हणमुपादानं न च गृहीतस्योपादानं संभवति तद
 नेनानधिगतबोधनं बुद्धिरित्युक्तं ग्रहणाकारोग्रह
 णरूपं पूर्वप्रधानं यस्याः सा तथोक्ता विकल्पितश्चा
 यमभेदेऽपि गुणप्रधानभाववृत्ति ग्राह्याकारः पूर्वः प्र
 मोयस्याः सा तथोक्ता द्दमेव च ग्राह्याकारस्य ग्रा
 ह्यस्य पूर्वत्वं यद्वृत्त्यंतरविषयीकृतत्वमर्थस्य तदनेन
 वृत्त्यंतरविषयीकृतगोचरास्मृतिरित्युक्तं भवति सो

यमसंप्रमोषद्विती ननु अस्ति स्मृतेरपि संप्रमोषः दर्शय
 ति हि पित्र्यादेरतीतस्य देशकालांतरानुभूतस्याननु
 भूतचर देशकालांतर संबंधस्त्वप्रद्व्यत आह साच द्व
 यीति भावितः कल्पितः स्मर्तव्यो यया सातथोक्ता अमा
 वितोऽकल्पितः पारमार्थिकद्वितयावत् नेयं स्मृतिरपि
 तु विपर्ययस्तत्तल्लक्षणोपपन्नत्वात् स्मृत्याभासतया तु
 स्मृतिरुक्ता प्रमाणाभासमिव प्रमाणमिति भावः क
 स्मात्पुनरंते स्मृतेरूपन्यासद्व्यत आह सर्वाः स्मृतय
 द्विती अनुभवः प्राप्तिः प्राप्तिपूर्ववृत्तिः स्मृतिस्ततः स्म
 र्तीनामुपजननद्व्यर्थः ननु ये पुरुषं क्लृप्स्यंति ते निरोद्ध
 व्याः प्रेक्षावता क्लेशाश्च तथानन्ववृत्तयः तत्किमर्थमा
 सां निरोधद्व्यत आह सर्वाश्चेताद्वितिसुगमम् निरो
 धोपायं पृच्छति अथेति सूत्रेणोत्तरमाह अभ्यासवै
 राग्याभ्यासनिरोधः अभ्यासवैराग्ययोर्निरोधे जनयि
 तव्ये अवांतरव्यापारभेदेन समुच्चयो न तु विकल्प
 द्वाह चित्तनदीति प्राग्भारः प्रबंधः निम्नतागंभीर
 ताऽगाधतेति यावत् तत्राभ्यासस्य स्वरूपप्रयोज
 नाभ्यालक्षणमाह तत्र स्थितौ पक्षोभ्यासः तद्व्याच
 र्छे चित्तस्यावृत्तिकस्य राजसतामसवृत्तिरहितस्य
 प्रशान्तवाहिता विमलता सात्त्विकवृत्तिवाहितैका
 ग्रता स्थितिः तदर्थद्विती स्थिताविति निमित्तसुप्तमी
 व्याख्याता यथान्वर्मेणि दीपिनहंतीति प्रयत्नमेव प

र्वायाभ्यां विशदयति वीर्यमुत्साह इति तस्येवाचो-
 नितामाह तत्संपिपादयिषया तदिति स्थितिं पर-
 मृशति प्रयत्नस्य विषयमाह तत्साधनेति स्थिति
 साधनान्यंतरंगबहिरंगाणियमनियमादीनि सा-
 धनगोचरः कर्तृव्यापारो न फलगोचर इति ननु
 व्युत्थानसंस्कारेणानादिपरिपंथिना प्रतिबद्धोभ्या-
 सः कथं स्थित्येकलप्यत इत्यत आह संतु दीर्घकालेनै-
 रन्तर्यसत्कारासेवितो दृढभूमिः सोयमभ्यासो विशेष
 णत्रयसंपन्नः सन् दृढावस्थेन सह सा व्युत्थानसंस्का-
 रैरभिभूतस्थितिरूपविषयो भवति यदि पुनरेवंभूत
 मप्यभ्यासं कृत्वोपरमेतततः कालपरिवासेनाभिभ-
 वेत् तस्मान्नोपरंतव्यमिति भावः वैराग्यमाह दृष्टं
 नुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशीकारसंज्ञा वैराग्यं
 चेत्तनान्वेतनेषु दृष्टविषयेषु वितृष्णतामाह स्त्रिय इति
 ऐश्वर्यमाधिपत्यं अनुश्रवो वेदस्ततोधिगता अनुश्र-
 विकाः स्वर्गादयस्तत्रापि वैतृष्यमाह स्वर्गेति देह
 रहिता विदेहाः करणेषु लीनाः तेषां भावो वैदेह्यं अन्य-
 तु प्रकृतिमेवात्मानमभिमन्यमानाः प्रकृत्युपासकाः
 प्रकृतौ साधिकारायामेव लीनास्तेषां भावः प्रकृतिल-
 यं त्वं तत्प्राप्तिविषये वितृष्णस्य अनुश्रविकविषये
 वितृष्णो हि स्वर्गादिप्राप्तिविषये वितृष्णा उच्यते ननु
 यदि वैतृष्ण्यमात्रं वैराग्यं हंत विषयाप्राप्तावपि तद-

स्तीतिवैराग्यस्यादित्यत आह दिव्यादिव्येति न चै-
 तृण्यमानं वैराग्यं अपितु दिव्यादिव्यविषयसंप्र-
 योगेपि चिन्तस्य अनाभोगात्मिकातामेव स्पष्टयति
 हेयोपादेयशून्यासंगद्वेषरहितायोपेक्षाबुद्धिर्वशी-
 कारसंज्ञाकुतः पुनरियमित्यत आह प्रसंख्यानव-
 लादिति तापत्रयपरीतताविषयाणां दोषस्तत्परिभाष-
 नया तत्साक्षात्कारः प्रसंख्यानंतद्वलादित्यर्थः यतमानसं-
 ज्ञाव्यतिरेकसंज्ञाएकेंद्रियसंज्ञानशीकारसंज्ञाचेति
 चतस्रः संज्ञा इत्यागमिनः रागादयः खलु कषायाश्चि-
 त्तवर्तिनस्तैरिन्द्रियाणियथास्त्वंविषयेषु प्रवर्तते तन्मा-
 प्रवर्तिषतेन्द्रियाणि तत्तद्विषयेष्विति तत्परिपाचना-
 यारंभः प्रयत्नः सायतमानसंज्ञा तदारंभे सति केचित्क-
 षायाः पक्वाः पच्यन्ते पश्यन्ते च केचित्तत्र पक्षमाणेभ्यः
 पक्वानां व्यतिरेकेणावधारणं व्यतिरेकसंज्ञा इन्द्रिय-
 प्रवर्तना समर्थतया पक्वानामौत्सुक्यमात्रेण मन-
 सि व्यवस्थानमेकेंद्रियसंज्ञा औत्सुक्यमात्रस्यापि
 निवृत्तिरूपस्थितेष्वपि दिव्यादिव्यविषयेषूपेक्षा-
 बुद्धिः संज्ञा त्रयात् परावशीकारसंज्ञा एतयैव च पू-
 र्वसांचरितार्थत्वान्न ताः पृथगुक्ता इति सर्वमवदा-
 तं अपरं वैराग्यमुक्त्वा परमाह तत्परं पुरुषख्यातेर्गु-
 णवैतृण्यं अपरं वैराग्यस्य परं वैराग्यं प्रतिकारणत्वं
 तन्न च द्वारमादर्शयति दृष्टानुश्रविकविषयदोषद-

शीविरक्तइति अनेनापरवैराग्यं दर्शितं पुरुषदर्श
 नाभ्यासादागमानुमानाचार्योपदेश समधिगतस्य पु
 रुषस्य दर्शनं तस्याभ्यासः पौनः पुन्येन निषेवणं तस्मा
 न्न तस्य दर्शनस्य शुद्धी रजस्तमः परिहाराया सत्त्वेक-
 तानतातया योगुणपुरुषयोः प्रकर्षेण विवेकः पुरुषः शु
 द्धो नंतः तद्विपरीता गुणा इति ते नाप्यायिता बुद्धिर्यस्य
 योगिनः सतथोक्तस्तदनेन धर्ममेघारव्यः समाधिरु
 क्तः सतथाभूतो योगी गुणेभ्यो व्यक्ता व्यक्तधर्मकेभ्यः
 सर्वथा विरक्तः सत्त्वपुरुषान्यताख्यातावपि गुणामि
 कायां यावद्विरक्तइति तत्तस्मात् द्वयं वैराग्यं पूर्वहि
 वैराग्यं सत्त्वसमुद्रकविधूततमसि रजः कणकलंक
 संपृक्ते चित्तसत्त्वे तच्च तौष्टिकानामपि समानं ते हि
 तेनैव प्रकृतितया बभूवुः तथोक्तं वैराग्यात्प्रकृति-
 लयइति तत्र तयोर्द्वयोर्मध्ये यदुत्तरं तत्तत्तान प्रसा
 दमानं मानग्रहणेन निर्निषयतां सूचयति तदेवं हि
 तादृशं चित्तसत्त्वं रजो लेशमतेनापि अपरामृष्टम-
 स्यात्प्रयोत एव ज्ञानप्रसाद इत्युच्यते चित्तसत्त्वं हि
 प्रसादस्वभावमपि रजस्तमः संपर्कात् मलिनता म
 नुभवति वैराग्याभ्यासविमलवारिधारा धौत समस्त
 रजस्तमो मलं त्वति प्रसन्नं ज्ञानप्रसादमानं परिशेषं भ
 वति तस्य गुणानुपादेयत्वाय दर्शयति यस्योदये स-
 त्तियोगी प्रत्युदितख्यातिः ख्यातिविशेषे सति वर्तमा

नखातिमानित्यर्थः प्रापणीयं कैवल्यं प्राप्तं यथा व
 क्ष्यति जीवने व विद्वान्मुक्तो भवति संस्कारमात्रस्य हि
 न्नमूलस्य सिद्धत्वादिति भावः कुतः प्राप्तं यतः क्षीणाः क्षे
 तव्याः क्लेशाः अविद्यादयः सवासनाः न च स्ति धर्मा ध
 र्मसमूहो भवस्य जन्ममरणप्रबंधस्य संक्रमः प्राणि
 नांतत्कुतः कैवल्यमित्यत आह छिन्न इति श्लिष्टा
 नि निःसंधीनि पर्वाण्यस्य सतथोक्तः धर्मो धर्मसमू
 हस्य समूहिनः पर्वाणि तानि श्लिष्टानि न हि जातु जंतु
 मरणजन्मप्रबंधेन वियुज्यते सोऽयं भवसंक्रमः क्लेश
 क्षये छिन्नः यथा वक्ष्यति क्लेशमूलः कर्माशयः सति
 मूले तद्विपाक इति ननु प्रसंख्यानपरिपाकं धर्ममेघं
 च निरोधं अंतरा किं तदस्ति यज्ज्ञानप्रसादमात्रमि
 त्यत आह ज्ञानस्यैवेति धर्ममेघभेद एव परं वैराग्यं
 नान्यत् यथा वक्ष्यति प्रसंख्यानेप्यं कुंसीदस्य सर्वथा
 विवेकरव्यातेर्धर्ममेघः समाधिः तदा सर्वावरणमला
 पे तस्य ज्ञानस्यानंत्यात् ज्ञेयमल्पमिति च तस्मादेत
 स्य हिनांतरीयकमविना भाविकैवल्यमिति उपाय
 मभिधाय सप्रकारोपेयकथनाय पृच्छति अथोपाय
 द्वयेनेति वितर्कविचारानंदास्मितारूपानुगमात्सं
 प्रज्ञातः संप्रज्ञातपूर्वकत्वाद् संप्रज्ञातस्य प्रथमं संप्र
 ज्ञातोपवर्णनं संप्रज्ञातः सामान्यं वितर्कविचारानं
 दास्मितानां रूपैः स्वरूपैरनुगमात् प्रतिपत्तव्यं वित

क्विवृणोति चित्तस्येति स्वरूपसाक्षात्कारवती प्रज्ञा-
 आभोगः सच्चस्थूलविषयत्वात्स्थूलः यथाहि प्राथमि-
 को धानुकः स्थूलमेवलक्ष्यं विध्यत्यथ सूक्ष्मं एवं प्राथ-
 मिको योगी स्थूलमेव पाञ्चभौतिकं चतुर्भुजादिध्येयं-
 साक्षात्करोत्यथ सूक्ष्ममिति एवं चित्तस्यालंबने सूक्ष्मं
 आभोगः स्थूलकारणभूतसूक्ष्मपञ्चतन्मान्नलिंगालिं-
 गविषयो विचारः तदेवं ग्राह्यविषयं दर्शयित्वा ग्रहण-
 विषयं दर्शयति आनंद इति इन्द्रिये स्थूल आलंबने चि-
 त्तस्याभोगः आह्लाद आनंदः प्रकाशशीलतया खलु सत्त्व-
 प्रधानादहंकारादिन्द्रियाण्युत्पन्नानि सत्त्वं सुखमिति
 तान्यपि सुखानीति तस्मिन्नाभोग आह्लाद इति ग्रहीतृ-
 विषयसंप्रज्ञातमाह एकामिकासंविदिति अस्मिता-
 प्रभवानीन्द्रियाणि तेनैषामस्मितासूक्ष्मं रूपं सान्वात्म-
 नाग्रहीता सहबुद्धिरेकामिकासंविदिति तस्यां च ग्र-
 हीतुरंतर्भावाद्वतिग्रहीतृविषयः संप्रज्ञात इति चतु-
 र्णामपरमप्यवंतरविशेषमाह तत्र प्रथम इति कार्य-
 कारणानुप्रविष्टं न कारणं कार्येण तदयं स्थूल आभो-
 गः स्थूलसूक्ष्मेन्द्रियास्मिताकारणचतुष्टयानुगतो भव-
 ति उत्तरे तु त्रिद्वेककारणकास्त्रिद्वेकरूपा भवन्ति असं-
 प्रज्ञाताद्भिन्नं सर्व एत इति क्रमप्राप्तमसंप्रज्ञातम-
 वतारयितुं पृच्छति अथेति विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः सं-
 स्कारशेषोऽन्यः पूर्वपदेनोपायकथनमुत्तराभ्यां च स्वरू-

ग्यसपन्नानां सखत्वयभवःप्रत्ययः कारणयस्य निरो
 धसमाधेः संभवप्रत्ययः तत्र तयोर्मध्युपायप्रत्ययो
 योगिनां मोक्ष्यमाणानां भवति विशेषविधानेन शेषस्य
 मुमुक्षुसंबंधं निषेधति केषां तर्हि भवप्रत्यय इत्यत्र सू
 त्रेणोत्तरमाह भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानां विदे
 हानां देवानां भवप्रत्ययो भूतेंद्रियाणामन्यतमदात्म
 त्वेन प्रतिपन्नास्तदुपासनया तद्दासनावासितांतःक
 रणाः पिंडपातानंतरमिंद्रियेषु तत्त्वेषु बालीनाः संस्कार
 मात्रावशेषमनसः षाट्कौशिकशरीररहिता विदेहाः ते
 हि संस्कारमात्रोपयोगेन चित्तेन कैवल्यपदमिवानु
 भवंतः प्राप्नुवंतः विदेहश्चावृत्तिकत्वं च कैवल्येन सा
 रूप्यं साधिकारसंस्कारशेषता च वै रूप्यं संस्कारमा
 त्रोपभोगेनेति क्वचित्पाठः तस्यार्थः संस्कारमात्रमेवो
 पभोगो यस्य न तु चित्तवृत्तिरित्यर्थः प्राप्तावधयः स्वसं
 स्कारविपाकं तथाजातीयकमतिवाह्यं त्यतिक्रामं
 ति पुनरपि संसारे विशंतितथान्त्रवायुप्रेतकंदशमन्त्रं
 तराणीहतिष्ठंतो द्रियचिंतकाः भौतिकास्तु शतं पूर्णं
 मिति तथा प्रकृतिलयाश्च अव्यक्तमहदहंकारपंच
 तन्मात्रेष्वन्यतमदात्मत्वेन प्रतिपन्नास्तदुपासनया
 तद्दासनावासितांतःकरणाः पिंडपातानंतरमव्यक्ता
 दीनामन्यतमस्मिन्लीनाः साधिकारेऽचरिताद्ये एव

चरितार्थचेतःस्याद्यदिविवेकरख्यातिमपि जनयेद्वज-
 नितसत्त्वपुरुषान्यतारख्यातेस्तुचेतसोऽचरितार्थस्या-
 स्तिसाधिकारतेतिसाधिकारे चेतसि प्रकृतौ लोने
 केवल्यपदमिवानुभवन्ति यावन्न पुनरावर्तते अधि-
 कारवशाच्चित्तमिति प्रकृतिसाम्यमुपगतमप्यव-
 धिंप्राप्य पुनरपि प्रादुर्भवति ततो विविच्य ते यथा
 वर्षातिपाते मृदा वमुपगतो मण्डूकदेहः पुनरंभोद-
 वारिधारावसेकान्मण्डूकदेहभावमनुभवतीति त-
 था च वायुप्रोक्तं सहस्रं त्वाभिमानिकाः बौद्धा दशस-
 हस्राणि तिष्ठन्ति विगतज्वराः पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठ-
 त्यव्यक्तचिंतकाः पुरुषं निर्गुणं प्राप्य कालसंख्यान-
 विद्यते इति तदस्य पुनर्भवप्राप्तिहेतुतया हेयत्वं सि-
 द्ध्योगिनां तु समाधेरुपायक्रममाह श्रद्धावीर्यस्मृ-
 तिसमाधिप्रज्ञापूर्वकदूतरेषां न चिन्द्रियादिचिंत-
 का अपि श्रद्धावंत एवेत्यत आह श्रद्धाचेतसः संप्रसा-
 दः स चागमानुमानाचार्योपदेशसम धिगततत्त्वविष-
 यो भवति हि चेतसः संप्रसादोऽभिरुचिरतोच्छाश्रद्धा-
 नेन्द्रियादिषात्माभिमानिनामभिरुचिरसंप्रसादो हि
 सः व्यामोहमूलत्वादित्यर्थः कुतो सा वेव श्रद्धेत्यत आ-
 ह सा हि जननीव कलाणी योगिनं पाति विमार्गपात-
 जन्मनो र्थात् सो यमिच्छा विशेषदूष्यमाणविषयं प्रय-
 त्मं प्रसूत इत्याह तस्य हि श्रद्धंधानस्य तस्य विवरणं-

सूत्रांतरपातयितुं विमृशतिकिमस्मादेवेति नवाश
 ब्दः संशयनिर्वर्तकः ईश्वरप्राणिधानाद्वा व्याचष्टे प्र
 णिधानाद्भूतिविशेषान्मानसाद्वा चिकित्सायिकाद्वा
 आवर्जितोभिमुखीकृतस्तमनुगृह्णाति अभिध्यान
 मनागतेर्ये इच्छाद्दमस्याभिमतमस्त्वितितन्मात्रे
 ण न व्यापारांतरेण शेषं सुगमम् ॥ ननु चेत्तनचेतनाभ्या
 मैवमूढं नान्येन विश्वं ईश्वरश्चेद्चेतनस्तर्हि प्रधानं
 प्रधानविकाराणामपि प्रधानमध्यपातात्तथा च न त
 स्यावर्जनमचेतनत्वादथ चेत्तनस्तथापि चितिशक्ते
 रौदासीन्यादसंसारितया चास्मितादिविरहात्कुत
 आवर्जनं कृतञ्चाभिध्यानमित्याशयवानाह अथ प्र
 धानेति अत्र सूत्रेणोत्तरमाह क्लेशकर्मविपाकाशयैर
 परामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः अविद्यादयः क्लेशाः किं
 श्रंतिरखत्वमी पुरुषं सांसारिकं विविधदुःखप्रहारे
 णेति कुशलाकुशलानीति धर्माधर्मस्तेषां च कर्मज
 त्वादुपचारात्कर्मत्वं विपाको जात्याद्युर्भोगाः विपाका
 नुगुणावासनास्ताश्चित्तभूमौ आशेरतद्वृत्तिआशयाः
 नहि करभजातिनिर्वर्त्तकं कर्मप्राग्भवीय करभभो
 गभावितोभावनां नयावदभिच्यनक्तितावत्करभोचि
 नायभोगायकल्पते तस्माद्भवति करभजात्यनुभवज
 न्माभावना करभविपाकानुगुणेति नन्वमी क्लेशादयो
 बुद्धिधर्मानकथंचिदपि पुरुषं परामृशंति तस्मात्पुरु

भगवद्गुणादेव तत्परामर्शासिद्धेः कृतं क्लेशकर्मैत्यादिने
 त्यतं ब्राह्म ते च मनसि वर्तमानाः सांसारिके पुरुषे व्यप-
 दिश्यन्ते कस्मात्सहितफलस्य भोक्ता चेतयितेति तस्मा-
 द्पुरुषत्वाद्दीश्वरस्यापि तत्संबन्धः प्राप्त इति तत्प्रतिषेध-
 उपपद्यते इत्याह यो ह्यनेन बुद्धिस्थेनापि पुरुषमात्रसा-
 धारणेन भोगेनापरामृष्टः स पुरुषविशेष ईश्वरः विशि-
 ष्यते इति विशेषः पुरुषांतराद्यवच्छेद्यते विशेषपद-
 व्यावर्त्य दर्शयितुं कामः परिचोदना पूर्वपरिहरति कै-
 वल्यं प्राप्तास्तर्हीति प्रकृतिलयानां प्राकृतो बन्धः वैका-
 रिको विदेहानां दक्षिणादिबन्धो दिव्या दिव्यविषयभो-
 गभाजां तान्यमूनि त्रीणि बन्धनानि प्रकृतिभावनासं-
 स्कृतमनसो हि देहपातानंतरमेव प्रकृतिलयतामा-
 पन्नाद्वृत्तीतरेषां पूर्वा बन्धकोटिः प्रज्ञायते तेनोत्तरको-
 टिविधानमात्रमिह तु पूर्वापरकोटिनिषेध इति संक्षिप्य
 विशेषं दर्शयति स तु सदैव मुक्तः सदैवेश्वर इति ज्ञान-
 क्रियाशक्तिसंपदैश्वर्यं अत्र पृच्छति यो साविति ज्ञान-
 क्रिये हि चिच्छक्तेरपरिणामिन्याः संभवत इति रजस्त-
 मोरहितं

दामुक्तस्याविव्याप्रभवः चित्तसत्त्वसमुत्कर्षेण सह स्व-
 स्वामिभावसंबन्धः संभवतीत्यत उक्तं प्रकृष्टसत्त्वोपा-
 दितं नैव ज्ञानेनैव पृथक् न
 तत्सत्त्वेन स्वस्वामिभावः किंतु तापत्रयपरीतान्प्रेत्य

भावमहार्णवान्जन्तुनुद्धरिष्यामिज्ञानधर्मोपदेशेन
 नचज्ञानक्रियासामर्थ्यातिशयसंपत्तिमंतरेणतदुपदे-
 शेनचेयमपहतरजस्तमोमलविशुद्धसत्त्वोपादानंवि-
 नेत्यालोच्यसत्त्वप्रकर्षमुपादत्तेभगवानपरामृश्येव
 विद्ययाऽविद्याभिमानिनीवाविद्यायास्तत्त्वमविद्वान्
 भवतिनपुनरविद्यां ह्यविद्यात्वेनसेवमानःनखलुशै-
 त्तपोरामत्वमारोप्यतास्ताश्चेष्टादर्शयन्भ्रांतोभवति
 तदिदमाहार्यमस्यरूपंनतात्त्विकमितिस्यादेतदुदि-
 धीर्षयाभगवतासत्त्वमुपादेयंतदुपादानेनचतदुद्दिधी-
 र्षीअस्याप्रपिप्राकृतत्वान्तथान्यान्यसंश्रयइत्य-
 नउक्तंशाश्वतिकइतिभवेदेतदेवंयदीदंप्रथमता-
 सर्गस्यनवेदनादौतुसर्गसंहारप्रबंधेसर्गांतरसमुत्प-
 न्नसंजिहीर्षावधिसमयेपूर्णेमयासत्त्वप्रकर्षउपादे-
 यइतिप्रणिधानंकृत्वा भगवान् जगत्संजहार
 तदाचेष्टरचित्तसत्त्वप्रणिधानवासितंप्रधानसाम्प-
 पगतमपिपरिपूर्णेमहाप्रलयावधौप्रणिधानवासना-
 वशान्तथैवेश्वरचित्तसत्त्वभावेनपरिणमतेयथान्वै-
 त्तःश्वःप्रातरेवोद्यातव्यमयेतिप्रणिधायसुप्तस्तदैवो-
 त्तिष्ठतिप्रणिधानसंस्कारात्तस्मादनादित्वादीश्व-
 रप्रणिधानसत्त्वोपादानयोःशाश्वतिकत्वेननान्यो-
 न्यसंश्रयःनचेष्टरस्यचित्तसत्त्वंनहाप्रलयेपिनप्र-
 कृतिसाम्पमुपैतीतिवाच्यं यस्यदिनकदाचिदपिप्र

धानसाम्यं न तत्त्वाधानिकं नापि चित्तिशक्तिः अज्ञत्वा
 तद्दुर्त्यार्थांतरमप्रमाणिकमापद्येत तच्च आयुक्तं प्रकृति
 पुरुषव्यतिरेकेणार्थांतराभावात् सोऽयमीदृशदर्श्वर
 स्य शाश्वतिक उत्कर्षः किं स निमित्तः स प्रमाणिकः आ
 होस्वि नि निर्मितो निष्प्रमाणक इति उत्तरं तस्य शा
 स्त्रं निमित्तं श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणानि शास्त्रं चोदय
 ति शास्त्रं पुनः किं निमित्तं प्रत्यक्षानुमानपूर्व हि शा
 स्त्रं न चेश्वरस्य सत्त्व प्रकर्षे कस्यचित्प्रत्यक्षमनुमा
 नं वास्ति न चेश्वरप्रत्यक्षप्रभवं शास्त्रमिति युक्तं क
 ल्पयित्वापि ह्ययं स्वयं ब्रूयादात्मैश्वर्यप्रकाशनाये
 ति भावः परिहरति प्रकृष्टसत्त्वनिमित्तं अयस्य भि
 संधिः मंत्रायुर्वेदेषु तावदीश्वरप्रणीतेषु प्रवृत्तिसा
 मर्थ्यादर्थ्याव्यभिचारविनिश्चयात्प्रामाण्यं सिद्धं न
 चोषधिभेदानां तत्संयोगविशेषाणां च मंत्राणां च
 तत्तद्गुणावापोद्वारेण सहस्रेणापि पुरुषायुषैर्लोकि
 कप्रमाणव्यवहारी शक्तः कर्तुमन्वयव्यतिरेकौ न
 चागमव्यतिरेकौ ताभ्यां चागमस्तत्संतानयोरनादि
 त्वादित्वादिति प्रतिपादयितुं युक्तं महाप्रलये तत्सं
 तानयोर्विच्छेदात् न च तद्भावे प्रमाणाभावः अभिन्नं
 प्रधानविकारो जगदिति हि प्रतिपादयिष्यते सदृ
 शपरिमाणस्य विसदृशपरिणामतादृशायथा क्षी
 रेक्षुरसादेर्दधिगुडादिरूपं विसदृशपरिणामस्य=

साम्प्रविनिर्मुक्तिमाह नचतत्समानमिति प्राकाम्य-
 मविहितेच्छता तद्विघातादूनत्वं अनूनत्वेवाहूयोरपि
 प्राकाम्यविघातः कार्यानुत्पत्तिरुत्पत्तौ वा विरुद्धधर्म-
 समातिंगितमेकदा कार्यमुपलभ्येतेत्याशयवाना-
 ह दूयोश्चेति अविरुद्धाभिप्रायत्वे वा प्रत्येकमीश्वर-
 त्वेकतमन्यैरेकेनेवेशनायाः कृतत्वात् संभूयकारि-
 त्वेवानकश्चिदीश्वरः परिषद्वत् नित्येशनायोगिनां
 च पर्यायायोगात् कल्पनागौरवप्रसंगाच्चेति द्रष्टव्यं
 तस्मात्सर्वमवदातं एवमस्य क्रिया ज्ञानशक्तौ शा-
 स्त्रं प्रमाणमभिधाय ज्ञानशक्तावनुमानं प्रमाणयति
 किंच तन्निरतिशयं सर्वज्ञबीजं व्याचष्टेयदिदमि-
 ति बुद्धिस्तत्त्वावरकतमोपगमतारतम्येन यदिदम-
 तीतानां गतप्रत्युपपन्नानां प्रत्येकंच संमुच्चयेन च
 वर्तमानानामतीन्द्रियाणां ग्रहणं तस्य विशेषणम-
 त्त्वं बद्धितिसर्वज्ञबीजकारणं कश्चित्किंचिदेवांती-
 तादिगृह्णाति कश्चिद्बहु कश्चिद्बहुतरं कश्चिद्बहुत-
 ममिति ग्राह्यापेक्षया ग्रहणस्याल्पत्वं बहुत्वं कृतं ए-
 तद्विवर्धमानं यत्र निःक्रांतमतिशयात्स सर्वज्ञ इ-
 ति तदनेन प्रमेयमानं कथितं अत्र प्रमाणयति अ-
 स्तिकाष्टा प्राप्तिः सर्वज्ञबीजस्येति साध्यनिर्देशः
 निरतिशयत्वं काष्ठायतः परमतिशयवत्त्वानास्ती-
 तितेन नावधिमात्रेण सिद्धसाधनं सातिशयत्वा-

दिति हेतुर्यत्सातिशयं तत्तत्सर्वं निरतिशयं यथा कु
 वलामलकविल्वेषु सातिशयं सहत्वमात्मनि निरति
 शयमिति व्याप्तिं दर्शयति परिमाणवत् न च गरिमा
 दिभिर्गुणैर्व्यभिचारद्वतिसांप्रतम् न खल्ववयवगरिमा
 ति शयी गरिमावयविनः किंत्वा परमाणुभ्यश्चात्यावय
 विभ्यो यावन्तः केचन तेषां प्रत्येकवर्तिनो गरिम्णः समा
 हृत्य गरिमवर्द्धमानाभिमानः ज्ञानं तु न प्रतिज्ञेयं समा
 प्यत इत्येकद्विवहुविषयतया युक्तं सातिशयमिति न
 व्यभिचारः उपसंहरति यत्र काष्ठेति ननु संति बहव
 स्तीर्थकरा बुद्धा हेतवः कपिलर्षिप्रभृतयस्तत्कस्मान्त एव
 सर्वज्ञानभवंत्यस्मादनुमानादित्यत आह सामान्ये
 तिकुतस्तर्हि तद्विशेषप्रतिपत्तिरित्यत आह तस्येति
 बुद्धादिप्रणीत आगमाभासेन त्वागमः सर्वप्रमाणवा
 धितक्षणिकनैरात्म्यादिमार्गोपदेशकत्वेन विप्रलम्भक
 त्वादिति भावः तेन श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणलक्षणा
 दागमतः अगच्छन्ति बुद्धिमारोहन्ति अस्माद्भ्युदयनिः
 श्रेयसोपायादित्यागमः तस्मात्संज्ञादिविशेषप्रतिप
 त्तिः संज्ञाविशेषः शिवेश्वरादिः श्रुत्यादिषु प्रसिद्धः आ
 दिपदेन षडंगता दशाव्ययते संगृहीते तथोक्तं वायुपु
 राणे सर्वज्ञतात्तिरनादिवोधः स्वतंत्रतानित्यमलुप्त
 शक्तिः अनंतशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः षडाहुरंगानि
 महेश्वरस्य तथा ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमाद्यु

तिः स्रष्टुत्वमात्मसंवेधो ह्यधिष्ठातृत्वमेव च अव्ययानि द
 शैतानि नित्यं तिष्ठंति शंकर इति स्यादेन्नित्यत्तस्य भग
 वतो वैशङ्गातिशयसंपन्नस्य स्वार्थे तस्मात्संभवात्का
 रुणिकस्य च सुखैकतानजनसर्जनपरस्य दुःखवदुल्लजी
 वलोकजननानुपपत्तेरप्रयोजनस्य च प्रेक्षावतः प्रवृत्त्य
 नुपपत्तेः क्रियाशक्तिशालिनोऽपि न जगत्क्रियेत्यत आ
 ह तस्यात्मानुग्रहाभावेपीति भूतानां प्राणिनामनुग्र
 हः प्रयोजनं शब्दाद्युपभोगविवेकरव्यातिरूपकार्यक
 रणात् किल चरितार्थचित्तं निवर्तते ततः पुरुषः केवलो
 भवति अतस्तस्य योजनाय कारुणिको विवेकरव्यात्यु
 पायं कथयति तेनाचारितार्थत्वात् चित्तस्य जंतूनी श्व-
 रः पुण्यापुण्यसहायः सुखदुःखे भावयन्नपि नाकारुणि
 कः विवेकरव्यात्युपायकथनाय भूतानुग्रहं ह्यहमाह
 ज्ञानधर्मोपदेशेनेति ज्ञानं च धर्म व ज्ञानधर्मो तयो
 रूपदेशेन ज्ञानधर्मसमुच्चयात्तद्व्यविवेकरव्यातिप
 रिपाकात् कल्पप्रलये ब्रह्मणो दिना च साने यत्र सत्य
 लोकवर्जं जगदस्तमेति महाप्रलये ससत्यलोकस्य ब्र
 ह्मणोऽपि निधने संसारिणः कारणगामिनोऽतस्तदामर
 णदुःखभाजः कल्पेऽप्युपलक्षणं अन्यदापि स्वार्जितक
 र्मेपाकवशेन जन्ममरणादिभाजः पुरुषानुद्धरिष्यामीति
 केवल्यं प्राप्य पुरुषा उद्धृता भवन्तीत्यर्थः एतच्च करुणाप्र
 युक्तस्य ज्ञानधर्मोपदेशनं कापिलानामपि सिद्धमित्याह

तथाचोक्तं पंचशिखाचार्येण आदिविद्वान्कपिल इति
 आदिविद्वानिति पंचशिखाचार्यवचनं आदिमुक्तं स्व
 संतानादिगुरुं विषयनत्वेनादिमुक्तपरमगुरुविषयं
 आदिमुक्तेषु कदाचिन्मुक्तेषु विद्वत्सु कपिलोस्माकमा
 दिविद्वान्मुक्तः स एव च गुरुरिति कपिलस्यापि जायमा
 नस्य मद्देश्वरानुग्रहादेव ज्ञानप्राप्तिः श्रूयते इति कपि
 लोनामविस्मोरवतारविशेषः प्रसिद्धः स्वयं भूर्हिरण्यग-
 र्भः तस्यापि सांख्ययोगप्राप्तिर्वेदे श्रूयत इति स एवैश्व
 रः आदिविद्वान्कपिलो विष्णुर्न स्वयं भूरिति भावः स्वायं
 भुवानां त्वीश्वर इति भावः संप्रति भगवतो ब्रह्मादिभ्यो
 विशेषमाह स एष इति पातनिका स एष इति सूत्रं पूर्वं
 वामपि गुरुः कालेनानवच्छेदात् व्याचष्टे पूर्वे हीति का
 लस्तु शतवर्षादिः अवच्छेदार्थेन न अवच्छेदेन प्रयोजनेन
 नोपावर्तते तेन वर्तते प्रकर्षस्य गतिः प्राप्तिः प्रत्येतव्य आ
 गमात् तदनेन प्रबंधेन भगवान्नीश्वरो दर्शितः संप्रति
 तत्प्रणिधानं दर्शयितुं तस्य वाचकमाह तस्य वाचकः
 प्रणवः व्याचष्टे वाच्य इति तत्र परेषां मतं विमर्शद्वारेणो
 पन्यस्यति किमस्येति वाचकत्वं प्रतिपादकत्वमित्यर्थः
 परे हि पश्यंतियदि स्वाभाविकः शब्दार्थयोः संबंधः सं
 केतेनास्माच्छब्दादयमर्थः प्रत्येतव्य इत्येवमात्मके
 नाभिव्यज्येत ततो यत्र नास्ति संबंधस्तत्र संकेतशते
 नापि न व्यज्येत न हि प्रदीपव्यंग्यो घटो यत्र नास्ति तत्र

नास्ति तत्र प्रदीपसहस्रेणापिशको व्यक्तुं कृतसंकेत
 स्तु करभशब्दो वारणे वारणप्रतिपादको दृष्टः ततः सं
 केतकृतमेव वाचकत्वमिति विमृश्याभिमतमवधार
 यति स्थितोऽस्येति अयमभिप्रायः सर्वे एव शब्दाः सर्वा
 कारार्थाभिधानसमर्था इति स्थित एवैषां सर्वाकारै
 रर्थैः स्वाभाविकः संबंध इहैश्वरसंकेतस्तु प्रकाशकश्च
 नियामकश्च तस्यैश्वरसंकेतासंकेतकृतश्चास्य वा
 चकापभ्रंशविभागः तदिदमाह संकेतस्त्वैश्वरस्येति
 निदर्शनमाह यथेति ननु शब्दस्य प्राधानिकस्य महाप्र
 तयसमये प्रधानभावमुपगतस्य शक्तिरपि प्रतीता त
 तो महदादि क्रमेणोत्पन्नस्यावाचकस्यैव माहेश्वरेण सं
 केतेन न शक्यावाचकशक्तिरभिज्वलयितुं विनष्टश
 क्तित्वादित्यत आह सर्गोतरेष्वपीति यद्यपि सहशक्त्या
 प्रधानसाम्यमुपगतः शब्दस्तथापि पुनराविर्भवस्तच्छ
 क्तियुक्त एवाविर्भवति वर्षातिपातसमधिगतमूद्राव
 द्बोद्धिज्जोमेधविस्फुटवारिधारासारावसेकात् तेन पू
 र्वसंबंधसंकेतानुसारेण संकेतः क्रियते भगवता इ
 तितस्मात्संप्रतिपत्तेः सहशब्दव्यवहारपरंपरायानित्य
 तया नित्यः शब्दार्थयोः संबंधो न कूटस्थ नित्यद्वयाग
 भिक्ताः प्रतिजानते न पुनरागमनिरपेक्षाः सर्गोतरेष्व
 पि तादृश एव संकेत इति प्रतिपत्तुमीशतद्वृत्तिभावः वा
 चकमाख्यायप्रणिधानमाह तज्जपस्तदर्थभावनं व्या

चष्टे प्रणवस्येति भावनं पुनः पुनश्चेतसि निवेशनं ततः
 किं सिध्यतीत्यत आह प्रणवमिति एकस्मिन् भगव-
 ति आरमतिचित्तं अत्रैव वैयाशिकी गाथा मुदा हरति
 तथा चेति ततर्द्देश्वरं समाधितत्कललाभेन तमनुगृ-
 ण्हाति किंचापरमस्मात् ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोप्यं-
 तरायाभावश्च प्रतीपं विपरीतमंचति किं जानातीति प्र-
 त्यक् सचासौ चेतनश्चेति प्रत्यक्चेतनोऽविद्यावान् पु-
 रुषः तदनेनेश्वरात् शाश्वतिकसत्त्वोत्कर्षसंपत्त्या त-
 विद्यावतो निवर्तयति प्रतीचश्चेतनस्याधिगमो ज्ञानं
 स्वरूपतोऽस्य भवति अंतरायावक्ष्यमाणास्तदभा-
 वश्च ॥ अस्य विवरणं एतावदिति स्वमात्मा तस्य रूपरू-
 पग्रहणेनाविद्यासमारोपितान् धर्मान् निषेधति न-
 नन्वीश्वरप्रणिधानमीश्वर विषयं कथमिव प्रत्यक्चे-
 तनं साक्षात्करोत्यतिप्रसंगादित्यत आह यथैवेश्वर-
 इति शुद्धः कूटस्थ नित्यतयोदयव्ययरहितः प्रसन्नः कुंश-
 वर्त्तितः केवलः धर्मा धर्मोपेतः अतश्चानुपसर्गः उप-
 सर्गाज्जात्यायुर्भोगाः सादृश्यस्य किंचिद्देहाधिष्ठानत्वा-
 दीश्वरात् भिनत्ति बुद्धेः प्रतिसंवेदीति तदनेन प्रत्यग्ग्रहणं
 व्याख्यातं अत्यंतविधर्मिणोरन्यतरार्थानुचिंतनं न तदि-
 तरस्य साक्षात्काराय कल्पते सदृशार्थानुचिंतनं तु सदृ-
 शांतरसाक्षात्कारोपयोगिता मनुभवति एकशास्त्राभ्या-
 सद्वचतस्तदृशार्थशास्त्रांतरज्ञानोपयोगितां प्रत्यासत्ति-

स्तुस्वात्मनिसाक्षाकारहेतुर्नपरात्मनीतिसर्वमवदातं
 पृच्छतिअथकद्वतिसामान्येनोत्तरंयद्वतिविशेषसंख्येष्ट
 क्तिकद्वतिउत्तरंव्याधीत्यादिस्त्रुंअंतरायानवएताश्चि
 त्तयोयोगांतरायायोगविरोधिनश्चित्तस्यविशेषकाःचित्तं
 खत्वमीव्याध्याद्योयोगाद्विधिपंतिप्रपन्नयंतीतिविशेषाःयो
 गप्रतिपक्षत्वे हेतुमाह सहेतुइति संशयभ्रान्तिदर्शने
 तावद्वत्तितया वृत्तिनिरोधप्रतिपक्षौ येपि नवृत्तयो
 व्याधिप्रभृतयस्तेपि वृत्तिसाहचर्यात्तत्प्रतिपक्षादित्य
 र्थःपदार्थान्व्याचष्टे व्याधिरिति धातवोवातपित्तश्लेष्मा
 णःशरीरधारणात् अशितपीताहारपरिणामविशेषार
 सःकरणानीन्द्रियाणि तेषां वैषम्यं न्यूनाधिकभावइति
 अकर्मण्यताकर्मनिर्हृता संशयउभयकोटिस्पृग्विज्ञा
 नं सत्यप्यतद्व्यप्रतिष्ठत्वेन संशयविषयोसयोरभेदे
 उभयकोटिस्पृशस्पर्शरूपाऽवांतरविशेषविवक्षयाप्र
 भेदेनोपन्यासःअभावमकरणात्तत्राप्रयत्नइवियां
 वत्कायस्यगुरुत्वं कफादिना चित्तस्यगुरुत्वंतमसा
 गर्धसदृशमधुमत्यादयःसमाधिभूमयःलब्धभूमिर्य
 दितावतैवसुस्थितमन्यस्यसमाधिभ्रेषःस्यात्तत्तस्त
 स्यात्प्रपिभूमेरपायःस्यात्यस्मात्समाधिप्रतिलंभेत्तद
 वस्थितंस्यात्तस्मात्तत्रप्रतिपत्तव्यमिति ॥ नकेवलंन
 वांतरायादुःखाद्योप्यस्यतत्सहभुवोभवंतीत्याहुः
 खेत्यादिप्रतिकूलवेदनीयंदुःखं आध्यात्मिकंशारीर

व्याधिवशात्मानसंकामादिवशात् आधिभौतिकं व्या
 घ्रादिजनितं आधिदैविकं ग्रहपीडादिजनितम् तच्चे
 द्दुःखं प्राणिमात्रस्य प्रतिकूलवेदनीयतया हेयमित्या
 ह येनाभिहता इति अनिच्छतः प्राणो यद्वा ह्यवायुमात्रा
 मतिपिवन्ति प्रवेशयतीति यावत् सश्वासः समाध्यंगरे
 चकविरोधी अनिच्छतोऽपि प्राणो यत्कोष्ठं वायुं निश्चर
 यति निःसारयति सप्रश्वासः समाध्यंगपूर्वकविरोधी उ
 क्तार्थोपसंहारस्तत्रमवतारयति अथैतदिति उक्तार्थो
 र्थानंतरमुपसंहरन्निदंस्तत्रमाहेतिसंबन्धः निरोद्धव्यत्वे
 हेतुस्ततः समाधिप्रतिपक्षा इति यद्यपीश्वरप्राणिधा
 नादित्यभ्यासमात्रमुक्तं तथापि वैराग्यमिहतसहका
 रितया ग्राह्यमित्याह ताभ्यामुक्तलक्षणाभ्यामेवा या
 सवैराग्याभ्यां निरोद्धव्याः तत्रतयोरभ्यासवैराग्ययो
 र्मध्ये अभ्यासस्य नंतरोक्तं स्येति तत्प्रतिषेधार्थमिसा
 दि एकंतत्वमीश्वरप्रकृतत्वादिति वैनाशिकानां तत्सर्व
 मेकाग्रमेव चित्तं नास्ति किंचिद्विशिष्टमिति तदुपदे
 शानांतदर्थानां च प्रवृत्तीनां वैष्यर्थमित्याह यस्येति
 तिस्यस्य मते प्रत्यर्थे अप्यर्पमाणे एकस्मिन्नेकस्मिन्वा नि
 यतं यावदर्थोभासमुत्पन्नं तत्रैव समाप्तमनं न्यगामि
 अर्थान्तरं तावदप्यमंगृहीत्वार्थान्तरमपि पश्चात्कस्मान्न
 गृह्णीतीत्यत्राह क्षणिकं च क्षणस्याभेद्यत्वेन पूर्वप
 श्चाद्भावस्याप्यभावः अस्मन्नभेदक्षणिकं चित्तं स्ववि

षये एकस्मिन्नेकस्मिन्वानवस्थितं प्रतिक्षणं तत्तद्वि
 षये पादानं परित्यागाभ्यां विषयानि यंतं विक्षिप्तमनो
 विक्षपपरिणाममपनीयशक्यैकाग्रताधातुमिति तदुप
 देशप्रवृत्त्योर्नानर्थक्यमित्याह यद्विपुनरिदमिति उपसं
 हरति अतोनेति वैनाशिकमुपयाययति योपीति माभूदे
 कस्मिन्क्षणिके चित्तएकाग्रताधानप्रयत्नः चित्तसंत-
 नित्वनादावक्षणिके विक्षेपमपनीयएकाग्रताधास्य-
 वदप्पर्थः तदेतद्विकल्पदूषयति तस्य दर्शने एकाग्रता
 यदि प्रवाहचित्तस्य चित्तस्तानस्य बाधर्मः तन्नैकक्रम
 बहुत्यादेषु प्रत्ययेष्वनुगतं नास्ति प्रवाहचित्तं कुतो य
 द्वावदस्ति तस्य सर्वस्य क्षणिकत्वादाक्षणिकस्य चा
 सत्त्वाद्भवतां दर्शन इति भावः द्वितीयं कल्पं गृह्णाति अ-
 थेतिसांवृत्तस्य प्रवाहस्यांशः प्रत्ययः परमार्थसन्त-
 स्य प्रत्ययस्यैकाग्रताप्रयत्नसाध्यो धर्मः दूषयति सस-
 र्वः सांवृत्तप्रवाहापेक्षया सदृशप्रवाहो वा अतः परम-
 र्थसत्तारूपेण प्रत्यर्थनियतत्वात् यदर्थभास उत्पन्न-
 स्तत्र समासत्वादेकाग्र एवेति विक्षिप्तचित्तानपपत्ति-
 यदप्यनयेनेकाग्रताधीयतेद्वि ७ उपसंहरति तस्मा-
 दिति दत्तोपि चित्तमेकमनेकार्थमवस्थितं चेत्याह य-
 दिचेति यथा हि भैत्रेणाधीतस्य शास्त्रस्य न चैत्रः स्मर-
 तियथा भैत्रेणोपचित्तस्य पुण्यस्य पापस्य वा कर्माश-
 रास्य फलं तदसंबन्धी नैत्रेण भुंक्ते एवं प्रत्ययांतरदृष्ट-

स्यप्रत्ययांतरं न स्मरेत् प्रत्ययांतरोपचितस्य वा कर्मा
 शयस्य फलं न प्रत्ययांतरमुपभुंजीतेत्यर्थः ननु नातिप्र
 सज्यते कार्याकारणभावे सतीति विशेषणात् आह वै
 श्वानरीयेष्ट्यादावकर्तृमातृपितृपुत्रादिगामिफलद
 र्शनात् मधुररसभावितानां वा आम्रबीजादीनां परंप
 रया फलमाधुर्येनियमादित्यत आह समाधीयमान
 मप्येतदिति अयमभिसंधिः कः खल्वेकसंतानवर्ति
 नां प्रत्ययानां संतानांतरं वर्तिभ्यः प्रत्ययेभ्यो विशेषो ये
 नैकसंतानवर्तिना प्रत्ययेनानुभूतस्योपचितस्य क
 र्माशयस्य तत्संतानवर्त्यैव प्रत्ययः स्मर्ता भोक्ता च
 स्यात् नान्यसंतानवर्ती न हि संतानो नाम कश्चिद्
 स्तिवस्तु स न्यएनं संतानिनं संतानांतरं वर्तिभ्योभि
 द्यात् न च काल्पनिको भेदः क्रियायामुपपद्यते न ख
 लुकल्पिताग्निभावो माणवकः पचति न च कार्यं
 कारणसंबंधोपि वास्तवः सहभुवोः सव्येतरविषाण
 योरिवाभावात् असहभुवोरपि प्रत्युत्पन्नाश्रयत्वा
 योगात् न ह्यतीतानागतौ व्यासज्यप्रत्युत्पन्नं वर्तितु
 मर्हतः तस्मात्संतानेन वा कार्यकारणभावेन वा स्वा
 भाविकेनानुपहिताः परमार्थसंतः प्रत्ययाः परस्परा
 संस्पर्शित्वेन स्वसंतानवर्तिभ्यः परसंतानवर्तिभ्यो वा
 प्रत्ययांतरेभ्यो न भिद्यंते सोऽयंगोमयं च पायसं चाधि
 कृत्य प्रवृत्तो न्यायोगोमयं पायसंगव्यत्वादुभयसि

दुपायसवदिति तमाक्षिपति न्यायाभासत्वनततो-
 प्यधिकत्वादिति नन्वात्रकृतनाशाकृताभ्यागमंचोद्यं-
 यतश्चित्तमेवकर्मणां कर्तृतदेवतज्जनिताभ्यां सुख-
 दुःखाभ्यां युज्यते सुखदुःखे च चित्तिच्छायापन्नं चित्तं-
 भुंक्तद्विपुरुषे भोगाभिमानः चित्तिचित्तयोरभेदग्र-
 हादिति स्वप्रत्ययं प्रतीत्यसमुत्पन्नानां स्वभावएवै-
 षां तादृशो यत्ता एव स्मरंति फलं चोपभुंजते न त्वन्येन
 च स्वभावाभियोगपर्यनुयोगावर्हति एवं भवतु मेव
 भूतेति वा कस्मानेवमिति चेति यः पूर्वोक्तेन परितुष्य-
 तितं प्रत्याह किंच स्वात्मेति उद्यम्य धर्माणामनुभ-
 वानामनुभवस्मृतीनां च नानात्वे पितृदाश्रयमभिन्नं
 चित्तमहमिति प्रत्ययः प्रतिसंदधानः कथमत्यंतभि-
 न्नान् प्रत्ययानां लंबेन ननु ग्रहणास्मरणरूपकारण-
 भेदात्पारोक्ष्यापारोक्ष्यरूपविरुद्धसंसर्गाद्वा न प्रत्यभि-
 ज्ञानं नैकः प्रत्ययः यतः प्रत्ययिनी श्रित्तस्यैकता स्या-
 दित्यत आह स्वानुभवेति ननु कारणभेदविरुद्धधर्म-
 संसर्गावत्र बाधकावुक्तवित्यत आह न च प्रत्यक्षस्यै-
 ति प्रत्यक्षानुसारत एव सामग्र्यभेदः पारोक्ष्यापारोक्ष्य-
 धर्माविरुद्धश्चोपपादितो न्यायकर्णिकायां अक्षणि-
 कस्य चार्थक्रियान्यायकर्णिकाव्रस्य तत्त्वसमीक्षाभ्या-
 मुपपादितेति सर्वमवदातं अपरिक्वर्मितमनसोऽस्त्-
 यादिमतः समाधितदुपायसंपत्त्यनुत्पादाच्चित्तप्र-

सादनोपायानस्स्यादिविरोधिनःप्रतिपादयितुमुप
 क्रमतेयस्यचित्तस्यावस्थितस्येदमितिमैत्रीकरणे
 त्यादिप्रसादनांतं सुखितेषुमैत्रीसौहांदभावयता
 र्दृष्ट्याकालुष्यनिवर्ततेचित्तस्यदुःखितेषुचकरुणा
 मात्मनीवपरस्मिन्दुःखप्रहाणेकाभावयतःपराप
 कारचिकीर्ष्याकालुष्यचेतसोनिवर्ततेपुण्यशीलेषुप्रा
 णिषुमुदिताहर्षभावयतःअस्याकालुष्यचेतसोनिवर्त
 तेअपुण्यशीलेषुचोपेक्षांमाध्यस्थ्यभावयतोऽमर्ष
 कालुष्यनिवर्ततेततश्चास्यराजसतामसधर्मनिवृत्तौ
 सात्विकःशुद्धोधर्मोपजायतेसत्त्वोत्कर्षसंपन्नःसंभ
 वतिवृत्तिनिरोधपक्षेतस्यप्रसादत्वाभाव्याच्चित्तंप्रसी
 दतिप्रसन्नंचवक्ष्यमाणेभ्यउपायेभ्यःएकाग्रंस्थिति
 पदंलभतेअसत्यांपुनर्मैत्र्यादेर्भावनायानतेउपा
 याःस्थित्यैकल्पंतेतानिदानींस्थित्युपायानाहप्र
 छर्दनविधारणाभ्यांवाप्राणस्य वाशब्देवक्ष्यमाणोपा
 यांतरापेक्षाविकल्पार्थःनमैत्र्यादिभावनापेक्षयात
 यासंहसमुच्चयात्प्रच्छर्दनंविद्वणोति कोष्ठस्येति
 प्रयत्नविशेषात्योगशास्त्रविहितात् येनकोष्ठोवायु
 र्नासिकापुटाभ्यांशनैरेच्यते विधारणंविद्वणोति वि
 धारणंप्राणायामःरेचित्तस्यप्राणस्यकोष्ठस्यवायोर्य
 दायामोबहिरेवस्थापनंननुसहसाप्रवेशनं तदेता
 भ्यांप्रच्छर्दनविधारणाभ्यांवायोर्लघुकृतशरीरस्यम=

नःस्थितिपदं लभते अत्र चोत्तरसूत्रगता स्थितिनि-
 बंधनीतिपदा स्थितिग्रहणमाकृष्य संपादयेदित्यर्थ-
 प्राप्तेन संबन्धनीयं स्थित्युपायांतरमाह विषयवती-
 चाप्रवृत्तिरुत्पन्ना मनसः स्थितिनिबन्धनी व्याचष्टेना-
 सिकाग्रेधारयत इति धारणाध्यानसमाधीकुर्वतस्त-
 ज्जयाद्यादिव्यगंधसंवित्तत्साक्षात्कारः सूत्रमन्यास्व-
 पिप्रवृत्तिषु योज्यं एतच्चागमात् प्रत्येतव्यं नोपपत्ति-
 नः स्यादेतत् किमेतादृग्भिर्वृत्तिभिः कैवल्यं प्रत्यनुप-
 येगिनीभिरित्यत आह एतावत्तयोल्पेनैव कालेनोत्प-
 न्नाश्चित्तमीश्वरविषयायां वा विवेकरव्यातिविष-
 यायां वा स्थितौ निबध्नन्ति न च न्यविषयावृत्तिः कथम-
 न्यत्र स्थितिनिबध्नातीत्यत आह संशयं विधमन्ति अप-
 सारयन्ति अतएव समाधिप्रज्ञायां इति कृत्यंतराणाम-
 प्यागमसिद्धानां विषयवत्त्वमिति दिशति एतेनेति नन्वा-
 गमादिभिरवगतैर्धर्मेषु कृतः संशय इत्यत आह यद्य-
 पिहीति अद्वैतमूलो ह्येवमपदिष्टार्थैकदेशप्रत्यक्षी-
 करणे च अद्वैतशयो जायते तन्मूलं च ध्यानादयोऽस्या-
 प्रत्यक्षं भवन्तीत्यर्थः विशोका वाज्योतिष्मती विगतशो-
 का दुःखरहिता ज्योतिष्मती ज्योतिरस्याप्रस्तीति ज्यो-
 तिष्मती प्रकाशरूपा हृदयपुंडरीक इति उदारोरसेर्म-
 ध्येयस्य मधोमुखं तिष्ठति अष्टदलं रेचकप्राणायामे-
 न तदूर्ध्वमुखं कृत्वा तत्र चित्तं धारयेत् तन्मध्ये सूर्यं मं-

डलं अकारो जागरितस्थानं तस्योपरि चंद्रमंडलं उका
 रः स्वप्नस्थानं तस्योपरि चन्द्रिहमंडलं मकारः सुषुप्तिस्थानं
 तस्योपरि परं बोमात्मकं ब्रह्मनादंतुरीयस्थानमर्द्धमात्र
 मुदा हरति ब्रह्मवादिनः तत्कर्णिकायामूर्धमुखी सूर्यादि
 मंडलमध्यगा ब्रह्मनडी ततोऽप्यूर्ध्वप्रवृत्ता सुषुम्नानाम
 नाडी तथा खलु वाद्यान्यपि सूर्यादीनि मंडलानि प्रोक्तानि
 साहचि तस्थानं तस्यां धारयतो योगिनश्चित्तसंविदुप-
 जायते उपपत्तिपूर्वकं बुद्धिसंविदः आकारमादर्शयति बु
 द्धिसत्त्वं हीति आकाशकल्पमिति व्यापितामाह सूर्यादीनां
 प्रभास्तासां रूपं तदाकारेण विकल्पते नाना रूपा भवति
 मनश्चात्र बुद्धिर्भिमतं न तु महत्तत्त्वं तस्य च सुषुम्नास्थ
 स्य वैकारिकाहंकारजन्मनः सत्त्वं बहुलतया ज्योतीरूप
 ताविवक्षिता तत्तद्दिष्यमगोचरतया च व्यापित्वमपि सि
 द्धं अस्मिता कार्ये मनसि समापत्तिं दर्शयित्वा अस्मिता स
 मापत्तेः स्वरूपमाह तथेति शांतमपगत रजस्तमस्तरंगं
 अनंतं व्यापि अस्मितामात्रं न पुनर्नाना प्रभा रूपं आगमां
 तरेण स्वमतं समीकरोति यन्नेदमुक्तं पञ्चशिखेन तमणं
 दुरधिगमत्वा दात्मानमहंकारास्पदमनुविद्यानुचिंत्सा-
 स्मीत्येवं तावज्जानी तद्वति स्यादेतत् नाना प्रभा रूपा भव
 तु ज्योतिष्मती कथं अस्मितामात्ररूपा ज्योतिष्मती त्यत
 आह एषा ह्येति विधूत रजस्तमो मलास्मितैव सत्त्वम
 योज्योतिरिति भावः विविधाया अपि ज्योतिष्मत्याः फल-

हमाह ययेति वीतरागविषयवाचित्तं वीतरागाः कृष्ण
 हेपायनप्रभृतयः तेषांचित्तं तदेवावलंबनं तेनोपस्क
 मिति स्वप्ननिद्राज्ञानालंबनं वा यदाखल्वयं स्वप्ने विवि
 क्तवनसन्निवेशवर्तिनीमुक्तीर्णामिव चंद्रमंडलात्
 कोमलमृणालशकलानुकारिभिरंगप्रत्यंगैरुपेतामभि
 चंद्रकांतमणिमयीतिसुरभिमालतीमल्लिकामाला=
 हारिणीं मनोहरां भगवतो महेश्वरस्य प्रतिमामाराध्य
 नेव प्रबुद्धः प्रसन्नमनास्तदातामेव स्वप्नज्ञावावलंब
 नीभूतामनुचिंतयतस्तस्य तदेकाकारमनसस्तत्रैव
 चित्तस्थितिपदं लभते निद्राचेह सात्त्विकी ग्रहीतव्या
 यस्यां प्रबुद्धस्य सुखमहमस्वाप्समिति प्रत्यक्षमर्शो
 भवति एकाग्रं हितस्यां मनो भवति तावन्मात्रेण चो
 क्तं एतदेव ब्रह्मविदो ब्रह्मणोरूपमुदाहरन्ति सुप्ता
 वस्थेति ज्ञानंच ज्ञेयरहितं न शक्यं गोचरयितुमि=
 ति ज्ञेयमपि गोचरीक्रियते यथाभिमतध्यानाद् किं
 बहुनायदेवाभिमतं तत्तदेव तारूपमिति कथं पु
 नः स्थितिपदमात्मीभावो वंगतव्यद्वयत आह पर
 माणुपरममहत्त्वांतोस्य वशीकारः व्याचष्टे सूक्ष्म
 इति उक्तमर्थं पिंडीकृत्य वशीकारपदार्थमाह ए
 वंतामुभयीमिति वशीकारस्यावांतरफलमाह तद्वशी
 कारादिति तदेवं चित्तस्थितेरुपायादर्शिताः लब्धस्थि
 तिकस्य वशीकारोऽपि दर्शितः संप्रति लब्धस्थितिकस्य

चेतसः किंविषयः किंरूपश्च सप्राज्ञातोभवतीति पृच्छ
 ति अथेति अत्रोत्तरं सूत्रमवतारयति तदुच्यत इति सू
 त्रं पठति क्षीणवृत्तेरित्यादिसमापत्यंतं तद्व्याचष्टे क्षी
 णोति अभ्यासवैराग्याभ्यां क्षीणराजसतामसप्रमाणा
 दिवृत्तेभ्यस्तत्तस्य व्याख्यानं प्रत्यस्तमितप्रत्ययस्येति
 तदनेन चित्तसत्त्वस्य स्वभावस्वच्छस्य सजस्तमोभ्यामन
 भिमवउक्तः दृष्टांतं स्पष्टयति यथेति उपाश्रयउपाधि
 र्जपाकुसुमादिः उपरक्तस्तच्छायापन्नः उपाश्रयस्य य
 दासीयं रूपं लोहितनीस्तादितदेवाकारस्तेन लक्षितो
 निर्भासते दाष्टीति के योजयति तथा ग्राह्येति ग्राह्यंच त
 दालंबनंच तेनोपरक्तं तदनुविद्धं तदनेन ग्रहीतृग्रह
 णाभ्यां व्यववहिनति आसीयमंतःकरणरूपमपि धाय
 ग्राह्यसमापन्नं ग्राह्यतामिव प्राप्तमितियावत् अतो ग्रा
 ह्यस्वरूपाकारेण निर्भासते ग्राह्योपरागमेव सूक्ष्मस्थू
 लताभ्यां विभजते भूतसूक्ष्मेति विश्वभेदश्चेतनान्चेत
 नस्य भावोगवादिर्घटादिश्च द्रष्टव्यः तदनेन वितर्क
 विचारानुगतौ समाधीर्दर्शितौ तथा ग्रहणेष्वपीन्द्रिये
 ष्विति गृह्यंते एभि रर्थादिति ग्रहणातीन्द्रियाणि एत
 देव स्पष्टयति ग्रहणालंबनेति ग्रहणंचालंबनंच तदि
 ति ग्रहणालंबनं तेनोपरक्तमनुविद्धमासीयमंतःक
 रणरूपमपि धाय ग्रहणमिव बहिःकारणमिवापन्न
 मिति तदनेनानंदानुगतमुक्तासितानुगतमाहव

याग्रहीत्वपुरुषेति अस्मितास्पदं हि ग्रहीतापुरुष-
 इति भावः पुरुषत्वाविशेषादनेनैव मुक्तोऽपि पुरुषः शु-
 कप्रह्लादादिः समाधिविषयतया संग्रहीतव्य इत्या-
 ह तथा मुक्तिति उपसंहरन् तत्स्थितं जनतापदं व्या-
 चक्षे तदेवमिति तेषु ग्रहीत्वग्रहणग्राह्येषु स्थितस्य
 धारितस्य ध्यानपरिपाकवशादपहतस्जस्तमोमल-
 स्यचित्तस्त्वस्यया तद्वजनता तदाकारता सा समाप-
 त्तिः संप्रज्ञातलक्षणो योग उच्यते तत्र च ग्रहीत्वग्रह-
 णग्राह्ये धितिसौत्रपाठक्रमोर्थक्रमविरोधान्नादर्त्त-
 व्यः एवं भाष्येऽपि प्रथमं भूतसूक्ष्मोपन्यासोपन्यास-
 णीय इति सर्वं रमणीयं सामान्यतः समापतिरुक्ता
 सेयमवांतरभेदाच्चतुर्विधा भवति तद्यथा सवित-
 र्को निर्वितर्को सविचारानिर्विचारचेति तत्र सवि-
 तर्कोयाः समापतेर्लक्षणमाह तत्रेत्यादि तासु समा-
 पतिषु मध्ये सवितर्को समापतिः प्रतिपत्तव्या कीदृ-
 शी शब्दश्च अर्थश्च ज्ञानं च तेषां विकल्पावस्तुतो भि-
 न्नानामपि शब्दादीनामितरेतराध्यासाद्विकल्पोऽप्ये-
 कस्मिन्नेदमादर्शयति भिन्नेषु चामेदं तेन शब्दार्थ-
 ज्ञानविकल्पैः संकीर्णव्यामिश्रेत्यर्थः तद्यथा गौरिति
 शब्द इति गौरित्युपात्तयोरर्थज्ञानयोः शब्दाभेदवि-
 कल्पो दर्शितः गौरित्यर्थ इति गौरित्युपात्तयोः शब्द-
 ज्ञानयोरर्थानेदविकल्पाः गौरिति ज्ञाननिति गौरिय

पान्तयोः शब्दार्थयोर्ज्ञानाभेदविकल्पस्तदेवमविनि-
 र्भागेन विभक्तानामपिशब्दार्थज्ञानानां ग्रहणं लोक-
 दृष्टं द्रष्टव्यं यद्यविभागेन ग्रहणं कुलस्तर्हि विभाग इत्य-
 तत्राह विभज्यमानाश्चान्वयव्यतिरेकाभ्यां परीक्षकै-
 रन्येशब्दधर्माध्वनिपरिणाममात्रस्य शब्दस्योद्घाता-
 द्यो धर्माः अन्ये अर्थस्य जडत्वमूर्त्यादयः अन्ये प्रका-
 शमूर्त्तिविरहादयो ज्ञानस्य धर्मा इति तस्मादेतेषां
 विभक्तः पंथाः स्वरूपभेदेन न्ययनमार्गः तत्र विकल्पेन
 यर्थसमापन्नस्येति तदनेन योगिनो परंप्रत्यक्षमुक्त-
 शेषं सुगमम् ॥ सूत्रं योजयितुं प्रथमतस्तान्निर्वि-
 तर्का व्याचष्टे यदा पुनरिति परिशुद्धिरूपतयः शब्द-
 संकेतस्मरणपूर्वखल्वागमानुमाने प्रवर्त्तते सं-
 केतश्चायंगोरिति शब्दार्थज्ञानानामितरेतराध्या-
 सात्मा ततश्चागमानुमानज्ञानविकल्पौ भवतः ॥
 तेन तत्पूर्वासमाधिप्रज्ञासवितर्का यदा पुनरर्थमात्र-
 प्रवणेन चेतसार्थमात्राऽऽहतेन तद्भ्यासान्नातरी-
 यकतामुपगता संकेतस्मृतिस्त्यक्ता तस्यागेन श्रुता-
 नुमानज्ञानविकल्पो तन्मूलोत्पत्तौ तदा तच्चून्यायां स-
 माधिप्रज्ञायां स्वरूपमात्रेणावस्थितो र्थस्तत्स्वरूप-
 मात्रतये च ननु विकल्पितेनाकारेण परिच्छिद्यते सा-
 निर्वितर्का समापत्तिरिति तद्योगिनां परंप्रत्यक्षं अस-
 दारोपगंधस्याप्यभावात् स्यादेतत्सरेण प्रत्यक्षेणा-

नः परमाणुभ्यो व्यावृत्तं रूपमादर्शयति स एष इति प
 रमाणुसाध्यायाः क्रियाया अन्यक्रियामधूदकादि
 धारणलक्षणातदुर्मक इति न केवलमनुभवात् अ
 पितु व्यवहारतोपितनिबन्धनत्वात् लोकायात्रायाद्
 त्याह तेनेति स्यादेतत् असतिबाधके अनुभवो अ
 वयविनं व्यनस्थापयेत् अस्ति च बाधकं यत्सत्तत्सर्व
 मनं वयवयथाविज्ञानं सच्च गोघटादीति स्वभावहे
 तुः सत्तादिविरुद्धधर्मसंसर्गरहितत्वेन व्यासंतद्धि
 रुद्धश्च विरुद्धधर्मसंसर्गः सावयवे उपलभ्यमानो व्या
 पकविरुद्धोपलब्ध्या सत्वमपि निवर्तयति अस्ति च वयवि
 निवदेशत्वात्तद्देशत्वावृत्तत्वानावृत्तत्वरक्तारक्तत्वचलाचलत्व
 लक्षणो विरुद्धधर्मसंसर्ग इत्यत आह यस्य पुनरिति अ
 यमभिप्रायः अनुभवसिद्धसत्त्वं हेतुः क्रियते यत्कि
 लपांशुलपादुकोहालिकोपि प्रतिपद्यते अन्यद्वा अनु
 भवसिद्धात् न नान्यदसिद्धत्वादहेतुः अनुभवसिद्धं
 तु घटादीनां सत्त्वं मर्थक्रियाकारित्वरूपं न स्थूलादन्यः
 तत्सोयं हेतुः स्थूलत्वमुपाकुर्वन्नात्मानमेव व्याहति न
 नु स्थूलत्वमेव सत्त्वं अपित्वसतो व्यावृत्तिः अस्योत्पत्त्या
 वृत्तिश्च स्थौल्यं व्यावर्त्य भेदाच्च व्यावृत्तयोः भिद्यंते अतः
 स्थौल्याभावेऽपि न सत्त्वव्याहतिः अन्यत्वाद्भवतु वा व्यावृ
 त्तिभेदादवसायविषयभेदः यत्पूर्वकास्त्ववसायास्त-
 स्यानुभवस्याविकल्पस्य प्रमाणस्य कोविषय इति निरू

पयतुभवान् रूपपरमाणवो निरंतरोत्पादाऽग्रगृहीतप
 रमसूक्ष्मतत्वाद्दिति चेत्तद्वैतैते गंधरसस्पर्शपरमाणुमि
 रंतरितानि निरंतराः तस्मादंतरालाग्रहे एकघनवनप्र
 त्यवत्परमाणवात्मनस्सन्नयं विकल्पो मिथ्येति त
 त्प्रभवाविकल्पान्नपारंपर्येणापि वस्तुप्रतिबद्धादिति
 कुतस्तदवसितस्य सत्वस्य नवयवत्वसाधकत्वं त
 स्मादविकल्पस्य प्रत्यक्षस्य प्रामाण्यमिच्छता तदनुभू
 यमानस्यौत्पत्त्यैव सत्वमविकल्पावसेयमकाशयता
 प्यभ्युपेयं तथा च तद्वाधमानं सत्वमात्मानमेवापवाधे
 तपरमसूक्ष्माः परमाणवो विजातीयपरमाण्वतंतरिता
 अनुभवविषयादतिव्याहतमंगीकरणं तदिदमुक्तं
 यस्य पुनरवस्तुकः सप्रचयविशेषो निर्विकल्पविषयः
 संतु तर्हि सूक्ष्माः परमाणवो निर्विकल्पविषया इ
 त्यत आह सूक्ष्मं च कारणमनुपलभ्य विकल्पस्येति
 तस्यावयवभावाद्देतो रतद्रूपप्रतिष्ठं मिथ्याज्ञानमि
 तिलक्षणेन सर्वमेव प्राप्तं मिथ्याज्ञानं यत्स्यौत्पत्त्यंतं
 नयच्च तदधिष्ठानसत्त्वालंबनमित्यर्थः नन्वेतावता
 पिन ज्ञानमात्मनि मिथ्याभवति तस्यावयवित्वेनाप्र
 काशादित्यत आह प्रायेणेति ननु किमेतावतापीत्य
 त आह तदनेति सत्त्वादिज्ञानं चेन्मिथ्या तदा सत्त्वा
 दिहेतुकमनवयवित्वादिज्ञानमपि मिथ्यैव तस्यापि
 हि निर्विकल्पगोचरस्यूलमेवावसेयतया विषयः सच

नुमानाभ्यां तस्मादुपपन्नमस्याः संकीर्णत्वमिति
 निर्निचारमाह या पुनरिति सर्वथा सर्वेण नीलपीता
 दिना प्रकारेण सर्वत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः सर्वै
 र्देशकालनिमित्तानुभवैरित्यर्थः तदनेन स्वरूपेण का
 लानवच्छेदः परमाणूनामिति दर्शितं नापितदारब्धधर्म
 हारेणेत्याह शांताञ्जनीता उदितावर्तमाना अव्यपदे
 श्या भविष्यं तो धर्मास्तैरनवच्छिन्नेषु अनवच्छिन्ना धर्मैः
 परमाणवः किमसंबद्धा एव तैरित्यत आह सर्वधर्मानु
 पातिष्ठिति कतमेन संबन्धेन धर्माननुपतंति परमाण
 व इत्यत आह सर्वधर्मात्मकेषु कथंचिद्देहः कथंचिद्
 भेदः धर्माणां परमाणुभ्य इत्यर्थः कस्मात्पुनरियं समाप
 तिरेतद्विषयेत्यत आह एवं स्वरूपं होति वस्तु तत्त्वग्रा
 हिणी नात्तत्त्वे प्रवर्तत इत्यर्थः विषयमभिधाया स्याः स्वरू
 पमाह प्रज्ञाचेति संकलय्य स्वरूपभेदोपयोगि विष
 यमाह तत्रेति उपसंहरति एवमिति उभयोरात्मनश्च
 निर्निचारायोश्चेति किंभूतसूक्ष्म एव ग्राह्यविषया स
 मापत्तिः समाप्यते न किंतु सूक्ष्मविषयत्वं चालिङ्गपर्य
 वसानं पार्थिवस्य परमाणोः संबन्धिनीया गंधतत्त्वात्रता
 सा समापत्तेः सूक्ष्मो विषयः एवमुत्तरत्रापियोज्यं लिङ्ग
 मात्रं महत्तत्त्वं तद्विलयं गच्छति प्रधान इति अलिङ्गं प्रधा
 नं तद्विना कचिल्लयं गच्छतीत्यर्थः अलिङ्गपर्यवसानत्वमा
 ह न चालिङ्गात्परमिति चोदयति ननु पुरुषोऽपि सूक्ष्मो ना

लिङ्गमेवेत्यर्थः परिहरति सत्यमिति उपादानतया सौ-
 क्ष्म्यमलिङ्गम् . अन्यत्रेत्यर्थः तत्र पुरुषार्थनिमित्तत्वा-
 न्नहृदहं . रादेः पुरुषोपिकारणमलिङ्गवदिति कुत ए-
 वलक्षणमलिङ्गस्यैव सौक्ष्म्यमित्याशयवान् पृच्छति किं
 त्विति उत्तरमाह लिङ्गस्येति सत्यं कारणं न तूपादानं यथा
 हि प्रधानं महदादिभावेन परिणमते न तया पुरुषः त-
 देतुरपीत्यर्थ उपसंहरति अतश्च प्रधान एव सौक्ष्म्यं निर-
 ति शयं व्या- . तं च तत्सृणामपि समापत्तीनां ग्राह्यविष-
 याणां संप्रज्ञातत्वं माह ता एव सबीजः समाधिः एव का-
 रो मित्रत्रामः राबीज इत्यस्यानंतरं द्रष्टव्यः तंतश्च तत्त-
 समापत्तयो ग्राह्यविषयाः सबीजतया नियम्यंते सर्वो-
 जता त्वनियता ग्रहीतृग्रहणगोचरायामपि समाप-
 तौ विव ल्या विकल्पभेदेनानिषिद्धा व्यवतिष्ठते तेन
 ग्राह्ये च तत्तः समात्तयो यो ग्रहीतृग्रहणयोश्च च त-
 त्व इत्यष्टौ ते भवन्ति इति निगदव्याख्यातं मायं च तत्सृ-
 समापत्तिषु ग्राह्यविषयासु निर्विचारायाः शोभनत्वमाह
 निर्विचारवैशारद्ये ध्यात्मप्रसादः वैशारद्यपदार्थमाह
 अशुद्धो विरजस्तमसो रूपचयो = बुद्धिः सैव वर-
 णलक्षणो मलस्तस्मादप्येतस्य प्रकाशात्मनः प्रकाश-
 स्वभावस्य बुद्धिस्तत्त्वस्य अतएवानभिभूत इति स्यादे-
 तत्तद्ग्राह्यविषयान्चेतसमापत्तिः कथमात्मविषयः प्र-
 साद इत्यत आह भूतार्थविषय इति नात्मविषयः किं

तुतदाधारद्वयार्थः क्रमाननुरोधीयुगपदित्यर्थः अ
 त्रैवधारमर्षीगाथांमुदाहरतितथावेतिज्ञातलोकप्रकर्षे
 णात्मानं सर्वेषामुपरिपश्यन्दुःखत्रयपरीतान् शोचतो
 जनान्जानाति अत्रैवयोगिजनप्रसिद्धान्वर्थसंज्ञाकथ
 नेनयोगिसंमतिमाह अतंभरातत्रप्रज्ञा सुगमंभाष्यम्
 आगमेनेति वेदविहितंश्रवणमुक्तं अनुमानेतिमननं
 ध्यानं चिंतातत्राभ्यासः पौनःअन्येनानुष्ठानंतस्मिन् रस
 आदरः तदनेननिदिध्यासनमुक्तं स्यादेतत् आगमानु
 मानगृहीतार्थविषयभावनाप्रकर्षलब्धजन्मानिर्वि
 चारा आगमानुमीनविषयमेवगोचरयेत् नखत्वन्यवि
 षयानुभवजन्मासंस्कारः शक्तोन्यत्रज्ञानंजनयितुंअ
 तिप्रसंगात् तस्मान्निर्विचाराचेष्टितंभरा आगमानुमा
 नयोरपितत्प्रसंगइत्यत आह श्रुतानुमानेत्यादि बुद्धिस्त
 त्वं हि प्रकाशस्त्वभावसर्वार्थदर्शनसमर्थमपितमसा
 वृत्तंयत्रैव रजसोद्वाद्येते तत्रैवगृण्हातियदात्वभ्यास
 वैराग्याभ्यामपास्तरजस्तमोमत्तमनवद्भवैशारद्वयमुद्यो
 ततेतदास्यातिपतितसमस्तमानमेयसीम्नः प्रकाशानं
 त्येतत्किं नामयन्नगोचरइतिभावः व्याचष्टे श्रुतमाग
 मज्ञानंतत्सामान्यविषयंकस्मात्तन्प्रागमेनशक्योवि
 शेषोभिधातुंकृतः यस्माद्ज्ञानंत्याह्यभिचाराच्चनविशेषे
 णकृतसंकेतः शब्दः यस्मादस्यविशेषेणसहवाच्यवान्च
 कसंबन्धः प्रतीयेतनचवाक्यार्थोपीदृशोविशेषः संभव

ति अनुमानेपिलिङ्गलिङ्गिसंबन्धग्रहणाधीनजन्मनि
 गतिरेषैवेत्याह तथानुमानमिति यन्नाप्राप्तिरित्यत्र
 यत्रतत्रशब्दयोः स्थानपरिवर्त्तनेन व्याप्यव्यापकभा
 वो गमयितव्यः अतोत्रानुमानेन सामान्येनोपसंहारः
 उपसंहरतितस्मादिति अस्तु तर्हि संबन्धग्रहणपेक्षं
 लोकप्रत्यक्षं न तत्सामान्यविषयमित्यत आह नचा-
 स्येत्यादि माभूत्संबन्धग्रहाधीनं लोकप्रत्यक्षमिन्द्रिया
 धीनंतु स्यात् न चेंद्रियाणामस्मिन्नस्ति योग्यतेत्यर्थः न
 नु यद्योगमानप्रत्यक्ष गोचरोविशेषस्तर्हि नास्ति प्रमा
 णविरहादित्यत आह नचेति न हि प्रमाणं व्यापकं कार
 णं वा प्रमेयस्य येन तन्निवृत्तौ निवर्त्तते नो खलु कलाव
 तः चंद्रस्य परभागवर्त्तिहरिणसद्व्यवृत्तिनसंदिहते प्रा
 माणिकादित्यर्थ इति तस्मात्समाधिप्रज्ञानिर्ग्राह्य एवेति
 अत्र च विवादाध्यसिताः परमाणव आत्मानश्च प्रा-
 तिस्विकविशेषशालिनः द्रव्यत्वे सति परस्परं व्यावर्त्त
 मानत्वात् ये द्रव्ये सति परस्परं व्यावर्त्तते ते प्रातिस्वि
 कविशेषशालिनः यथा खंडमुंडादय इत्यनुमानेनाग
 मेन च ऋतं भरं प्रज्ञोपदेशपरेण यद्यपि विशेषो निरूप
 ण्यते तद निरूपणे संशयः स्यात् न्यायप्राप्तत्वात्तथाप्य
 दूरविप्रकर्षेण तत्सत्त्वं कथंचिद्गोचरयतः श्रुतानुमाने-
 न तु साक्षाच्चार्थमिव समुच्चयादिपदानि लिङ्गसंख्या
 योगितया तस्मात्सिद्धं श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यवि

षयेति स्यादेतद्वत्तु परमार्थविषयः संप्रज्ञातो यथोक्ता
 पायाभ्यासात् अनादिना तु व्युत्थानसंस्कारेण निगूढ-
 निविडुत्तया प्रतिबंधनीया समाधिप्रज्ञासावात्याव-
 र्त्तमध्यवर्त्तिप्रदोपपरमाणुरिवेति शंका मपनेतुं सूत्र-
 मवतारयति समाधिप्रज्ञेति सूत्रं पठति तज्ज्ञः संस्कारो-
 न्यसंस्कारप्रतिबंधी तदिति निर्विचारां समापत्तिं परा-
 मृशति अन्येति व्युत्थानमाह भूतार्थपक्षपातो हि धिया
 स्वभावः तावदेवेयमनवस्थिताभ्राम्यति नयावत्तत्वं
 प्रतिलभते तत्प्रतिलभेतत्र स्थितपदासती संस्कारबु-
 द्धिः संस्कारचक्रक्रमेणावर्तमानानादिमप्यतत्त्वसंस्का-
 रबुद्धिक्रमं बाधत एवेति तथान्ववाद्या अप्याहुः निरुप-
 द्रवभूतार्थस्वभावस्य विपर्ययैः न बाधो नादिमत्वेपि
 बुद्धेस्तत्पक्षपात इति स्यादेतत्समाधिप्रज्ञातोस्तु व्यु-
 त्थानजस्य संस्कारस्य निरोधः समाधिजस्तु संस्कारा इति
 शयः समाधिप्रज्ञाप्रसवे हेतुरस्य विकल इति तदव-
 स्थैव चित्तस्य साधिकारतेति चोदयति कथमसावि-
 ति परिहरति नत इति चित्तस्य हि कार्यद्वयं शब्दाद्युप-
 भोगो विवेकरव्यातिश्चेति तत्र क्लृप्त कर्माशयसहितं
 शब्दाद्युपभोगे वर्तते प्रज्ञाप्रभवसंस्कारोन्मूलितनि-
 र्वलक्लृप्त कर्माशयस्य तु चेतसो वसितप्रायाधिकार-
 भावस्य विवेकरव्यातिमान्नमवशिष्यते कार्यतस्मात्स-
 माधिसंस्काराश्चित्तस्य न भोगाधिकारहेतवः प्रत्युत त-

स्वरिपथिन इति स्वकार्याद्भोगं लक्षणाद्वसादयति अ
 समर्थं कुर्वति इत्यर्थः कस्मात्ख्यातिपर्यवसानं हि चित्त
 चेष्टितं तावद्भिभोगाय चित्तं चेष्टते न यावद्दिवे कख्याति
 मनुभवति संजातविवेकख्यातिस्तु क्लृप्तनिवृत्तौ न
 भोगाधिकार इत्यर्थः तदत्र भोगाधिकारप्रशान्तिः प्रयो
 जनं प्रज्ञासंस्काराणामित्युक्तं पृच्छति किंचेति किंचास्य
 भवति प्रज्ञासंस्कारवच्चित्तसंस्कारप्रवाहजनकतः
 यत्तथैव साधिकारमित्यधिकारोपनुत्तये अन्यदपि
 किंचिदपेक्षणीयमस्तीत्यर्थः सूत्रेणोत्तरमाह तस्यपि
 निरोधेऽसर्वनिरोधान्निर्वीजः समाधिः परेण वैराग्ये
 ण ज्ञानप्रसादमात्रलक्षणेन संस्कारोपजनद्वारा तस्या
 पि प्रज्ञाकृतस्य संस्कारस्य निरोधो न केवलं प्रज्ञायाद्
 त्यपिशब्दार्थः सर्वस्योत्पद्यमानस्य संस्कारप्रवाहस्य नि
 रोधात्कारणाभावे कार्यानुत्पादनात् सोऽयं निर्वीजः समा
 धिः समाधिप्रज्ञाविरोधिनः परस्माद्वैराग्यादुपजायमानः
 स्वकारणद्वारेण न केवलं समाधिप्रज्ञाविरोधी प्रज्ञाकृ
 तानामप्यसौ संस्काराणां परिपंथी भवति ननु वैराग्यं
 विज्ञानं सत्विज्ञानं प्रज्ञामात्रं बाधतां संस्कारं त्वविज्ञा
 नरूपं कथं बाधते दृष्टाद्दिजाग्रतोऽपि स्वमदृष्टार्थस्मृति
 रित्याशयवान् पृच्छति कस्मादिति उत्तरं निरोधज इति नि
 रुध्यते नेन प्रज्ञेति निरोधः परं वैराग्यं ततो जातो निरोध
 जः संस्कारः संस्कारादेव दीर्घकालेनैरन्तर्यसंस्कारासे-

वितपरवैराग्यजन्मनःप्रज्ञासंस्कारबाधोनतुविज्ञाना
 दित्यर्थः स्यादेतन्निरोधजसंस्कारसद्भावैकिंप्रमाणंसहि
 प्रत्यक्षेणवानुभूयेतस्मृत्यावाकार्येणानुमीयेतनचस
 र्ववृत्तिनिरोधेप्रत्यक्षमस्ति योगिनः नापिस्मृतिः तस्य
 वृत्तिमात्रनिरोधतयास्मृतिजनकत्वासंभवादित्यतः
 आहनिरोधेतिनिरोधेस्थितिः चित्तस्यनिरेद्धावस्थेत्य
 र्थः तस्याः कालक्रमोमुहूर्तार्द्ध्यामयामाहोरात्रादिस्तद
 नुभवेनएतदुक्तंभवतिवैराग्याभ्यासप्रकर्षानुरोधीनि
 रोधप्रकर्षोमुहूर्तार्द्ध्यामादिव्यापितयानुभूयतेयोगि
 नाननचवैराग्यक्षणाःक्रमनियततयापरस्परमसंभवं
 तस्तत्तत्कालव्यापितयासातिशयंनिरोधंकत्तुमीशत
 इतितत्तद्वैराग्यलक्षणप्रचयजन्यःस्थायीप्रचयएषि
 तंन्यइतिभावः ननु छिद्यंतांप्रज्ञासंस्काराः निरोधसं
 स्कारस्तुकृतः समुच्छिद्यतेअनुच्छेदेवासाधिकारत्वमे
 वेत्यत आह व्युत्थानेति व्युत्थानंचतस्यनिरोधसमाधि
 श्वसंप्रज्ञातः तत्संभवाः संस्काराः कैवल्यभागीयानिरो
 धजाः संस्कारा इत्यर्थः व्युत्थानप्रज्ञासंस्काराश्चित्तेप्र
 लीनाइतिभवतिचित्तं व्युत्थानप्रज्ञासंस्कारवत्निरो
 धसंस्कारस्तुप्रत्युदितएवास्तेचित्तेनिरोधसंस्कारेस
 त्यपिचित्तमनधिकारवत्पुरुषार्थजनकंहिचित्तं
 साधिकारंशब्दाद्युपभोगविवेकख्यातीन्वतथापुरु
 षार्थोसंस्कारशेषतायांतुनबुद्धेःप्रतिसंवेदीपुरुषइ

तिनासौपुरुषार्थः विदेहप्रकृतिलयानां निरोधभा-
 गितया साधिकारं कितं अपितु क्लेषवासिततयेत्याशय-
 वानाह यस्मादिति शेषं सुगमं योगस्योद्देशनिर्दिशेत्
 द्यं वृत्तिलक्षणं योगोपायाः प्रभेदाश्च पादेस्मिन्नुपव-
 णिताः श्रीवाचस्पतिमिश्रविरचितायां पातंजलभाष्य-
 व्याख्यायां प्रथमः समाधिपादः समाप्तः १॥ ॥ ननु प्रथ-
 मपादेनैव सोपायः सावांतरप्रभेदः सफलो योगोक्त-
 स्तत्किमपरमवशिष्यते यदर्थद्वितीयपादः प्रारभ्येते-
 त्यत आह उद्दिष्ट इति अभ्यासवैराग्ये हि योगोपायौ प्रथ-
 मे पादे उक्तौ न च तौ व्युत्थितस्य द्वागित्येव संभवत इ-
 ति द्वितीयपादोपदेशानुपायानपेक्षते सत्त्वशुद्ध्यर्थततो-
 हि विशुद्धसत्त्वः कृत्तरक्षासंविधानोभ्यासवैराग्ये प्रत्य-
 हं भावयति समाहितत्वं निश्चितत्वं कथं व्युत्थानचि-
 तोप्युपदेक्ष्यमाणैरुपायैर्युक्तः स न योगी स्यादित्यर्थः
 तत्र वक्ष्यमाणेषु नियमेषु आकृष्यप्राथमिकं प्रत्युपयु-
 क्तरतया प्रथमतः क्रियायोगमुपदिशति सूत्रकारः
 तपः स्वाध्यायेत्यादिक्रियैव योगः क्रियायोगो योगसाध-
 नत्वात् अतएव विष्णुपुराणे खांडिक्यकेशिध्वजसंवा-
 दे योगसुक् प्रथमं योगीयुंजमानो भिधीयत इत्युपक्र-
 म्य तपः स्वाध्यायादयो दर्शिताः व्यतिरेकमुखेन तपस-
 उपायत्वं माहना तपस्विन इति तपसोवांतरव्यापारमु-
 पायतोपयोगिनं दर्शयति अनादिति अनादिभ्यां कर्म

क्लेषवासनाभ्यां चित्रा अतएव प्रत्युपस्थितमुपनतवि
 षयजालं यस्यासातथोक्ता अशुद्धीरजस्तमः समुद्रे को
 नांतरेण तपःसंभेदनापद्यते सांद्रस्य नितांतविरलता
 संभेदः ननूपादीयमाननपितपोधातुवैषम्यहेतुतया
 योगप्रतिपक्ष इति कथं तदुपाय इति अत आह तच्चे
 तितावनन्मात्रेणैव तपश्चरणीयं न यावता धातुवैषम्य
 मापद्यत इत्यर्थः प्रणवादयः पुरुषसूक्तं रुद्रमंडलं ब्राह्म
 णादयो वैदिकाः पौराणिकाश्च ब्रह्मपारादयः ब्रह्मपा
 रायणादय इत्यपि पाठः परगुरुर्भगवान्नीश्वरस्तस्मिन्
 त्रे दसुक्तं कामतो कामतो वापि यत्करोमि शुभाशुभं त
 त्सर्वं त्वयि सन्यस्तं त्वत्प्रयुक्तः करोम्यहमिति तत्कलसं
 न्यासो वा फलानभिसंधानेन नकार्थकरणं यत्रे दसुक्तं क
 र्माण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ नाकर्मफलहे

तवद्दिरोधिग्रस्तासत्त्वपुरुषान्यतारव्यातिरुदेतुमेवतो=
 सहतेप्रागेवतद्व्यभावंकर्तुं प्रविरलीकृतेषु क्लेषेषु
 दुर्बलेषु तद्दिरोधिन्प्रपि वैराग्याभ्यासाभ्यामुपजायतेऽ
 पजातान्वतैरपरामृष्टाञ्जनभिभूतानैवयावत्परामृश्यते
 सत्त्वपुरुषान्यतामात्ररव्यातिः सूक्ष्माप्रज्ञातीन्द्रियत=
 यासूक्ष्मोस्याविषयद्वतिसूक्ष्माप्रज्ञाप्रतिप्रसवायप्र
 विलयाय कल्पिष्यते कुतः समासो धिकारः कार्यारंभ
 णं गुणानां यया हेतुभूतया सा तथोक्तेरिति पृच्छति अथे
 ति अविद्येति सूत्रेण परिहारः अविद्याः क्लेषाः व्याचष्टे
 पञ्चविपर्ययाद्वि अविद्यातावद्दिपर्यय एव अस्मि
 तादयोऽप्यविद्योपादानास्तद्विनिर्भागवर्त्तिन इति वि
 पर्ययाः ततश्चाविद्यासमुच्छेदे तेऽपामपि समुच्छेदो युक्त
 इति भावः तेषामुच्छेत्तव्यता हेतुं संसारकारणत्वमाह ते
 स्पन्दमानाः समुदान्चरन्तो गुणानामधिकारं द्रढयन्ति ब
 लवंतं कुर्वन्ति अतएव परिणाममवस्थापयन्ति अव्य
 क्तमहद्दहंकारपरंपर्याद्विकार्यकारणस्रोत उन्नम
 यति उद्गमयन्ति यदर्थं सर्वमेतत्कुर्वन्ति तदर्शयति पर
 स्परेति कर्मणां विपाको जात्यायुर्भोगलक्षणः पुरुषार्थः
 तममीकृशा अभिनिर्हरन्ति निष्पादयन्ति किंप्रत्येकं
 नेत्याह परस्परानुग्रहेति कर्मभिः क्लेषाः क्लेषैश्च क
 र्माणीति हेयानां क्लेषाणामविद्यामूलत्वं दर्शयति अ
 विद्याक्षेत्रमुत्तरेषां प्रसुप्ततनुविहितोद्गाराणां तत्र=

काप्रसुप्तिरितिस्वोचितामर्थक्रियामकुर्वतांक्लेशानां स
 द्भावेनप्रमाणमस्तीत्यभिप्रायःपृच्छतःउत्तरंवेतसीति
 मानामार्थक्रियांकार्षुःक्लेशाःविदेहप्रकृतिलयानांबीज
 भावप्राप्तास्तुतेशक्तिमात्रेणसन्तिक्षीरद्वदधिनहिनि
 वेकरव्यातेरन्यदस्तिकारणंतद्वृद्धतायांअतोविदेहप्र
 कृतिलयाविवेकरव्यातिविरहिणःप्रसुप्तक्लेशानयाव
 त्तद्वधिकालंप्राप्नुवंतितस्यासौतुपुनरावृताःसंतःक्लेश
 शास्तेषुतेषुविषयेषुसंमुखीभवन्तिशक्तिमात्रेणप्र
 तिष्ठायेषांतेतयोक्ताःतदनेनोत्पत्तिशक्तिरुक्ताबीज
 भावोपगमद्वतिचकार्यशक्तिरिति ननुविवेकरव्याति
 मतोपिक्लेशाःकस्मान्नप्रसुप्ताइत्यतआहप्रसंख्यान
 वतद्वतिचरमदेहोनतस्यदेहांतरसुप्तस्यतेयदपि
 क्षयास्यदेहःपूर्वइत्यर्थःनान्यत्रविदेहादिष्वित्यर्थः
 ननुसतो नान्यंतविनाशद्वतिकिमितितदीयोगर्द्धिब
 लेनविषयसंसुखीभावेनक्लेशाःप्रबुध्यन्तेइत्यतआह
 सतामिति संतुक्लेशाःदग्धस्तेषांप्रसंख्याग्निनाबीज-
 भावइत्यर्थःक्लेशप्रतिपक्षःक्रियायोगस्तस्यभावनम
 नुष्ठानंतेनोपहृतास्तनवःअथवासम्यक्ज्ञानमवि
 द्यायाःप्रतिपक्षःभेददर्शनमस्मितायामाध्यस्थ्यंराग
 द्विषयोरनुबंधबुद्धिनिवृत्तिरभिनिवेशस्येतिविहितं
 तस्माद्वतयेतिक्लेशानामन्यतनेनसमुदाचरताभिभ
 वाद्वाऽत्यंतविषयसेवयावाविच्छिद्यविच्छिद्यतेनतेना

त्वनासमुदाचरन्ति आ विभवंति बीजीकरणाद्युपयोगेन
 वाभिभावकदौर्वल्येन वेति बीप्सया विच्छेदसमुदाचा
 रयोः पौनः पुन्यं दर्शयता यथोक्तात् प्रसुप्ताद्देदुक्तः
 रागेण वा समुदाचरन्ति विजानीयः क्रोधो भिभूयत सजा
 तीयेन वा विषयोत्तरवर्तिना रागेणैव विषयांतरवर्ती र
 गो भिभूयत इत्याह रागेति भविष्यदुत्तेस्त्रयी गतिः यथा यो
 गं वेदितव्येत्याह सहोति भविष्यदुत्ति क्लेशमात्र परामर्शि
 सर्वनामनचैत्रराग परामर्शितस्य विच्छिन्नत्वादेवेति उदा
 रमाह विषय इति ननु दार एव पुरुषान् किं श्रातीति भवतु
 क्लेशो न्येत्व क्लिप्तः कथं क्लेश इत्यत आह सर्व एवेति इति
 क्लेशविषयत्वं क्लेशपदवान्वयत्वं नातिक्तामंति उदारतामा
 पद्यमाना अत एव तेपि हेया इति भावः क्लेशत्वेनैकतांम
 न्यमानश्चोदयति कस्तर्हीति क्लेशत्वेन समानत्वेपियथो
 क्तावस्यां भेदाद्विशेष इति परिहरति उच्यते सत्यमिति स्या
 देतद्विद्यातो भवंतु क्लेशाः तथाप्यविद्यानिवृत्तौ कस्मा
 निवर्तते न खलु पटः कुविंद निवृत्तौ निवर्तते इत्यत आ
 ह सर्व एवेति भेदाद्वभेदास्तद्विनिर्भागवर्तिन इति या
 वत् कस्मात् उत्तरं सर्वे धिति वदेव स्फुटयति यदिति आ
 कार्यते समारोप्यते शेषं सुगमं प्रसु सस्तत्त्वलीनानां तन्व
 वस्थाश्च योगिनां विच्छिन्नोदाररूपाश्च क्लेशा विषयसंगि
 नामितिसंग्रहः अनित्याश्च चिरविद्या अनित्यत्वोपयोगि
 विशेषणं कार्य इति केचित् किल भूतानित्यत्वेनाभिमान्य

नानास्तद्रूपमभीयूषस्तान्येवोपासते एवधूमादिमा
 र्गानुपासते चंद्रसूर्यतारकाद्युलोकानित्यानमिमन्यमा
 नास्तन्प्राप्तये एवं दिवौकसो देवानमृतानमिमन्यमानास्त
 द्रूपमभीषवस्तात्येवोपासते आम्रायते हि अपामसोम
 ममृतां अभूमेति सेयमनित्येषु नित्यरव्यातिरविद्या तथा
 अशुचौ परमवीभत्सेकाये धोक्त एव कायवीभत्सता =
 यां वैयाशिकी गाथां पठति स्थानादिति मातुरुदरं मूत्राद्यु
 पहतस्थानं पित्रोर्लोहितरेतसी बीजं असितपीताहाररू
 सादिभान उपष्टंभस्तेन शरीरं धार्यते निस्पंदः प्रस्वेदः निध =
 नं च श्रोत्रियशरीरमप्यपवित्रयति तत्संश्लेषाननिधा =
 नात् ननु यदि शरीरमशुचिकृतं तर्हि मज्जलादिक्षालनेने
 त्यत आह आधेयशौचत्वादिति स्वभावेनाशुचेरपि शरी
 रस्य शौचमाधेयं सुगंधितेव कामिनीनामंगरागादिति
 अर्द्धेत्तं पूरयति इत्युक्तेभ्यो हेतुभ्यो अशुचौ शरीर इति शु
 चिरव्यातिमाह न वेति हावः शृंगारजालीलाकस्य स्त्रीका
 यस्य परमवीभत्स्यस्य केन मंदतमसा दृश्येन शशांकलेखा
 दिना संबंधः एतेनाशुचौ स्त्रीकाये शुचिरव्यातिप्रदर्शनेन
 अपुण्ये हिंसादौ संसारमोचकादीनां पुण्यप्रत्ययः एव
 मर्जनरक्षणादि दुःखबहुलतयानर्थे धनादावर्थप्रत्ययो
 व्याख्यातः सर्पेषां जुगुप्सितत्वेनाशुचित्वात् तथा दुःख
 इति सुगमं तथा अनात्मनीति सुगमं तथैतद्वोक्तं पंच
 शिखेन व्यक्तं चेतनं पुत्रदारपश्चादि अव्यक्तमचेतनं

शय्यासनाशनादिससर्वोऽप्रतिबद्धोमूढः चत्वारिपदानि स्या
 नान्यस्यादिति चतुष्पदानन्वन्या अपि दिडेनाहातातच =
 ऋादिविषया अनंतपदा अविद्यातत्किमुच्यते चतुष्पदे
 त्यत आह संतु नामान्याग्रप्यविद्याः संसारबीजं चतुष्प
 देवेति नन्वविद्येति न ज्ञत्मासः पूर्वपदार्थप्रधानो वा स्या
 यथामक्षिकमिति उत्तरपदार्थप्रधानो वा यथा अराजपु
 रुष इति अन्यपदार्थप्रधानो वा यथामक्षिको देश इति
 तत्र पूर्वपदार्थप्रधानत्वे विद्यायाः प्रसज्य प्रतिषेधो गम्ये
 त न चास्य क्लेशादिकारणत्वं उत्तरपदार्थप्रधानत्वे वा वि
 द्येव कस्यचिद्भावेन विशिष्टा गम्यत सान्च क्लेशादिपरि
 पंथिनी न तु तद्बीजं न हि प्रधानोपघाती प्रधानगुणो युक्त
 स्तदनुपघाताय गुणे त्वन्याय्य कल्पना तस्माद्विद्यास्वरू
 पानुपघाताय न ज्ञेन्यथा करणमध्याहारो वा निषेधस्ये
 ति अन्यपदार्थप्राधान्ये त्वविद्यमानविद्या बुद्धिर्वक्त =
 व्या न चासौ विद्याया अभावमानेण क्लेशादिबीजं विवे
 कख्यातिपूर्वक निरोधसंपन्नाया अपि तथा त्वप्रसंगा
 त् तस्मात्सर्वथैवा विधायानक्लेशादिमूलनेत्यत आ
 ह तस्याश्चेति वस्तुनो भावो वस्तुसत्त्वं वस्तुत्वमि
 तियावत्तदनेन न प्रसज्य प्रतिषेधः नापि विद्ये वा
 विद्यानापि तदभावविशिष्टा बुद्धिरपि तु विद्याविरू
 ढं विपर्ययज्ञानमविद्येत्युक्तलोकाधीनावधारणो
 हि शब्दार्थसंबंधः लोके चोत्तरपदार्थप्रधानस्यापि

नञउत्तरपदाभिधेयोपमर्दकस्यतद्वृक्षिततद्विरुद्धप
 रतयातत्रतत्रोपलब्धेरिहापितद्विरुद्धेवृत्तिरितिभावः
 दृष्टांतंविभजतेयथानामिन्नइति नमित्राभावःनापि=
 मित्रमात्रमित्यस्यानंतरंवस्त्वंतरंकिंतुतद्विरुद्धःसपत्न
 इतिवक्तव्यं तथागोष्पदमिति नगोष्पदाभावोनगोष्प
 दमात्रंकिंतुदेशएवविपुलोगोष्पदविरुद्धस्ताभ्याम=
 भावगोष्पदाभ्यामन्यद्व्यर्थाद्वस्त्वंतरं दार्ष्टान्तिकेयोज
 यतिएवमितिअविद्यामुक्तातस्याःकार्यमस्मितांरागा
 दिवर्षिष्टामाह दृग्दर्शनेत्यादिस्त्वज्ञं दृक्च दर्शनंचतेए
 वशक्तौतयोरात्मानात्मनोरनात्मन्यात्मज्ञानलक्षणाऽ
 विद्याआपादितायाएकार्थतेवनतुपरनार्थतएकात्मा
 तासाअस्मितादृग्दर्शनयोरितिवक्तव्येतयोर्भोक्तभोग्य
 योर्योग्यतालक्षणंसंबंधंदर्शयितुंशक्तिग्रहणंस्त्वज्ञंविबु
 षोतिपुरुषइति नन्वनयोरभेदप्रतीतेरभेदएवकस्मा=
 न्नभवति कुतश्चैकत्वंकिंश्चातिपुरुषमित्यतंआह भो=
 क्तभोग्येति भोग्यशक्तिर्बुद्धिर्भोक्तशक्तिःपुरुषस्तयोर
 त्यंतविभक्तयोःकुतोत्यंतविभक्तत्वमित्यत्राह अत्यंता
 संकीर्णयोरपरिणामित्वादिधर्मकःपुरुषःपरिणामित्वा
 दिधर्मिकाबुद्धिरित्यसंकीर्णता तदनेन प्रतीयमानोप्यभे
 दोनपारमार्थिकद्वयुक्तंअविभागेति क्लेशत्वमुक्तं अ
 न्वयंदर्शयित्वाव्यतिरेकमाहस्वरूपेतिप्रतिलंभोविवे
 कख्यातिःपरस्याप्येतत्संमतमित्याह तदुक्तं पंचशि

खेन बुद्धितद्वति अकारः स्वरूपं सदा विशुद्धिः शीलमौ-
 दासीन्यं विद्याचेतन्यं बुद्धिरविशुद्धा अनुदासीना ज-
 डान्तेति तत्रात्मबुद्धिरविद्या मोहः पूर्वाऽविद्याजनितः
 संस्कारः तमोवाविद्यायास्तामसत्वादिति विवेकदर्श-
 ने रागादीनां चितिकृत्ते रविद्यापादितास्मितारागादी-
 नानिदानमित्यस्मितानंतरं रागादीन्लक्षयति सुखा-
 नुशयीरागः अनभिज्ञस्य स्मृतेरभावात्सुखाभिज्ञस्येत्यु-
 क्तं स्मर्यमाणे सुखे रागः सुखानुस्मृतिपूर्वकः अनुभूय-
 मानेतु सुखेनानुस्मृतिमपेक्षते तत्साधने तु स्मर्यमाणे दृ-
 श्यमाने वा सुखानुस्मृतिपूर्व एव रागः दृश्यमानमपि-
 हि सुखं साधनं तज्जातीयस्य सुखहेतुतां स्मृत्वा तज्जा-
 तीयतेत्या-चास्य सुखहेतुतामनुमायेच्छति अनुशयीति
 पदार्थमाह यद्वति दुःखानुशयीद्वेषः दुःखाभिज्ञस्येति
 पूर्ववद्वारव्ययं अनुशयिपदार्थमाह यः प्रतिघ्नति प्र-
 तिहन्तीति प्रतिघ्नः एतदेव पर्यायेर्विबुधोति मन्युरिति
 स्वरसः अभिनिवेशपदार्थं व्याचष्टे सर्वस्य प्राणिन इति
 इयमाशीरात्मनि प्रार्थना मानभूवं मा अभावी भूवं म-
 मूयासं जीव्यासमिति न चाननुभूतमरणधर्मकस्य अ-
 ननुभूतो मरणधर्मो येन जंतुनानतस्यैवं भवत्यात्माशी-
 रभिनिवेशो मरणभयं प्रसंगतो जन्मानंतरं प्रत्याचक्षाणं
 नास्ति कं निराकरोति एतया चेति प्रत्युदितस्य शरीरस्य
 ध्रियमाणत्वात् पूर्वजन्मानुभवप्रतीयते निकायविशि-

षाभिरपूर्वाभिर्देहेन्द्रियबुद्धिवेदनाभिरभिसंबंधो जन्मत-
 स्यानुभवः प्राप्तिः सा प्रतीयते कथमित्यत आह सचायम-
 भिनिवेशः अर्द्धोक्तावेवास्य क्लेशत्वमाह क्लेश इति अय-
 महितकर्मादिना जंतून् क्लेशातिदुःखाकरोतीति क्लेशः
 वक्तुमुपक्रांतं परिसमापयति स्वरसवाहीति स्वभावेन
 वासनारूपेण वहनशीलो न पुनरागंतुकः कुमेरपि जात-
 मात्रस्य दुःखबहुलस्य निकृष्टतमचैतन्यस्य अनागंतु-
 कत्वे हेतुमाह प्रत्यक्षानुमानागमैः प्रत्युदिते जन्मन्या संभा-
 वितो संपादितो मरणत्रास उद्धेददृष्ट्यात्मकः पूर्वजन्मा-
 नुभूतं मरणदुःखमनुमापयति अयमभिसंधिर्जातमात्र-
 एव हि बालकोमारकवस्तुदर्शनात् वेपमानः कं पविशे-
 पादनुमितमरणप्रत्यासत्तिस्ततो विभ्यदुपलभ्यते दुःखा-
 त् दुःखहेतोश्च भयं दृष्टं न चास्मिन् जन्मन्यनेन मरणम-
 नुभूतमनुमितं श्रुतं वा प्रागेवास्य दुःखत्वं तद्धेतुत्वं वा व-
 गम्येत तस्मात्तस्य तथाभूतस्य स्मृतिः परिशिष्यते न चेयं
 संस्कारादृतेन चायं संस्कारो नुभवं विना न चास्मिन् जन्म-
 न्यनुभव इति प्राग्भवीयः परिशिष्यत इत्यासीत् पूर्वजन्म-
 संबन्ध इति तथापद्यथापदमाकांक्षतीत्यर्थं प्राप्तेयथाप-
 दे सति यादृशो वाक्यार्थो भवति तादृशं दर्शयति यथा चा-
 यमिति अत्यंतमूढेषु मंदतमचैतन्येषु विहृतां दर्शयति वि-
 ज्ञातपूर्वापरांतस्यांतः कोटिः पुरुषस्य हि पूर्वाकोटिः सं-
 सारउत्तराकैवल्यं सैव विज्ञाता श्रुतानुमानाभ्यां येन स त-

योक्तः सोऽयं मरणत्रासः आकृमेऽपि विदुषो रूढः प्रसिद्ध इ-
 ति नन्वविदुषो भवतु मरणत्रासो विदुषस्तु न संभवति
 विद्ययो न्मूलितत्वात् अनुन्मूलने वामरणत्रासस्य स्या-
 दत्यंतसत्त्वमित्याशयवान्मृच्छति कस्मादिति उत्तरं समा-
 नाहीति न संप्रज्ञातवान् विद्वानपि तु श्रुतानुमितविवे-
 क इति भावः तदेवं क्लेशालक्षितास्तेषां च हेयानां प्रसुप्त-
 तनुविच्छिन्नोदाररूपतया च तस्यो वस्था दर्शिताः कस्मा-
 त्पुनः पंचमी क्लेशावस्था दग्धबीजभावतया सूक्ष्मानसू-
 त्रकारेण कथितेत्यत आह ते सूक्ष्माः यत्किल पुरुषप्रय-
 त्नगोचरस्तदुपदिश्यते न च सूक्ष्मावस्था हानं प्रयत्नगो-
 चरः किंतु प्रसवविरुद्धः प्रतिप्रसवः प्रलय इत्यर्थः प्रतिप्र-
 सवेन कार्यस्य चित्तस्यास्मितालक्षणकारणभावापत्त्या-
 हातव्येति व्याचष्टे त इति सुगमं अथ क्रियायोगतनूकृता-
 नां क्लेशानां किं विषयात् पुरुषप्रयत्ना हानमित्यत आह
 स्थितानां तु बीजभावोपगतानामिति बंधेभ्यो व्यवच्छिन्न-
 त्ति सूत्रं पठति ध्यानेति व्याचष्टे क्लेशानामिति क्रियायो-
 गतनूकृतान् अपि हि प्रतिप्रसवहेतुभावेन कार्यतः स्व-
 रूपतश्च शक्या उच्छेत्तुमिति स्थूला उक्ताः पुरुषप्रयत्न-
 स्य प्रसंख्यानगोचरस्यावधिमाह यावदिति सूक्ष्मीकृ-
 ता इति विवृणोति दग्धेति अत्रैव दृष्टान्तमाह यथा च व-
 स्त्राणामिति यत्नेन वस्त्रालनादिनोपायेन क्षारसंयोगादिना
 स्थूलसूक्ष्मतामात्रतया दृष्टान्तदार्ष्टिकयोः साम्यं न पुनः

प्रयत्नापनेयतयाप्रतिप्रसवहेयेषु तदसंभवात् स्वल्पः प्र
 तिपक्षउच्छेदहेतुर्यासां तास्तथोक्ताः महान्प्रतिपक्षउच्छे
 दहेतुर्यासां तास्तथोक्ताः प्रतिप्रसवस्या धस्तात् प्रसंख्यान
 मित्यवरतया स्वल्पत्वमुक्तं स्यादेतज्जात्यायुर्भोगिहेतवः
 क्लृप्तः क्लेशः कर्माशयश्च तथा नत्वविद्याद्यस्तत्कथमवि
 द्याद्यः क्लेशादित्यत आह क्लेशमूलः कर्माशय इत्या-
 दिक्लेशमूलं यस्योत्पादे च कार्यकारणे च सतथोक्तः एतदुक्तं
 भवति अविद्यादिमूलः कर्माशयोजात्यायुर्भोगिहेतु-
 रिति अविद्याद्यापि तद्धेतवोतः क्लेशादितिव्याचष्टे तत्रे
 ति आशेरते सांसारिकाः पुरुषा अस्मिन्नित्याशयः कर्मणा
 माशयौ धर्मो धर्मो कामात्काम्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गादिहेतु
 र्धर्मो भवति एवं लोभात्परद्रव्यापहारादावधर्मः मो
 हादधर्मो हिंसादौ धर्मबुद्धेः प्रवर्तमानस्याधर्म एव न त्वस्ति
 मोहजोधर्मोस्ति क्रोधजोधर्मः तद्यथा ध्रुवस्य जन्मकावमा
 नजन्मनः क्रोधात्तज्जिगीषयाहितेन कर्माशयेन पुण्येनांत
 रिक्षलोकवासिनामुरिस्थानं अधर्मस्तु क्रोधजो ब्रह्मवधा
 दिजन्माप्रसिद्ध एव भूतानां तस्यैव विध्यमाह सदृष्टजन्मे-
 ति दृष्टजन्मवेदनीयमाह तीव्रसंवेगेनेति यथा संख्येन
 दृष्टांतावाह यथानंदोऽश्वर इति तत्र नारकाणामितियेन
 कर्माशयेन कुंभीपाकादयो नरकभेदाः प्राप्यंते तत्कारिणो
 नारकास्तेषां नास्ति दृष्टजन्मवेदनीयः कर्माशयेन हि म
 नुष्यशरीरेण तत्परिणामभेदेन वासा तादृशी वत्सरसह

एप्रथमाविचारणाद्वितीयातुकर्मोनेकत्वध्रुवकृत्वा ज
 नैकत्वानेकत्वगोचरान्तदेवंचत्वारो विकल्पाः तत्र प्रथ
 मं विकल्पमपाकरोति न तावदेकं कर्मैकस्य जन्मनः का
 रणं पृच्छति कस्मादिति उत्तरं अनादिकाले एकैकजन्म
 प्रचित्तस्य अतएवा संख्येयस्य एकैकजन्म क्षपितादेकै
 कस्मात्कर्मणो वशिष्टस्य कर्मणः सांप्रतिकस्य च फलक्र
 मा नियमादनाश्वासो लोकस्य प्रसक्तः स चा निष्ट इति
 एतदुक्तं भवति कर्मक्षयस्य विरलत्वात् तदुत्पत्तिबाहु
 ल्याच्चान्योन्यसंपीडिताश्च कर्माशयानिरंतरोत्पत्तयो
 निरुच्छासाः स्वविपाकं प्रतीति न फलक्रमः शक्यो वधा
 रयितुं प्रेक्षावतेत्यनाश्वासः पुण्यानुष्ठानं प्रति प्रसक्त इ
 ति द्वितीयं विकल्पं निराकरोति न चैकं कर्मैकस्य ज
 न्मनः कारणं पृच्छति कस्मादिति उत्तरं अनेकस्मिन् जन्म
 न्याहितमेकैकमेव कर्मैकस्य जन्मलक्षणस्य विपा
 कस्य निमित्तमित्यवशिष्टस्य विपाककालाभावः प्रसक्तः
 स चाप्यनिष्ट इति कर्मवैफल्येन तदनुष्ठानप्रसंगात्
 दैकजन्मसमुद्धेद्ये कर्मण्येकस्मिन् फलक्रमानियमाद
 नाश्वासस्तदाकैव कथा बहुजन्मसमुद्धेद्या कर्मण्येक =
 स्मिन् तत्र ह्यवसराभावात् विपाककालाभाव एव सांप्र-
 तिकस्येति भावः तृतीयं विकल्पं निराकरोति न चानेकं
 कर्मैकस्य जन्मनः ॥ कारणमत्र हेतुमाह तदनेक
 जन्मसु गपन्नसंभवत्ययोगिन इति क्रमेण वाच्यं यदि

छिनत्ति दृष्टेति नंदीश्वरस्य खल्वष्टवर्षावच्छिन्नायुषोम
 नुष्यजन्मनस्तीव्रसंवेगाधिमानोपायजन्मापुण्यभेदआ
 युर्भोगहेतुत्वात् द्विषाकोनहुषस्यतुपास्मिप्रहा वि
 रोधिनागस्त्यस्येन्द्रपदप्राप्तिहेतुनैवकर्मणाऽऽयुषोवि
 हितत्वादेः पुण्यभेदो भोगमाद् हेतुः ननुयथैकभवि
 कः कर्माशयस्तथा किं क्लेशवासनाभोगानुकूलाश्रवक
 र्मेविपाकानुभववासनास्तथान्वमनुष्यस्तिर्यग्योनिसा
 पन्नो न तज्जातीयोचितं भुंजीतेत्यत आह क्लेशेति संमूर्ध्नि
 तमेकलोलीभावमापन्नं धर्माधर्माभ्यां व्यवच्छेत्तुवास
 नायाः स्वरूपमाह ये संस्कारा इति औत्सर्गिकमेकभवि
 कत्वं कचिदपवदितुं भूमिकामारचयति यस्त्वसाविति
 तु शब्देन वासनातो व्यवच्छिनत्ति दृष्टजन्मवेदनीयस्य
 नियतविपाकस्यैवायमेकभविकत्वनियमः न खदृष्ट
 जन्मवेदनीयस्य किं भूतस्यानियतविपाकस्येति हेतुं दृ
 ष्टि कस्मादिति हेतुमाह यो होति एकांतावदिति माह
 कृतस्येति द्वितीयामाह प्रधानेति तृतीयामाह नियतेति
 तत्र प्रथमां विभजते तत्र कृतस्येति सन्यासिकर्मभ्यो शु
 क्लाकृष्णेभ्यो न्यानि त्रीण्येव कर्माणि कृष्णशुक्लकृष्णशुक्ल
 नितदिह तपः स्वाध्यायादिसाध्यः शुक्लकर्माशय उदित
 एवा दत्तफलस्य कृष्णस्य नाशकः अविशेषाच्च शबलस्या
 पिकृष्णभागयोगादिति मंतव्यं तत्रैव भगवानाम्नायमु
 दाहरति यत्रेदमिति द्वे द्वे वै कर्मणि कृष्णकृष्णशुक्ले अ

पहंतीतिसंबंधः वीक्षयाभूयिष्ठतासूचिता कस्येत्यत आ-
 ह्वा पकस्यपुंसः कोसावपहंतीत्यत आह एकोराशिः
 पुण्यसमूहस्यसमूहिसाध्यत्वात् तदनेन शुक्लः कर्मशय-
 त्ततीयउक्तः एतदुक्तं भवति ईदृशोनामायं परपीडादि-
 रहितसाधनसाध्यः शुक्लः कर्मशयोयदेकोपिसन्कृष्ण-
 न्कृष्णशुक्लाश्वात्यंतविरोधिनः कर्मशयान्भूयसोऽप्य-
 पहंति तत्तस्मादिवृत्तेति त्वांदसत्वादात्मनेपदं शेषं शु-
 गमं अत्रच शुक्लकर्मोपादेयस्यैव सकोपिमहिमायतद-
 तरेषामभावोननुस्वाध्यायादिजन्मनोदुःखात् नहि दु-
 खमात्रविरोध्यधर्मोपितुस्वकार्यदुःखविरोधीनचस्वान-
 ध्यायादिजन्यदुःखंतस्य कार्यं तत्कार्यत्वेन स्वाध्यायादि-
 विधानानर्थक्यात्तद्वत्तादेव तदुत्पत्तेः अनुत्पत्तौ वा कुं-
 भीपाकाद्यपि विधीयेत अविधाने तदनुत्पत्तेरितिसर्वं
 चतुरस्रं द्वितीयागतिं विभज्यते प्रधाने कर्मणि ज्योतिष्टो-
 मादिके तदंगस्य पशुहिंसादेरावापगमनं द्वे खलु हिंसा-
 देः कार्ये प्रधानं त्वेन विधानात्तदुपकारः न हि स्यात्सर्वा-
 भूतानीति हिंसायानिषिद्धत्वादनर्थश्च तत्र प्रधानांगत्वे-
 नानुष्ठानादप्रधानत्वेनेत्यतो न द्रागित्येव प्रधाननिरपे-
 क्षासतीत्यफलमनर्थप्रसोतुमर्हति किं त्वारब्धविपाके प्र-
 धाने साहाय्यकमाचरंती व्यवतिष्ठते प्रधानसाहाय्यकमा-
 चरंत्याश्च स्वकार्ये बीजमात्रतयावस्थानं प्रधाने कर्मणा-
 वापगमनं यत्वेदमुक्तं पंचशिखेन स्वल्पः संकरो ज्योति-

षोमादिजन्मनः प्रधानापूर्वस्य पशुहिंसादिजन्मनानर्थ
 हेतुना पूर्वेण सपरिहारः शक्यो हि कियता प्रायश्चित्तेन
 परिहर्तुं अथ प्रमादतः प्रायश्चित्तमपि नाचरितं प्रधान-
 कर्मविपाकसमये च विपन्ने त तथापि यावन्तमसावन
 र्थप्रसूते तावा त्सप्रत्यवमर्शः मृश्यन्ते हि पुण्यसंभारे प
 नीतसुखसुधामहाद्गदावगाहिनः कुशलाः पापमात्रोप
 पादितांदुःखवन्निष्कणिकां अतः कुशलस्य महतः पुण्य
 स्य नापकर्षाय प्रलयाय पर्याप्तः पृच्छति कस्मात् पुण्यव
 त उत्तरं कुशलं हि मे बहुन्यदस्ति प्रधानकर्मविपाकत
 या व्यवस्थितं दाक्षणीयादिदक्षिणांतं यत्रायं संकरः स्व
 ल्पः स्वर्मेष्ट्यस्य फले संकीर्णं पुण्यत्वं व्यजन्मनः स्वर्गा-
 त्सर्वथा दुःखेनापराभृष्टादपकर्षमल्पमल्पदुःखसंभेदं
 करिष्यतीति तृतीयांगतिं विभजते नियतेति बलीय-
 स्त्वेनेह प्राधान्यमभिमतं न त्वंगितया बलीयस्त्वं च नि
 यतविपाकत्वेनान्यदानवकाशत्वादनियतविपाक
 स्य तु दुर्वलत्वमन्यदासावकाशत्वात् चिरमवस्थानं बी
 जभावमात्रेण न पुनः प्रधानोपकारितया तस्य स्वतंत्र
 त्वात् ननु प्रायणेनैकदैवकर्मो श्यो भिन्नज्यत इत्यु
 क्तमिदीनीं च चिरावस्थानमुच्यते तत्कथं परंपूर्वेण न-
 विरुध्यत इत्याशयवान् पृच्छति कथमिति उत्तरं अदृष्टेति
 जात्याभिप्रायमेकवचनं तदितरस्य गतिमुक्तामवधार
 यति यत्तदृष्टेति शेषं सुगमं उक्तं क्लेशमूलत्वकर्मणः कर्म

भूतत्वं च विपाकानां अथ विपाकाः कस्य भूतं येनामी-
 त्यक्तव्यादृत्य तत्राह ते ह्यादहेतुत्वात् व्याचष्टे तेजन्मा
 युर्भोगादिति यद्यपि जन्मायुषोरेव ह्यादपरितापपूर्वभा-
 वितया तत्फलत्वं न तु भोगस्य ह्यादपरितापो दयानंत
 रभाविनस्तदनुभवात्सनस्तथाप्यनुभाव्यतया भो-
 ग्यतया भोगकर्मता मानेण भोगफलत्वमिति मंतव्यम्
 नन्वपुण्यहेतुका जात्यायुर्भोगाः परितापफला भवंतु
 हेयाः प्रतिकूलवेदनीयत्वात् कस्मात्पुनः पुण्यहेतवस्त्य-
 ज्यंते सुखफलाः अनुकूलवेदनीयत्वात् न चैषां प्रत्यात्म
 वेदनीयानु कूलता शक्या सहस्रेणाप्यनुमानागमैरपि
 कर्तुं न च ह्यादपरितापो परस्परविना भूतौ यतो ह्यादउ-
 पादीयमाने परितापोऽप्यवर्जनीयतया पतेत् तयोर्भिन्न-
 हेतुकत्वाद्भिन्नरूपत्वाच्चेत्यत आह यथा चेदमिति यद्य-
 पिनष्टयग्नयैः प्रतिकूलात्मतया विषयसुखकाले संवेद्य-
 ते दुःखं तथापि योगिभिरिति प्रश्नपूर्वकं तदुपपादनाय स-
 त्रमवतारयति कथं तदुपपद्यत इति परिणामेत्यादि सूत्रं
 परिणामश्च तापश्च संस्कारश्चात्तान्येव दुःखानि तैरिति
 परिणामदुःखतया विषयसुखदुःखतामाह सर्वस्याय-
 मिति न खलु सुखं रागानुबेधमंतरेण संभवति न ह्यस्ति
 संभवो न तत्र तुष्यति तच्च तस्य सुखमिति रागस्य च प्र-
 वृत्तिहेतुत्वात् प्रवृत्तेश्च पुण्यापुण्योपचयकारित्वान्त-
 रास्ति रागजः कर्माशयो सतो तु पजननात् तदा च सुखं

भुजानस्तत्रसक्तोविच्छिन्नावस्थेनद्वेषेण द्वेष्टि दुःखसाध
 नानिपरिहर्तुमशक्तोमुह्यतिचेति द्वेषमोहकृतोप्यस्ति
 कर्माशयः द्वेषवन्मोहस्यापिविपर्ययापरनाम्नः कर्मा
 शयहेतुत्वमविरुद्धं ननुकथंरक्तोद्वेष्टिसुहृतिवाराग
 काले द्वेषमोहयोरदर्शनादित्यतआह तथाचोक्तं
 विच्छिन्नावस्थान् क्लेशानुपपादयद्भिरस्माभिस्तदने
 न बाङ्मनसप्रवृत्तिजन्मनीपुण्यापुण्ये दृशिते इति रा
 गादिजन्मनः कर्तव्यमिदमिति मानसस्य संकल्पस्य
 साभिलाषत्वेन वाचनिकत्वस्याप्यविशेषात् यथाहुः
 साभिलाषश्च संकल्पो वाच्यार्थो न्नातिरिच्यत इति शरी
 रमपि कर्माशयं दर्शयति नानुपहत्येति अतएव धर्म
 शास्त्रकाराः पञ्चसूना गृहस्यस्येत्याहुः स्यादेतन्न प्रत्या
 त्मवेदनीयस्य विषयसुखस्य प्रत्याख्यानमुचितं योगि
 नान् अनुभवविरोधादित्यत आह विषयसुखं चाविद्ये
 त्युक्तं चतुर्विधविपर्ययसलक्षणामविद्यां दर्शयद्भिरिति
 नापातमान्नमाद्रियं ते बद्धा अस्ति खत्वा पाततो मधुवि
 षसं पृक्तानोपभोगोपिसुखानुभवः प्रत्यात्मवेदनीयः
 किंत्वाय त्यामसुखमियं च दर्शिता भगवतैवेति विषये
 द्रियसंयोगाद्यतदग्रे मृतोपमं परिणामे विषमिव तत्सुखं
 राजसंस्मृतमिति चोदयति याभोगेऽपि न वयं विषय
 याह्लादं सुखमातिष्ठामहे किंतु तप्यतां पुंसां तत्तद्विषय
 प्रार्थनापरिक्रिष्टचेतसां तस्मैव महद्दुःखं न च येन मुपभो

पत्यादेवाहकारमकारानुपातनमिति न सम्प्रदर्शनाद-
 न्यत्परित्राणमस्तीत्याह तदेवमिति तदेवमौपाधिकं
 विषयसुखस्य परिणामतः संस्कारतस्तापसंयोगाच्च दुः-
 खत्वमभिधाय स्वाभाविकमादर्शयति गुणवृत्तिविरो-
 धाच्चेति व्याचष्टे प्रख्याप्रवृत्तिस्थितिरूपाः बुद्धिरूपेण
 परिणता गुणाः सत्त्वरजस्तमांसि परस्परानुग्रहतन्त्राः शां-
 तं सुखात्मकं घोरं दुःखात्मकं मूढं विषादात्मकमेव प्रत्य-
 यं सुखोपभोगरूपमपि त्रिगुणमारभन्ते न च सोपिताह
 शरूपोऽस्य परिणामः स्थिर इत्याह चलंच गुणवृत्तमिति
 क्षिप्रपरिणामिचित्तमुक्तं नन्वेकः प्रत्ययः कथं परस्पर-
 विरुद्धशान्तघोरमूढत्वान्येकदा प्रतिपद्यत इत्यत आ-
 ह रूपातिशयावृत्त्यतिशयाश्च परस्परेण विरुध्यन्ते रू-
 पाण्यद्यैवाभावाधर्मो द्यो वृत्तयः सुखाद्यास्तदिह धर्मे-
 ण विपच्यमानेनाधर्मस्तादृशो विरुध्यते एवं ज्ञानवैरा-
 राग्यैश्वर्यैः सुखादिभिश्च तादृशान्येव तद्विपरीतानि वि-
 रुध्यन्ते सामान्या नित्वसमुदाचरद्रूपाणि अतिशयैः स-
 मुदाचरद्भिः सहा विरोधात्प्रवर्तते इति ननु गृणहीम
 एतत्तथापि विषयसुखस्य कृतः स्वामाविकीदुःखतेत्य-
 त आह एवमेतदिति उपादानाभेदादुपादानात्मकत्वा-
 च्छोपादेयस्याप्यभेद इत्यर्थः तत्किमिदानीमात्यन्तिकमे-
 व तादात्म्यं तथा च बुद्धिर्व्यपदेशभेदेन कल्पेते इत्यत आ-
 ह गुणप्रधानेति सामान्यात्मना गुणभावोतिशयात्मना

पादेयमित्यत आह उपादानेन हेतुवादः उपादाने हि
 कार्यत्वेनानित्यत्वे सति मोक्षत्वादेव च्यवेत् अमृतत्वं हि
 मोक्षः नापि विशुद्धो विज्ञाने संतानो भवत्यमृतः संतानि
 भ्यो व्यतिरिक्तस्य संतानस्य वस्तुसतोऽत्रभावात् संतानिनां
 चानित्यत्वात्तस्मात्तथाप्यतितव्यं यथा शाश्वतवादी भव
 ति तथान्वपुरुषार्थत्वात्प्रपञ्चस्येत्याह उभयपरम्परा न इ
 तितस्मात्स्वरूपा वस्थानमेवात्मनो मोक्ष इति एतदेव स
 म्यग्दर्शनं तदेतच्छास्त्रं चतुर्व्यूहमभिधीयते हेयं दुःखं
 मनागतं अनागतमित्यतीतवर्त्तमाने व्यवहृते तत्रो
 पपत्तिमाह दुःखमतीतमिति ननु वर्त्तमानमुपभुज्यमानं
 न भोगेनातिवाहितमिति कस्मान्न हेयमित्यत आह
 वर्त्तमानं चेति सुगमं हेयमुक्तं तस्य निदानमुच्यते द्रष्ट
 दृश्ययोः संयोगो हेयहेतुः द्रष्टृस्वरूपमाह द्रष्टेति चि
 तिच्छायापत्तिरेव बुद्धेर्बुद्धिप्रतिसंवेदित्वमुदासीन
 स्यापि पुंसः नन्वेतावतापि बुद्धिरेवानेन दृश्येत तद्दृश्येत्
 शब्दादयोऽत्यंतव्यवहित इत्यत आह दृश्या बुद्धिस्तत्वे
 ति इन्द्रियप्रणालिकया बुद्धेशब्दाद्याकारेण परिणतायां
 दृश्यायां भवन्ति शब्दादयोऽपि धर्मा दृश्या इत्यर्थः ननु तदा
 कारापत्त्या बुद्धिः शब्दाद्याकारा भवतु पुंसस्तु बुद्धिर्बुद्धि
 धेन्मुपगम्यमान परिणामित्वं असंबन्धे वा कथं तेषां बु
 द्धिस्तत्त्वोपाख्यानानपि शब्दादीनां दृश्यत्वं न हि दृशिना
 संस्पृष्टं दृश्यं दृष्टमित्यत आह तदेतद्दृश्यमिति प्रपञ्चि

तमिदमस्माभिः प्रथमपादएव यथाचित्यान्त्रसंप्रक्तम-
 पिबुद्धिसत्त्वमत्यंतस्वच्छतयाचितिविंबोद्वाहितयासमा-
 पन्नचैतन्यमिवशब्दाद्यनुभवतीति अतएवैवशब्दा-
 द्याकारपरिणतबुद्धिसत्त्वोपनीतानसुखादीन्भुञ्जानः
 स्वामीभवति दृष्टा तादृशंचास्य बुद्धिसत्त्वंभवति तदेतद्बु-
 द्धिसत्त्वंशब्दाद्याकारवद्दृश्यमयस्कांतमणिकल्पं पुरुष-
 स्यत्वंभवति दृशिरूपस्यस्वामिनः कस्मात्प्रनुभवकर्म-
 विषयतामापन्नंयतः अनुभवोभोगः पुरुषस्य कर्मक्रिया-
 तद्विषतांभुज्यमानतामापन्नं यस्मादतःस्वंभवति ननुस्व-
 यंप्रकाशंबुद्धिसत्त्वंकथमनुभवविषयइत्यत आह अन्य-
 स्वरूपेणेति यदिहिचैतन्यरूपंवस्तुतोबुद्धिसत्त्वस्यात्-
 भवेत्तस्वयंप्रकाशं किंतुस्वंचैतन्यादन्मज्जडरूपंतेनप्र-
 तिलब्धात्मकंतस्मात्तदनुभवविषयः ननुयस्यहियत्र-
 किंचिदायततेतत्तदधीनंनचबुद्धिसत्त्वस्यपुरुषमुदा-
 सीनंप्रतिकिंचिदायततइति कथंचतत्तंत्रं तथाचनतस्य-
 कर्मेत्यत आह स्वतंत्रमपिपरार्थत्वात्पुरुषार्थत्वात्पर-
 तंत्रंपुरुषतंत्रंनन्वयंदृग्दर्शनशक्तयोः संबंधः स्वाभावि-
 कोवास्यानैमित्तिकोवा स्वाभाविकत्वेसंबन्धिनोर्नित्यत्वा-
 दशक्त्योद्धेदः संबंधः तथान्वसंसारनित्यत्वं नैमित्तिकत्वे-
 तुक्लेशकर्मतद्वासनानामंतःकरणवृत्तितयासत्यंतःक-
 रणेभावादंतःकरणस्यचतन्निमित्तत्वेपरस्पराश्रयप्रसं-
 गादनादित्वस्यचसर्गादावसंभवादनुत्पादएवसंसार

सस्यात् यथोक्तं पुमान्कर्त्तारिषा तु तेषामपि गुणैः क्रिया-
 कथमादौ भवेत्तत्र कर्मतावनविद्यते मिथ्याज्ञानं न तत्रा-
 स्ति रागद्वेषादयोपि वा मनोवृत्तिर्हि सर्वेषां न चोत्पन्नं म-
 नस्तदेति शंका मपनयति तयोर्दृग्दर्शनशक्त्योरनादिर्यकृत-
 संयोगो हेयहेतुः सत्यं न स्वाभाविकसंबन्धो नैमिक्तिकस्तु
 न चैवमादिमानूअनादिनिमित्तप्रभवतया तस्याप्यनादि-
 त्वात् क्लेशकर्मतद्वासनासंतानश्चायमनादिः प्रतिसर्गाव-
 स्थायां च सहांतुः कारणेन प्रधानसाम्यमुपगंतोपि सर्गादौ
 पुनस्तादृगेन प्रादुर्भवति वर्षापायभवोद्भिज्जमेदोमृद्भू-
 वमुपगतोपि पुनर्वर्षासु पूर्वरूप इत्यसकृदवेदितं प्राग्-
 भावितया संयोगस्याविद्याकारणं स्थितिहेतुतया पुरुषार्थः
 कारणं तद्दृशेन तस्य स्थितेस्तदिदमुक्तमर्थकृत इति त-
 था चोक्तं पंचशिखेन तत्संयोगः बुद्धिसंयोगः स एव हेतु-
 दुःखस्य तस्य विवर्जनात्स्यादियमात्यंतिको दुःखप्रती-
 कारः अर्थात्तदपरिवर्जने दुःखमित्युक्तं भवति तत्रैवा-
 त्यंतप्रसिद्धं निदर्शनमाह तद्यथेति यादृत्राण मुपान-
 त्स्यादेतद्गुणसंयोगस्तापहेतुरित्युच्यमाने गुणानां ता-
 पकत्वमभ्युपेतं न च तपि क्रियाया अस्यादेरिव कर्त्तृस्यो-
 भावोपेन तप्यमन्यन्नापेक्षेत न चास्यास्तप्यतया पुरु-
 षः कर्मतस्या परिणामितया क्रियाजनितफलशालित्वा-
 योगात्तपेस्तप्यव्याप्तस्य तन्निवृत्तौ निवृत्तिमवगच्छा-
 मः ज्वलनविरहेणेव धूमाभावमित्यत आह अत्रापि-

तापकस्येति गुणानामेव तप्यतापकभावस्तत्र मृदुत्वात्
 पादतलवत्सत्त्वं तप्यं रजस्तुती व्रतया तापकं पृच्छति क
 स्मात्सत्त्वमेव सप्यं न तु पुरुषः उत्तरं तपि क्रियाया इति त
 किमिदानीं पुरुषो न तप्यते तथा च चेतनस्यास्तु सत्त्वस्य तापः
 किं नः किञ्च नमित्यत आह दर्शितविषयत्वात् सत्त्वे तु तप्यमा
 ने तदाकारानुरोधी पुरुषोऽप्यनु तप्यत इति दर्शितविषय
 त्वमनु तापहेतुस्तच्च प्राग्व्याख्यातं दृश्यं व्याचष्टे प्रकाशे
 ति सत्त्वस्य हि भागः प्रकाशस्तामसेन भागेन दैन्येन वाराज
 सेन वा दुर्येनानु रज्यते एवं राजसां दिष्वपि द्रष्टव्यं तदिदं
 मुक्तं परस्परोपरक्तप्रविभागा इति पुरुषेण सह संयोग
 विभागधर्माणः यथा म्नायते अजामेकां लोहितकृष्ण
 शुक्लां बन्दीः प्रजाः सृजमानां संरूपाः अजो ह्येकोऽनुषमा
 णो नु शेते जहात्येनां भुक्तभोगां भजोन्यद्वीतरो पाश्रयो
 णो पार्जितामूर्तिः पृथिव्यां दिरूपायै स्ते तथोक्ताः स्यादेत
 त्सत्त्वेन शांतप्रत्यये जनयितव्ये रजस्तमसोऽपि सत्त्वांग
 त्वेन तत्र हेतुभावाद्स्ति सामर्थ्यमिति यदापि न्वरजस्त
 मसोरंगित्वं तदापि शांत एव प्रत्यय उदीयेत न घोरो मू
 ढो वा सत्त्वप्राधान्यद्वेत्यत आह परस्य रागांगित्वेऽप्यसं
 भिन्नशक्तिप्रविभागाः भवतु शांते प्रत्यये जनयितव्ये रं
 जस्तमसोरंगभावस्तथापि नैषां शक्तयः संकीर्यंते का
 र्या संकरोन्नेयो हि शक्तीनामसंकरः असंकीर्णेन च समु
 दाचरतारूपेण शांतघोर मूढरूपाणि कार्याणि दृश्यंते

दूतिसिद्धशक्तीनामसंभेददूतिस्पादेतदसंभेदश्चेत्शक्ती
 नां नसंभूयकारित्वंगुणानां नजातुभिन्नशक्तीनांसंभूय-
 कारित्वं दृष्टं ननु तंतुमृत्सिंङ्गवीरणादीनि घटादीन्संभूय
 कुर्वत इत्यत आह तुल्यजातीया तुल्यजातीयशक्ति
 भेदानुपातिनो यद्यपि तुल्यजातीये उपादानशक्तिर्ना
 न्यत्र सहकारिशक्तिस्त्वतुल्यजातीये घटे तु जनयित-
 व्येन वीरणानामस्ति सहकारिशक्तिरपीति न तैस्तंत-
 नांसंभूयकारितेति भावः तुल्यजातीया तुल्यजातीयेषु
 शक्येषु ये शक्तिभेदास्ताननुपतितुं शीलं येषां ते तथोक्ताः
 प्रधानवेलायामिति दिव्यशरीरे जनयितव्ये सत्त्वगुणः
 प्रधानमंगेरजस्तमसी एवं मनुष्यशरीरे जनयितव्ये र-
 जः प्रधानमंगे सत्त्वतमसी एवं तिर्यक्शरीरे जनयितव्ये
 तमः प्रधानमंगे सत्त्वरजसी तेनैते गुणाः प्रधानत्ववेला
 या मुपदर्शितसन्निधानाः कार्योपजननं प्रत्युद्भूत इत्य-
 र्थः प्रधानशब्दश्च भावप्रधानः यथा द्वे कयोर्द्विज्वनैक
 वचन इत्यत्र द्विलैकत्वयोरिति अन्यथा द्वे केष्विति स्या-
 त् ननु तदा प्रधानमुद्भूततया शक्यमस्तीति वक्तुमनुद्भू-
 तानां तु तदंगानां सद्भावे किं प्रमाणमित्यत आह गुणत्वे-
 पि चेति यद्यपि नोद्भूतास्तथापि गुणानामविवेकित्वा
 त्संभूयकारित्वाच्च व्यापारमात्रेण सहकारितया प्रधाने
 अंतर्नीतं सद्नुमितमस्ति त्वं येषां ते तथोक्ताः ननु संतु
 गुणाः संभूयकारिणः समर्थाः कस्मात्तत्पुनः कुर्वति न हि न

समर्थमित्येव कार्यजनयति मा भूद्स्य कार्योपजननं प्रति
 विराम इत्यत आह पुरुषार्थकर्तव्यतयेति ततो निर्व-
 र्त्तित निखिलपुरुषार्थानां गुणानामुपरमः कार्यानारं-
 भणं इत्युक्तं भवति ननु पुरुषस्यानुपकुर्वतः कथं पुरु-
 षार्थेन प्रयुज्यत इत्यत आह सन्निधिमात्रेति ननु ध-
 र्मा धर्मलक्षणमेव निमित्तं प्रयोजकं गुणानां किमुच्य-
 ते तत्पुरुषार्थं प्रयुक्ता इत्यत आह प्रत्ययमंतरेणेति ए-
 कतमस्य सत्वस्य रजसस्तमसो वा प्रधानस्य स्वकार्ये प्र-
 वृत्तस्य वृत्तिमितरे प्रत्ययं निमित्तं धर्मादिकं विनैवानु-
 वर्तमानायथाच वक्ष्यति निमित्तमप्रयोजकं प्रकृती-
 नां वरणभेदस्तु ततः श्रेयिकवदिति एते गुणाः प्रधान-
 शब्दवाच्या भवन्तीति संबंधः प्रधीयते आधीयते वि-
 श्वं कार्यमेभिरिति व्युत्पत्त्या एतदृश्यमुच्यते तदेवं गुणा-
 नां शीलमभिधाय तस्य कार्यमाह तदेतदिति सत्कार्य-
 वादसिद्धौ यद्यदात्मकं तत्तेन रूपेण परिणमत इति भू-
 तेंद्रियात्मकत्वं दीपयति भूतं भवेनेत्यादिना भोगापव-
 र्गार्थमिति सूत्रावयवमवतारयति तच्चुना प्रयोजनम-
 पितु प्रयोजनमुरीकृत्य प्रवर्तते भोगं विवृणोति तत्रे-
 ति सुखदुःखे हि त्रिगुणाया बुद्धेः स्वरूपे तस्यास्तथात्वे-
 न परिणामात्तथापि गुणगततया अवधारणेन भोग इ-
 त्यत आह अविभागापन्नमिति एतच्चासकृद्द्विवेचितं
 अपवर्गं विवृणोति भोक्तुरिति अपवृज्यते नेनेत्यपव-

गेः प्रयोजनान्तरस्याभावमाह द्वयोरिति तथा चोक्तं पंचशि-
 खेन अयंतु खल्विति ननु वस्तुतो भोगापवर्गौ बुद्धिवा-
 ती बुद्धिवर्तिनौ च कथं तदकारणे तदनधिकरणे च पुरु-
 षोऽपदिश्येते इत्यत आह तावेताविति भोक्तृत्वं च पुरु-
 षस्योपपादितमग्रे च वक्ष्यते परमार्थतस्तु बुद्धेरेवंपु-
 रुषार्थोपरिसमाप्तिरिति एतेन भोगापवर्गयोः पुरुषसंब-
 धित्वकथनं मार्गेण ग्रहणादयोऽपि पुरुषसंबन्धिनी वे-
 दितव्याः तत्र स्वरूपमात्रेणार्थज्ञानं ग्रहणं तत्र स्मृतिर्धा-
 रणं तद् तानां विशेषाणामूहनमूहः समारोपितानां च यु-
 क्त्वापनयोऽप्योहः ताम्यामेवोदायोदाभ्यां तद्वधारणं
 तत्त्वज्ञानं तत्त्व वधारणपूर्वहानोपादानमभिनिवेशः
 दृश्यानां गुणानां स्वरूपभेदावधारणार्थमिदं भारभ्यते
 त्रिणिषेष्णामविशेषाणां शांतघोरमूढलक्षणविशेषरहि-
 तानां ये विशेषाविकारा एव ननु तत्त्वांतरप्रकृतयस्तेषां
 तानाह तत्राकाशेति उत्पादक्रमानुरूप एवोपन्यास-
 क्रमः अस्मितालक्षणस्याविशेषस्य सत्त्वप्रधानस्य बु-
 द्धीन्द्रियाणि विशेषाः राजसस्य कर्मेन्द्रियाणि मनस्तूभयात्म-
 कमुभयप्रधानस्येति मंतव्यं अत्र च पंचतन्मात्राणि बु-
 द्धिकारणकान्यविशेषत्वाद् अस्मितावदिति विकारहेतु-
 त्वंचाविशेषत्वं तन्मात्रेषु चास्मितायांच अविशिष्टं सं-
 कलय्य विशेषान् परिगणयति गुणानामेष इति अवि-
 शेषानपि गणयति षडिति संकलय्योदाहरति तद्यथेति

विशेषपरंपरेणेतिगंधात्मनापचलक्षणःरसःआत्मना
 चतुर्लक्षणःरूपमात्मनात्रिलक्षणंस्पर्शआत्मनाद्विल-
 क्षणःशब्दःशब्दलक्षणएवेतिकस्यपुनरमीषड्विशेषाः
 कार्यमित्यतआहएतेसत्तामात्रस्यात्मनइतिपुरुषार्थः
 क्रियाक्षमंसत्तस्यभावःसत्तातन्मात्रंतन्महत्तत्त्वंयावती
 काचित्पुरुषार्थक्रियाशब्दादिभोगलक्षणासत्त्वपुरुषान्यता
 स्वातिलक्षणावाअस्ति सासर्वमहतिबुद्धौसमाप्यतइत्यर्थः
 आत्मनइतिस्वरूपोपदर्शनेनतुच्छत्वंनिषेधतिप्रकृतेर
 यमाद्यःपरिणामोवास्तवोनतुतद्विवर्ततइतियावत्एत
 तरंविप्रकृष्टकालमविशेषेभ्यस्तदपेक्षयासन्निकृष्टका
 लेभ्योलिंगमात्रंमहत्तत्त्वंतस्मिन्नेतेषड्विशेषाःसत्तामा
 त्रेमहत्त्यात्मन्यवस्थायसत्कार्यवादसिद्धेर्विवृद्धिकाष्ट
 मनुभवन्तिप्राप्नुवन्तियेपुनरविशेषाणांविशेषपरिणा-
 मास्तेषांचधर्मलक्षणावस्थाःपरिणामादितिसेयमेषां
 विवृद्धिकाष्टपरिणामकाष्ठेतितदेवमुत्पत्तिक्रममभि-
 धायप्रलयक्रममाहप्रतिसंसृज्यमानाःप्रलीयमानाः
 स्वात्मनि लीनविशेषाअविशेषास्तस्मिन्नेवसत्तामा-
 त्रेमहत्त्यात्मन्यवस्थायनिलीयसंहेवमहतातिविशेषाः
 षाःअव्यक्तमन्यत्रलयनगच्छतीत्यलिंगंप्रतिपत्ति त-
 स्यैवविशेषणंनिःसत्ताऽसत्तंसत्तापुरुषार्थक्रियाक्षमं
 असत्तातुच्छतानिश्रान्तंसत्तायाअसत्तायाअव्यक्ततत्तयोक्तं
 एतदुक्तंभवतिसत्वरजस्तमसांसाम्यावस्थानक्वचित्पुरु

पार्थउपयुज्यते इति न सतीनापि गगन कमलिनी वतुल स्व
 भावात्तेन नासत्यपीति स्यादेतद्व्यक्तावस्थायामप्यस्ति
 महदादितदात्मनानहिसतो विनाशो विनाशेवानपुनरु
 त्पादो न ह्यसत उत्पाद इति महदादिसद्भावात् पुरुषार्थ क्रि
 या प्रवर्त्तते तत्कथं निःसत्त्वमव्यक्तमित्यत आह निःसद
 सदिति निश्क्रांतं कारणं सतः कार्यं तद्यद्यपि कारणाव
 स्थायां सदेव शक्त्यात्मना कार्यं तथापि स्वेच्छित्तमर्थ क्रि
 यामकुर्वदसदित्युक्तं न चैतत्कारणं शशविषाणायमान
 कार्यमित्याह निरसदिति निश्क्रांतं असतस्तुल्यरूपात् का
 र्यं तथा सति हि व्योमार्विन्दमिवास्मात् न कार्यमुत्पद्येते
 ति भावः प्रतिसर्गमुक्तमुपसंहरति एष तेषामिति एष
 इत्यनन्तरोक्तात् पूर्वस्य परामर्शः लिंगमात्राद्यवस्था पुरु
 षार्थकतत्वादनित्या अलिंगावस्था तु पुरुषार्थेनाकृत
 त्वान्नित्येत्यत्र हेतुमाह अलिंगावस्थायामिति कस्मा
 त्सु नर्न पुरुषार्थो हेतुरित्यत आह नालिंगावस्थायामिति
 भवति नाविषयेण विषयिज्ञानमुपलक्ष्यति एतदुक्तं
 भवति एवं हि पुरुषार्थेता कारणमलिंगावस्थायां ज्ञाये
 तयद्यलिंगावस्था शब्दाद्युपभोगं वा सत्त्वपुरुषान्यथा
 रव्यातिं वा पुरुषार्थं निर्वर्त्तयेत्तन्निर्वर्त्तने हि न साम्याव
 स्था स्यात् तस्मात्पुरुषार्थकारणत्वमस्या न ज्ञायत इति
 नास्याः पुरुषार्थेता हेतु उपसंहरति नासाविति इति स्त
 स्मादर्थे अनित्यामवस्थामाह त्रयाणां लिंगमात्राविशेष

विशेषाणामिति पर्वस्वरूपं दर्शयित्वा गुणस्वरूपमाह
 गुणास्त्विति निदर्शनमाह यथादेवदत्त इति यत्रात्यंतभि-
 न्नानां गवामुपचयापचयौ देवदत्तोपचयापचयहेतू-
 तत्रकैव कथागुणेभ्योभिन्नाभिन्नानां व्यक्तीनामुपजना-
 पाययोरित्यर्थः ननु सर्गक्रमः किमनियतेनेत्याह लिंगमा-
 त्रमिति नखलु न्यग्रोधधानाः प्रन्हायैव न्यग्रोधधानाः शा-
 खिनं सां द्रम् शाडूलदलजटिलशाखाकांडनिषीत-
 मांतेडचंडातपमंडलमारभंते किंतु क्षितिसलिलतेजः सं-
 पर्कात्परंपरोपजायमानां कुरपत्रकांडतालादिक्रमे-
 ण एवममिहापि युक्त्या गमसिद्धः क्रमश्चास्थेय इति-
 कथं भूतेन्द्रियाण्यपि तथा चोक्तं पुरस्तादिदमेव सूत्रं प्रथ-
 मं व्याचक्षाणेः अथ विशेषाणां कस्मान्न तत्त्वांतरपरिणा-
 म उक्त इत्यत आह न विशेषेभ्य इति तत्किमिदानीम-
 परिणामिन एव विशेषास्तथा च नित्याः प्रसज्येरन्नित्यत-
 आह तेषां त्विति व्याख्यातं दृश्यं द्रष्टुः स्वरूपावधारणा-
 र्थमिदं आरभ्यते दृश्यः व्याचष्टे दृशि मात्र इति विशेषणा-
 निधर्मोस्तेरपरामृष्टा तदनेन मात्र ग्रहणस्य तात्पर्यं दर्शितं
 स्यादेतत् यदिसर्वविशेषणरहिता दृक्शक्तिर्न तर्हि-
 शब्दादयो दृश्ये रन्नाहि दृशि ना असंस्पृष्टं दृश्यं भवतीत्य-
 त आह स पुरुष इति बुद्धिदर्पणे पुरुषप्रतिबिंबसंक्रां-
 तिरेव बुद्धिप्रतिसंवेदित्वं पुंसस्तथा च दृशि क्वायापन्न-
 याद्युध्यासंस्पृष्टाः शब्दादयो भवंति दृश्या इत्यर्थः स्यादेत-

त्पारमार्थिकमेव बुद्धिचैतन्ययोः कस्मादैक्यं नोपेयते
 किमनया तच्छायापत्येत्यत आह सबुद्धेर्नसरूप इति
 तथा सरूपस्य तच्छायापत्तिरपि दुर्घटेत्यत आह नात्यं
 तं विरूप इति तथा सारूप्यं निषेधति नितावदिति हेतुं
 छति कस्मात्स हेतुकं वै रूप्ये हेतुमाह ज्ञातेति परिणा-
 मिनी बुद्धिर्यस्मात् तस्माद्विरूपाय दारवत्त्वियं शब्दाद्या
 कारा भवति तदा ज्ञातोऽस्याः शब्दादित्त्वक्षणे भवति
 विषयस्तदनाकारत्वे त्वज्ञातस्तथा च कदा-

चिदेव तदाकारतां दधती परिणामिनीति प्रयोगश्च
 भवति बुद्धिः परिणामिनी ज्ञाता ज्ञातविषयत्वाच्छ्रोत्रा
 दिवदिति तद्वैधर्म्यं पुरुषस्य तद्विपरीतत्वाद्देतोः सि
 द्ध्यतीत्याह सदेति स्यादेतत्सदा ज्ञातविषयश्चेत्पुरु
 षेन तर्हि केवली स्यादित्याशयवान् पृच्छति कस्मादि
 ति उत्तरं न हि बुद्धिश्च नामेति बुद्ध्या ग्रहणयोरस्ति स-
 हसंभवो निरोधावस्थायामत उक्तं विरोधसूचनाय पु-
 रुषविषयश्चेति तेनाद्यश्चकारो बुद्धिं विषयत्वेन ससु-
 च्चिनोति परिशिष्टौ तु विरोधयोस्तौ चकाराविति प्रयो-
 गस्तु पुरुषोऽपरिणामी सदा संप्रज्ञातव्युत्थानावस्थयोर्ज्ञा-
 तविषयत्वात् तस्य परिणामीनासौ सदा ज्ञातविषयो य-
 था श्रोत्रादिरिति व्यतिरेकी हेतुः अपरमपि वैधर्म्यमाह
 किंत्वपरार्थेति बुद्धिः खलु क्लेशकर्मवासनादिभिर्विषयेन्द्रि-
 यादिभिश्च संहृत्य पुरुषार्थमभिनिर्वर्तयंती परार्थो प्रयो-

गश्च परार्थाबुद्धिः संहत्य कारित्वात् शयनासनाभ्यंगव
 दिति पुरुषस्तु न तथेत्याह स्वार्थः पुरुष इति सर्वपुरुषाय
 कल्पते पुरुषस्तु न कस्मैचिदित्यर्थः वैधर्म्यात्तरमाह
 सर्वेति सर्वानर्थान् शांतधोरमूढांस्तदाकारपरिणता
 बुद्धिरप्यवस्यति सत्त्व रजस्तमसं चैते परिणामादिति सि
 द्धात्रिगुणा बुद्धिरिति न चैवं पुरुष इत्याह गुणानामि
 ति तत्त्वतिविंबितः पश्यति न तु तदाकारपरिणत इत्य
 र्थः उपसंहरति अतदिति अस्तु तर्हि विरूप इति नात्म
 तं विरूपः तस्माद्यतः शुद्धोऽपि प्रत्ययानुपश्यः यथा चैतत्त
 थोक्तं वृत्तिसारूप्यमितरत्रेत्यत्र तथा चोक्तं पंचशिखेन
 अपरिणामिनी हि भोक्तृशक्तिरात्मा अतएव बुद्धावप्रति
 संक्रमाच्च परिणामिनि बुद्धिरूपे र्ये संक्रांते वतद्वृत्तिं बुद्धि
 वृत्तिमनुपतति न च संक्रांता कथं संक्रांते व कथं वा वृ
 त्तिं विना अनुपततीत्यत आह तस्योऽश्वेति प्राप्तश्चैतन्यो
 पग्रह उपरागो येन रूपेण तत्तथा प्राप्तश्चैतन्यो पग्रहरू
 पं यस्याः सा तथोक्ता एतदुक्तं भवति तथानिर्मले जले असं
 क्रांतोऽपि चंद्रमाः संक्रांत प्रतिबिंबतया संक्रांत इव ए
 व मन्त्राप्यसंक्रांतापि संक्रांत प्रतिबिंबाविति शक्तिः सं
 क्रांते वतेन बुद्ध्यात्मत्वमापन्ना बुद्धि वृत्तिमनुपत
 तीति तदनेनानुपश्य इति व्याख्यातं तामनुकारेण प
 श्यतीत्यनुपश्य इति द्रष्टृदृश्ययोस्वरूपमुक्त्वा स्वस्वा
 मिलक्ष संबंधांगं दृश्यस्य द्रष्टृत्वमाह तस्माद्व्यावृष्टे

दृशिरूपस्य पुरुषस्य भोक्तुः कर्मरूपतां भोग्यतामापन्नं
 दृश्यमितितस्मान्तदर्थ एव दृष्ट्यर्थ एव दृश्यस्यात्मा भव
 तिननु दृश्यार्थः ननु नात्मा आत्मा र्थ इत्यत आह स्वरू
 पं भवतीति एतदुक्तं भवति सुखदुःखात्मकं दृश्यं भोग्यं
 सुखदुःखे चानुकूलयितृ प्रतिकूलयितृणीतत्वेन तद
 र्थ एव व्यवतिष्ठेते विषया अपि हि शब्दादयस्तादात्म्या
 देवं चानुकूलयितारः प्रतिकूलयितारश्च न चात्मैवे
 षामनुकूलनीयः प्रतिकूलनीयश्च स्वात्मनि वृत्तिविरो
 धादतः पारिशेष्याच्चितिशक्तिरेवानुकूलनीया च प्रति
 कूलनीया च तस्मान्तदर्थमेव दृश्यं ननु दृश्यार्थं अतश्च
 तदर्थ एव दृश्यस्यात्मानं दृश्यार्थो यत्स्वरूपमस्य यावत्पु
 रुषार्थमनुवर्तते निर्वर्त्तिते च पुरुषार्थेति वर्त्तत इत्य
 ह स्वरूपं तु दृश्यस्य जडं पररूपेणात्मरूपेण चैतन्येन
 प्रतिलब्धात्मकमनुभूतस्वरूपं भोगापवर्गार्थतायां कृता
 यां पुरुषेण न दृश्यते भोगः सुखाद्याकारः शब्दाद्यनुभवो
 पवर्गः सत्त्वपुरुषान्यतानुभवस्तच्चैतदनुभयमप्यजा
 नतो जडायाः बुद्धेः पुरुषस्यापत्त्यातिपुरुषस्यैव तया
 च पुरुषभोगापवर्गयोः कृतयोः दृश्यस्य भोगापवर्गार्थ
 ता समाप्यत इति भोगापवर्गार्थतायां कृतायामित्यु
 क्तं अत्रांतरे चोदयति स्वरूपहानादिति परिहरति ननु
 विनश्यति न च त्वंतानुपलभ्यं कथं न विनश्यतीत्याशय
 वान् एवमिति कस्मादिति सूत्रेणोत्तरमाह कृतार्थत्वात् कृ

तोर्योयस्यपुरुषस्यसतथातंप्रतिनष्टमप्यनष्टं तदृशं कु
 तः सर्वान्पुरुषान्कुशलान्कुशलान्प्रतिसाधारणा
 त्वात् व्याचष्टे कृतार्थमेकमिति नाशोऽदर्शनं अनष्टं
 तु दृश्यमन्यपुरुषसाधारणत्वात् तस्माद्दृश्यात्पर-
 स्यात्सनः चैतन्यरूपं तेन तदिदं श्रुतिस्मृतीतिहास
 पुराणप्रसिद्धमव्यक्तमनवयवमेकमनाश्रयं व्यापि
 नित्यं विश्वकार्यशक्तिमत्यद्यपि कुशलेन तंप्रति
 कृतकार्येन दृश्यते तथाप्यकुशलेन दृश्यमानं नना
 स्ति नहिरूपमंधेन न दृश्यत इति चक्षुष्मतापि दृश्य-
 मानमभावप्राप्तं भवति न च प्रधानवदेक एव पुरुष
 स्तन्नानात्वस्य जन्ममरण सुखदुःखोपभोगमुक्तिसं
 सारव्यवस्थया सिद्धेः एकत्वश्रुतीनां च प्रमाणांतर
 विरोधात् कथंचिद्देशकालविभागाभावेन भक्त्याप्युप-
 पत्तेः प्रकृत्येकत्वपुरुषनानात्वयोश्च श्रुत्येव साक्षात्
 तिपादनात् अजामेकालोहितशुक्लकृष्णं वृद्धीः प्रजाः
 सृजमानानां सरूपाः अजो ह्येको जुषमाणो नु शेते जहा
 त्येनां भुक्तभोगामजोन्यदिति श्रुतिः अस्या एव श्रुतेश्चा
 नेन सूत्रेणार्थो नोदित इति यतो दृश्यं नष्टमप्यनष्टं पुरु
 षांतरंप्रत्यस्ति अतो दृग्दर्शनशक्त्योर्नित्यत्वादिनादिः
 संयोगो व्याख्यातः अत्रैवागमिनामनुमतिमाह तथा
 चाक्तमिति धर्मिणां गुणानामात्मभिरनादिसंयोगाद्
 र्ममात्राणां महदादीनामप्यनादिः संयोग इति एकै

कस्यमहदादेःसंयोगोअनादिरप्यनित्यएव यद्यपि त
 थापिसर्वेषामहदादीनां नित्यःपुरुषांतराणांसाधार
 णत्वादतउक्तंधर्ममात्राणामिति मात्रग्रहणेनव्याप्तिं
 गमयति अतएतदूचतियद्यप्येकस्यमहतः संयोगो
 तीततामापन्नस्तथापिमहदंतरस्यपुरुषेणसंयोगोना
 तीतइतिनित्यउक्तःतदेवंतादर्थ्येसंयोगकारणेउक्तेप्रा
 संगिकेप्रधाननित्यत्वे संयोगसामान्यनित्यत्वेहेतौचे
 क्तेसंयोगस्ययत्स्वरूपमसाधारणोविशेषइतियावत्
 तदभित्सयेदंसूत्रंप्रववृते स्वगःयतोदृश्यंतदर्थमत=
 स्तज्जनितमुपकारंभजमानःपुरुषस्तस्यस्वामीभव=
 तिभवतिचदृश्यमस्यस्वसंचानयोःसंयोगः शक्तिमा
 त्रेणव्यवस्थितस्तत्स्वरूपोपलब्धिहेतुःतदेतद्वाप्यम=
 वद्यातयतिपुरुषःस्वामीयोग्यतामात्रेणदृश्येनखेनयो
 ग्यतपैवदर्शनार्थं संयुक्तःशेषंसुगमं स्यादेतदूष्टःस्व=
 रूपोपलब्धिरपवृज्यतेअनेनेत्यपर्वउक्तःनचमोक्षः
 सांधनवांस्तथासत्ययंमोक्षत्वादेवव्यवेतेत्यतआह दर्श
 नकार्यावसानो बुद्धिविशेषेणसहपुरुषविशेषस्यसं
 योगइतिदर्शनं वियोगकारणमुक्तं कथंपुनर्दर्शनका
 र्यावसानत्वं संयोगस्येत्यतआह दर्शनमिति ततःकि
 मित्यतआह अदर्शनमविद्यासंयोगनिमित्तमित्युक्तं
 उक्तमर्थं स्पष्टयति नात्रेति ननुदर्शनमदर्शनंविरो=
 धिनंविनिवर्तयतु बंधस्यकुतोनिवृत्तिरित्यतआह

दर्शनस्येति बुध्यादिविविक्तस्यात्मनः स्वरूपावस्थान
 मोक्षउक्तोनतस्यसाधनंदर्शनमपितुम्दर्शननिवृ
 त्तेरित्यर्थः असाधारणंसंयोगे हेतुमदर्शनविशेषं
 ग्रहीतुमदर्शनमात्रं विकल्पयति किंचेदमिति पर्यु
 दासंगृहीत्वाह किंगुणानामधिकारः कार्यारंभणसा
 मर्थं ततोहिसंयोगः संसारहेतुरुपजायते प्रसज्यप्र
 तिषेधंगृहीत्वा द्वितीयं विकल्पमाह अहोस्त्रिदिति
 दर्शितोविषयः शब्दादिः सत्त्वपुरुषान्यतान्वयेनचि
 त्तेनतस्यतद्विषयस्यानुत्पादः एतदेवस्फोरयति स्व
 सिन्दृश्येशब्दादौ सत्त्वपुरुषान्यतायांचेति तावदेव
 प्रधानं विचेष्टतेनयावत् द्विविधदर्शनमभिनिर्वर्त्तय
 ति निष्पादितोभयदर्शनंतुविनिवर्त्ततइति पर्युदास
 एवतृतीयेविकल्पमाह किमर्थंवत्तागुणानांसत्का
 र्थेवाहसिद्धौहिभाविनावपिभोगापवर्गावव्यपदे
 श्यनयास्तद्व्यर्थः पर्युदासएवचतुर्थेविकल्पमाह अ
 थाविद्याप्रतिसर्गकालेस्वचित्तेनसह निरुद्धाप्रधान
 साम्यमागतावासनारूपेणस्वचित्तोत्पत्तिबीजंतेन
 दर्शनादन्याविद्यावासनैवादर्शिन मुक्तापर्युदासएव
 पंचमं विकल्पमाह किंस्थितिसंस्कारस्य प्रधानवर्त्ति
 नः साम्यपरिणामपरंपरावाहिनः क्षयेगतिर्महदादि
 विकारारंभस्तद्धेतुः संस्कारः प्रधानस्यगतिसंस्का
 रस्तस्याभिव्यक्तिः कार्योन्मुखत्वं तदुभयसंस्कारसद्भा

वेमत्तांतरानुमतिमाह यत्रेदमुक्तमैकांतिकत्वं व्यासे ध
 द्विः प्रधीयते जन्यते विकारजातमनेनेति प्रधानं तच्चेत्स्थि
 त्वैव वर्तेत न कदाचिदुत्पत्त्याततो विकाराकरणान्न प्रधीय
 तेनेन किंचिदप्रधानं स्यात् अथ गत्यैव वर्तेत न कदाचि
 दपि स्थित्या तत्राह तथा गत्यैवेति क्वचित्पाठः स्थित्यैव
 त्वेद्वति तादर्थ्ये चतुर्थी एव कारश्च द्रष्टव्यः स्थित्यैवेन्न व
 र्तेत न क्वचिद्विकारो विनश्येत्तथा च भावस्य सतोऽविना
 शिनो नोत्पत्तिरपीति विकारत्वादेव न्यवेत एवं च न प्रधी
 यते अत्र किंचिदित्यप्रधानं स्यात् तदुभयथा स्थित्या ग
 त्याचास्य वृत्तिः प्रधानव्यवहारं लभते नान्यथा एकांता
 भ्युपगमेन केवलं प्रधाने कारणांतरेष्वपि परब्रह्मतन्मा
 या परमाण्वादिषु कल्पितेषु समानश्चर्चा विचारः तान्यपि
 हि स्थित्यैव वर्तमानानि विकाराकरणादकारणानि स्युः
 गत्यैव वर्तमानानि विकारनित्यत्वादकारणानि स्युरि
 ति च पर्युदास एव षष्ठं कल्पमाह दर्शनशक्तिरेवेति यथा
 प्रजापतिव्रतेनेक्षेतोद्यंतमादित्यमिति अनीक्षणप्रत्या
 सन्नः संकल्पो गृह्यते एवमिहापि दर्शननिषेधे तत्प्र
 त्यासन्नान्नमूलाशक्तिरुच्यते सा च दर्शनं भोगादिल
 क्षणं प्रस्तोतुं द्रष्टारं दृश्येन योजयतीति अत्रैव श्रुतिमा
 ह प्रधानस्येति स्यादेतत्प्रधानं आत्मव्यापनार्थं प्रवर्त
 तेद्वति श्रुतिराह ननु आत्मदर्शनशक्तिः प्रवर्तत इत्यत
 आह सर्वबोध्यबोधसमर्थ इति प्राक् प्रवर्त्तेः प्रधानस्य

नात्मद्रव्यापनमात्रं प्रवृत्तौ प्रयोजकमसामर्थ्ये तदयोगात्त
 स्मात्सामर्थ्यं प्रवृत्तेः प्रयोजकमिति श्रुत्यार्थादुक्तमित्यर्थः
 दर्शनशक्तिः प्रधानाश्रयेत्यंगीकृत्य षष्ठः कल्पः इमामे
 वोभयाश्रयामास्थाय सप्तमकल्पमाह उभयस्ये पुरुष
 स्य च दृश्यस्य चादर्शनं दर्शनशक्तिर्धर्म इत्येके स्यादेत
 न्मृष्यामहे दृश्यस्येति तस्य सर्वशक्त्याश्रयत्वान्न द्रष्टुरिति
 पुनर्मृष्यामः न हितदाधाराज्ञानशक्तिस्तत्रज्ञानस्यास
 मवायादन्यथा परिणामावतिरित्यत आह न त्रेदमिति
 भवतु दृश्यात्मकं तथापि तस्य जडत्वेन तद्द्रव्यशक्तिका
 र्यं दर्शनमपि जडमिति न शक्यत इति त्वेन विज्ञातुं जडं
 स्य स्वयमप्रकाशत्वाद्दतो दशेरात्मनः प्रत्ययं चैतन्यत्वा
 यापत्तिमपेक्ष्य दर्शनं तद्धर्मत्वेन भवति विज्ञायते विष
 येण विषयिणो लक्षणात् नन्वेतावतापि दृश्यधर्मत्वम
 स्य भवति न तु पुरुषधर्मत्वमपीत्यत आह तथापुरुषः
 स्येति सत्यं पुरुषस्यानात्मभूतत्वेन तथापि दृश्यबुद्धिस
 त्वस्य यस्मात्तम वतन्यत्वायापत्तिस्तमपेक्ष्य पुरुषधर्म
 त्वेन च न तु पुरुषधर्मत्वेन एतदुक्तं भवति चैतन्यवि
 बोद्धाहितया बुद्धिश्चैतन्ययोरभेदाद्बुद्धिधर्मोश्चैतन्य
 धर्मो द्वयवकासतीति अष्टमं कल्पमाह दर्शनं ज्ञा
 नमेव शब्दादीनां दर्शनं न तु सत्त्वपुरुषान्यताया
 द्भूतिकेचिद्यथान्वक्षूरूपे प्रमाणमपिरसादावप्रमा
 णमुच्यते एतदुक्तं भवति सुखाद्याकारशब्दादिज्ञा

नसाम्यमापादयति नथेदंविद्यमानं गुणपुरुषान्यता-
 र्व्यातिज्ञानं चित्तनिवृत्तिं न करोति परवैराग्येण ज्ञान
 प्रसादमात्रेण ससंस्कारं निरुद्धं विनष्टं करिष्यतीति का
 प्रत्याशायस्मिन् सत्येव यद्वति तत्तस्य कार्यं न तु य
 स्मिन्नसतीति भावः अत्रैकदेशिमतं न परिहारमाह त
 त्रेति ईषदपरिसमाप्त आचार्य आचार्यदेशीयः आचा
 र्यस्तु वायुप्रोक्ते कृतलक्षणः आचिनोति च शास्त्रार्थ
 मान्त्रा रेस्थापयत्यपि स्वयमाचरते यस्मादाचार्यस्तेन
 चोच्यत इति भोगविवेकरव्याति रूपपरिणतबुद्धिनि
 वृत्तिरेव मोक्षः न च बुद्धिस्वरूपनिवृत्तिः सा च धर्ममे
 षां तविवेकरव्यातिप्रतिष्ठाया अनंतरमेव भवति स
 त्यपि बुद्धिस्वरूपमात्रावस्थान इत्यर्थः एतदेव स्फोर
 यति अदर्शनस्य बंधकारणस्याभावाद्बुद्धिनिवृत्ति-
 स्तच्चादर्शनं बंधकारणं दर्शनान्निवर्तते दर्शननिवृ
 त्तिस्तु परवैराग्यसाध्यासत्यपि बुद्धिस्वरूपावस्थाने
 मोक्ष इति भावः एकदेशिमतमुपन्यस्य स्वमतमाह त
 त्रचित्तनिवृत्तिरेव मोक्षः न नूक्तं दर्शने निवृत्तेऽचिरा
 त्चित्तस्वरूपनिवृत्तिर्भवतीति कथं दर्शनकार्ये त्यत आ
 ह किमर्थमस्यानेमतिविभ्रम इति अयमभिप्रायः यदि
 दर्शनस्य साक्षाच्चित्तनिवृत्तौ कारणभावमंगीकुर्वीम
 ह तत एवमुपालभ्येमहि किंतु विवेकदर्शनं प्रकर्ष-
 काष्ठां प्राप्तं निरोधसमाधिभावनाप्रकर्षक्रमेण चित्त

निवृत्तिमसुरूपस्वरूपावस्थानोपयोगीत्यातिष्ठामहे-
 तत्कथमुपालभ्येमहीति तदेवं व्यूहद्वयमुक्तात्तीय
 व्यूहाभिधानाय सूत्रमवतारयति हेयंदुःखमुक्तमि-
 तितुल्यं व्याचष्टे तस्येति अस्ति हि महाप्रलयेपिसंयो-
 गाभावो न उक्त मात्यंति कद्विति दुःखोपरमो हानमिति पु-
 रुषार्थनादर्शितारोहितार्थं हानोपायलक्षणंचतुर्थं
 व्यूहमाख्यातुं सूत्रमवतारयति विषः आगमानुमानाभ्या-
 मपि विवेकरख्यातिरस्ति न चासौ व्युष्टानंतत्संस्कारवानिव-
 र्त्तयति तद्वतोपितदनुवृत्तेरितितन्निवृत्त्यर्थमविफूवेति
 विस्तवो मिथ्याज्ञानंतद् हिता एतदुक्तं भवति श्रुतमये-
 नज्ञानेन विवेकं गृहीत्वा युक्तिमयेन च व्यवस्थाप्य दीर्घ-
 कालेनैरंतर्य सत्कारासेविताया भावनायाः प्रकर्षपर्यंतं
 समधिगता साक्षात्कारवती विवेकरख्यातिर्निवर्त्तितसवा-
 सन मिथ्याज्ञानानिर्विस्तवाहानोपाय इति शेषं सुगमं वि-
 वेकरख्यातिनिष्ठायाः स्वरूपमाह सूत्रेण तस्य प्रज्ञाव्याच-
 ष्टे तस्येति प्रत्युदितख्यातेर्वर्तमान ख्यातेर्योगिनः प्रत्या-
 म्नायः परामर्शः अशुद्धिरेवानरणं चित्तसत्त्वस्य तदेव मलं
 तस्यापममात् चित्तस्य प्रत्ययांतरानुत्पादेतामसराजस-
 व्युष्टानप्रत्ययानुत्पादेनिर्विस्तव विवेकरख्यातिनिष्ठामा-
 पन्नस्य सप्त प्रकारैव प्रज्ञाविवेकिनो भवति विषयभेदा-
 त्प्रज्ञाभेदः प्रकृष्टो तोयासां भूमीनामवस्थानां तास्तथो-
 क्ता यतः परं नास्ति सप्तप्रकर्षः प्रांतां भूमयो यस्य प्रज्ञाया

विवेकख्यातेः सातथोक्ता ताएव सप्तप्रकाराः प्रज्ञाभूमी
 रुदाहरति तद्यथेति तत्र पुरुषप्रयत्ननिष्पाद्यासुचत
 सृष्टुभूमिषु प्रथमामुदाहरति परिज्ञातं हेयं यावत् किं
 तप्राधानिकं तत्सर्वं परिणामतापसंस्कारैर्गुणवृत्तिवि
 रोधात् दुःखमेवेति हेयं तत्परिज्ञातं प्रांततां दर्शयति
 नास्य पुनः किंचिद् परिज्ञातं परिज्ञेयमस्ति द्वितीयामा
 ह क्षीणा इति प्रांततामाह न पुनरिति तृतीयामाह सा
 क्षात्कृतं प्रत्यक्षेण निश्चितं मया संप्रज्ञातावस्थायामे
 व निरोधसमाधिसाध्यं हानं न पुनरस्मात्परं निश्चेतव्यम
 स्तीति शेषः चतुर्थीमाह भावितो निष्पादितो विवेकख्या
 तिरूपो हानोपायो नास्याः परं भावनीयमस्तीति शेषः ए
 षाचतुष्टयीकार्याविमुक्तिः समाप्तिः कार्यतया प्रलयव्या
 प्यतादर्शिता क्वचित्पाठः कार्यविमुक्तिरिति कार्यतरेण
 विमुक्तिः प्रज्ञाया इत्यर्थः प्रयत्ननिष्पाद्यानुनिष्पादनीया
 मप्रयत्नसाध्यां चित्तविमुक्तिमाह चित्तविमुक्तिस्तु त्रयी
 प्रथमामाह चरिताधिकाराबुद्धिः कृतभोगापवर्गकार्ये
 त्यर्थः द्वितीयामाह गुणा इति प्रांततामाह न चैषामिति
 तृतीयामाह एतस्यामवस्थायामिति एतस्यामवस्थायां
 जीवन्नेव पुरुषः कुशलो मुक्त इत्युच्यते चरमेव हत्वदित्याह
 एतामिति अनौपचारिकं मुक्तमाह प्रतिप्रसवे प्रधान
 लयेऽपि चित्तस्य मुक्तः कुशल इत्येव भवति गुणातीत
 त्वादिति तदेवं चतुरो ब्रूहानुक्ता तन्मध्यपतितस्य हा

नोपायस्य विवेकरव्यातेर्गोदोहनादिवत् प्रागसिद्धेरसि
 द्धस्य चोपायत्वाभावात् सिध्युपायान् वक्तुमारभत इ-
 त्याह सिद्धेति तत्राभिधास्यमानानां साधनानां येन प्रका-
 रेण विवेकरव्यात्पुपायत्वं तद्दर्शयति सूत्रेण येतिः योगांगा-
 नि हि यथायोगं दृष्टादृष्टद्वारेणाशुद्धिं सिण्वन्ति पञ्चपर्व-
 णो विपर्ययस्येत्युपलक्षणं पुण्यापुण्ययोरपि जात्यायु-
 र्भोगहेतुत्वेनाशुद्धिरूपत्वादिति शेषं सुगमं नानाविध-
 स्य कारणभावस्य दर्शनाद्योगांगानुष्ठानस्य कीदृशं का-
 रण मित्यत आह योगांगानुष्ठानमिति अशुद्ध्यावियो-
 जयति बुद्धिसत्त्वमिति अशुद्धेर्वियोगकारणं दृष्टांतमा-
 ह यथा परशुरिति परशुः वेद्यं वृक्षं मूलेन वियोजयति
 अशुद्ध्यावियोजयद्बुद्धिसत्त्वं विवेकरव्याप्तिं प्रापयति य-
 था धर्मसुखं तथा योगांगानुष्ठानं विवेकरव्याप्तेः प्राप्ति-
 कारणं नान्येन प्रकारेणेत्याह विवेकरव्याप्तेस्त्विति ना-
 न्यथेति प्रतिषेधश्रवणात् पृच्छति कति चैतानीति उ-
 त्तरं नैवेति तानि दर्शयति कारिकया तद्यथा उत्पत्ती-
 ति अत्रोदाहरणान्याह तत्रोत्पत्तिकारणमिति मनो-
 विज्ञानमव्यपदेश्यानवस्थातोपनीयवर्तमानावस्थामा-
 पादयदुत्पत्तिकारणं विज्ञानस्य स्थितिकारणं मनसः पु-
 रुषार्थता अस्मिताया उत्पन्नं मनस्तावदवतिष्ठतेनया-
 वहि विधं पुरुषार्थमभिनिर्वर्तयति अथ निर्वर्तितपुरु-
 षार्थद्वयं स्थितेरपैति तस्मात्स्वकारणादुत्पन्नस्य मनसो

नांगतपुरुषार्थतास्थितिकारणं दृष्टान्तमाह शरीरस्येवे
 ति प्रत्यक्षज्ञाननिमित्तमिन्द्रियद्वारास्वतोवाविषयस्य
 संस्क्रियाभिव्यक्तिः तस्याः कारणं यथारूपस्यालोकः वि
 कारकारणं मनसो विषयांतरं यथा हि मृकंडोः समा
 हितमनसो बल्लकी विपंच्यमानं पंचमस्वरश्रवणस
 मनंतरमुन्मीलिताक्षस्य स्वरूपलावण्य यौवन स
 म्यन्ना मप्सरसंम् प्रम्लोच्चा भीक्षमाणस्य स
 माधिमपहाय तस्यां सक्तं मनो बभूवेति अत्रैव निदर्श
 नमाह यथाग्निः पाकस्य तंडुलादेः कठिनावयवस
 निवेशस्य प्रक्षिप्तिनावयवसंयोगतक्षणस्य विकार
 स्य कारणं सतएव विषयस्य प्रत्ययकारणं धूमज्ञानम
 ग्निज्ञानस्येति ज्ञायत इति ज्ञानं अग्निश्चासौ ज्ञानं चे
 ति अग्निज्ञानं तस्य एतदुक्तं भवति वर्तमानस्यैवाग्ने
 र्यस्य प्रत्ययकारणतया कारणमिति औत्सर्गिकी निर
 पेक्षाणां कारणानां कार्यक्रियाप्राप्तिस्तस्याः कुतश्चिदप
 वादोऽप्राप्तिः यथानिम्नोपसर्पेण स्वभावानामपां प्रति
 बंधः सेतुना तथेहापि बुद्धिसत्त्वस्य सुखप्रकाशशील
 स्य स्वाभाविकी सुखविवेकरख्यातिजनकता प्राप्तिः
 सा कुतश्चिदधर्मात्तमसो वा प्रतिबंधान्न भवति धर्मा
 त्रयो गांगानुष्ठानाद्वा तदपनयेत्तदप्रतिबद्धवृत्तिस्व
 भावतएव तज्जनकतया तदाप्नोति यथा वक्ष्यति नि
 मित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनां वरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिक

षडिति तदेवविवेकख्यातिलक्षणकार्यापेक्षयाप्राप्ति
 कारणमुक्तं अत्रांतरकार्यापेक्षयातु तदेववियोगकार
 ण मित्याह वियोगकारणमिति अन्यत्व कारणमाह
 अन्यत्व कारणं यथा सुवर्णकारः सुवर्णस्य कटककुं
 डल केयूरादिभ्यो भिन्नाभिन्न भेद विवक्षया कटका
 दि भिन्नस्य सुवर्ण कुंडलादन्यत्वं तथाच कटककारी
 सुवर्णकारः कुंडलादभिन्नात्सुवर्णा दन्त्यत् कुर्वन्त-
 न्यत्व कारणं अग्निरपि पाकस्यान्यत्व कारणं यद्यपि
 तथापि धर्मिणो धर्मयोः पुलाक तंडुलत्वयो भेद
 विवक्षया धर्मयो रूपजनापायेपि धर्म्यनुवर्तन इ
 ति न तस्यान्यत्वं शक्यं वक्तुमिति विकारमात्रका
 रणत्व मुक्तमिति न संकरः न च संस्थानभेदो धर्मि-
 णो न्यत्वकारणमिति व्याख्येयं सुवर्णकारइत्यस्यासंग
 तेः बाह्यमन्यत्वकारणमुपन्यस्याध्यात्मिकमुदाहर
 ति एवमेकस्येति अविद्याकमनीयेयंकन्यकेत्यादिज्ञा
 नसंमोहयोगात् स एव स्त्रीप्रत्ययो मूढो विषण्णो भवति चे
 त्रस्यैत्रस्य पुण्यवतो कलत्ररत्नमेतन्न तु मम भाग्यही
 नस्येति एवं सपत्नीजनस्य तस्यांद्वेषः स्त्रीप्रत्ययस्य दुःख
 त्वे एवं मैत्रस्य तस्याः भर्तुः रागस्तस्यैव स्त्रीप्रत्ययस्य सु
 खत्वे तत्त्वज्ञानं त्वङ्मांसमेदोस्थिमज्जासमूहः स्त्रीकायः
 स्थानबीजादिभिरशुचिरिति विवेकिनां मध्यस्थे वैराग्ये
 कारणमिति धृतिकारणं शरीरमिन्द्रियाणां विधारकनिद्रि

प्राणिचशरीरस्यसामान्याकरणवृत्तिर्हिप्राणाद्यावायवः
 पंचतदभावेशरीरपातादेवंमांसादिकायांगानामपिप
 रस्परविधार्यविधारकत्वंएवंमहाभूतानिपृथिव्यादी=
 निमनुष्यवरुणसूर्यगंधवहशशिलोकनिवासिनांश
 रीराणांतानिचपरस्परंपृथिव्यांहिगंधरसरूपस्पर्शश=
 ब्दगुणायांपंचमहाभूतानिपरस्परंविधार्यविधारक=
 भावेनावस्थितान्यप्सुचत्वारितेजसित्रीणिदेवमातरि
 श्र्वनीतितैर्यग्येनमानुष्यदेवादीनिचविधार्यविधारक
 भावेनावस्थितानिनन्वाधाराधेयभावरहितानांकुत
 स्तत्त्वमित्यतन्नाह परस्परार्थत्वादितिमनुष्यशरीरंहि
 पशुपक्षिमृगसरीस्तपथावरशरीरोपयोगेनध्रियते
 एवंव्याघ्रादिशरीरमपिमनुष्यपशुमृगादिशरीरोपयो
 गेन एवंपशुपक्षिमृगादिशरीरमपिस्यावराद्युपयोगे
 नएवंदेवशरीरमपिमनुष्योपहतछागमृगकपिजल=
 मांसाज्यपुरोडाशसहकारिशाखाप्रस्तरादिभिरिज्यमा
 नंतदुपयोगेनएवंदेवतापिवरदानवृष्यादिभिर्मनु=
 ष्यादीनिधारयतीत्यस्तिपरस्परार्थत्वमित्यर्थःशेषंसुगमं
 संप्रतिन्यूनाधिकसंख्याव्यवच्छेदार्थयोगांगान्यवधार
 यति तत्रयोगांगान्यवधार्यतद्वृत्तिरिति विराग्याभ्यास=
 वैराग्यश्रद्धावीर्यादयोपियथायोगमेतेष्वेवस्वरूपतोनां
 तरीयकतयाचांतर्भावयितव्याःयमनियमान्यंगान्युद्दि
 श्ययमनिर्देशकंसूत्रमवतारयति तत्रेतिअमाःयोगांग

महिंसामाह सर्वथेति दृष्टशीमहिंसांस्तौति उत्तरेचेति
 तन्मूलादित्यहिंसामपरिपाल्यकृताअप्यकृतकल्पाः नि
 प्कलत्वादित्यर्थः तत्सिद्धिपरतयैवानुष्ठानमहिंसाचे
 न्मूलमुत्तरेषां कथंतेअहिंसासिद्धिपराइत्यतआह तत्त्व
 तिपादनायेति सिद्धिज्ञानंनोत्पत्तिरित्यर्थः स्यादेतदहि
 साज्ञानार्थायद्युत्तरेकं कृतैरन्यतएवतदवगमादित्यत
 आह तदवदातेयद्युत्तरेनानुषीयेरन्अहिंसामस्तिना
 स्यादसत्यादिभिरित्यर्थः अत्रैवागमिकानांसंमतिमाह
 तथाचेति सुगमं सत्यलक्षणमाह यथार्थेवाङ्मनसेइति
 यथाशब्दंसाक्षात्संपूरयतियथादृष्टमिति प्रतिसंबंधि
 नंतथाशब्दंप्रतिक्षिपति तथा वाङ्मनश्च विवक्षायां
 कर्तव्यायामिति अन्यथातु नसत्यंएतत्सोपपत्तिकमा
 ह परन्पुरुषे स्वबोधसंक्रांतयेस्वबोधसदृशबोधज
 ननायवागुक्तौच्चरिता अतःसापदिनवंचितावंचिका
 यथाद्रोणाचार्येण स्वतनायाश्वस्याममरणमायुष्मन्स-
 त्पधनाश्वश्यामाहतइतिष्टस्ययुधिष्ठिरस्यप्रतिवच-
 नंहस्तिनमभिसंधायसत्यंहतोअश्वश्यामेतितदिदमु-
 क्तस्योत्तरंनयुधिष्ठिरस्यस्वबोधसंक्रामयतिस्वबोधो
 ह्यस्यहस्तिहननविषयइंद्रियजन्मानचासौसंक्रांतः
 किंत्वन्याएवतस्यतनयवधबोधोजातइतिभ्रांतावाभ्रां
 तिजाभ्रांतिश्चविनक्षासमयेनाज्ञेयार्थानधारणसमयेवा
 प्रतिपत्त्यावंध्याप्रतिपत्तिवंध्यायथानार्थाप्रतिभ्लेष्टभाषा

प्रतिपत्तिबंध्यानिष्प्रयोजनावास्यादितियथाऽनपेक्षिता
 भिधानावाक्यत्राहिपरस्वबोधस्यसंक्रांतिरप्यसंक्रां
 तिरेवनिष्प्रयोजनत्वादिति एवंलक्षणमपिसत्यंपरांप
 कारफलंसत्याभासं नतुसत्यमित्याह एषेति तद्यथास
 त्यतपसस्तस्करैः सार्थगमनं पृष्टस्यसार्थगमनाभि-
 धानमिति अभिधीयमानोच्चार्यमाणाशेषंसुगमं अभा
 वस्यभावाधीननिरूपणतयास्तेयलक्षणमाहस्तेय म
 शास्त्रपूर्वकमिति विशेषेणसामान्यंलक्ष्यतद्व्यर्थः
 मानसव्यापारपूर्वकत्वाद्वाचनिककायिकव्यापारयोः
 प्राधान्यात्मनोव्यापारउक्तोऽसृष्टहारूपमिति ब्रह्मचर्यस्व
 रूपमाह गुप्तेति संयतोपस्थोपिहि स्त्रीप्रेक्षणतदात्तापकं
 दर्पयतनतदंगस्पर्शेनसक्तो न ब्रह्मचर्यवानितितन्निं
 रासायेत्तं गुप्तेन्द्रियस्येति इन्द्रियांतराप्यपितत्रलोलुपा
 निरक्षणीयानीति अपरिग्रहस्वरूपमाह विषयाणामि
 ति तत्रसंगदोषउक्तोभोगाभ्यासमनुविवर्द्धते रागाः कौ
 शलानिचेंद्रियाणामिति हिंसालक्षणश्चदोषेनानुपह
 त्यभूतान्युपभोगः संभवतीति अशास्त्रीयाणामयत्नोप
 नतानामपिविषयाणां निंदितप्रतिग्रहादिरुज्ज्वलनदोष
 दर्शनात् शास्त्रीयाणामप्युपार्जितानांचरक्षणादिदोषद
 र्शनादस्वीकरणमपरिग्रहः सामान्यतउक्तायादृशाः पुन
 र्योगिनामुपादेयास्तादृशान्वक्तुंस्तुमवतारयति तेति
 तिजातंसर्वा सुजात्यादिलक्षणा सुभूमिषु निदिताः सार्व

भौमाऽहिसाद्यद्व्यन्यत्राप्यवच्छेदकहनीयः सुगमं
 भाष्यं शौचादिनियममात्रे व्याचष्टे शौचमिति आदिश
 वेन गोमयाद्योगृह्यते गोमूत्रयावकादिमेध्याभ्य
 वहरणादि आदिशब्दाद्भासपरिमाणसंख्यानियमादये
 ग्राह्याः मेध्याभ्यवहरणादिजनितमिति वक्तव्ये मेध्याभ्य
 वहरणादिवेत्युक्तं कार्ये कारणोपचायत् वित्तमलाः मद
 माना सूपदयस्तदपनयो मनः शौचं प्राणयात्रामात्रहेतोर
 भ्यधिकस्यानुपादित्वा संतोषः प्रागेव स्वीकरणपरित्यागादि
 तिविशेषः काष्ठमौनमिति नापित्वाभिप्रायाप्रकाशनं अ
 वचनमाकारमौनं परिक्षीणवित्तकर्त्ता जालद्वितिवित्तकर्त्ता
 वक्ष्यमाणसंशयविपर्ययो वेति एतावता श्रुद्धोभिसंधिरु
 क्तः एते च यमनियमाः विष्णुपुराणे उक्ताः ब्रह्मचर्यमहिं
 संतुष्टसत्यास्तेयापरिग्रहान् सेवेतयोगीनिष्कामो यो
 ग्यतां स्वमनोनयन् स्वाध्यायशौचसंतोषतपांसि निय
 तात्मवान् कुर्वीत ब्रह्मणितथापरस्मिन् प्रवर्णमनः ए
 ते यमाः सनियमाः पंचपंचप्रकीर्त्तिताः विशिष्टफलदाः
 काम्यानिष्कामानां विमुक्तिदा इति श्रेयांसि बहुविघ्ना
 नीत्येषामपवादसंभवे तत्त्वतीकारोपदेशपरं सूत्रम
 वतारयति एनेषां यमनियमानामिति सूत्रं विनं वित्तकी
 णां भाष्येनास्तितिरिहितमिव किंचन तत्र वित्तकीणां
 स्वरूपप्रकारकारणपर्मफलभेदान् प्रतिपक्षमावमा
 विषयान् प्रतिपक्षमावना स्वरूपाभिधित्तया सूत्रेणा

ह विनं व्याचष्टे तत्र हिंसेति प्राणभृद्देहस्यापरिसंख्ये
 यत्त्वान्नियमविकल्पसमुच्चयाः संभविनः हिंसादिपुन
 त्राधर्मतः तमः समुद्रे के सति चतुर्विधविपर्ययलक्षण
 स्यात्ज्ञानस्याप्युदयवृत्त्यज्ञानफलत्वमप्येतेषामिति दुः
 खज्ञानानंतफलत्वमैव हि प्रतिपक्षभावनं तद्दशादे
 भ्यो निवृत्तिरिति तदेव प्रतिपक्षभावनं स्फोरयति बध्य-
 स्य पञ्चादेर्वीर्यं प्रयत्नं कायव्यापारहेतुं प्रथममाक्षिप
 तियूपनियोजनेन तेन हि पशोरप्रागल्भ्यं भवति शेषम
 तिस्फुटं उक्ताय मनियमास्तदपवादकानां च वितर्का
 णां प्रतिपक्षभावनातो हानिरुक्ता संप्रत्यप्रत्यूहं यम
 नियमाभ्यां सान्तं सिद्धिपरीक्षास्तत्त्वकानि चिन्हान्युप-
 न्यस्य तियत्परिज्ञानायोगी तत्र तत्र कृतकृत्यः कर्तव्ये
 पुप्रवर्तते इत्याह मंदेति तगः शाश्वतिकविरोधात्त्र-
 प्यश्वमहिषमूषकमार्जाराहिनकुलादयोपि भगव
 तः प्रतिष्ठिता हिंसस्य सन्निधानात्तच्चित्तानुकारिणो
 वैरंपरित्यजंतीति सत्त्वं क्रियासाध्यो धर्मो धर्मैः क्रि-
 यातत्फलं च स्वर्गनरकादिते एव आश्रयतीत्याश्रयं
 स्तस्य भावस्तत्त्वं तदस्य भगवतो वाचो भवतीति क्रि-
 याश्रयत्वमाह धार्मिक इति फलाश्रयत्वमाह स्वर्ग
 मिति अमोघात्प्रतिहता अस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरत्नो
 पस्यानंसुबोधं ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः वीर्यसा
 मर्थ्ययस्य लाभादप्रतिधान् अप्रतिधातानुरुणान् अ

णिमादीन् उत्कर्षयत्युपचिनोति सिद्धश्च तारादिभिर
 ष्टाभिः सिद्धिभिरूहा परनामभिरुपेतो विनेयेषु शिष्ये
 षु ज्ञानं योगतदंगविषयमाधातुं समर्थो भवतीति अप
 रिग्रहस्यैर्ये जन्मकथंता संबोधः निक्ताय विशिष्टैर्देहेन्द्रि
 यादिभिरभिसंबंधोजन्मतस्य कथंता किं प्रकारता त
 स्याः संबोधः साक्षात्कारः सप्रकारातीन्द्रियशांतोदिता
 व्यपदेश्यजन्मपरिज्ञानमिति यावत् अतीतजिज्ञासते
 कोहमासमिति तस्यैव प्रकारभेदमुत्पादे स्थितौ च जि
 ज्ञासते कथमहमासमिति वर्तमानस्य जन्मनः स्वरूपं
 जिज्ञासते किं खिदिति शरीरं भौतिकं किं भूतानां समूह
 मात्रमाहोस्वित्ते योन्यदिति अत्रापि कथं खिदनुषंजनी
 यं क्वित्तु यद्यतएव अनागतं जिज्ञासते के भविष्यामइ
 ति अत्रापि कथं खिदित्यनुषंगएवमस्येति पूर्वालोती
 तः कालः परंतो भविष्यन्मध्ये वर्तमानस्तेषां त्मनोभावः
 शरीरादिसंबंधस्तस्मिं जिज्ञासाततश्च ज्ञानं यो हियदि
 क्षतिसतत्करोतीति न्यायात् शौर्गः अनेन ब्राह्म शौचसिद्धि
 सूचकं कथितं आंतरं शौचसिद्धिसूचकमाह किंचेति सत्र
 चित्तमलानामाक्षालने चित्तसत्त्वममलं प्रादुर्भवति वैम
 ल्यात्तत्तौ मनस्यं स्वच्छता स्वच्छंतदेकाग्रंततो मनस्तत्रा
 णामिन्द्रियाणां तज्जयाज्जयस्तत आत्मदर्शने योग्यत्वं लु
 ष्टिसत्त्वस्य भवतीति संभवः न विद्यते स्मादुत्तमदूत्यनुत्तमः
 यथा चोक्तं यथातिनापुरो यौवनमर्प्यतायादुस्त्यजादु

मतिभिर्यत्नजीर्यति जीर्यतांतां तस्मात्सन्त्यजन् प्राज्ञः सु-
 खेनैवाभिपूर्यते तदेतद्दर्शयति यच्च कामसुखं लोक-
 दयादिना तपःसिद्धिस्तूचकमाह कासः अशुद्धिलक्षण-
 मावरणं तान्मसमधर्मो हि अणिमाद्यामहिमालघिमा-
 प्राप्तिश्च सुगमं स्वाध्यायसिद्धिस्तूचकमाह स्वागः सुगमं
 सनात् न च वाच्यमीश्वरप्रणिधानादेव चेत् संप्रज्ञात-
 स्य समाधेरंगिनः सिद्धिः कृतं सप्तभिरंगैरिति ईश्वरप्र-
 णिधानसिद्धौ दृष्टा दृष्टावांतरव्यापारेण तेषामुपयो-
 गात् संप्रज्ञातसिद्धौ च संयोगपृथक्त्वेन दध्नुवक्त्र-
 ऋत्वर्थतां पुरुषार्थतां च न चैव मनंतरंगताधारणा-
 ध्यानसमाधीनां संप्रज्ञातसिद्धौ संप्रज्ञातसमानगोच-
 रतयाऽङ्गांतरेभ्योऽतद्गोचरेभ्यो स्यांतरंगत्वप्रतीतेरेश्व-
 रप्रणिधानमपि हीश्वरगोचरं न संप्रज्ञेयगोचरमिति
 बहिरंगमितिसर्वमवदातं प्रजानातीति प्रज्ञापदव्यु-
 त्पत्तिर्दर्शिता उत्तरसूत्रमवतारयति उक्ताः सहसिद्धि-
 भिर्यमनियमाः आसनादीनि वक्ष्यामः तन्न स्थिरं निश्च-
 लं यत्सुखं सुखावहं तदासनमिति सूत्रार्थः आस्यते अ-
 त आस्तेवानेनेत्यासनं तस्य प्रभेदानाह तद्यथेति य-
 द्वासनं प्रसिद्धं स्थितस्यैकतरः पादो भूयस्तः एकतर-
 श्चाकुंचित्तजानोरुपरिन्यस्त इत्येतद्दीरासनं पादतले
 वृषणसमीपे संपुटीकृत्य तस्योपरि पाणिकच्छपिकां
 कुर्यात्तिष्ठद्रासनं सव्यमाकुंचितं चरणं दक्षिणजं द्वाव

तरेक्षिणं चाकुंचितं वामजं घोर्वोरंतरे निक्षिपेदेतत्स्व-
 त्तिकं उपविश्य श्लिष्टं गुलिकौ श्लिष्टं गुल्फौ भूमि श्लिष्टं
 घोरुपादौ प्रसार्य दंडासनमभ्यसेत् योगपट्टकयोगात् सो-
 पाश्रयं जानुप्रसारितबाहोः शयनं पर्यंकः कौंचनिषद-
 नादीनि कौंचादीनां निषण्णानां संस्थानदर्शनात्त्यस्ये-
 तव्यानि पात्तिर्भादाग्राभ्यां द्वयोराकुंचितयोरन्योन्यसं-
 पीडनं समसंस्थानं येन संस्थानेनावस्थितस्य स्थैर्यं सु-
 खं सिध्यति तदासनं स्थिरसुखं तत् तत्र भगवतः सूत्रका-
 रस्य संमतं तस्य विवरणं यथा सुखं चेति आसनस्वरूप-
 मुक्तावसाधनमाह प्रभ्यां सांसिद्धिको हि प्रयत्नः शरी-
 रधारको न योगांगस्योपदेष्टव्यासनस्य कारणं तस्य तत्-
 कारणत्वे उपदेशवैयर्थ्यात् स्वरसतं एव तत्सिद्धेः तस्मा-
 दुपदेष्टव्यस्यासनस्यायमसाधको विरोधी च स्वाभा-
 विकः प्रयत्नः तस्य च माहृत्कासनहेतुतयासननिय-
 मोयं हन्तृत्वात् तस्मादुपदिष्टनियमासनमभ्यस्यता स्वा-
 भाविकप्रयत्नशैथिल्यात्माप्रयत्नश्चास्येयो नान्यथोप-
 दिष्टमासनं सिध्यतीति स्वाभाविकप्रयत्नशैथिल्यमास-
 नसिद्धिहेतुः अनन्तेवानागनाय के स्थिरतरफणांसहस्र-
 विधतविश्वं भरामंडले समापन्नं चित्तमासनं निर्वर्तय-
 तीति ५३॥ आसनविजयसूचकमाह ततः निगद्व्याख्या-
 तं भाष्यं आसनमप्युक्तं विष्णुपुराणे एवं भद्रासनादीनां
 समास्थाय गुणैर्युतमिति आसनानं नरतत्पूर्वकताः

प्राणायामस्य दर्शयन्तलक्षणमाह तमः रेचक पूरक कुं
 भकेष्वस्ति श्वास प्रश्वास योगेति विच्छेद इति प्राणायामः
 य सामान्य लक्षणमेतदिति तथा हि यत्र बाह्यो वायुराच-
 म्यान्तर्धार्यते पूरके तत्रास्ति श्वास प्रश्वास योगेति विच्छेदः
 एवं कुंभकेपीति तदेतद्वाच्येणोच्यते सत्यासनेति प्राणा-
 यामविशेषत्रयलक्षणपरं सूत्रमवतारयति सत्विति वा-
 क्ष्यः च्छितिशब्दः प्रत्येकं संबध्यते रेचकमाह यत्र प्रश्वासे-
 ति पूरकमाह यत्र श्वासेति कुंभकमाह तृतीय इति तदे-
 व स्फुटयति यत्रोभयोः श्वास प्रश्वासयोः सकृदेव विधा-
 रकात्प्रयत्नाद्भावो भवति न पुनः पूर्ववद्वा पूरणप्रय-
 त्नौघप्रविधारकप्रयत्नेनापि रेचकप्रयत्नौघविधारणप्र-
 यत्नोपेक्ष्यते किंतु यथा तमे उपलेनिहितं जलं परिशुष्यत्स-
 र्वतः संकोचमापद्यते एवमयमपि मारुतो वह्नशीलो ब-
 लवद्धिधारकप्रयत्ननिरुद्धक्रियः शरीर एव सूक्ष्मभूतो
 वतिष्ठते न तु पूरयति येन पूरकः न तु रेचयति येन रेच-
 क इति द्रयानस्य देशो विषयः प्रादेशवितस्तिहस्तादि-
 परिमितो निवाते प्रदेशे ईषीकात्तूलादिक्रियानुमितो वा-
 द्य एव मांतरोष्णपादतलमामस्तकं पिपीलिकास्पर्शस-
 दशेनानुमितः स्पर्शेन निमेषक्रियावच्छिन्नस्य कालस्य
 चतुर्थो भागः क्षणस्तेषामियत्तावधारणेनावच्छिन्नः स्वजा-
 तुमंडलं पाणिनात्रिः पराभृश्य छोटिकावच्छिन्नः कालो मा-
 त्राताभिष्यद्धिंशन्नात्राभिः परिमितः प्रथम उद्घातो मं-

दः स एव द्विगुणीकृतो द्वितीयो मध्यमः स एव त्रिगुणीकृत-
 तस्तृतीयस्तोत्रस्तमिमं संख्यापरिदृष्टं प्राणायाममाह
 संख्याभिरिति स्वस्थस्य पुंसः श्वासप्रश्वासक्रियावच्छि-
 न्नेन कालेन यथोक्तलोकाकालः समानः प्रथमो घात-
 कर्मतां नीतः उद्धातो विजितो वशीकृतो निगृहीतः क्ष-
 णानामियत्ता कालो विवक्षितः श्वासप्रश्वासे यत्ता संख्येति
 कथंचिद्देहः सर्वस्वयं प्रत्यहं भ्यस्तो द्विच स पक्षमासा-
 दि क्रमेण देशकालप्रचयव्यापितया दीर्घः परस्मै पुण-
 संमधिगमनीयतया च सूक्ष्मो न तु मंदतया एवं त्रयो वि-
 शेषा लक्षिताः चतुर्थे लक्ष्यति वार्थः व्याचष्टे देशकालसं-
 ख्याभिरिति आक्षिप्तोऽभ्यासवशीकृताद्रूपाद्वरोपितः
 सोऽपि दीर्घसूक्ष्म एव तत्पूर्वको वाद्याभ्यंतरविषयप्रा-
 णायामो देशकालसंख्यादर्शनपूर्वकः न चासौ चतुर्थस्तु-
 तीय इव सकृत्प्रयत्नादन्हाय जायते किं त्वभ्यस्यमानस्तं-
 तामवस्थामापन्नः तत्तदवस्थाविजयानुक्रमेण भवती-
 त्याह भूमिजयादिति न नूभयोर्गत्य भावस्तं भवतावच्य-
 त्तीति कोऽस्मादस्य विशेष इत्यत आह तृतीय इति श्रुनालो-
 चनपूर्वः सकृत्प्रयत्ननिवर्तितस्तृतीयः चतुर्थस्त्वालोच-
 नपूर्वो बहुप्रयत्ननिवर्तनीय इति शेषः तयोः पूरकरे च क-
 येर्विषयो नालोचितो यंतु देशकालसंख्याभिरालोचित इ-
 त्यर्थः प्राणायामस्यावांतरप्रयोजनमाह तणं आत्रियतेने-
 न बुद्धिस्तत्त्वप्रकाश इत्यावरणं क्लेशः पाप्मा च व्याचष्टे प्रा-

णायामानिति ज्ञायतेनेनेति ज्ञानं बुद्धिस्तत्प्रकाशः विवेक
 स्य ज्ञानं विवेकज्ञानं विवेकज्ञानमावृणोतीति विवेकज्ञा
 नावरणीयं भव्यमेयप्रवचनीयादीनां कर्तारिणिषा तनस्य
 प्रदर्शनार्थत्वात् कोपनीयं रंजनीयवत् अत्रापि कर्तारि-
 कृत्यप्रत्ययः कर्मशब्देन तज्जन्यमपुण्यं तत्कारणं क्लेशं ल
 क्षयति अत्रैवागमिनामनुमतिमाह यत्तदा चक्षत इ
 ति महादेवो रागः तद्विनिर्भागवर्तिन्यविद्यापितङ्ग-
 हणेन गृह्यते अकार्यमधर्मः ननु प्राणायाम एव चेत्
 पाप्मानं क्षिणोति कृतं तर्हि तपसेत्यत आह दुर्बलं भ
 वतीति ननु सर्वथा क्षीयते अतस्तत्प्रक्षयाय तपो ये-
 स्य तद्वति अत्राप्यागमिनामनुमतिमाह तथा चोक्त-
 मिति मनुरप्याह प्राणायामैर्देहे दोषानिति प्राणायाम-
 मस्य योगांगता विश्वपुराणोक्ता प्राणारव्यमनिलं वश्य
 मभ्यासा कुरुते तु यः प्राणायामः स विज्ञेयः सबीजो बी
 ज एव च परस्परेणाभिभवं प्राणापानौ यदानिलौ कु
 रूतस्तद्धिधानेन तृतीयं संयमात्तयोरिति किंच धासः
 प्राणायामो हि मनः स्थिरीकुर्वन्धारणासुयोग्यं करो
 ति तदेवं यमादिभिः संस्कृतः स यमाय प्रत्याहारमारु-
 भं तं तस्य लक्षणसूत्रमवतारयितुं पृच्छति अथेति स्वरः
 चित्तमपि मोहनीयं रंजनीयं कोपनीयैः शब्दादिभिः वि-
 षयेर्न संप्रयुज्यते तदसंप्रयोगाच्चक्षुरादीन्यपि न संप्रयु-
 ज्यं तद्वति सोऽयमिन्द्रियाणां चित्तस्वरूपा नुक्ताः यत्पुन

स्तत्त्वं चित्तमभिनिविशतेन तत्रेन्द्रियाणां बाह्यविषया
 णां मनुकारोऽपि अत उक्तमनुकार इति स्वविषयासंप्र
 योगस्य साधारणस्य धर्मस्य चित्तानुकारनिमित्तत्वं स
 म्यादर्शयति चेति अनुकारं विवृणोति चित्तनिरोध इ
 ति द्वयोर्निरोधहेतुश्च प्रयत्नस्तुल्य इति सादृश्यं अत्रैव ह
 ष्ठांतमाह यथामधुकरराजमिति दार्ष्टान्तिके योजयति
 तथेति अत्रापि विष्णुपुराणवाक्यं शब्दादिष्वनुषक्तानि
 निगृह्यासाणि योगवित् कुर्याच्चित्तानुकारीणि प्रत्याहा
 रपरायणः तस्य प्रयोजनं तत्रैव दर्शितं वश्यता परमात्मेन
 जायते निश्चलात्मनां इंद्रियाणामवश्यैस्तेर्न योगी योग
 साधक इति अस्यानुवादकं सूत्रं तणां ननु संति किम
 न्या अपरमा इंद्रियाणां वश्यताया अपेक्ष्य परमेयमुच्य
 ते अद्वातादर्शयति शब्दादिष्विति एतदेव विवृणोति
 सक्तीरागो व्यसनं कया व्युत्पत्त्या व्यस्यति क्षिपति निर
 स्यत्येनं श्रेयस इति तद्भावोऽव्यसनं वश्यता अपराम
 पिवश्यतामाह अविरुद्धाश्रुत्याद्यविरुद्धशब्दादिसेवनं
 न द्विरुद्धेष्वप्रवृत्तिः सेवन्याय्यान्यायादनपेतायतः अ
 परामपिवश्यतामाह शब्दादिसंप्रयोग इति शब्दादि
 ष्विन्द्रियाणां संप्रयोगः स्वेच्छया भोग्येषु स्वत्वयं स्वतंत्रो न
 भोग्यतंत्र इत्यर्थः अपरामपिवश्यतामाह रागद्वेषाभावे
 सुखदुःखशून्यं माध्यस्थ्येन शब्दादिज्ञानं इत्येके सूत्र
 काराभिमतं वश्यतां परमर्षिसंमतामाह चित्तस्यैका

ग्यात्सहेंद्रियैरप्रवृत्तिरेवशब्दादिष्विति जैगीषव्यः अ
 स्याः परमतामाह परमात्विति तुशब्देवश्यतांतरेभ्यो
 विशिनष्टि वश्यतांतराणिहि विषयाशो विषसंप्रयोगः
 शालितयाकृशविषसंपर्कशंकांनापक्रामंति नहिवि
 षविद्यावित् प्रकृष्टेपिवशीकृतभुजंगमोभुजंगममं
 केनिधायस्वपिति विस्त्रव्यः इयंतु वश्यताविदूरीक
 तनिखिलविषयव्यतिषंगानिराशंकतया परमेत्युच्यते
 नेतरेन्द्रियजयवदिति यथायतमानसंज्ञायामेकेन्द्रिय
 जयेपीन्द्रियम् जयाय प्रयत्नांतरमपेक्षंतेनचैवांचित्तनि
 रोधेबाह्येन्द्रियनिरोधायप्रयत्नांतरापेक्षेत्यर्थः क्रियायो
 गंजगौकृशान्विषाकान्कर्मणामिहतत्तदुःखत्वंतथा
 ब्रूहान्पादेयोगस्यपंचकमिति वाचस्पतिमिश्रविरचि
 तायापातंजलभाष्यव्याख्यासाधननिर्देशोनामद्विती
 यःपादः २॥ ॥प्रथमद्वितीयपादाभ्यांसमाधिस्तत्साध
 नंचोक्तं तृतीयपादे तत्प्रवृत्त्यनुगुणाः श्रद्धोत्पादहेतवो
 विभूतयोवक्तव्याः ताश्चसंयमसाध्याः संयमश्चधारणा
 ध्यानसमाधिसमुदायइतिविभूतिसाधनतयापचभ्य
 श्चयोगांगेभ्योबहिरंगेभ्योस्यांगत्रयस्यांतरंगतयाविशे
 षज्ञापनार्थमत्रत्रयस्योपन्यासः तत्रापिचधारणाध्यान
 समाधीनांकार्यकारणभावेननियतपौर्वापर्यत्वात्तदनुरो
 धेनोपन्यासेक्रमइतिप्रथमधारणालक्षणीयेत्याह उक्ता
 नीतिदेअणा ध्यात्मिकदेशमाह नाभिचक्रइतिआदि

शब्देन तास्वादयो ग्राह्याः बंधः संबन्धः बाह्यदेशमाह बाह्ये
 इति बाह्ये च न स्वरूपेण चित्तस्य संबन्धः संभवतीत्युक्तं वृ
 त्तिमात्रेण ज्ञानमात्रेणेति अत्रापि पुराणं प्राणायामेन पत्र
 नं प्रत्याहारेण चंद्रियं वशीकृत्य ततः कुर्याच्चित्तस्थानं शु
 भाश्रये शुभाश्रया बाह्याहिरण्यगर्भवासप्रजापतिप्र
 भृतयः इदं च तंत्रोक्तं मूर्ते भगवतो रूपं सर्वोपाश्रयनि
 स्थं हं एषा वै धारणा ज्ञेया यच्चित्तं तत्र धार्यते तच्च मूर्ते ह
 रेरूपं यद्विचिंत्यं नराधिप तत् श्रूयतामना धाराधारणां
 नोपपद्यते प्रसन्नवदनं चारुपद्मपत्रनिभेक्षणं सुकपो
 लंसुविस्तीर्णं ललाटफलकोज्वलं समकर्णोतविन्यस्त
 चारुकुंडलभूषणं कंबुग्रीवं सुविस्तीर्णं श्रीवत्सांकितव
 क्षसं वलीविभंगिनामग्रनाभिनाचोदरेण च प्रलंबाष्ट
 भुजं विष्णुमयं वापि चतुर्भुजं समस्थितोरुजं घञ्च स्व
 स्तिंकां प्रिकरां बुजं चिंतयेद्ब्रह्मभूतं तं पीतनिर्मलवाससं
 किरीटचारुकेयूरकटकदिविभूषितं शार्ङ्गचक्रगदारव
 द्भुशं खाक्षवलयोचितं चिंतयेत्तन्मयो योगी समाधाय आत्म
 मानसं तावत्त्यावत् दृढीभूता तत्रैव नृपधारणा एतदा
 तिष्ठतो न्यद्वास्वेच्छा कर्म कुर्वतः नापयाति यदा चित्तं सि
 द्धं मन्येत तां तदेति धारणा साध्यं ध्यानं लक्षयति तनं एक
 तानता एकाग्रता सुगमं भाष्यं अत्रापि पुराणम् तद्रूपप्रव
 यै काग्र्यसंततिश्चान्यनिस्थहा तद्ध्यानं प्रथमैरंगैः षड्भिर्नि
 ष्पाद्यते नृपेति ध्यानसाध्यं समाधिं लक्षयति तद्धिः व्याच

चष्टे ध्यानमेवेति ध्येयाकारनिर्भासमिति ध्येयाकारस्य
 निर्भासो न ध्यानाकारस्येति अतएवाह शून्यमिति ननु
 शून्यं चेत्कथं ध्येयं प्रकाशेतेत्याह इवेति अत्रैव हेतुः
 माह ध्येयस्वभाववेशादिति अत्रापि पुराणं तस्यैव क
 ल्पनाहीनं स्वरूपग्रहणं हियत् मनसा ध्याननिष्पाद्यं स
 माधिः सोभिधीयत इति ध्येयात् ध्यानस्य भेदः कल्पना
 तद्धीनं इत्यर्थः अष्टांगयोगमुक्त्वा खाडिक्यायकेशिध्वज
 उपसंजहार क्षेत्रज्ञः करणीज्ञानं करणं तद्वेत्तनं निष्पा
 द्य मुक्तिकार्यं वैकृतकृत्यं निवर्तते इति धारणा ध्यानस
 माधिरित्येतत् त्रयस्य तत्र तत्र नियुज्यमानस्य प्रातिस्वि
 कसंज्ञोच्चारणे गौरवं स्यादितिलाघवार्थपरिभावात् त्रम
 वतारयति त्रमः व्याचष्टे एकविषयाणीति वाचकत्वशं
 कामप नयति तदस्येति तत्र्यते व्युत्पाद्यते योगो येन
 पशोस्त्रेण तत्तत्रं तद्वातां त्रिकोसंयमप्रदेशाः परिणा
 मत्रयसंयमादित्येवमादयः संयमं विजयस्याभ्याससा
 धनं सफलमाह तत्कः प्रसयांतरानभिभूतस्य निर्मले प्र
 वाहे वस्थानमालोकः प्रज्ञायाः सुगमं भाष्यम् क्व पुनर्वि
 नियुक्तस्य संयमस्य फलमेतदित्यत आह तगः भूमिं
 विशेषयति भाष्यकारः तस्येति जिताया भूमेः यानंतरा
 भूमिरवस्था अजिता तत्र विनियोगः स्थूलविषये सवि
 तर्के समाधौ वशीकृते संयमेन संयमस्या विजिते निर्वि
 तर्के विनियोगः तस्मिन्नपि वशीकृते सविचारे विनियो

गः एव निर्विचारे विनियोग इत्यर्थः अतएव स्थूलविषय
 समापत्तिरिति द्वौ सत्यां पुराणे तदा युधभूषणापनयेन सू-
 क्ष्मविषयः समाधिरवतारितः ततः शंखगदाचक्रशा-
 र्ङ्गादिरहितं बुधः चिंतयेद्गुणवद्रूपं प्रशांतं साक्षसूत्रकं
 यदा बधारणांतस्मिन् नवस्थानवती ततः किरीटकेयूरमु-
 र्खैर्भूषणैरहितं स्मरेत् तदैकावयवं दैवं सोहं चेति पुन-
 र्बुधः कुर्यात्ततो ह्यहमिति प्रणिधानपरो भवेदिति ॥ क-
 स्मात्पुनरधरां भूमिं विजित्योत्तरां विजयते विपर्ययः क-
 स्मान्न भवतीत्यत आह न ह्यजिता धरभूमिरिति न हि शि-
 लाद्रुदात्तगंगां प्रति प्रस्थितो प्राप्य मेघवनं गंगां प्राप्नोति
 ईश्वरप्रसादाज्जितोत्तरभूमिकस्य चेति कस्मादेतदा गमतः
 सामान्यतो वगतानां मप्यवांतरभूमिभेदानां कुतः पौर्वाप-
 र्यावगतिरित्यत आह भूमेरस्या इति जितः पूर्वो योगउत्त-
 रस्य योगस्य ज्ञानप्रवृत्त्यधिगमहेतुः अवस्थैवावस्थावा-
 नित्यभिप्रेत्येतत् द्रष्टव्यम् कस्मात्पुनर्योगांगत्वाविशेषे-
 पिसंयमस्य तत्र तत्र विनियोगो नेतरेषां पंचानामित्यत-
 आह त्रयः तदिदं साधनत्रयं साध्यसमानविषयत्वेनांत-
 रंगत्वेन यमादयस्तस्मान्ने वहिरंगा इत्यर्थः साधनत्रय-
 स्य संप्रज्ञातएवांतरंगत्वं न त्वसंप्रज्ञाते तस्य निर्वीजतया-
 तेः सहसमानविषयत्वाभावात् तेषु चिरनिरुद्धेषु संप्र-
 ज्ञात परमकाष्ठापरनामज्ञानप्रसादरूपपरवैराग्यानं-
 तरमुत्पादाम्बेत्याह न हिति तस्य समानविषयत्वमंतरंगत्वं

प्रयोजकत्वमिह न तु तदन्तरभावस्तस्य बहिरंगेभ्यः प्रणि-
 धानवर्तितया सव्यभिचारत्वादिति स्थिते सव्यभिचारम-
 प्यंतरंगत्वक्षणतदन्तरभावित्वमस्य नास्ति तस्माद्दूरापेतां
 तरंगतासंयमस्यासंप्रज्ञातद्वितीयादितुंतदभावेभावा-
 दित्युक्तं परिणामत्रयसंयमादित्यत्रोपयोक्ष्यमाणपरिणा-
 मत्रयं प्रतिपि पादपिषु निर्वर्जिप्रसंगेन पृच्छति अथेति व्यु-
 थानसंप्रज्ञातयोश्चित्तस्य स्फुटतरपरिणामभेदप्रचयानु-
 भवान्न प्रभावतारो निरोधेतु नानुभूयते परिवामो न चान-
 नुभूयमानेनास्ति चित्तस्य त्रिगुणतया चलत्वेन गुणानां क्ष-
 णमपि अपरिणामस्यासंभवादित्यर्थः प्रश्नोत्तरं सूत्रं व्यु-
 थाननिरोधपरिणामः असंप्रज्ञातं समाधिमपेक्ष्य संप्र-
 ज्ञातो व्युथानं निरुध्य तेनेनेति निरोधो ज्ञानप्रसादः परं वै-
 राग्यं तयोर्व्युथाननिरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावो तत्र
 व्युथानसंस्कारस्याभिभवो निरोधसंस्कारस्याविर्भावश्चि-
 त्तस्य धर्मिणो निरोधक्षणस्य निरोधावसरस्य द्वयोरवस्थ-
 योरन्वयः न हि चित्तं धर्मिसंप्रज्ञातावस्थायामसंप्रज्ञाता-
 वस्थायाम् च संस्काराभिभवप्रादुर्भावयोः स्वरूपेण भिद्यते
 इति ननु यथोत्तरे क्लेशाविद्या मूलान्निवृत्तौ निवृत्तौ
 निवर्तते इति तन्निवृत्तौ न पृथक् प्रयत्नांतरमास्थायते एवं
 व्युथानप्रत्ययमूलाः संस्कारा व्युथाननिवृत्तावेव निवर्तते
 इति तन्निवृत्तौ न निरोधसंस्कारोपेक्षितव्य इत्यत आह व्यु-
 थानसंस्कारादिति न कारणमात्रनिवृत्तिः कार्यनिवृत्तिहेतुः

तुर्माभूत् कुर्विदनिवृत्तावपि पठस्य निवृत्तिरपि तु यत्कार-
 गात्मकं यत्कार्यं तत्कारणनिवृत्तौ तत्कार्यनिवृत्तिः उत्त-
 रे च क्लेशाभिव्याप्तानां इत्युक्तं अतस्तन्निवृत्तौ तेषां नि-
 वृत्तिरुपपन्ना इत्येवं प्रत्ययात्मानः संस्काराश्चिरनिरु-
 द्धे प्रत्यये संप्रति स्मरणादर्शनात् तस्मात्प्रत्ययनिवृत्तावपि
 तन्निवृत्तौ निरोधसंस्कारप्रचय एवोपासनीय इत्यर्थः
 सुगममन्यत् सर्वथा व्युत्थानसंस्काराभिभवे तु बलव-
 तानिरोधसंस्कारेण चित्तस्य कीदृशः परिणाम इत्यत्राह
 तदात् व्युत्थानसंस्कारमलरहितनिरोधसंस्कारपरंपरा
 मात्रवाहिता प्रशांतवाहिता तस्मात्पुनः संस्कारपाटव-
 मपेक्षते न तु संस्कारमात्रमिति तत्राह तत्संस्कारमाद्यद-
 तितदिति निरोधं परामृशति ये तु नाभिभूयद्वृत्तिपठंति ते-
 तदा व्युत्थानं परामृशंति संप्रज्ञातसमाधिपरिणामाव-
 स्थां चित्तस्य दर्शयति समः विक्षिप्तता सर्वार्थता सन्नवि-
 नश्यतीति क्षयस्तिरोभावः नासदुत्पद्यतद्वृत्ति उदयत्रावि-
 र्भावः आत्मभूतयोः सर्वार्थतैकाग्रतयोर्धर्मयोः यौ अथा-
 योऽपजनौ सर्वार्थतायाः अपायः एकाग्रतायाः उपजनस्त-
 योरनुगतं चित्तं समाधीयते पूर्वापरीभूतं साध्यमानं समा-
 धिविशेषणं भवतीति तमः पुनस्समाधेः पूर्वापरीभूताया-
 अवस्थायाः समाधिनिष्पत्तौ सत्यां शांतोदितावती तवर्त्तमा-
 नौ तुल्योच्चतौ प्रत्ययौ चेति तुल्यप्रत्ययो एकाग्रतायां तु द्व-
 योः सादृश्यं समाहितचित्तस्येति समाधिनिष्पत्तिर्दर्शिता

तथैवैकाग्रमेव अवधिमाह आसमाधिभेषात् भ्रंशादिति
 प्रासंगिकं च वक्ष्यमाणोपयिकं च भूतेंद्रियपरिणामं विभ
 जते एताः व्याचष्टे एतेनेति ननु चित्तपरिणतिमात्रमुक्तं
 ननु तत्त्वकाराधर्मलक्षणानवस्थापरिणामास्तत्कथं तेषा
 मतिदेशद्वयतत्राह तत्र व्युत्थाननिरोधयोरिति धर्मलक्ष
 णानवस्थाशब्दाः परं नोच्चारिताः ननु धर्मलक्षणानवस्थाप
 रिणामानोक्तादृतिसंक्षेपार्थः तथाहि व्युत्थाननिरोध सं
 स्कारयोरित्यत्रैव सूत्रे धर्मपरिणामोक्तः इमं च धर्मपरि
 णामं दर्शयता तेनैव धर्माधिकरणो लक्षणपरिणामोऽपि
 सूचित एवेत्याह लक्षणपरिणाम इति लक्ष्यते अनेनेति
 लक्षणं कालभेदः तेन हिलक्षितं वस्तु वस्त्वं तरेभ्यः कालां
 तरयुक्तेभ्यो व्यवच्छिद्यत इति निरोधस्त्रिलक्षणः अस्यैव
 व्याख्यानं त्रिभिरध्वभिर्युक्तः अध्वशब्दः कालवचनस
 खत्वनागतलक्षणमध्वानं प्रथमहित्वा तत्किमध्ववत् ध
 र्मेत्वमप्यतिपतति नेत्याह धर्मत्वमनतिज्ज्ञांतो वर्तमानं
 लक्षणं प्रतिपन्नः यएव निरोधोऽनागत आसीत् स एव
 सप्रतिवर्तमानो ननु निरोधोऽनिरोध इत्यर्थः वर्तमानता
 स्वरूपव्याख्यानं यत्रास्य स्वरूपेण स्वोचितार्थक्रियाका
 रिणा स्वरूपेणाभिव्यक्तः समुदाचारः एषोऽस्य प्रथममनाग
 तमध्वानमपेक्ष्य द्वितीयोऽध्वा स्यादेतत् अनागतमध्वानं
 हित्वा चेद्वर्तमानतामापन्नस्तच्च हित्वा अतीततामापस्य
 निहतमोरध्वनामुसादविनाशोऽस्यातां न चेप्येतेन ह्यसत्त उ

सादोनापिसतोविनाशइत्यत आह नचातीतानागताभ्या
 सामान्यात्मनावस्थिताभ्यां वियुक्तइति अनागतस्य नि-
 रोधस्य वर्तमानतालक्षणं दर्शयित्वा वर्तमानव्युत्थान
 स्यातीततांतृतीयमध्वानमाह तथा व्युत्थानमिति तत्किं नि-
 रोध एवानागतो न व्युत्थानं नेत्याह एवं पुन व्युत्थानमिति
 व्युत्थानजात्यपेक्षया पुनर्भावः न व्यक्त्यपेक्षया न ह्यतीतं
 पुनर्भवतीति स्वरूपाभिव्यक्तिरर्थक्रियाक्षमस्या विर्भा-
 वः सच्चैवं लक्षणपरिणाम उक्त-तज्जातीयेषु पौनः पुन्ये
 न वर्तत इत्यत आह एवं पुनरिति धर्मपरिणामसूचित
 मेवावस्थापरिणाममाह तथेति धर्माणां वर्तमानाध्वनां
 बलवत्त्वाबलवत्त्वेव स्यात्तस्याः प्रतिक्षणं तारतम्यं परिणा-
 मः उपसंहरति एष इति परिणामभेदानां संबन्धिभेदा-
 निर्धारयति तत्रानुभवानुसारात् धर्मिण इति तत्किमेष
 परिणामो गुणानां कादाचित्कोनेत्याह एवमिति कस्मा-
 द्युन रयं परिणामः सदा तन इत्यत आह चलंचेति चोहे-
 त्वर्थः कृतं प्रचारः एतदेव कृत इत्यत आह गुणस्वाभाव्य-
 मिति उक्तमत्रैव पुरस्तात् सोयं त्रिविधोऽपि चित्तपरिणा-
 मो भूतेंद्रियेषु सूत्रकारेण निर्दिष्ट इत्याह एतेनेति एष ध-
 र्मधर्मिभेदो धर्मधर्मिणोर्भेदमा लक्ष्य तत्र भूतानां पृथिव्या
 दीनां धर्मिणां गवादिर्घटादिर्वा धर्मपरिणामः धर्माणां-
 चातीतानागतवर्तमानरूपतालक्षणपरिणामः वर्तमा-
 नलक्षणापन्नस्य गवादेर्वीत्यकोभारयौवनवार्धक्यमः

वस्थापरिणामो घटादीनामपि नवपुरातनतावस्थाप-
 रिणामः एवमिन्द्रियाणामपि धर्मिणां तत्तन्नीलाद्यालोच-
 नंधर्मपरिणामो धर्मस्य वर्तमानतादित्यलक्षणपरिणामो वर्त-
 मानलक्षणस्य रत्नाद्यालोचनस्य स्फुटत्वास्फुटत्वादिर-
 वस्थापरिणामः सोऽयमेवंविधो भूतेंद्रिय परिणामो धर्मि-
 णो धर्मलक्षणावस्थानां भेदमाश्रित्य वेदितव्यः अभेदमा-
 श्रित्याह परमार्थतत्त्विति तु शब्दो भेदपक्षाद्विशिनष्टि-
 पारमार्थिकत्वमस्य ज्ञाप्यते न त्वन्यस्य परिणामस्य निधि-
 ध्यते कस्माद् धर्मिस्वरूपमात्रोद्गीति ननु यदि धर्मिर्विक्रि-
 यैव धर्मः कथमसंकरप्रत्ययो लोके परिणामेष्वित्यत आ-
 ह धर्मद्वारेति धर्मिशब्देन धर्मलक्षणावस्थाः परिगृह्यंते
 तद्द्वारेण धर्मिण एव विक्रियेत्येकाचासंकीर्णा च तद्द्व-
 राणामभेदेऽपि धर्मिणः परस्परासंकरात् ननु धर्मोणां ध-
 र्मिणामभिन्नत्वे धर्मिणो ध्वनां च भेदे धर्मिणो नान्यत्वेन
 धर्मिणा पीत्यत आह धर्मिवद्भवितव्यमित्यत आह तत्र धर्मस्यै-
 विभावः संस्थानभेदः सुवर्णादेर्यथा भाजनस्य रत्नकस्व-
 स्तिकव्यपदेशभेदो भवति तन्मात्रमन्यथा भवति न तु द्र-
 व्यं सुवर्णमसुवर्णतामुपैति अत्यंत भेदाभावादिति व-
 क्ष्यमाणो भिसंधिः एकांवादिनं बौद्धमुत्थापयति अपर-
 आहन्ति धर्मो एव हि रत्नकादयस्तथोत्पन्नाः परमार्थसं-
 तो न पुनः सुवर्णनाम किंचिदेकमनेकेष्वनुगतं द्रव्यमि-
 ति यदि पुनर्निवर्तमानेष्वपि धर्मेषु द्रव्यमनुगतं भवेत्त-

तोनचितिशक्तिवत्परिणमेतअपितु कौटस्थेनैवपरि
 वर्त्तेत परिणामात्मकरूपं परिहायरूपांतरेण कौटस्थे
 नपरिवर्त्तनंपरिवृत्तिः यथाचितिशक्तिरन्यथान्यथाभावं
 भजमानेष्वपिगुणेष्वस्वरूपादप्रच्युताकूटस्थनित्यैवंसु
 वर्णाद्यपि स्थान्नचेष्ट्यते तस्मान्नद्रव्यमतिरिक्तंधर्मेभ्य
 इति परिहरति अयमदोषइति कस्मादेकांतानभ्युपग
 मात् यदिचितिशक्तिरिवद्रव्यस्यैकांतिकीनित्यतामभ्यु
 पगच्छेम ततएवमुपालभ्येमहितत्वेकांतिकीनित्यता=
 मातिष्ठामहे किंतुतदेतत्त्रैलोक्यंनतुद्रव्यमात्रं व्यक्ते
 रर्थक्रियाकारिणोरूपादपैति कस्मान्नित्यत्वप्रतिषेधा
 त्प्रमाणेन यदिहि घटोव्यक्तेर्नापेयात् कपालशर्करा-
 चूर्णादिष्ववस्थास्वपिव्यक्तो घटइतिपूर्ववदुपलब्ध्य
 र्थक्रिये कुर्यात्तस्मादनित्यं त्रैलोक्यं अस्तुतर्ह्यनित्यमेवो
 पलब्ध्यर्थक्रियारहितत्वेनगगनारविंदवदतितुच्छत्वादि
 त्यतआहअपेतमप्यस्तिनात्यंततुच्छतायेनैकांततोऽनि
 त्यंस्यादित्यर्थः तस्माद्दिनाशप्रतिषेधात् प्रमाणेनतथाहि
 यत्तुच्छं नतत्कदाचिदप्युपलब्ध्यर्थक्रियेकरोति यथा
 गगनारविंदं करोतिचैतत्त्रैलोक्यंकदाचिदुपलब्ध्य
 र्थक्रियेइति तथोत्पत्तिमद्रव्यत्वधर्मलक्षणावस्थायो
 गित्वादयोप्यत्यंततुच्छगगननलिननरविषाणादि=
 व्याक्ताः सत्वहेतव उदाहार्यः तथान्वनात्यंतनित्यो
 पेनचितिशक्तिवत् कूटस्थनित्यः स्यात् किंतुकथंचि

नित्या तथाच परिणामीतिसिद्धं एतेन मृत्पिंडाद्यवस्था-
 सु कार्याणां घटादीनामनागतानां सत्त्वं वेदितव्यं स्यादे-
 तदपेक्षमपि चेदस्ति कस्मात्पूर्वं नोपलभ्यत इत्यत आ-
 ह संसर्गात्स्वकारणतयात् सौक्ष्म्यदर्शनानं हत्वं ततश्च
 अनुपलब्धिरितितदेवं धर्मपरिणामसमर्थ्यलक्षणं परि-
 णाममपिलक्षणानां परस्परानुगमनेन समर्थयते लक्षण-
 परिणाम इति एकैकं लक्षणं लक्षणांतराभ्यां समनुगतमि-
 त्यर्थः नन्वेकलक्षणयोगे लक्षणांतरेनानुभूयेतेतत्कथं त-
 द्योग इत्यत आह यथा पुरुष इति न ह्यनुभवाभावः प्रमा-
 णसिद्धमपलपति तदुत्पाद एव तत्र तत् सद्भावे प्रमाण-
 मसत्तत्त्वादासंभवात्तन्निषाणवदिति परोक्तदोषमु-
 द्यापयति अत्र लक्षणपरिणाम इति यदा धर्मो वर्त्तमानस्त-
 दैव यद्यतीतो नागतश्च तदात्र योऽप्यध्वानः संकीर्ये रन् अनु-
 क्रमेण च अध्वनाभावे असदुत्पादप्रसंग इति भावः परिह-
 रति तस्य परिहार इति वर्त्तमानतैव हि धर्माणामनुभवसि-
 द्धत्ततः प्राक्पश्चात्कालसंबन्धमवगमयति न खल्वसदुत्प-
 द्यते न च सहित्प्रयतितदिदमाह एवं हि न चित्तमिति क्रो-
 धोत्तरकालं हि चित्तं रागधर्मकमनुभूयते यदा च रागः क्रो-
 धसमयेऽनागतत्वेन नासीत्तत्कथमसावुत्पद्येत अनुत्प-
 न्नश्च कथमनुभूयेतेति भवत्वेवं तथापि कुतो ध्वनामसं-
 कर इति पृच्छति किंचेति किं कारणमसंकरे च पुनरर्थ उ-
 त्तरमाह त्रयाणां लक्षणानां युगपन्नास्तिसंभवः कस्मिन्ने-

कस्यांचित्तवृत्तौ क्रमेण तुलक्षणानां एकतमस्य स्वव्यजकांज
 नस्यभावो भवेत्संभवेत्तुलक्ष्याधीननिरूपणतयां तुलक्ष
 णानां लक्ष्याकारेण तद्वत्ता अत्रैव पंचशिखाचार्यसंमतिः
 माह उक्तंचेति एतच्च प्रागेव व्याख्यातं उपसंहरति तस्मा
 दिति आविर्भावतिरोभावरूपविरुद्धधर्मसंसर्गादसंकरो
 ध्वनामिति दृष्टान्तमाह यथारागस्येति पूर्वक्रोधस्य रागसं
 बंधावगमोदृष्टिर्इति इदानीं तु विषयांतरवर्तिनो रागस्य
 विषयांतरवर्तिना रागांतरेण संबंधावगमद्विति दार्ष्टां
 तिकमाह तथालक्षणस्येति ननु सत्यप्यनैकांताभ्युप
 गमे भेदोस्तीति धर्मलक्षणावस्थान्यत्वे तदभिन्नस्य ध
 र्मिणोऽप्यन्यत्वं प्रसंगः स एव च नेष्यते तदनुगमानुभव
 विरोधादित्यत आह न धर्मा अध्यायतस्तदभिन्ना धर्मा
 स्य ध्यानः धर्माणामध्वत्रययोगमेव स्फोरयति तेलक्षि
 ता अभिव्यक्ता वर्तमाना इति यावत् अलक्षिता अन
 भिव्यक्ता अनागता अतीता इति यावत् तत्र लक्षिता
 स्तांतामवस्थां बलवत्त्वदुर्बलत्वादिकां प्राप्नुवंसऽन्य
 त्वेन निर्दिश्यंते अवस्थांतरतो न द्रव्यांतरतः अवस्थाश
 ब्देन धर्मलक्षणावस्था उच्यंते एतदुक्तं भवत्यनुभव ए
 वहि धर्माधर्मिणो धर्मादीनां भेदा भेदौ व्यवस्थापयति न द्वे
 कांतिकेऽभेदे धर्मादीनां धर्माधर्मिणो धर्मिरूपवद् धर्मादित्वं
 नाप्येकांतिके भेदे गवाश्च वद् धर्मादित्वं स चानुभवो नैकां
 तिकत्वमवस्थापयन्नपि धर्मादिद्रूपजनापाय धर्मको

पि धर्मिणमेकमनुगमयन् धर्मश्च परस्परतो व्यावर्त्तय
 न् प्रत्यात्म मनुभूयतइति तदनुसारिणोवयंनतम
 तिवर्त्यस्वेच्छयाधर्मानुभवान्व्यवस्थापयितुमीशमहद्
 ति अत्रैव लौकिकं दृष्टांतमाह यथैकारेखेति यथात
 देवरेखास्वरूपं तत्तस्थानापेक्षयाशतादित्वेनव्यप
 दिश्यते एवैतदेवधर्मिरूपं तत्तद्धर्मलक्षणावस्था
 भेदेनान्यत्वेनप्रतिनिर्दिश्यतेइत्यर्थः दाष्टीतिकार्थे
 दृष्टांतांतरमाह यथाचैकलेपीति अत्रांतरेपरोक्तं
 दोषमुत्थापयति अवस्थेति अवस्थापरिणामे धर्म
 लक्षणावस्थापरिणामे कौटस्थ्यदोषप्रसंगउक्तो न
 धर्मिधर्मलक्षणावस्थानां पृच्छति कथमिति उत्तरं
 अध्वनोव्यापारेणेति दध्नः क्लितयऽनागताध्वा ॥ त
 स्यव्यापारः क्षीरस्यवर्त्तमानत्वं तेनव्यवहितत्वाद्धे
 तोः यदाधर्मोदधिलक्षणः स्वव्यापारंदाधिकाधारभं
 क्षीरे सन्नपिनकरोति तदनागतः यदाकरोति तदा
 नागतः यदाकरोति तदावर्त्तमानः यदाकृत्वानिवृत्तः
 सन्नेव स्वव्यापारात्तदाधिकाधारभात्तदातीतइति
 एवंत्रैकाल्येपिसत्त्वाद्धर्मधर्मिणोर्लक्षणानामवस्था
 नां चकौटस्थ्यप्राप्नोति सर्वदासत्ताहिनित्यत्वं चतुर्णां
 मपि च सर्वदासत्वे असत्वे वा नोत्पादः तावन्मात्रं चलक्ष
 णं कूटस्थनित्यतायाः नहिचितिशक्तेरपि कूटस्थनि
 त्यायाः कश्चिदन्योविशेषइतिभावः परिहरति नासौ

दोषः कस्मात् गुणिनित्यत्वेऽपि गुणानां विमर्दोऽन्योन्या
 भिभाव्याभिभावकत्वं तस्य वैचित्र्यात् एतदुक्तं भवति
 यद्यपि सर्वदा सत्त्वं चतुर्णामपि गुणिगुणानां तथापि गु
 णविमर्दवैचित्र्येण तदात्मभूततद्विकाराविर्भावतिरो
 रोभावभेदेन परिणामशालितया न कौटस्थ्यं चितिश्च
 क्तेस्तु न स्वात्मभूतविकाराविर्भावतिरोभावइति क
 कौटस्थ्यं यथाहुः नित्यं तमाहुर्विद्वांसो यस्त्वभावो न
 नश्यतीति विमर्दवैचित्र्यमेव विकारवैचित्र्ये हेतुं प्र
 कृतौ विकृतौ च दर्शयति यथा संस्थानं पृथिव्यादि परि
 णामलक्षणमादिमद्धर्ममात्रं विनाशितिरोभाविशब्दा
 दीनां शब्दस्पर्शरूपरसगंधतन्मात्राणां स्वकार्यमप्ये
 स्यादविनाशितिरिति रोभाविनाम प्रकृतौ दर्शयति ए
 वं लिंगमिति तस्मिन् विकारसंज्ञा नत्वेवं विकारवती
 चिति शक्तिरिति भावः तदेवं परीक्षकसिद्धां विकृतिं
 प्रकृतिं चोदाहृत्य विकृता वैवलोकसिद्धायां गुणवि
 मर्दवैचित्र्यं धर्मलक्षणावस्थापरिणामवैचित्र्यहेतु
 मुदाहरति तत्रेदमुदाहरणमिति न चायं नियमोल
 क्षणानामेवोवस्थापरिणामइति सर्वेषामेव धर्मल
 क्षणावस्थाभेदानामवस्थाशब्दवान्वत्त्वादेक एवा
 वस्थापरिणामस्सर्वसाधारणइत्याह धर्मिणोपी
 ति व्यापकं परिणामलक्षणमाह अवस्थितस्येति
 धर्मशब्दश्रुतत्वेन धर्मलक्षणावस्थावान्वकः

यस्यैषत्रिविधः परिणामस्तन्धर्मिणं सूत्रेण लक्षयति तं
 त्रशांतोदिताव्यपदेश्य धर्मानुपाती धर्मो धर्मो स्यात्सी
 ति धर्मोति नाविज्ञाते धर्मे सशक्यो ज्ञातुमिति धर्मदः
 शयति योग्यतेति धर्मिणो द्रव्यस्य मृदादेः शक्तिरेव
 चूर्णपिंडघटाद्युत्पत्तिशक्तिरेव धर्माः तेषां तत्रा व्यक्त
 त्वेन भाव इति यावत् ॥ नन्वेवमव्यक्ततया संतस्ते प्रादु-
 र्भवंतु उदकाहरणादयस्तुतैः स्वकारणादनासादिताः कु-
 तः प्राप्ता इत्यत उक्तं योग्यतावच्छिन्नेति यासौ घटादीनां
 मुत्पत्तिशक्तिः सोदकाहरणादियोग्यतावच्छिन्नात्तेनोद-
 काहरणादयो घटादिभिः स्वकारणादेव प्राप्ता इति नाक-
 सिक्का इति भावः अथवा के धर्मिण इत्यत्रोत्तरं योग्यताव-
 छिन्ना धर्मिण इति को धर्म इत्यत्रोत्तरं शक्तिरेव धर्मस्तेषां
 योग्यतैव धर्म इत्यर्थः अतस्तद्वान् धर्मोति सिद्धं भवति
 तत्तद्विप्रमाणमाह सच फलप्रसवभेदानुमित एक-
 स्य धर्मिणो न्यश्चान्यश्च चूर्णपिंडघटादिरूप इत्यर्थः का-
 र्यभेददर्शनाच्च मिन्न इति यावत् परिदृष्ट उपलब्धः त-
 त्रानुभवारोहिणो वर्तमानस्य मृत्पिंडस्य शांताव्यपदे-
 श्याभ्यां मृच्चूर्णमृद्घटाभ्यां भेदमाह तत्र वर्तमान इति
 यदि न भिद्येत पिंडवच्चूर्णघटयोरपि तद्वदेव स्वव्यापा-
 रव्याप्तिप्रसंग इति भावः अव्यक्तस्य तु पिंडस्य नोक्तं भे-
 दसाधनं संभवति इत्याह यदा त्विति कोसौ केन भेदसा-
 धनेन भिद्येत तदेवं धर्मोणां भेदसाधनमभिधाय तं भे-

दंविभजते तत्रयेखत्विति उदिताइतिवर्त्तमाना इत्यर्थः
 अध्वनांपौर्वापर्यानिगमयति तेचेतिचोदयति किमर्थ
 मिति किंनिमित्तमतीतस्यानंतरानंभवतिवर्त्तमानाः हेतु
 माह पूर्वपश्चिमताया अभावात् विषयेण विषयिणी
 मनुपलब्धिं सूचयति उपलंभमेवोपलंभवैधर्म्येण दृ
 श्यतियथावर्त्तमानाऽनागतयोरिति उपसंहरति तत्त
 स्मादनागतएव समनंतरः पूर्वत्वेन भवतिवर्त्तमान
 स्यातीतः अतीतस्य वर्त्तमानः पूर्वत्वेन समनंतरो ना
 व्यपदेश्यः तस्मादध्वनाय विष्टेतीतइतिसिद्धं स्यादेत
 दनुभूयमानावनुभूततया उदितातीतो शक्यादुन्नेतु
 मव्यपदेश्यास्तु पुनर्धर्मा अव्यपदेश्यतयेव शक्या नो
 नेतुमित्याशयवान् दृष्टि अथाव्यपदेश्याः के केषु
 समीक्ष्यामहे अत्रोत्तरमाह सर्वसर्वात्मकमिति यत्रो
 क्तमिति एतदेवोपपादयति जलभूम्योरिति जलस्य
 हिरसरूपस्पर्शशब्दवतोभूमेश्च गंधरसरूपस्पर्शव
 त्याः पारिणामिकं वनस्पतिलतागुल्मादिषु मूलफल
 प्रसवपल्लवादि गतरसादिवैश्वरूप्यं दृष्टं सोयमनेव
 मात्मिकाया भूमे रनीदृशस्य वा जलस्य न पारिणामो भ
 वितुमर्हति उपपादितं हि नासदुत्पद्यतइतितथा स्थाव
 राणां पारिणामिकं जंगमेषु मनुष्यपशुमृगादिपुंरसादि
 वैचित्र्यं दृष्टं उपयुजानाहिते फलादीनिरूपादिभेदसं
 पदमासादयति एवं जंगमानां पारिणामिकं स्थावरेषु दृ

ज्ञातेति क्रतुः किमेकस्य धर्मिण एक एव धर्मलक्षणाव-
 स्थालक्षणः परिणामः उत बहुबोधर्मलक्षणावस्थाल-
 क्षणाः परिणामास्तत्र किंप्राप्तं एकत्वाद् धर्मिण एक एव प-
 रिणामः न हि एकस्मात् कारणात् कार्यभेदो भवितुमर्ह-
 ति तस्याकस्मिकत्वप्रसंगादिति एव प्राप्त उच्यते क्रमा-
 न्यत्वात् परिणामान्यत्वं एकस्यामृदश्चूर्णपिण्डघटकपा-
 लकणाकारापरिणतिपरंपराक्रमवती लौकिकपरीक्ष-
 कैरध्यक्षं समीक्ष्यते अन्यच्चैदं चूर्णपिण्डयोरानन्तर्यमन्य-
 च्चपिण्डघटयो रन्यच्चघटकपालधोरेकत्र परस्यान्यत्रपू-
 र्वत्वात् सोऽयं क्रमभेदः परिणामे एकस्मिन् न वक्तव्यमानः
 परिणामभेदमाप्नादयति एकोपि चमृद्दूर्मीक्रमोऽपि नि-
 पातिततत्तत्सहकारिसमवधानक्रमेण क्रमवती परि-
 णामपरंपरामुद्बुद्धानैनामाकस्मिकयतीति भावः धर्म-
 परिणामान्यत्वं बतलक्षणपरिणामान्यत्वेन वस्थापरि-
 णामान्यत्वेन च समाने क्रमान्यत्वं हेतुरितितदेतद्वाच्ये-
 णावद्योत्यते एकस्य धर्मिण इति क्रमक्रमवती रभेदमा-
 स्थायसतस्य क्रमइत्युक्तं तथा वस्थापरिणामक्रमइति
 तथा हि कीनाशेन कोष्ठागारे प्रयत्नसरक्षिता अपि हि त्री-
 हयोद्वायनैरतिबहुभिः पाणिस्पर्शमात्रविशीर्यमाणा व-
 यवसंस्थानाः परमाणुभावमनुभवन्तो दृश्यन्ते न चायम-
 भिनवानामकस्मादेव प्रादुर्भवितुमर्हति तस्मात्क्षणप-
 रंपराक्रमणसूक्ष्मसूक्ष्मतरसूक्ष्मतमबृहद्बृहत्तमादिक्र-

भिणप्राप्तेषु विशिष्टेयं लक्ष्यत इति तदिदं क्रमान्यत्वं धर्म
 धर्मिभेदमपेक्षत एवेत्याह तएतदिति आ विकारेभ्यः
 आचलिंगादापेक्षिको धर्मधर्मिभावो मृदादेरपित-
 न्मात्रापेक्षया धर्मत्वादित्याह धर्मोपीति यदा परमार्थ
 धर्मिण्यलिंगेऽभेदोपचारप्रयोगस्तद्वारेण सामानाधि-
 करण्यद्वारेण धर्म्यैव धर्म इति यावत् तदैक एव परि-
 णामो धर्मिपरिणाम एवेत्यर्थः धर्मलक्षणावस्थानां ध-
 र्मिस्वरूपाभिनिवेशात् तदनेन धर्मिणो दूरोत्सारितं
 कूटस्थनित्यत्वेत्युक्तप्रायं धर्मपरिणामं प्रतिपादयन्
 प्रसंगेन चित्तधर्माणां प्रकारभेदमाह चित्तस्येति परि-
 दृष्टः प्रत्यक्षाः अपरिदृष्टाः परोक्षाः तत्र प्रत्ययात्मकाः प्र-
 माणादयो रागादयश्च वस्तुमात्रादित्यप्रकाशरूपता
 माह स्यादेतदपरिदृष्टश्चेन्न संत्येवेत्यत आह अनुमा-
 नेन प्रापितो वस्तुमात्रेण सद्भावो येषां ते तथोक्ताः यश्चा-
 न्मानसा धर्म्यादागमोप्यनुमानम् स तापरिदृष्टान्कारि-
 कया संगृह्णाति निरोधेति निरोधो वृत्तीनां मसंप्रज्ञाता
 वस्था चित्तस्यागमतः संस्कारशेषभावो नुमानतश्च-
 समधिगम्यते धर्मग्रहणेन पुण्यापुण्ये उपलक्ष्यति
 क्वचित्कर्मेति पाठस्तत्रापितज्जनिते पुण्यापुण्ये एव
 गृह्यते ते चागमतः सुखदुःखोपभोगदर्शनाच्चानुमा-
 नतो गम्यते संस्कारस्तु स्मृतेरनुमीयते एवं त्रिगुणत्वा-
 च्चित्तस्य बलं च गुणवृत्तमिति प्रतिक्षणपरिणामो नु-

मीयते एवं जीवनं प्राणधारणं प्रयत्नभेदोऽत्र संविदितः
 चित्तस्य धर्मः श्वासप्रश्वासाभ्यामनुमीयते एवं चेतसश्च
 ष्टाक्रियायथायथा तैस्तैरिन्द्रियैः शरीरप्रदेशैर्वासं प्रयुज्यते
 सापितत्संयोगादेवानुमीयते एवं शक्तिरपि उद्भूतानां
 कार्याणां सूक्ष्मावस्था चेतसो धर्मः स्थूलकार्यानुभवादे-
 वानुमीयत इति अतः परमापादपरिसमाप्तेः संयमवि-
 षयः तद्दृशीकारस्त्वनि विभूतिश्च वक्तव्या तत्रोक्तप्र-
 कारं परिणामत्रयमेव तावत्प्रथममुपात्त सकल यो-
 गांगस्य योगिनः संयमविषयतयोपक्षिपति यन्न न
 नुंयत्र संयमः तत्रैव साक्षात्कारणं तत्कथं परिणामत्रय
 संयमोतीतानागतं साक्षात्कारयेदित्यत आह तेन प-
 रिणामत्रयं साक्षात्क्रियमाणं तेषु परिणामेष्वनुगते ये-
 अतीतानागते तद्विषयं ज्ञानं संपादयति परिणामत्रय
 साक्षात्कारणमेव तदंतर्भूतातीतानागता साक्षात्कारणा-
 त्सकमिति न विषयभेदः संयमसाक्षात्कारयोरित्यर्थः अ-
 यमपरः संयमस्य विषय उपक्षिप्यते शनं अत्र वाचक
 शब्दमाचिरव्यासुः प्रथमं तावद्वागव्यापारविषयमाह
 तत्र वागवागिन्द्रियं वर्णं व्यंजकमष्टस्थानं यथाह अष्टौ
 स्थानानि वर्णानासुरः कंठः शिरस्तथा जिह्वामूलं च दंता-
 श्वनासिकौष्ठौ च तालुचेति सावागवर्णेष्वेव यथा लोका प्र-
 तीतिसिद्धेऽर्थवती न च वाचक इत्यर्थः श्रोत्रव्यापारवि-
 षयं निरूपयति श्रोत्रं पुनर्ध्वनेरुदानस्य वागिन्द्रियमिवा

तिनोयः परिणतिभेदो वर्णात्मा तेनाकारे परिणतं तन्मात्र
 विषयं न तु वाचकविषयमित्यर्थः यथा लोकप्रतीतिसि
 द्धेभ्यो वर्णेभ्यो वाचकं भिनत्ति पदं पुनर्वाचकं पुनर्ना=
 दानुसंहारबुद्धिनिर्ग्राह्यमुथा प्रतीतिसिद्धान्नादान्व=
 र्णान्प्रत्येकं गृहीत्वान्ननुपश्चाद्यासंहारत्येकत्वमापाद
 यति गौरित्येतदेकं पदमिति तथा पदं गृह्यते यद्यपि प्रा
 च्योपि बुद्धयो वर्णाकारं पदमेव प्रत्येकं गोचरयंतितथा
 पिनविशदं प्रथते चरमेतु विज्ञाने तदतिविशदमिति
 नादानुसंहारबुद्धिनिर्ग्राह्यमुक्तं यस्तु वैजात्यादेकपदा
 नुभवमविज्ञाय वर्णानेव वाचकानातिष्ठते तं प्रत्याह व
 र्णादिति ते खल्वमी वर्णाः प्रत्येकं वाच्यविषया धियमाद
 धीरन्नागदंतकाद्वशिक्यावलंबनं संहता वाग्रावाणा
 द्वपिठरधारणं न तावत्प्रथमकल्पः एकस्मादर्थप्रती
 तेरनुत्पत्तेरुत्पत्तौ वा द्वितीयादीनामनुच्चारणप्रसंगो नि
 ष्यादितक्रिये कर्मणि विशेषानाधारिणः साधनस्य साध
 नन्यायातियातात् तस्माद्वितीयः परिशिष्यते संभवति=
 द्विग्रावाणां संहतानां पिठरधारणमेकसमयभावित्वा=
 त्वर्णानां तु योगपद्यासंभवेतः परस्परमनुग्राह्यानुग्रा
 हकत्वायोगात्संभूयायिनार्थधियमादधते ते पदरूपमे
 कमसंस्पृशजः तादात्म्येनातएवानुपस्थापयंतः आवि
 र्भूतास्तिरोभूताश्रयः शलाकाकल्पाः प्रत्येकमपदस्वरू
 पा उच्यंते यदि पुनः पदमेकं तादात्म्येन स्पृशेयुर्वर्णास्त

तेनोक्तदोषप्रसंगइत्याह वर्णः पुनरेकैकः यदात्मासः
 र्वाभिधान शक्तिप्रचित्तः सर्वाभिरभिधानशक्तिभिर्निति
 तोगोगणः गौरनगइत्यादिषु हिगकारोगोत्वाद्यर्थाभि
 धायिषु दृष्टद्वितितत्तदभिधानशक्तिः एवं सोमशोचिरित्या
 दिष्ठीश्वराद्यर्थाभिधायिषु पदेषु ओवर्णोदृष्टः सोपितः
 तदभिधानशक्तिः एवं सर्वत्रोहनीयं सचैकैकोवर्णो ग
 कारादिः सहकारियद्वर्णांतरमोकारादितदेवप्रतियो
 गिप्रतिसंबंधियस्य सतथोक्तस्तस्य भावस्तत्वं तस्माद्वै
 श्वरूप्यं नानात्वमिवापन्नो न तु नानात्वमापन्नः तस्य त
 त्वादेव पूर्वोवर्णो गकार उत्तरेण ओकारेण गणादिपदे
 भ्यो व्यावर्त्योत्तरश्च ओकारो गकारेण शोचिरादिपदेभ्यो
 व्यावर्त्यविशेषेण गोस्ववा वके गोपदस्फोटे वस्थापितो नु
 संहारबुद्धौ अयमभिसंधिरर्थप्रत्ययो हि वर्णैर्नियतक्र
 मतया परस्परमसंभवद्विरशक्यः कर्तुं न च संस्कारद्व
 राग्नेयादीनामिव परमापूर्वे वा स्वर्गे वा जनयितव्ये निय
 तक्रमाणामपि साहित्यमर्थबुध्युपजनने वर्णानामिति
 सांप्रतं विकल्पासहत्वात् सखत्वयं वर्णानुभवजन्यः सं
 स्कारः सृष्टिप्रसवहेतुरन्योवाग्नेयादिजन्यद्वापूर्वाः
 भिधानोनतावदनंतरः कल्पना गौरवापत्तेः स एव तावद्
 दृष्टपूर्वः कल्पनीयस्तस्य च क्रमवद्विर्वर्णानुभवैरेकस्य
 जन्यत्वं न संभवतीति तज्जातीयानेकावांतरसंस्कारक
 ल्पनेति गौरवं न चैष ज्ञापकहेत्वं गमज्ञातस्तदंगतामनु

भवतीतिनखलुसंबंधोर्यप्रत्यायनांगमज्ञातोंगतासुपै-
 तिस्मृतिफलप्रसवानुमितस्तुसंस्कारः स्वकारणानुभव
 विषयनियतोविषयांतरेप्रत्ययमाधातुमुत्सहते अन्य
 यायत्किंचिदैवैकैकमनुभूयसर्वःसर्वजानीयादिति न
 चप्रत्येकवर्णानुभवजनितसंस्कारपिंडलब्धजन्मस्मृ-
 तिदर्पणसमारोहिणोवर्णाःसमधिगतसहभावावान्च
 कद्वतिसांप्रतम् क्रमाक्रमविपरीतक्रमानुभूवानां त-
 त्राविशेषेणार्यधीजननप्रसंगात्नचैतस्मरणज्ञानपूर्वानु-
 भववर्त्तिनीपरापरतांगोचरयितुमर्हति तस्माद्दूर्णेभ्योसं-
 भवन्नर्थप्रत्ययएकपदानुभवमेवस्वनिमित्तं उपकल्प-
 यति नचैषपदेपिप्रसंगःतद्विप्रत्येकमेवप्रयत्नभेदभि-
 न्नाध्वनयोव्यंजयंतःपरस्परविसदृशतत्तत्सद्व्यंजकध्व-
 निभिस्तुल्यस्थानकरणनिष्फलाःसदृशाःसंतोन्योन्यविस-
 दृशैःपदैःपदमेकंसदृशमापादयंतःप्रतियोगिभेदेनतत्त-
 त्सादृश्यानांभेदान्तदुपधानादेकमपिअनवयवमपिसा-
 वयवमिवानेकात्मकमिवावभासयंतियथानियतवर्ण-
 परिमसंस्थानंमुखमेकमपिमणिक्लृपाणद्वर्पणादयोवि-
 भिन्नवर्णपरिमाणसंस्थानमनेकमादर्शयंतिनपरमार्थ-
 तःसादृश्योपधानभेदकल्पिताभागाएवनिर्भागस्यपद-
 स्यवर्णाःतेनतद्विद्विर्वर्णात्मनापदभेदेस्फोटमभेदमेवनि-
 र्भागमेवसभेदमिवसभागमिवातंबतेअतोगोपदस्फो-
 टभेदस्यैकस्यगकारभागोगौरादिपदस्फोटसादृश्येनन

निर्द्धारयति स्वभागिनमित्योकारेण विशिष्टे निर्द्धारयत्येव
 भोकारोपि भागः शोचिरादिपदसदृशतया न शक्तो निर्द्धार
 यतितं स्वभागिनंगोपदस्फोटमिति गकारेण विशिष्टे
 निर्द्धारयति असह भाविनामपि च संस्कारद्वारेणास्ति
 सहभाव इति विशेष्यविशेषणभावोपपत्तिः न च भिन्न
 विषयत्वं संस्कारयोर्भागद्वयविषययोरनुभवयोस्तज्ज
 न्मनोश्च संस्कारयोरेकविषयत्वात् केवलभागानुभ
 वेन पदमव्यक्तमनुभूयते अनुसंहारधिया तु भागानुभ
 वयोनिसंस्कारतलव्यजन्मनाव्यक्तमिति विशेषः अव्य-
 क्तानुभवाश्च प्राञ्चः संस्काराधानक्रमेण व्यक्तमनुभव
 मादधानादृष्टाः यथा दूरा दूनस्पतावस्ति प्रत्यया अव्य-
 क्ताव्यक्तवनस्पतिप्रत्ययहेतवः न चेयं विधावर्णानाम
 र्थप्रत्यायने संभविनी नोखलु वर्णाः प्रत्येकमव्यक्तमर्थ
 प्रत्ययमादधत्ते व्यक्तमिति शक्यं वक्तुं प्रत्यक्षज्ञान ए
 व नियमात् व्यक्ताव्यक्तत्वस्य वर्णाधेयस्त्वर्थप्रत्ययो न
 प्रत्यक्षः तद्देशवर्णेभ्योजायमानः स्फुट एव जायेत न वा
 जायेत न त्वस्फुटः स्फोटस्य तु ध्वनिव्यंग्यस्य प्रत्यक्षस्य
 सतः स्फुटास्फुटत्वे कल्पेते इत्यसमानं एवं प्रत्येकवर्णा
 नुभवजनितसंस्कारसहितमोत्रतलव्यजन्मन्यनुसंहा
 रबुद्धौ संहता वर्णा एकपदस्फोटभावमापन्नाः प्रयत्न
 विशेषव्यंग्यतया प्रयत्नविशेषस्य च नियतक्रमापेक्ष-
 याक्रमस्यान्यत्वे तदभिव्यंजकप्रयत्नविशेषाभावेन त

द्भिर्व्यक्त्यभावप्रसंगात् क्रमानुरोधिनोर्थसंकेतेनाव
 खिन्नाः संकेतावच्छेदमेव लौकिकं सभागपदविषयं दर्शयन्ति
 इयंतो द्वित्रास्त्रिचतुराः पञ्चषावा एते सर्वाः
 भिधानशक्तिपरिवृता गकारैकारविसर्जनीयाः सास्त्राः
 हिमंतमर्थमवद्योतयन्ति तत्किमिदानीं संकेतानुसारेण
 वर्णानामेव वाचकत्वं तथा च न पदं नाम किंचिदेकमि
 त्यत आह तदेतेषामिति ध्वनिनिमित्तः क्रमो ध्वनि क्र
 मः उपसंहृतो ध्वनि क्रमो येषु ते तथोक्ताः बुद्ध्यानिर्भा
 स्यते प्रकाशयत इति बुद्धिनिर्भासः संकेतावच्छिन्नाः स्थूल
 दर्शितो काश्यानुरोधेन गकारोकारविसर्जनीया इत्यु
 क्तं गकारादीनामपि तद्वागतया तादात्म्येन वाचक
 त्वात्प्रतीत्यनुसारस्त्वेकमेव पदं वाचकमित्यर्थः एतदे
 व स्पष्टयति तदेकं पदं लोकबुद्ध्या प्रतीयत इति संबंधः
 कस्मादेकमित्यत आह एकबुद्धिर्विषयो गौरित्येकं पदं
 मित्येकाकाराया बुद्धेर्विषयो यतः तस्मादेकं तस्य व्यंज
 कमाह एकप्रयत्नाक्षिप्तमिति रस इति पदं व्यंजकात्प्र
 यत्नाद्विलक्षणः सर इति पदं व्यंजकः प्रयत्नः स चोपक्र
 मतः सर इति पदं व्यक्तिलक्षणफलावच्छिन्नः पूर्वापरीभू
 त एकस्तदाक्षिप्तं भागानां सादृश्योपधानभेदकल्पिता
 नां परमार्थसत्तामभावादभागं अतएव पूर्वापरीभूत
 भावाभावादक्रमं ननु वर्णाः पूर्वापरीभूतास्ते चास्य भा
 गा इति कथमक्रममभागं चेत्यत आह अवर्णनस्य

वर्णाभागाः किंतु सादृश्योपधानभेदात्पदमेव तेन तेना
कारेणापरमार्थसत्ताप्रथतेन हिमणिकृपाणदर्पणादि
वर्त्तानि मुखानि मुखस्य परमार्थसतोऽवयवाद्बुद्धिबो
द्धमनुसंहारबुद्धौ विदितमंसवर्णप्रत्ययस्य व्यापारः सं
स्कारः पूर्ववर्णानुभवजनितसंस्कारस्तहितस्तेनोप-
स्थापितं विषयीकृतं वर्णानुभवतत्तत्संस्काराणां च प-
दविषयत्वमुपपादितमधस्तात्स्यादेतदभागमक्रम
मवर्णचेत्पदतत्त्वं कस्मादेवंविधं कदाचिन्नप्रथतेन
हिलाक्षारसावसेकोपधानापादितारुणभावः स्फटि-
कमणिस्तदपगमे स्वच्छधवलोनानुभूयते तस्मात्सार-
मार्थिकाएव वर्णादित्यत आह परत्वेति प्रतिपिपादयि-
षया वर्णैरेवाभिधीयमानैरुच्चार्यमाणैः श्रूयमाणश्च
श्रोतृभिरनादियेयं वागव्यवहारो विभक्तवर्णपदनि-
बन्धनस्तज्जनितवासानासाप्यनादिरेव तदनुविद्ध्या
तद्वासितया लोकबुद्ध्या विभक्तवर्णरचितपदावगा-
हिन्या सिद्धवत्परमार्थवत्संप्रतिपत्त्या संवादेन वृद्धानां
पदं प्रतीयते एतदुक्तं भवति अस्तिकश्चिदुपाधिर्ये उप-
धेयेन संयुज्यते वियुज्यते च यथा लाक्षादिस्तत्र तद्वि-
योगे स्फटिकः स्वाभाविकेन स्वच्छधवलेन रूपेण प्रका-
शत इति युज्यते तदप्रत्ययस्य तु प्रयत्नभेदोपनीतध्वनि-
भेदादन्यतो नुत्यादात्तस्य च सदा सादृश्यदोषदूषितत-
या वर्णात्मनैव प्रत्ययजनकत्वमिति कुतो निरुपाधिनः

पदस्य यथा यथा ह ध्वनयः सदृशात्मानो विपर्ययासस्य हे
 तवः उपलम्भकमेतेषां विपर्ययासस्य कारणं उपाय-
 त्वाच्च नियतः पददर्शितदर्शिनां ज्ञानस्यैव च बाधे यलो
 के श्रुतमुपप्लवद्ति यतः पदात्मा विभक्तवर्णरूपितः
 प्रकाशते अतः अतः स्थूलदर्शी लोको वर्णानेव पदम्
 भिमन्यमानस्तानेव प्रकारभेदभाजो र्थभेदे संकेतय-
 तीत्याह तस्येति तस्य पदस्या जानत एकस्यापि संके-
 तबुद्धितः स्थूलदर्शी लोकहिताय वर्णात्मसा विभागः
 विभागमाह एतावतां न न्यूना नाम धिकानां वा एव-
 जातीयको नैरन्तर्यक्रमविशेषः अनुसंहार एकबुद्ध्यु-
 पग्रहः एकस्यार्थस्य गोत्वादेर्वाचक इति ननु यद्येक-
 स्यार्थस्यायं शब्दो वाचक इति संकेतः हंत भोः शब्दा-
 र्थयोर्नेतरेतराध्यासस्तर्हीत्यत आह संकेतस्त्विति

दिगोच्चरोनच पदार्थमात्रंतद्रोचरः किंतु वाक्यार्थइति
 वाक्यार्थपराएव सर्वेशब्दास्तेन सएव तेषामर्थः अ
 तोयत्रापि केवलस्य पदस्य प्रयोगस्तत्रापि पदांतरे
 ण सहेकीकृत्य ततोर्थोगम्यते न तु केवलात्कस्मात्त
 मात्रस्यासामर्थ्यात् तथाच वाक्यमेव तत्र तत्र वाच्य
 कं न तु पदानितद्वागतया तु तेषामप्यस्ति वाक्यार्थवा
 चकशक्तिपदार्थइव पदभागतया वर्णानां तेन यथा व
 र्णैकैकः सर्वपदार्थाभिधानशक्तिप्रवित एवंपदमप्ये
 कैकं सर्ववाक्यार्थाभिधानशक्तिप्रवितं तदिदमुक्तं स
 र्वपदेषु चास्ति वाक्यशक्तिः वृक्षइत्युक्ते अस्तीति गम्य
 ते अथाह तास्ति पदसहितं वृक्षइति पदं वाक्यार्थे व
 र्तेत इति तद्वा मत्वा वृक्षपदं तत्र वर्तेते कस्मात्पुनर
 स्तीति गम्यत इत्यत आह न सत्तां पदार्थो व्यभिचरती
 ति लोकएव हि पदानामर्थो वधारणोपायः सच केव
 लं पदार्थमस्यर्थेनाभिसमस्य सर्वत्र वाक्यार्थो करोति
 सोऽयमव्यभिचारः स तदा पदार्थस्य अतएव शब्दवृ
 त्तिविदां व्यवहारोऽयत्रान्यक्रियापदं नास्ति तत्रास्ति
 भवति वापरः प्रयोक्तव्यइति क्रियाभेदाव्यभिचारि
 प्रातिपदिकमुक्ता क्रियाभेदं कारकाव्यभिचारेण दर्श
 यति तथाच पचतीत्युक्तइति पचतीत्युक्तेति कारक
 मात्रस्य तदन्वययोग्यस्यावगमात् अन्यव्यावृत्तिपर
 रस्तद्देदानामनुवादः तदेवं भेदएव वाक्यार्थइति

तथानपेक्षमपि पदं वाक्यार्थवर्त्तमानं दृश्यत इति सुत
 रामस्ति वाक्यशक्तिः पदानामित्याह दृष्टं चेति न चैता
 वतापि श्रोत्रियादिपदस्य स्वतंत्रस्यैवं विधार्थप्रत्याय
 नं नयावदस्त्यादिभिरभिसमासोऽस्य भवति तथा च आस्या
 पि वाक्यावयवत्वात्कल्पितत्वमेवेति भावः स्यादेतत्प
 दानामेव चेद्वाक्यशक्तिः कृतं तर्हि वाक्येन तेभ्य एव तद्
 वसायादित्यत आह तत्र वाक्यद्विती उक्तमेतत्तन्केव
 लात् पदास्यद्वार्थः प्रतिपिप्सितः प्रतीयते नयावदेतत्प
 दान्तरेणाभिसमस्यत इति तथा च वाक्यास्यद्वान्ययोद्धृत्य
 कल्पितानि वाक्यार्थाच्चापोद्धृत्य तदेकदेशं कारकं वा क्रि
 यां वा तत्पदं प्रकृत्यादिविभागकत्वनया व्याकरणीयम
 न्वाख्येयं किमर्थं पुनरेतावता क्लेशेनान्वाख्यायत इत्यतः
 इत्यत आह अन्यथेति घटो भवति भवति भिक्षां देहि भव
 तिति षतीति नामाख्यातयोश्च साम्यात् एवमश्वस्त्वं अत्र
 श्वोयातीति एवमजापयः पिब अजापयः शत्रूनि तिति नामा
 ख्यातसारूप्यादनिर्ज्ञातं नामत्वेनाख्यातत्वेन वा अन्वा
 ख्यानाभावे निष्कृष्यात्तातं कथं क्रियायां कारके वा व्याक्रि
 येत तस्माद्वाक्यास्यद्वान्यपोद्धृत्य व्याख्यातव्यानि न तु अ
 न्वाख्याना देवपारमार्थिको विभागः पदानामिति तदेवं
 शब्दरूपं व्युत्पाद्य शब्दार्थप्रत्ययानां संकेतापादितसंक
 राणामसंकरमाख्यातुमुपक्रमते तेषां शब्दार्थप्रत्ययानां
 विभागः तद्यथा श्वेतते प्रासाद इति क्रियार्थः शब्दः स्फुटत

रोह्यत्रपूर्वापरीभूतायाः क्रियायाः साध्यरूपायाः सिद्धरूपः
 क्रियार्थः श्वेतद्विभिन्नः शब्दः यत्रापि शब्दार्थयोः सिद्ध
 रूपत्वं तत्राप्यर्थादस्ति शब्दस्य भेद इत्याह श्वेतः प्रासा
 दद्वि कारकार्यः शब्दोभिहितत्वाच्चकारकविभक्तेर
 भावः अर्थविभजते क्रियाकारकात्मा तदर्थस्तयोः श
 ब्दयोरर्थः क्रियात्मा कारकात्मा च प्रत्ययं विजते प्रत्यय
 श्वेति च शब्देन तदर्थ इत्येतत्पदमत्रानुकुष्यते तदत्रान्य
 पदार्थप्रधानं संबध्यते स एव क्रियाकारकात्मा र्थो यस्य स
 तथोक्तः नन्वभेदेन प्रतीतेः शब्दार्थप्रत्ययानां संकरात्कुतः प्रवि
 भाग इत्याशयवान् दृष्टिकस्मादिति उत्तरमाह सोयमित्यभिसंधादिति र
 केतोपाधिरेकाकारप्रत्ययो न तु तात्त्विक इत्यर्थः संकेत
 स्पनिमित्ततादर्शिता संकेत इति सप्तम्या परमार्थमाह यस्तु
 श्वेतोर्थ इति अवस्थान च पुराणत्वादयः सहगतः संकीर्ण ए
 व च प्रविभागसंयमाद्योगिनः सर्वेषां भूतानां पशुमृगंसरी
 सृपवयः प्रभृतीनां यानि हता मितत्राप्यव्यक्तं पदं तदर्थः त
 प्रत्ययश्चेति तदिह मनुष्यवचनवाच्यप्रत्ययेषु कृतः संय
 मः समानाजातीयतया तेष्वपि कृत एवेति तेषां रूतं तद
 र्थभेदं तत्प्रत्ययं च योगी जानातीति सिद्धं संनं ज्ञानजाहि
 संस्काराः स्मृतेर्हेतवो अविद्यादिसंस्कारा अविद्यादीनां
 क्लेशानां हेतवः विपाको जात्यायुर्भोगरूपस्तस्य हेतवो ध
 र्मा धर्मरूपाः पूर्वेषु भवेष्वभिसंस्कृताः निष्पादिताः स्वका
 णैर्यथा संस्कृतं व्यंजनं कृतमिति गम्यते परिणामचेष्टा

निरोधशक्तिजीवनान्येव धर्माश्चित्तस्य तद्दृष्टपरिदृष्टाश्चि-
 त्तधर्मास्तेषु श्रुतेषु अनुमितेषु सपरिकरेषु संयमः संस्कारा-
 णां दूयेषां साक्षात्क्रियायै समर्थः अस्तु तत्र संयमान्तत्सा-
 क्षात्कारः पूर्वजाति साक्षात्कारस्तु कुत इत्यत आह न च देशे-
 ति निमित्तं पूर्वशरीरमिन्द्रियादिसानुबंधसंस्कारसाक्षा-
 त्कार एव नान्तरीकतया जात्यादिसाक्षात्कारमाक्षिपती-
 त्यर्थः स्वसंस्कारसंयमं मरकोपेति दिशति परन्नाप्येव-
 मिति अत्र श्रद्धोत्पादे हेतुमनुभवत आवक्ष्यस्यै गीष-
 वेण संवादमुपन्यस्यति अत्रानुश्रूयत इति महाकल्पः
 महासर्गः तनुधर इति निर्माणकायसंपदुक्ता भव्यः शो-
 भनो विगलितरजस्तमोमल इत्यर्थः प्रधानवशित्वमैश्व-
 र्यं तेन हि प्रधानं विक्षोभ्य तस्मै यादृशीं कार्येन्द्रियसंपदं-
 दित्सति तस्मै तादृशीं दत्ते परकीयानि च कार्येन्द्रियसहस्रा-
 णि निर्मायांतरिक्षे दिविभुवि च यथेच्छं विहरतीति संतो-
 षो हि तृष्णाक्षयो बुद्धिसत्त्वस्य प्रशांतता धर्मः मनं परप्रस-
 यस्य चित्तमात्रस्य साक्षात्करणादिति यथा संस्कारसाक्षा-
 त्कारः तदनुबंधपूर्वजन्मसाक्षात्कारमाक्षिपत्येवं परचि-
 त्तसाक्षात्कारोपि तदालम्बनसाक्षात्कारमाक्षिपेदिति प्रा-
 षे आहनत्वा त्सानुबंधसंस्कारविषयो सौ संयमः अयं
 तु परिचित्रविषय इत्यभिप्रायः का तम् पंचा-
 त्मकः कायः स च रूपवत्तया चाक्षुषो भवति रूपे-
 ण हि कायश्च तद्रूपं च चक्षुर्ग्रहणकर्मशक्तिमनुभवति

तत्र यदा रूपे संयमविशेषो योगिनां क्रियते तदा रूपस्य
 ग्राह्यशक्तीरूपवत्कायप्रत्यक्षताहेतुस्तभ्यते तस्माद्ग्रा-
 ह्यशक्तिस्तंभे सस्य तद्धानं योगिनस्ततः परकायचक्षुर्जनि-
 तेन प्रकाशेन ज्ञानेनासंप्रयोगश्चक्षुर्ज्ञानविषयत्वं यो-
 गिनः कायस्येतियावत्तस्मिन्कर्तव्यं तद्धानं कारणमि-
 त्यर्थः एतेनेति कार्यशब्दस्पर्शरसगंधसंयमात्तद्ग्राह्य-
 शक्तिस्तंभे श्रोत्रत्वग्रसनघ्राणप्रकाशासंप्रयोगे तद्धानं
 मितिसूत्रमूहनीयं सोवा आयुर्विपाकं च कर्मद्विविधं
 सोपक्रमं निरूपक्रमं च यत्खल्वेकमविकं कर्मजात्या-
 युर्भोगहेतुस्तदायुर्विपाकं तच्च किंचित्कालानपेक्षमेव
 भोगदानाय प्रस्थितं दत्तबहुभोगमल्पावशिष्टफलं प्रवृ-
 त्तव्यापारं केवलं तत्फलस्य सहसा भोक्तुमेकेन शरीरेणा-
 शक्यत्वाद्द्विलंबने तदिदं सोपक्रममुपक्रमो व्यापारस्तत्स-
 हितमित्यर्थः तदेव तु दत्तस्तोकफलं तत्कालमपेक्ष्य द-
 नाय व्याप्रियमाणं कादाचित्कमंद्व्यापारं निरूपक्रमं-
 एतदेव निदर्शनाभ्यां विशदयति तत्र यथेति अत्रैव नि-

रितं वा सर्वमाहेंद्रजालादिव्यतिरेकेण ग्रामनगरादिस्व
 र्गमभिमन्यते मनुष्यलोकमेव देवलोकमिति मेति मे
 न्यादिषु संयमान्मैत्र्यादिवलान्यस्य भवन्ति तत्र मैत्रीभा
 वनात्तौ बलं येन जीवलोकसुखाकरोति ततः सर्वहिं
 तो भवति एवं वरुणा बलात् प्राणिनो दुःखात् दुःखहे
 तो वासमुद्हरति एवं मुदिता बलात् जीवलोकस्य माध्य
 स्थमाधत्ते वक्ष्यमाणौ पथिकं भावनाकारणत्वं समाधे
 राह भावनातः समाधिर्यः संसंयमः यद्यपि धारणाध्यान
 समाधि त्रयमेव संयमो न समाधिमात्रं समाध्यनंतरं का
 र्योत्पादात् समाधेः प्राधान्यात् तत्र संयम उपचरितः क्वचि
 त् भावना समाधिरिति पाठः तत्र भावना समाधी समूहस्य
 संयमस्यावयवो हेतु भवतः वीर्यप्रयत्नः तेन मैत्र्यादिव
 लवतः पुंसः सुखितादिषु परेषां कर्तव्येषु प्रयत्नोऽवध्यो भ
 वतीति उपेक्षोदासीन्यं न तत्र भावनानापि सुखादिवद्वा
 व्यं किंचिदस्तीति वलीयस्य बल संयमस्तस्य बलं लभते
 इति प्रनंसूक्ष्मे व्यवहिते विप्रकृष्टे वार्थे संयमेन विन्यस्य
 तमधिगच्छति २३ भुमात् आध्रुवादितो मेरु पृष्ठात्तदेवम
 नेन संग्रहश्लोकांतेन संक्षेपतः सप्तलोकानुपन्यस्य विस्त
 रणाह तत्रावीचेरिति घनशब्देन पृथिव्युच्यते भूमिः स्थान
 मित्यर्थः एते महानरका अनेकोपनरकपरिवारा बोद्धव्याः
 एतानेव नामांतरेणोपसंहरति महेतितस्य सूर्यप्रचाराद्वा
 त्रिदिवं लग्नमिव विवर्त्तते यमे वास्य भागं सूर्यस्य जति त

त्ररात्रिर्यमेवभागमलंकरोति तत्रदिनमिति सकलजंबू
 द्वीपपरिणाममाह तदेद्योजनशतसहस्रं किंभूतंयोज-
 नानांशतसहस्रमित्याह सुमेरोर्दिशिदिशितद्वेनपंचा-
 शतायोजनसहस्रेण व्यूढं संक्षिप्तं यतोऽस्य मध्यस्थः सुमे-
 रुः समुद्राश्च सर्षपराशित्वा इति द्विगुणा द्विगुणा इति संबंधः य-
 था सर्षपराशिर्नवीहिराशिरिवोच्छ्रितो नापि भूमि समस्त-
 था समुद्राऽत्रपीत्यर्थः विचित्रैः शैलैरवतंसैरिव सह वर्तते
 इति सविचित्रशैलावतंसा द्वीपास्तदेतत्सर्वं स द्वीपविपि-
 ननगनगरनीराधिमातावलयलोका लोकपरिवृतं विभ्रं
 भ्रामंडलं ब्रह्मांडमध्ये व्यूढं संक्षिप्तं सुप्रतिष्ठितं संस्थानं
 सन्निवेशो यस्य तत्तथोक्तं ये यत्र प्रतिवसन्ति तत्र तान् दर्श-
 यति तत्र पाताल इति ८२ सुमेरोः सन्निवेशमाह सुमेरु-
 रितितदेवं भूर्लोकं सप्रकारमुक्त्वा सप्रकारमेवांतरिक्षं लो-
 कमाह ग्रहेति विक्षेपो व्यापारः स्वर्लोकमादर्शयति मा-
 हेंद्रनिवासिन इति देवानकाया देवजातयः षण्णाम-
 पि देवनि कायानां रूपोत्कर्षमाह सर्वे संकल्पसिद्धा इ-
 ति संकल्पमात्रादेवैषां विषया उपनमंति चंदारकाः पू-
 ज्याः कामभोगिनो मैथुनप्रियाः श्रोत्रपादिकदेहाः पित्रो-
 संयोगमंतरेणाकस्मादेव दिव्यशरीरमेषां धर्मविशेषा-
 तिसंस्कृतेभ्योऽणुभ्यो भूतेभ्यो भवतीति महर्लोकमाह
 महतीति महाभूतवशिनः यद्यदेतेभ्यो रोचते तत्तदेव
 महाभूतानि प्रयच्छति तदिच्छातश्च महाभूतानि तेन तेन सं-

स्थानेनावतिष्ठते ध्यानमात्रतृप्ताः पुष्टा भवति जनलोक
 माह प्रथमदत्तुक्तक्रमेण भूतेन्द्रियवशिन इति भूतानि
 पृथिव्यादीनि इंद्रियाणि श्रोत्रादीनियथानियोजुमि
 ष्ठतितथैव नियुज्यन्ते उक्तक्रमापेक्षया द्वितीयं ब्रह्मणस्त
 पो लोकमाह द्वितीय इति भूतेन्द्रियं प्रकृतिवशिन इति
 प्रकृतिः पञ्चतन्मात्राणितद्वशिनः तदिच्छातो तन्मात्रा
 एवैव क्ताया क्तारेण परिणमंत इत्यागमिकः द्विगुणेति आ
 भास्वरेभ्यो द्विगुणायुषो महाभास्वरास्तेभ्योऽपि द्विगुणायु
 षः सत्यमहाभास्वरादित्यर्थः ऊर्ध्वमिति ऊर्ध्वसत्यलो
 के अतिहृतज्ञाना आवीचेस्तु प्रभृत्या तपोलोकं सू
 क्ष्मव्यवहितादिसर्वविजानंतीत्यर्थः तृतीयं ब्रह्मणः
 सत्यलोकमाह तृतीय इति अकृतो भवनस्य गृहस्य =
 न्यासेऽयैस्ते तथोक्ताः आधाराभावादेवं स्वप्रतिष्ठाः स्वे
 पुशरीरेषु प्रतिष्ठायेषां ते तथोक्ताः प्रधानवशिनस्तदि
 क्षातः सत्वरजस्तमांसि प्रवर्तते यावत्सर्गायुषः तथा च
 श्रूयते ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेऽप्रतिसंचरे परस्यां ते कृ
 तात्मानः प्रविशन्ति परंपदमिति तदेवं चतुर्णां देवनिक्तायानां सा
 धारणधर्मानुक्तानामविशेषग्रहणेन धर्मविशेषानाह तत्रेति
 अच्युतानामदेवाः स्थूलविषयध्यानसुखाः तेन ते तृप्यन्ति शुद्ध
 निवासानामदेवाः सूक्ष्मविषयध्यानसुखाः तेन ते तृप्यन्ति सत्या
 भानामदेवा इंद्रियविषयध्यानसुखास्तेन ते तृप्यन्ति संज्ञासंज्ञिनो
 नामदेवा अस्मिता मात्र ध्यानसुखास्तेन ते तृप्यन्ति त एते सर्वे संप्र

ज्ञानसमाधिमुपासते ऋत्रयासंप्रज्ञातसमाधिनिष्ठा-
 विदेहप्रकृतिलयाः कस्मान्नलोकमध्येन्यस्यंते इत्यत
 आह विदेहप्रकृतिलयास्त्विति बुद्धिवृत्तिमंतो हि द-
 र्शितविषयालोकयात्रां वहंतो लोकेषु वर्तन्ते न चैवं वि-
 देहप्रकृतिलयाः सत्यपि साधिकारत्व इत्यर्थः तदे-
 तदा सत्यलोकमाचारी चैर्योगिना साक्षात्कारणीयं सू-
 र्यद्वारे सुषुम्नायां नाड्यां न चैतावतापि तत्साक्षात्का-
 रो भवतीत्यत आह एव तावदन्यत्रापि सुषुम्नाया
 अन्यत्रापि योगोपाध्यायोपदिष्टेषु यावदिदं सर्वजग-
 दृष्टमिति बुद्धिसत्त्वं हि स्वभावत एव विश्वप्रकाशनस-
 मर्थं तमोमलावृतं यन्नैव रजसो ह्यल्यते तदेव प्रका-
 शयति सूर्यद्वारसंयमो ह्यरितं भुवनं प्रकाशयति न चै-
 व मन्यत्रापि प्रसंगस्तत्संयमस्य तावन्मात्रो ह्यरुनसा-
 मर्थ्य इति सर्वमवदातं तत्र तत्र जिज्ञासायां योगिन-
 स्तत्र तत्र संयमः एवं क्षुत्पिपासानिवृत्तिहेतुः संयमः
 स्तेर्यहेतुश्च सूत्रपदैरुपदिष्टो भाष्येण निगद्व्याख्या-
 तेन व्याख्यात इति न व्याख्यातः मूलमूर्द्धशब्देन सुषु-
 म्ना नाडी लक्ष्यते तत्र संयम इति प्रांवे प्रतिभा ऊहस्त-
 द्भवं प्रातिभं प्रसंख्यानहेतु संयमवतो हितत्त्वकर्षे प्रसं-
 ख्यानोदयपूर्वलिङ्गं यदहं ज्ञानं तेन सर्वं विजानाति
 योगी तच्च प्रसंख्यानसन्निधायनेन संसारान्तारयती-
 तितारकं हवित् हृदयपदं व्याचष्टे यदिदमस्मिन्नहं पु-

रेवृहत्वादात्माब्रह्मतस्यपुरनितयस्तद्धितत्रविजाना-
 तिस्त्वमितिदहरंगर्ततदेवपुंडरीकंअधोमुखं वेश्मम-
 नसःचित्तसंवेदनत्वेहेतुमाह तत्रविज्ञानंतत्रसंय-
 माच्चित्तंविजानातिस्त्वद्वृत्तिविशिष्टं सनयत्रप्रकाश-
 रूपस्यातिस्त्वच्छस्य नितांताभिभूत रजस्तमस्तयाविवे-
 करव्यातिरूपेणपरिणतस्यबुद्धिसत्त्वस्यात्यंतिकश्चैत-
 न्यादसंकरस्तत्रकैव कथा रजस्तमसोजडस्वभावयो-
 रित्याशयत्रान्तरूपाकारःसत्त्वंपुरुषयोरित्युवाच इम-
 मेवाभिप्रायंगृहीत्वाभाष्यकारोप्याह बुद्धिसत्त्वप्रख्या-
 शीलमिति नप्रख्याशीलमात्रमपितु विवेकरव्यातिरूपे-
 णपरिणतमतोनितांतशुद्धप्रकाशतयात्यंतसारूप्य-
 चैतन्येनेतिसंकरइत्यतश्चाह समानेति सत्त्वेनोपनि-
 बंधनमविनाभावःसंबंधःसमानसत्त्वोयतिबन्धनय-
 योरजस्तमसोस्तेतथोक्तेचशीकारोभिभवःअसंकरमा-
 ह तस्माच्चेति चकारोप्यर्थः नकेवलंरजस्तमोभ्यामि-
 त्यर्थः परिणामिनइति वैधर्म्यमपरिणामिनःपुरुषा-
 दुक्तप्रत्ययाविशेषःशांताच्चारमूढरूपायाबुद्धेश्चैतन्य-
 विबोद्धाहेणचैतन्यस्यशांताद्याकाराधारोपश्रंद्रम-
 सद्वस्त्वच्छसलिलप्रतिबिंबितस्य तत्कंपनात्कंपना-
 रोपःभोगहेतुमाह दर्शितविषयत्वादिति असकृ-
 द्धारव्यातंननुबुद्धिसत्त्वस्तुपुरुषभिन्नं भोगस्तुपुंसःकु-
 तोभिद्यते इत्यतश्चाह सभोगप्रत्ययोभोगरूपःप्रत्य

यः सत्त्वस्यातः परार्थत्वाद्दृश्योभोग्यः सत्त्वहि परार्थसह
 तत्वात्तद्धर्मश्चभोगः इति सोऽपि परार्थः यस्मै च परस्मा
 असौ तस्य भोक्तुर्भोग्यः अथवानुक्लप्रतिकूलवेदनी
 यस्तु सुखदुःखानुभावोभोगः नचायमात्मानमेवानु-
 कूलयति प्रतिकूलयति वास्वात्मनिवृत्तिविरोधाद्
 तेनुक्लनीयप्रतिकूलनीयार्थोभोगः सभोक्ता आत्मा
 तस्य दृश्योभोग्य इति यस्तु तस्मात्परार्थोद्दिशिष्ठ इति परा
 र्थादिति प्रचम्प्य न्यपदाध्याहारैण व्याख्याता स्यादेत-
 द्गुरुष्विषयाचेत्प्रज्ञाहंतभोः पुरुषः प्रज्ञायाः प्रज्ञेय इ
 ति प्रज्ञांतरमेव तत्र तत्रेति अनवस्थापात इत्यत आ-
 ह नच पुरुषप्रत्ययेनेति अयमभिसंधिः चित्त्वाजडः प्र-
 काशयते न जडेन चितिः पुरुषप्रत्ययस्त्वचिदात्मा क-
 थंचिदात्मानं प्रकाशयेत् चिदात्मात्वपराधीनप्रकाशो
 जडं प्रकाशयतीति युक्तम् बुद्धिस्तत्वेनेति अचिद्रूपता
 दात्मेन जडत्वमाह बुद्धिस्तत्त्वगतपुरुषप्रतिबिंबालं-
 वनात् पुरुषालंबनं न तु पुरुषप्रकाशनात् पुरुषा-
 लंबनं न तु पुरुषप्रकाशनात् पुरुषालंबनं बुद्धिस्तत्त्व
 मेव तु तेन प्रत्ययेन संक्रांतपुरुषाप्रतिबिंबं पुरुष-
 छायापन्नं चैतन्यमालंबत इति पुरुषार्थः अत्रैव श्रुति
 मुदाहरति तथास्तुक्तमीश्वरेण विज्ञातारमिति न के-
 नचिदित्यर्थः न च स्वार्थसंयमो न यावत्तद्वधानं स्वका-
 र्यं पुरुषज्ञानमभिनिर्जर्तयति तावत्तस्य पुरस्ताद्यावि

भूतीराधत्तेताःसर्वादर्शयति तत्ते तदनेनयोगजधर्मो
 नुगृहीतानां मनः श्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वाघ्राणानां यथा
 संख्यं प्रातिज्ञानदिव्यशब्दाद्यपरोक्षहेतुभावोक्तः
 श्रोत्रादीनां पंचानां दिव्यशब्दाद्युपलभकानां तात्रि-
 काः संज्ञाः श्रावणाद्याः सुगमं भाष्यं कदाचिदात्मविष-
 यसंयमप्रवृत्तस्तत्त्वभावाद्मूर्त्त्यंतरसिद्धेरधिगम्य
 कृतार्थमन्यः संयमादिरमेदतन्नाह तेयः व्युत्थितचि-
 तोहिताः सिद्धेरभिमन्यते जन्मदुर्गतद्रवद्रविणक
 णिकामपि द्रविणसंभारं योगिना तु समाहितचित्ते
 नोपनताभ्योपिताभ्यो विरतव्यं अभिसंहिततापत्रया
 त्यंतिकोपशमरूपपरमपुरुषार्थः सखत्वयं कथं तस्य
 त्यनीकासु सिद्धिषु रज्येते तिसृजभाष्ययोरर्थः तदेवं
 ज्ञानरूपमैश्वर्यं पुरुषं दर्शनार्थं संयमफलमुक्त्वा क्रि-
 यारूपमैश्वर्यं संयमफलमाह वंशः समाधिवलादि-
 ति बंधकारणसंयमवलात् प्राधान्यात् समाधिग्रह-
 णं प्रचरत्यनेनास्मिन्निति प्रचारः चित्तस्य गमागमा-
 ध्वानो नाड्यः तस्मिन् प्रचारे संयमान्तद्देहनं तस्माच्च
 बंधकारणं शैथिल्यात् न तेन प्रतिबध्यते अप्रति-
 बद्धमप्युन्मार्गेण गच्छन् स्वशरीरादप्रत्यूहं निष्क्रा-
 मति न च परशरीरमाविशति तस्मात्तत्प्रचारोपि ज्ञा-
 तव्यः इंद्रियाणि च चित्तानुसारीणि परशरीरे यथा
 धिष्ठानं निविशंते इति उच्च समस्तेंद्रियवृत्तिर्जीव

नंप्राणादिलक्षणाप्राणाद्योलक्षणंयस्याःसातथोक्ताह
 यौद्रियाणांवृत्तिर्वाद्याभ्यंतरीचवाद्यारूपाद्यालोचनल
 क्षणाभ्यंतरीतुजीवनंसहिप्रयत्नभेदःशरीरोपगृ
 हीतमास्तक्रियाभेदहेतुःसर्वकरणसाधारणःयथाहुः
 सामान्यकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेति तैरस्यल
 क्षणीयत्वात्तस्यप्रयत्नस्यक्रियाकार्यं पंचतपो प्राण
 आनासिकाग्रादाचहृदयादवस्थितःअसितपीताहार
 परिणतिमिदंरसंतत्रतत्रस्थानेसममनुस्त्वंनयन्समा
 नःआहृदयादाचनाभेरस्यस्थानंमूत्रपुरीपुरीष=
 गर्भादीनामपनयनहेतुरपानःआनाभेरचपादतलाद
 स्यवृत्तिःउन्नयनादूर्ध्वंनयनाद्रसादीनामुदानःआ
 नासिकाग्रात्आचशिरसोवृत्तिरस्यव्यापीव्यानःएषा
 मुक्तानांप्रधानं प्राणस्तदुक्रमेसर्वेक्रमश्रुतेःप्राणामु=
 क्रामंतमनुसर्वे प्राणाउक्रामंतीति तदेवंप्राणादी=
 नांक्रियास्थानभेदेनभेदंप्रतिपाद्यस्तथार्थमवतारयति
 उदानजयादिति उदानेकृतसंयमस्तज्जयाज्जलादि
 भिर्नप्रतिहन्यतेउक्रांतिश्चार्चिरादिमार्गेणभवतिप्रपा
 णकालेतस्मात्तामुक्रांतिं वशित्वेनप्रतिपद्यतेप्राणादि
 संयमान्तद्विजयेभूतजयएताःक्रियाःस्थानविजयादि
 भेदात्प्रतिपत्तव्यःसनंतेजसःशारीरस्योपध्मानमुत्तेज
 नंस्वार्थसंयमाहन्वाचयंशिष्टंश्रावणाद्युक्तंसंप्रतिश्राव
 णाद्यर्थादेवसंयमाह्वावणादिभवतीत्याहश्रोत्रसंयम=

च पृथिव्यांगंधवर्जचत्वारोऽसुर्गंधरसवर्जत्रयस्तेजसि
 गंधरसरूपवर्जद्वेनभस्वतिशब्दवाकाशतएतईदृ
 शाविशेषाः सहाकारादिभिर्धर्मैः स्थूलशब्देन परिभा
 षिताः शास्त्रे तत्रापि पार्थिवास्तावद्धर्माः आकारोगौर
 वं रौक्ष्यं वरणं स्थैर्यमेव च वृत्तिर्भेदः समाकाशस्य काठि
 न्यं सर्वभोग्यता अपांधर्माः स्नेहः सौक्ष्म्यं प्रभाशौक्य
 मार्दवं गौरवं च यत् शैत्यरक्षापवित्रत्वं संधानंचौदका
 गुणाः तेजसाधर्माः ऊर्ध्वमाक्षपाचकं दग्धपाचकं ल
 घुभास्वरप्रध्वंस्योजस्विचैतेजःपूर्वाभ्यां भिन्नलक्षणं वा
 यवीयाधर्माः तिर्यग्ज्ञानं पवित्रत्वमाक्षेपो नोदनं बलं
 बलमब्धयतारौक्ष्यं वायोर्धर्माः पृथग्विधाः आकाशी-
 याधर्माः सर्वलोगतिरव्यूहो विष्टंभश्चेति च त्रयः आका
 शाधर्मा व्याख्याता पूर्वधर्मविलक्षणा इति तएतत्रां
 कारप्रभृतयो धर्मस्तैः सहेति आकाशश्च सामान्य वि
 शेषो गोत्वादिः द्वितीयं रूपमाह द्वितीयं रूपं स्वसामा-
 न्यमूर्तिः सांसिद्धिकं काठिन्यं स्नेहोजलं भज्जापुष्टिब
 लाधानहेतुः वन्दिरुष्मता और्द्व्यसैर्ये भोमे च सर्व-
 त्रैव तेजसि समवेतोऽस्मतेति सर्वचैतद्धर्मधर्मिणोर
 भेदविवक्षयाभिधानं वायुः प्राणामीव हनशीलः त-
 दाहचलनेन तणादीनां शरीरस्याटनेन च सर्वगं वायुसा
 मान्यं नामित्वमनुमीयते सर्वलोगतिराकाशः सर्वत्रश
 दोपलब्धिदर्शनात् श्रोत्राश्रयाकाशगुणेन हि शब्देन

हनीयं कानं कायाकाशसंबन्धसंयमाद्बालधुनिवा-
 त्त्वादीकृतसंयमापत्तिं चेतसस्तत्स्थ तद्जननतांल
 ध्वेति सिद्धिक्रममाह जलइति अपरमपि परशरीरा
 वेशहेतुसंयमं क्लेशकर्मविपाकक्षयहेतुमाह वयः
 विदेहमात्रमाह शरीरादिति अकल्पितायामहावि
 देहायाथउपायस्तत्प्रदर्शनायकल्पितां विदेहमाह
 सायदीति वृत्तिमात्रकल्पनाज्ञानमात्रं तेन महावि
 देहमाह यात्विति उपायेपेयते कल्पिताकल्पितयो
 राह तत्रेति किंपरशरीरावेशमात्रमितेनेत्याह तत्
 श्वेति ततोधारणातोमहाविदेहायामनःप्रवृत्तेः सि
 द्धिः क्लेशश्चकर्मच ताभ्यांविपाकत्रयं जात्यायुर्भोगाः
 तदेतद्रजस्तमोमूलंविगलित रजस्तमसः सत्वमात्रा
 न् विवेकरव्याप्तिमात्रसमुत्पादात्तदेतद्विपाकत्रयर-
 जस्तमोमूलतया तदात्मकं सद्वृद्धिस्त्वभावणोति त
 त् क्षयाच्चनिरावरणं योगिचित्तयथेच्छं विहरति वि-
 जानातिचेति स्थूयः स्थूलं च स्वरूपं च सूक्ष्मं चान्वयश्चा
 र्थवत्त्वंचेति स्थूलस्वरूपसूक्ष्मान्वयार्थवत्त्वानि तेषुसं
 यमात्तज्जयः स्थूलमाह तत्रेति पार्थिवाः पाथसीयास्तै
 जसा वायवीयाः आकाशीयाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधा-
 यथासंभवंविशेषाः षड्गंधारादयः शीतोष्मादयोनी
 लपीतादयः कषायमधुरादयः सुरभ्यादयः एतेहिनाम
 रूपप्रयोजनैः परस्परतोभिद्यतइतिविशेषाः एतेषांपं

च पृथिव्यांगंधवर्जचत्वारोऽसुर्गंधरसवर्जत्रयस्तेजसि
 गंधरसरसवर्जद्वेनभस्वतिशब्दंवाकाशतएतद्देह
 शाविशेषाः सहाकारादिभिर्धर्मैः स्थूलशब्देनपरिभा
 षिताः शास्त्रे तत्रापि पार्थिवास्तावद्धर्माः आकारोगौर
 वंरौक्ष्यंवरणं स्थैर्यमेवचवृत्तिर्भेदः समाकाशस्यकाठि
 न्यं सर्वभोग्यता अपांधर्माः स्नेहः सौक्ष्म्यं प्रभाशौक्य
 मार्दवंगौरवंचयत् शैत्यरक्षापवित्रत्वं संधानंचौदका
 गुणाः तैजसाधर्माः ऊर्ध्वभाक् पाचकं दग्धपाचकं ल
 घुभास्वरप्रध्वंस्योजस्विचैतेजःपूर्वाभ्यांभित्तलक्षणं वा
 यवीयाधर्माः तिर्यग्ज्ञानं पवित्रत्वमाक्षेपोनोदतंबलं
 बलमच्छायात्तारौक्ष्यंवायोर्धर्माः पृथग्विधाः आकाशी-
 याधर्माः सर्वतोगतिरव्यूहो विष्टंभश्चेतिच त्रयः आका
 शधर्माव्याख्याता पूर्वधर्मविलक्षणादिति तएतआ
 कारप्रभृतयोधर्मस्तैः सहेति आकारश्च सामान्यवि
 शेषोगोत्वादिः द्वितीयंरूपमाह द्वितीयंरूपं स्वसामा-
 न्यमूर्तिः सांसिद्धिकंकाठिन्यं स्नेहोजलं मज्जापुष्टिब
 लाधानहेतुः बहिरुष्मता और्द्व्येसौर्ये भौमेच सर्व-
 त्रैव तेजसि समवेतोऽस्मतेति सर्वचैतद्धर्मधर्मिणोर
 भेदविवक्षयाभिधानंवायुः प्राणामीवहनशीलः त-
 दाहचलनेन तृणादीनां शरीरस्यादनेनचसर्वगंवायुसा
 मान्यनामित्वमनुमीयते सर्वतोगतिराकाशः सर्वत्रश
 दोपलब्धिदर्शजात् श्रोत्राश्रयाकाशगुणेनदिशब्देन

पार्थिवादिशब्दोपलब्धिरित्युपपादितमधस्तात् एतत्त्व
 रूपशब्देनोक्तं अस्यैवमूर्त्यादि सामान्यस्य शब्दादयः
 षड्भादयः उष्मत्वादयः शुक्लत्वादयः कषायत्वादयः
 सुरभित्वादयो मूर्त्यादीनां सामान्यानां भेदः सामान्या
 न्यपि मूर्त्यादीनि जंबीरपनसामलंकफलादीनि रसा
 दिभेदात् परस्परं व्यावर्त्तते तेनैतेषामेते रसादयो वि
 शेषाः तथोक्तं एकजातिसमन्वितानां प्रत्येक पृथिव्या
 दीनामैकैकया जात्या मूर्तिस्नेहादिना समन्विताना मे
 षां षड्भादिधर्ममात्रव्यावृत्तिरितितदेवं सामान्यं मूर्त्या
 द्युक्तं विशेषाश्च शब्दादय उक्ताः ये चाहुः सामान्यविशे
 षाश्च यो द्रव्यमिति तान्प्रत्याह सामान्यविशेषसमुदा
 योत्र दर्शने द्रव्यं ये पितदाश्च यो द्रव्यमास्थिष ततैरपि त
 त्समुदायो नुभूयमानो नापन्ने होतव्यः न च तदपन्ने वेत
 योराधारो द्रव्यमिति भवति ॥ तस्मात्तदेवास्तु द्रव्यं
 ननु ताभ्यां तत्समुदायाच्च तदाधारमपरं द्रव्यमुपलंभा
 महे ग्रावभ्यो ग्रावसमुदायादिव न च तदाधारमपरं पृथ
 ग्विधं शिखरं समूहो द्रव्यमित्युक्तम् तत्र समूहमात्रं द्र
 व्यमिति भ्रमापनुत्तये समूहविशेषो द्रव्यमिति निर्धार
 यितुं समूह प्रकारानाह द्विष्टो हीति यस्मादेवं तस्मान्न
 समूहमत्र द्रव्यमित्यर्थः द्वाभ्यां प्रकाराभ्यां तिष्ठतीति
 द्विष्टः एकप्रकारमाह प्रत्यस्तमितेति प्रत्यस्तमितो भेदो
 येषामवयवानां ते तथोक्ताः प्रत्यस्तमितभेदान् अवयवा

यस्य सतथोक्तः एतदुक्तं भवति शरीरवृक्षयूथवनशब्दे
 भ्यः समूहः प्रतीयमानो प्रतीतावयवभेदस्तद्वाचकश
 ब्दप्रयोगात् समूह एको वगम्यते इति युतायुत सिद्धाव
 यवत्वेन चेतनाचेतनत्वेन चोदाहरणचतुष्टयं युतायु
 त सिद्धावयवत्वं चाग्रे वक्ष्यते द्वितीयं प्रकारमाह शब्दे
 नोपात्तभेदावयवानुगतः समूहः उभये देवयनुष्या इ
 ति देवमनुष्या इति हि शब्देनोभयशब्दवाच्यस्य समू
 हस्य भागौ भिन्नावुपात्तौ न नूभयशब्दान्तावदवयवभे
 दोन प्रतीयते तत्कथमुपात्तभेदावयवानुगत इत्यत
 आह ताभ्यां भागाभ्यामेव समूहोभिधीयते उभयशब्दे
 न भागद्वयवाचि शब्दसहितेन समूहोवाच्यः वाक्यस्य
 वाक्यार्थवाचकत्वादिति भावः पुनर्द्विविध्यमाह सचेति
 भेदेन चाभेदेन च विवक्षितः भेदविषक्षितमाह आम्नाणां
 वनं ब्राह्मणानां समूह इति भेद एव षष्ठीश्रुतेः यथा ग
 र्गाणां गौरिति अभेदविषक्षितमाह आम्नवनं ब्राह्मणसं
 यम इति आम्नश्च ते वनं चेति समूहसमूहिनोरभेदं
 विवक्षित्वा सामानाधिकरण्यमित्यर्थः विधांतरमाह स
 पुनर्द्विविधः युत सिद्धावयवः समूहः युत सिद्धाः पृथक्सि
 द्धाः सांतराला अवयवा यस्य सतथोक्तः यस्य वनमिति सां
 तरालाहितदवयवा वृक्षाश्च गावश्चायुत सिद्धावयवश्च
 समूहो वृक्षो गौः परमाणुरिति निरंतराहितदवयवाः
 सामान्यविशेषावासास्मादयो वेति तदेतेषु समूहेषु ड

व्यभूतं निर्धारयति अयुतसिद्धेति तदेवं प्रासंगिकं द्रव्यं
 व्युत्पाद्यप्रकृतमुपसंहरति एतत्स्वरूपमित्युक्तमिति त
 तीयरूपं विवक्षुः पृच्छति अथेति उत्तरमाह तन्मात्रमि
 तितस्यैकोवयवः परिणामभेदः परमाणुः सामान्यं
 मूर्तिः शब्दादयो विशेषाः तदात्मा अयुतसिद्धानिरंत
 रावयवाः सामान्यविशेषास्तद्देष्टुनुगतः समुदायः
 यथान्वपरमाणुः सूक्ष्मरूपं एवं सर्वतन्मात्राणिसू
 क्ष्मरूपमिति उपसंहरति एतदिति अथ भूतानां चतु
 र्यरूपं स्वातिक्रियास्थितिशीलागुणाः कार्यस्वभावम
 नुपतितुमनुगंतुं शीलं येषां ते तथोक्ताः अतएवान्व
 यशब्देनोक्ताः अथैषां पञ्चमं रूपं मर्थवत्त्वं विवृणोति
 भोगेति नन्वेवमपि संतुगुणां अर्थवत्तस्तत्कार्यणां
 तु कुतोर्थवत्त्वमित्यत आह गुणा इति भौतिकागोघटाद
 यः तदेवं संयमविषयमुक्त्वा संयमंतत्फलं चाह तेष्वि
 ति भूतप्रकृतयो भूतस्वभावाः संकल्पानुविधाने भू
 तानां कियोगिनः सिद्धतीत्याह वतश्च स्थूलसंयम
 जपाच्चतस्रः सिद्धयो भवन्तीत्याह तत्राणि मामहानपि
 भवत्यणुः लघिमामहानपिलघुर्भूत्वे पीका तूलइवाका
 शे विहरति महिमात्मेपि नागनगागगनपरिमाणो भ
 वति प्राप्तिः सर्वभावाः संनिहिता भवन्ति योगिनस्तद्य
 था भूमिष्ठाः प्रागुल्यग्रेण स्पृशति चंद्रमसं स्वरूपसंय
 मविनयात् सिद्धिमाह प्राकाम्यमिच्छानभिधातोनाम्यरू

पंभूतस्वरूपैर्मूर्त्यादिभिरभिहतेभूसावुन्मज्जति निम-
 ज्जति च यथोदके सूक्ष्मविषयसंयमजयात्सिद्धिमाह
 वशित्वंभूतानिपृथिव्यादीनि भौतिकानि गोघटादीनि
 तेषु वशीस्वतंत्रोभवति तेषांत्ववश्यः तत्कारणतन्मा-
 त्रपृथिव्यादि परमाणु वशीकारात्तत्कार्यं वशी कारस्ते
 नयानियथावस्थापयति तानि तथावतिष्ठतेइत्यर्थः
 अन्वयविषयसंयमजयात्सिद्धिमाह ईशित्वंतेषांभू-
 तभौतिकानांविजितमूलप्रकृतिःसन्त्यःप्रभवउत्पादो-
 पश्रवाप्ययोविनाशोयश्चव्यूहो यथावद्वस्थापनं ते-
 षामीष्टेअर्थवत्संयमात्सिद्धिमाह यत्रकामावसायि-
 त्वसत्यसंकल्पता विजितगुणार्थवत्त्वोहि योगीयद्य-
 दर्थतयासंकल्पयति तत्तस्मै प्रयोजनाय कल्पते वि-
 षमप्यमृतकार्येसंकल्प्यभोजयनुजीवयतीति स्यादे-
 तद्यथाशक्तिविपर्ययं करोत्येवंपदार्थविपर्ययसमपि
 कस्मान्नकरोतितथा चंद्रमसमारित्यंकुर्यात् कु-
 हचसिनीवालीमित्यतश्चाहनचशक्नोपीति नखल्ये-
 तेयन्न कामावसायिनस्तत्रभगवतः परमेश्वरस्या-
 ज्ञामतिक्वमितुमुत्सहंतेशक्तयस्तु पदार्थानांजातिदे-
 शकालावस्थाभेदेनानियतस्वभावाइतियुज्यते ता-
 मुतदिहानुविधानमिति एतावष्टवैश्वर्याणितदूर्ना-
 नभिघातइतिअणिमादिप्रादुर्भावइत्यनेनैवतज्ज्मान-
 भिघातसिद्धौपुनरुपादानं कायसिद्धिबत् एतत्सन्ने-

पवङ्ग सकलविषयसंयमफलवत्त्वज्ञापनाय सुगम
 मन्यत् कायसंपदमाह रूपसंपत् वज्रस्येवसंहन
 नमवयव व्यूहो दृढो निबिडो यस्यसतथा जितभूत
 स्य योगिन इन्द्रियजयोपायमाह ग्रयः ग्रहणं च स्वरू
 पंचास्मिताचान्वयश्चार्थवत्त्वं च तेषु संयमस्तस्मादि
 त्यर्थः गृहीतिर्ग्रहणं तच्च ग्राह्याधीननिरूपणमिति
 ग्राह्यं दर्शयति सामान्यविशेषात्मेति ग्राह्यमुक्त्वा ग्रह
 णमाह तथेति वृत्तिरालोचनं विषयाकारापरिणतिरि
 तियावत् येत्वाहुः सामान्यमात्रगोचरं द्रिय वृत्तिरिति
 तान्प्रत्याह नचेति गृह्यते इति ग्रहणं सामान्यमात्रगो
 चरग्रहणं बाह्येन्द्रियतत्रहिमनोबाह्ये प्रवर्तते अन्य
 थां च बधिराद्यभावप्रसंगात् तदिह यदि न विशेषः
 विषयमिन्द्रियं तेनासावनालोचितो विशेष इति कथं म
 नसानुव्यवसीये तत्तस्मात्सामान्यविशेषविषयमिन्द्रि
 द्रियालोचनमिति तदेतद्ग्रहणमिन्द्रियाणां प्रथमं रूपं द्वि
 तीयरूपमाह स्वरूपं पुनरिति अहंकारो हि सत्त्वभागे
 नात्मीयेनेन्द्रियाण्यजीजनत् अतोयन्तत्रकरणत्वं सामा
 न्यं यच्च नियतरूपादिविषयत्वं विशेषस्तदुभयमपि
 प्रकाशात्मकमित्यर्थः तेषां तृतीयरूपमिति अहंका
 रो हि इन्द्रियाणां कारणमिति यत्रेन्द्रियाणि तत्र तेन भ
 वितव्यमिति सर्वेन्द्रियसाधारणा सामान्यमिन्द्रियाणा
 मित्यर्थः चतुर्थरूपमिति गुणानां द्विद्वैरूपं व्यवसाया

सकृत् व्यवसेयात्मकत्वं च तत्र व्यवसेयात्मकतां ग्रा-
 ह्यतामास्याय पंचतन्मात्राणि भूतभौतिकानि निर्मिते
 व्यवसायात्मकत्वं तु ग्रहणरूपमास्याय साहंकारा-
 णीन्द्रियाणीत्यर्थः शेषं सुगमम् एवं रूपेन्द्रियजयात्सि-
 द्धिराहततोश्च विदेहानामिन्द्रियाणां करणभावो वि-
 करणभावः देशः काश्मीरादिः कालातीतादिर्विषयः
 सूक्ष्मादिः सान्वयेन्द्रियजयात्सर्वप्रकृतिविकारवशि-
 तं प्रधानजयः ता एताः सिद्धयो मधुप्रतीका इत्युच्यंते
 योगशास्त्रनिष्पत्तयः स्यादेतत् इन्द्रियजयादिन्द्रियाणि
 सविषयाणि वश्यानि भवन्तु प्रधानादीनां तत्कारणा-
 नां किमायातमित्यत आह एताश्चेति करणानामिन्द्रि-
 याणां पंचरूपाणि ग्रहणादीनि तेषां जयात् एतदुक्तं
 भवति नेन्द्रियमात्रजयस्येताः सिद्धयोऽपि तु पंचरूप-
 स्य तदंतर्गतं च प्रधानादीति त एते ज्ञानक्रियारूपैश्चर्य-
 हेतवः संयमाः साक्षात्पारंपर्येण च स्वसिद्ध्युपसंहारसं-
 पादितश्रद्धाद्वारेण यदर्थस्तस्याः पुरुषान्यताख्यातेर-
 वांतरविभूतीर्दर्शयति स च निर्दूतरजस्तमोमल्लत-
 यावैशारद्यं ततः परावशीकारसंज्ञोरजस्तमोभ्यामुप-
 पुत्वं हि चित्तस्त्वमवश्यं नासीत्तदुपशमे तु तद्वश्यं यो-
 गिनो वशिनः तस्मिन् वश्ये योगिनः सुखपुरुषान्यताख्या-
 तिमात्ररूपप्रतिष्ठस्य सर्वभावाधिष्ठातृत्वं एतदेव वि-
 वृणोति सर्वात्मान इति व्यवसाये व्यवसेयात्मानो जड

प्रकाशरूपादित्यर्थः तदनेन क्रियैश्वर्यमुक्तं ज्ञानैश्व-
 र्यमाह सर्वज्ञातृत्वमिति अस्याऽपि द्विविधायाः सि-
 द्धेर्वैराग्याययोगिजन प्रसिद्धां संज्ञामाह एषा विशेषे-
 ति क्लेशाश्च बंधनानि च कर्माणितानि क्षीणानियस्य
 सतथा संयमांतराणां पुरुषार्थाभासफलत्वात् विवेक-
 ख्यातिसंयमार्थतां दर्शयितुं विवेकख्यातेः परवैरा-
 ग्योपजननद्वारेण कैवल्यं फलमाह तत्त्वं यदा-
 स्ययोगिनः क्लेशकर्मक्षये एव ज्ञानं भवति किं भू-
 तमित्याह सत्त्वस्यायं विवेकप्रत्ययो धर्मः शेषं तत्र
 तत्र व्याख्यातत्वात्सुगमं संप्रति कैवल्यसाधने प्रवृ-
 त्तस्य योगिनः प्रत्यूह संभवे तन्निराकरणमुपदिश-
 ति स्थागात् तानि स्थानानि येषां संति ते स्थानिनो
 महेंद्रादय तैरुपमंत्रणं तस्मिन्संगश्च समयश्च न
 कर्तव्यः पुनरनिष्टप्रसंगतः तत्रेयं देवास्थानैरुपमं
 त्रयं ते तं योगिनमेकं निर्द्धारयितुं यावंतो योगिनः सं-
 भवंति तावत् एवाह चत्वार इति तत्र प्रथमकल्पि-
 कस्य स्वरूपमाह तत्राभ्यासीति प्रवृत्तमात्रं न पुन-
 र्वशीकृतं ज्योतिर्ज्ञानं परचित्तादि विषयं य सत-
 था द्वितीयमाह ऋतं भरप्रज्ञ इति यत्र दमुक्तं ऋतं भ-
 रत्तत्र प्रज्ञेति सहि भूतेन्द्रियाणि जिगीषुः तृतीयमाह
 भूतेन्द्रियजयीति तेन हि स्थूलादिसंयमेन ग्रहणादि
 संयमेन च भूतेन्द्रियाणि जितानि तमेवाह सर्वेषु भा

वितेषु निष्पादितेषु भूतेन्द्रियजयात्परचित्तादितानादि
 पुकृतरक्षाबंधः यतस्तेभ्योनच्यवते भावनीयेषु नि
 ष्पादनीयादिषु विशोकादिषु परवैराग्यपर्यन्तेषु कर्त
 व्यासाधनवान्पुरुषप्रयत्नस्य साधनविषयस्यैव सा
 ध्यनिष्पादकत्वात् चतुर्थमाह चतुर्थेदति तस्य हि
 भगवतो जीवन्मुक्तस्य चरं मदेहस्य चित्तप्रतिसर्ग ए
 कोर्थः तदेतेषु योगिषु उपनिमंत्रणविषयं योगिनम
 वधारयति तत्र मधुमतीमिति प्रथमं कलिाकेताव-
 त्महेन्द्रादीनां तस्यातिशेवनास्तितृतीयोपितैर्नोपनि
 मंत्रणीयः भूतेन्द्रियवशित्वेनैव तत्साधने चतुर्थेपि पर-
 वैराग्यसंपत्तेरासंगशंकादूरोत्सारितैवेति पारिशिष्या
 तद्वितीयएव क्रतुं भरणस्तदुपनिमंत्रविषय इति
 वैहायसं आकाशगामि अक्षयं मविनाशि अजरं स
 दाभिनवम् समयकरणे दोषभाह स्मयाद्यमिति स्म
 यात्सुस्थितं मन्यो नानित्यतां भावयिष्यति न तस्यां प्र
 णिधास्यतीत्यर्थः सुगममन्यत् क्वचिक्वचित्संयमात्स
 र्वज्ञतां सा च न निःशेषज्ञता अपितु प्रकारमात्रविव
 क्षया यथा सर्वैर्ब्रजैर्भुक्तमिति अत्र हि यावन्तो व्यज
 नप्रकारास्तेर्भुक्तमिति गम्यते न तु निःशेषैरिति अ-
 स्ति च निःशेषवचनः सर्वशब्दः यथोपनीतमंत्रं सर्व-
 मप्राशक्तेति ॥ तत्र हि निःशेषमिति गम्यते तदिह
 निःशेषज्ञातालक्षणस्य विवेकज्ञानस्य साधनसंज्ञ

ममाह क्षणपदार्थनिदर्शनपूर्वकमाह यथेति =
 लोष्टस्य हि प्रविभज्यमानस्य यस्मिन्नवयवे त्वत्तार
 तम्यं व्यवतिष्ठते सोपकर्षपर्यंतः परमाणुर्यथा तथा
 पकर्षपर्यंतः कालः क्षणः पूर्वापरभागविकलकाल
 कलेति यावत् तमेव क्षणं प्रकारान्तरेण दर्शयति याव
 तावेति परमाणुमात्रं देशमतिक्रामेदित्यर्थः क्रमप
 दार्थमाह तत्सवाहेति तत्सदेन क्षणः परामृश्यते न चै
 दृशः क्रमो वास्तवः किंतु काल्पनिकस्तस्य समाहाररू
 पस्यायुगपदुपस्थितेषु वास्तवत्वेन विचारा सहत्वा
 दित्याह क्षणतत्क्रमयोरिति अयुगपद्वा विक्षणधर्मः
 त्वात्क्रमस्य क्षणतत्क्रमयोरप्यवास्तवत्वं समाहार
 स्पनैः सर्गिकवैतंडिकबुध्यति शयरहिता लौकिकाः
 प्रतिक्षणएव व्युत्थितदर्शनाभ्रांताये कालमीदृशं वा
 स्तवमभिमन्यंत इति तर्हि क्षणोऽप्यवास्तवो नेत्याह
 क्षणस्तु वस्तुपतितो वास्तव इत्यर्थः क्रमस्यावलंब
 नं अवलंबः सोऽस्यास्तीति क्रमेणावलंब्यते वैकल्पि
 केनेत्यर्थः क्रमस्य = क्षणावलंबनत्वे हेतुमाह क्रम
 श्चेति क्रमस्यावास्तवत्वे हेतुमाह नचेति चोहत्व
 र्थे यस्तु वैजात्या सहभावमुपेयान्तप्रत्याह क्रमश्च न
 ह्येति कस्मादसंभव इत्यत आह पूर्वस्मादिति उ
 पसरसितस्मादिति तत्किमिदानीं शशविषाणायमा
 णा एव पूर्वोत्तरक्षणाः नेत्याह येति अचितांसा

म्येनसमन्वागताइत्यर्थः उपसंहरति तेनेति वर्तमान
 स्यार्थक्रियासु खोचितासु सामर्थ्यादिति यद्यप्येत-
 द्विवेकजज्ञानं निःशेषभावविषयमित्यग्रे न दृश्यते
 तथाप्यतिसूक्ष्मत्वात् प्रथमं तस्य विषयविशेष उप-
 सिंष्यते जातिः लौकिककलां जातिभेदोऽन्यतायाज्ञापक
 हेतुः तुल्यजातिः गोत्वं तुल्यश्वदेशः पूर्वत्वादिः काला-
 क्षीस्वस्तिमयोर्लक्षणभेदः परमिति ह्येवामलकयो-
 स्तुल्या आमलकत्वजातिर्जन्तुलादिलक्षणं तुल्यदेशभे-
 दः परमिति यदा तु योगिज्ञानं जिज्ञासुना केनचित्पूर्वा-
 मलकमन्यवग्रस्य योगिनो ज्ञातुरुत्तरदेशे उपावर्त-
 ते उत्तरदेशमामलकं ततोपसार्य पिधाय वा तदा तु-
 ल्यदेशत्वे पूर्वमेतदुत्तरमेतदिति प्रविभागानुपपत्तिः
 प्राज्ञस्य लौकिकस्य त्रिप्रमाणीनिपुणस्य असंदिग्धेन
 चतत्त्वज्ञानेन भवितव्यं विवेकजज्ञानवतो योगिनः सं-
 दिग्धत्वानुपपत्तिः अत उक्तं सञ्जकृता ततः प्रतिपत्ति-
 तत इति व्याचष्टे विवेकजज्ञानादिति क्षणतक्रमसं-
 यमान्नीतं ज्ञानं कथमामलकं तुल्यजातिलक्षणदेशा-
 दामलकांतरादिवेचयतीति दृक्कृतिकथमिति उक्त-
 रमाह पूर्वामलकसहक्षणो देशः तेन सह निरंतर-
 परिणाम इति यावत् उत्तरामलकसहक्षणादेशादुत्त-
 रामलकनिरंतरपरिणामाद्विक्तः भवतु देशयोर्भेदः कि-
 मायातमामलकभेदस्येत्यत आह ते चालमके स्वदे-

शक्षणानुभवमिव स्वदेशसहितोयः क्षणस्तस्यामल
 कस्यकालकलात्स्वदेशेन सहैतत्तत्तदधर्यरूपपरिणाम
 लक्षितासा स्वदेशक्षणस्तस्यानुभवः प्राप्तिर्वाज्ञानं
 वा तेन भिन्ने आमलके ययोरामलकयोः पूर्वोत्तरा-
 भ्यां देशाभ्यामौत्तराधर्यपरिणामक्षणप्राप्तिर्वाज्ञानं
 तरोत्तराधर्यपरिणामक्षणविशिष्टत्वमनुभवन्तं यमी-
 वेभिन्नएव प्रत्येति सप्रति तद्देशपरिणामेपि पूर्वभिन्न
 देशपरिणामाद्विशिष्टस्यैतद्देशपरिणामक्षणस्य सं-
 यमतः साक्षात्करणान्तदिदमुक्तमन्यदेशक्षणानुभ-
 वस्तुतयोरन्यत्वे हेतुरिति ६९ अनेवैवनिदर्शनेन लो-
 किकपरीक्षकसंवादादिना परमाणोरपीदृशस्य भेदो-
 योगीश्वरबुद्धिशम्यः श्रद्धेय इत्याह एतेनेति अपरे तु
 वर्णयन्ति वर्णनमुदाहरति यद्वैवैशेषिका हि नित्यद्र-
 व्यवृत्तयोऽत्याविशेषा इत्याहुः तथा हि योगिनो मुक्ता
 न तुल्यजातिदेशकालान्वयवधिरहितान् परस्परतो-
 भेदेन प्रत्येकं तत्वेन च प्रतिपद्यन्ते तस्मादस्तिकश्चिदं-
 त्यो विशेष इति तथा च स एव नित्यानां परमाणवादीनां
 द्रव्याणां भेद इति तदेतत् दूषयति तत्रापीति जाति-
 देशलक्षणानुदाहृतानि मूर्तिः संस्थानं यथैकं विमुक्त-
 वयं वसंस्थानोपपन्नं मपसार्य तस्मिन्नेव देशेन्यव्यग्र-
 स्पद्रष्टुः कुत्सिता वयं वसं निवेश उपावर्त्य ते तदा तस्य
 संस्थानभेदेन भेदप्रत्ययः शरीरं वा मूर्तिः तत्संबन्धेना

त्मना संसारिणां मुक्तात्मनां वा भूतचरेण वा दृशता दृ-
 शेन भेद इति सर्वत्र भेदप्रत्ययस्यान्यथा सिद्धिर्नोत्यवि-
 शेषकल्पना व्यवधिर्भेदकारणं यथा कुशपुष्करद्वीप-
 योर्देशस्वरूपयोरिति यतो नातिदेशादिभेदालोकबुद्धि-
 गम्या अत उक्तं क्षणभेदस्तु योगिबुद्धिगम्य एवेति एवका-
 रः क्षणभेदमवधारयति न योगिबुद्धिगम्यत्वं तेन भूतच-
 रेण देहसंबन्धेन मुक्तात्मनामपि भेदो योगिबुद्धिगम्य उ-
 न्नय इति यम्यतूक्ता भेदहेतवो न संतितस्य प्रधानस्य
 भेदो नास्तीत्याचार्यो मेने यस्माद्चेकृतार्थे प्रतिनष्टमप्य-
 नष्टं तदप्यसाधारणत्वादिति तदाह नूर्तिव्यवधीति उक्तं
 तद्देहोपलक्षणमेतत् जगन्मूलस्य प्रधानस्य पृथक्त्वं भे-
 दो नास्तीत्यर्थः तदेवं विषयैकदेशं विवेकजज्ञानस्य द-
 र्शयित्वा विवेकजं ज्ञानं लक्षयति तानं विवेकजं ज्ञानमि-
 तिलक्ष्य निर्देशः शेषलक्षणं संसारसागरान्तारयतीति
 तारकं पूर्वस्मात्प्रातिभाद्विशेषयति सर्वथा विषमिति
 पर्याया अवांतरविशेषाः अतएव विवेकजं ज्ञानं परि-
 पूर्णं नास्य क्वचित्किंचित्कथंचित्कदाचिद्गोचर इत्य-
 र्थः आस्तां तावत् ज्ञानांतरं संप्रज्ञातोपि तावदस्यांशः
 तस्मादतः परं किं परिपूर्णमित्याह अस्यैवांशो योगप्र-
 दीपः संप्रज्ञातः किमुपक्रमः किमवसानश्चासावित्या-
 ह मधुमतीमिति अतंभराप्रज्ञैव मधुमोदकारणत्वा-
 त् यथोक्तं प्रज्ञाप्रसादमाह्येति तद्वती मधुमती धियो

वस्थातामुपादाययावदस्यपरिसमाप्तिःसप्तधाप्रान्त
 भूमिःप्रज्ञाअतएवविवेकजंज्ञानं तारकंभवतितदंशस्य
 योगप्रदीपस्यतारकत्वादिति तदेवंपरंपर्याकैवल्य
 स्यहेतून्सविभूतीन्संयमानुक्ता सत्वपुरुषान्यताज्ञानं
 साक्षात्कैवल्यसाधनमित्यत्र सूत्रमवतारयति प्राप्ते
 तिविवेकजंज्ञानंभवतुमावाभूत् सत्वपुरुषान्यता
 ख्यातिस्तु कैवल्यप्रयोजिकेत्यर्थः सत्यमिति इतिसू
 त्रसमाप्तौ ईश्वरस्यपूर्वोक्तैःसंयमेर्ज्ञानक्रियाशक्तिम
 तोऽनीश्वरस्यवासमनंतरोक्तेन संयमेनविवेकज-
 ज्ञानभागिन इतरस्यचानुत्पन्नज्ञानस्यनविभूतिषु
 काचिदपेक्षास्तीत्याह नहीति ननुयद्यनपेक्षिता वि
 भूतयःकैवल्येव्यर्थस्तर्हि तासामुपदेशइत्यतन्नाह
 सत्वशुद्धिद्वारेणेति इयंभूतलक्षणे तृतीयानात्यंतम
 हेतवःकैवल्येविभूतयःकिंतु नसाक्षादित्यर्थः ज्ञानं
 विवेकजमुपक्रांतं यच्च पारंपर्येणकारणं तदौपचारि
 कंनमुख्यं परमार्थतस्तुख्यातिरेव मुख्यमित्यर्थः ज्ञा
 नादिति प्रसंख्यानादित्यर्थः अत्रांतरंगान्यंगानिपरि
 णामाःप्रपंचिताःसंयमाद्भूतिसंयोगस्तासुज्ञानंविवे
 कजमिति पादार्थसंग्रहश्लोकः ॥ इतिश्रीवाचस्प-
 तिमिश्रविरचितायापातजलभाष्यव्याख्यांतत्ववे
 शारख्यांविभूतिपादस्तृतीयःसमाप्तः ३ ॥ ॥ ७ ॥ त
 देवप्रथम द्वितीय तृतीयःपादेःसमाधितसाधनतद्वि

भूतयः प्राधान्येन व्युत्पादिताः इतस्तु प्रासंगिकमौपो
 द्वातिकंचोक्तं इदानीं तद्धेतुकं कैवल्यं व्युत्पादनीयं न
 चैतत्कैवल्यभागीयं चित्तपरलोकंच पारलौकिकं विज्ञा
 नातिरिक्तं चित्तकरणकसुखाद्यात्मकशब्दाद्युपभोक्ता
 रमात्मानं च प्रसंख्यानपरमकाष्ठां च विना व्युत्पाद्यश
 क्यं वक्तुमिति तदेतत्सर्वमत्र पादे व्युत्पादनीयं इतर
 च प्रसंगादुपोद्घाताद्वा तत्र प्रथमं सिद्धचित्तेषु कैवल्य
 भागीयं चित्तं निर्धारयितुकामः पंचतयीं सिद्धिमाह
 जन्मौषधि मंत्रतपः समाधिजाः सिद्धयः व्याचष्टे देहांत
 रितेति स्वर्गोपभोगभागीयात्कर्मणो मनुष्यजातीयाः
 चरिताकुतश्चिन्निमित्तात् तल्लव्यपरिपाकात्कचिदेव
 निकाये जातमात्रस्यैव दिव्यदेहांतरिता सिद्धिरणिमा
 या भवतीति श्लेषधिसिद्धिमाह असुरभवने स्थितिमनु
 ध्याद्विकृतश्चिन्निमित्तात्सुरभवनमुपसंप्राप्तः कमनी
 याभिरसुरकन्याभिरुपनीतं रसायनमुपयुज्या जरामर
 णत्वमन्याश्च सिद्धीरसादयति इहे ववारसायनोपयो
 गेन यथामांडव्यो मुनीरसोपयोगाद्विध्यवासीति मंत्रसि
 द्धिमाह मंत्रैरिति तपः सिद्धिमाह तपसेति संकल्पसिद्धि
 माह कामरूपीति यदेव कामयते णिमादितदेकपदेस्य
 भवतीति यत्र कामयते श्रोतुं वामंतु वा तत्र तदेव शृणो
 ति मनुते चेति आदिशब्दादर्शनादयः संगृहीता इति
 समाधिजाः सिद्धयो व्याख्याता अधस्तने पादे अ=

यच्चतसृषुसिद्धिषोषधादिसाधनासुतेषामेवकार्येद्रि
 याणांजात्यंतरपरिणतिरिष्यते सापुनर्न नांवदुपादान
 मात्रात् नहितावन्मात्रमुपादानं न्यूनाधिकदिव्यादि
 वभावेस्यभवति नोखत्वविलक्षणं कारणंकार्यवैल
 क्षण्यायालमाऽस्यात्राकस्मिकत्वंभूदित्याशंक्य पूर
 यित्वासूत्रंपठति तत्रकार्येद्रियाणामन्यजातीय परि
 णतानां जात्यंतरपरिणामः प्रकृत्यापूरात् मनुष्यजाति
 परिणतानां कार्येद्रियाणां योदेवतिर्यग्जातिपरिणा
 मः सखलु प्रकृत्यापूरात् कायस्यहि प्रकृतिः पृथिव्या
 दीनिभूतानिभूतानि इंद्रियाणांच प्रकृतिरस्मिता तद
 वयवानुप्रवेशआपूरः तस्माद्ववतितदिदमाह पूर्वप
 रिणामेति ननुयथापूरेणानुग्रहः कस्मात्पुनरसौनसदात
 नइत्यतआह धर्मादीति तदनेन तस्यैवशरीरस्यवात्य
 कोमारयोवनवार्द्धकादीनिचन्यग्रोधधानायान्यग्रो
 धतरुभावश्च वह्निकणिकायास्तृणराशिनिवेशिता
 यावाप्रोद्भवज्वालासहस्रसमालिंगितगगनमंडलत्वं
 चव्याख्यातं प्रकृत्यापूरादित्युक्तं तन्नेदंसंदिह्यतेकिमा
 पूरः प्रकृतीनां स्वाभाविको धर्मादिनिमित्तोवेति किंप्रा
 तंसतीक्ष्णपिप्रकृतिषुकदाचिदद्भर्मादि निमित्तश्रव
 णान्च तन्निमित्तएवेति प्राप्तएवप्राप्तआह निमित्तं
 क्षेत्रिकवत् सत्यंधर्मादयो निमित्तं ननु प्रयोजकाः ने
 प्यामपि प्रकृतिकार्यत्वात् नचकार्यकारणं प्रयोज

यति तस्य तदधीनोत्पत्तिरित्या कारणपरतंत्रत्वात् स्व
 तंत्रस्य च प्रयोजकत्वात् न खलु कुलालमंतरेण मृदुद्देह
 चक्रसलिलादय उत्पत्तितेनोत्पन्नेन वा घटेन प्रयुज्यं
 ते किंतु स्वतंत्रेण कुलालेन च पुरुषार्थोऽपि प्रवर्तकः किं
 तु तदुद्देशेनेश्वरः उद्देशतामात्रेण पुरुषार्थः प्रवर्त-
 क इत्युच्यते उत्पत्तिस्तत्त्वस्य पुरुषार्थस्याव्यक्तस्य =
 स्थितिकारणत्वं युक्तं न चैवता धर्मादीनामनिमित्त
 ता प्रतिबंधापनयनमात्रेण क्षेत्रिकवदुपपत्तेरी-
 श्वरस्यापि धर्माधिष्ठानार्थं प्रतिबंधापनय एव व्या-
 पारो वेदितव्यः तदेतन्निगदव्याख्यातेन भाष्येणोक्तं
 प्रकृत्या पूरेण सिद्धीः समर्थ्य सिद्धिर्विनिर्मितनानाका-
 यवर्त्तिचित्तैकत्वनानात्वे विचारयति यदा त्विति यत्र
 नानामनस्त्वेकायानां प्रतिचित्तमभिप्रायभेदादेका-
 भिप्रायानुरोधश्च परस्परप्रतिसंधानं च न स्यात्तां पुरु-
 षांतरवत् तस्मादेकमेव चित्तं प्रदीपवद्विसारितया
 बहू नपि निर्माणकायान् व्याप्नोतीति प्राप्त्या ह नि-
 र्माणचित्तान्यस्मितामात्रात् यथा वज्जीवच्छरीरतत्स-
 र्वमेकैकासाधरणचित्तान्वितं दृष्टं तद्यथा चैत्रमैत्रा-
 दिशरीरंतथा च निर्माणकायादुत्पत्तिर्दृष्टेऽपामपि
 प्रातिस्विकं मन इत्यभिप्रायेणाह अस्मितामात्र-
 मिति यदुक्तं मनेकचित्तत्वे एकभिप्रायानुरोधश्च
 प्रतिसंधानं च न स्यात्तामिति तत्रोत्तरं सूत्रं प्रवृत्तिभे-

देप्रयोजकंचित्तमेकमनेकेषां अभविष्यदेष दोषोय
 द्दिचित्तमेकं नानाकायवर्त्ति मनो नमयं कंन निरमास्य
 तन्निर्माणे त्वदोषः नचैकं गृहीत्वा कृतं प्रातिस्विर्कर्म
 नोभिः कृतं वा नायकनिर्माणेन निजस्यैव मनसो
 नायकत्वादिति वाच्यं प्रमाणसिद्धस्य नियोगपर्यन्तु
 योगानुपपत्तेरिति अत्र पुराणं भवति एकस्तु प्रभुश
 क्त्या वै बहुधा भवतीश्वरः भूत्वा यस्मात्तु बहुधा भ
 वत्येकः पुनस्तु सः तस्माच्च मनसो भेदा जायंते चैत
 एव हि एकधा सद्विधा चैव त्रिधा च बहुधा पुनः योगी
 श्वरः शरीराणि करोति विकरोति च प्राप्नुयाद्विषया
 न्कैश्चि स्तैश्चि दुर्गंतपश्चरेत् संहरेच्च पुनस्तानि स्म
 र्यो रश्मिगणानि वेति तदेतेनाभिप्रायेणाह बहू
 नांचिन्तानामिति तदेव मुदितेषु पंच सु सिद्धचित्ते
 शु अ प वर्ग भागीयं चित्तं निर्धारयति तत्र ध्यानजम
 नाशयं आशेरत इत्याशयाः कर्मवासनाः क्लेशवा
 सनाश्च त एते न विद्यंते यस्मिन् तदनाशयं चित्तं अ
 प वर्ग भागीयं भवतीत्यर्थः यतो रागादिनिबंधनाप्र
 वृत्तिर्नास्ति अतो नास्ति पुण्यपापाभि संबंधः कस्मा
 त्पुनरागादिजनिताप्रवृत्तिर्नास्तीत्यत आह क्षीण
 क्लेशत्वादिति ध्यानजस्यानाशयस्य मनोंतरेभ्यो विशे
 षं दर्शयितुमिंतरेषामाशयवतामाह इतरेषां त्विति
 तत्रैव च हेतु परं सूत्रमवतारयति यत इति कर्माशु

क्लृप्तामिदरेषामाशयवतामाह इतरेषांपदंस्था-
 नं चतुर्षु समवेता चतुष्पदा यद्यावद्बुद्धिः साधन-
 साध्यं तत्र सर्वत्रास्ति कस्यचित्पीडा नहि व्रीह्यादि
 साधनेपि कर्मणि परपीडानास्ति अवघातादिसम-
 येपि पीलिकादिवधसंभवात् अंततो बीजादिव धेन-
 स्तवादिभेदोत्पत्तिप्रतिबंधात् अनुग्रहश्च दक्षिणा
 दिना ब्राह्मणादेरिति शुक्लातपः स्वाध्यायध्यानवता-
 मसंन्यासिनां शुक्लत्वमुपपादयति साहीति अशुक्ला
 कृष्णासंन्यासिनां संन्यासिनो दर्शयति क्षीणेति कर्म
 संन्यासिनो हि न क्वचिद्बुद्धिः साधनसाध्ये कर्मणि प्रवृ-
 त्ता इति न चैषामस्ति कृष्णः कर्माशयः योगानुष्ठान
 साध्यस्य कर्माशयफलस्येच्चरे समर्पणान्नशुक्लः क-
 र्माशयः निरत्ययफलौ हि शुक्ल उच्यते यस्य फलमेव
 नास्ति कुतस्तस्य निरत्ययफल इत्यर्थः तदेवं चतु-
 ष्ठी कर्मजातिमुक्तां कतमाकस्येत्यवधारयति त-
 त्राशुक्लमिति कर्माशयं विविच्य क्लेशाशयगतिमा-
 ह ततस्तद्विपाकानुगुणानामेवाभिव्यक्तिर्वासनानां
 यज्जातीयस्य पुण्यजातीयस्यापुण्यजातीयस्य वा क-
 र्मणो यो विपाको दिव्यो वा नारको वा जात्यायुर्भोग-
 स्तस्य विपाकस्यानुगुणाः ता एवाह या वासनाः कर्म
 विपाकमनुशेरते अनुकुर्वेति दिव्यभोगजनिता हि-
 दिव्यकर्मविपाकानुगुणा वासनाः नहि मनुष्यभोग

वासनाभिव्यक्तौ दिव्यकर्मफलोपभोगसंभवनः तस्मा
 त्स्वविपाकानुगुणा एव वासनाः कर्माभिव्यजनीया
 इति भाष्यार्थः स्यादेतत् मनुष्यस्य प्रापणानंतर म
 धिगतमार्जाभावस्यानंतरतया मनुष्य वासनाया ए
 वाभिव्यक्त्या भवितव्यं न खल्वस्ति संभवो यदनंतर
 दिवसानुभूतं न स्मर्यते व्यवहित दिवसानुभूतं स्म
 र्यत इत्यत आह जातिदेशकालत्वात् भवतु वृषदश
 वासनाया जात्या दिव्यवधिस्तथापि तस्याः फलत
 आनंतर्यवृषदशविपाकेन कर्मणा तस्या एव स्व
 विपाकानुगुणाया अभिव्यक्तौ तत्स्मरणं समुत्पादा
 दित्याह वृषदशविपाकोदय इति उदेत्यस्मादित्युद
 यः कर्माशयः पुनश्च स्वव्यजकाजन एव उदयात् अ
 भिव्यज्येत विपाकारं भाभिमुखः क्रियेतेत्यर्थः अभि
 संस्कारः क्रिया उपादाय गृहीत्वा व्यज्येत यदि व्यज्ये
 त स्वविपाकानुगुणा एव वासना गृहीत्वा व्यज्येते
 त्यर्थः आनंतर्यमेव फलतः कारणद्वारकमुपपाद्य
 कार्यद्वारकमुपपादयति कुतश्च स्मृतीति एकरूप
 तया सादृश्यं तदेवाह यथेति ननु अनुभवसंरूपा
 श्वेत्संस्काराः तथा सत्यनुभवा विशरारव इत्येतेपि वि
 शरारवः कथं विरभाविने अनुभवाय कल्पेरन्नित्य
 त आह ते च कर्मवासनानुरूपाः यथाऽपूर्वस्यायि क्ष
 णिककर्म निमित्तमपि एव क्षणिकानुभवनिमित्तोपि

निमित्तं विभजते निमित्तं चेति आदिग्रहणेनेन्द्रिय-
 धनादयोगृह्यंते श्रद्धावीत्यत्रापि वीर्यस्मृत्यादयोग-
 ह्यंते आंतरत्वे संमतिमाचार्याणामाह तथान्वेत्तं वि-
 हारो व्यापारः प्रकृष्टं शुक्लं तयोर्बाह्याभ्यंतरयोर्मध्ये ज्ञा-
 नवैराग्येतज्जनितो धर्मः केन बाह्यसाध्येन धर्मेणाति-
 शय्येते अभिभूयेते ज्ञानवैराग्यजावैव धर्मौ तमभिभ-
 वतः जीवभावाद्पनयत इत्यर्थः अत्रैव सुप्रसिद्धः =
 मुदाहरणमाह ॥ दंडकारण्येति अथैताश्चित्त-
 वृत्तयो वासनाश्च अनाद्यश्चेत्कथमासामुच्छेदो न
 खलु चित्तिशक्तिरनादिरुच्छिद्यते इत्यत आह हेतुफ-
 लाभावः अनादेरपि समुच्छेदो दृष्टः तद्यथाऽनागतत्वस्ये-
 ति सव्यभिचारत्वाद्साधनं चित्तिशक्तिस्तु विनाशका-
 रणाभावात् न विनश्यति न त्वनादित्वात् उक्तं च वा-
 सनानामनादीनामपि समुच्छेदे कारणं सूत्रेणेति ॥
 अनुग्रहोपधातावपि धर्माधर्मो हि निमित्तमुपलक्ष्य-
 तः तेन सुरापानादयोपि संगृहीता भवन्ति नेत्रीनायि-
 का अत्रैव हेतुमाह मूलमिति प्रत्युत्पन्नतावर्तमान-
 ता ननु धर्मस्वरूपोत्पादः अत्रैव हेतुर्न हीति यदभि-
 मुखीभूतं वस्तु कामिनी संपर्कादि व्यापकाभावे व्या-
 प्यस्याभाव इति सूत्रार्थः उत्तरसूत्रमवतारयितुं शं-
 कते नास्तीति श्रमत इति तु संपाताद्यान्तं निदर्शनाय
 वा अतीता धर्माणां नासत्तामुत्पादो न सत्ता विनाशः

किंतु सत्तामेव धर्माणां मध्वभेद एवोदयव्ययाविति
 सूत्रार्थः अनुभूताप्राप्तायेन व्यक्तिस्तत्तया संप्रतिव्य-
 क्तिर्नास्तीति यावत् ततश्च त्रैकाल्येऽपि धर्मः सन्नित्या-
 ह यदि चेति न ह्यसन् ज्ञानविषयः संभवतीति निरु-
 पारम्भत्वात् विषयावभासं हि विज्ञानं नासति विष-
 ये भवति त्रैकाल्यविषयं च विज्ञानं योगिनां अस्म-
 दादीनां च विज्ञानमसति विषये नोत्पन्नं स्यात् उत्प-
 द्यते च तस्मादतीतानागते सामान्यरूपेण समनुगते
 स्तदिति एवमनुभवतो ज्ञानं विषयसत्त्वे हेतुरुक्तं उद्दे-
 श्यत्वादप्यनागतस्य विषयत्वेन सत्त्वमेवेत्याह किं-
 च भोगभागीयस्येति कुशलो निपुणः अनुष्ठेयेऽपि च
 यद्यन्निमित्तं तत्सर्वं नैमित्तिके सत्येव विशेषमाधत्ते
 यथा कांडलाववेदाध्यायादयः न खल्वेते कांडलावा-
 दयोऽसंतमुत्पादयन्ति सत एव तु तत्प्राप्तिविकारौ कु-
 र्वन्ति एवं कुलालादयोऽपि सत एव घटस्य वर्त्तमान-
 भावहेतव इत्याह सतश्चेति यदि तु वर्त्तमानत्वाभा-
 वादतीतानागतयोस्तत्त्वं हंत भोः वर्त्तमानस्याप्यभा-
 वः अतीतानागतत्वाभावात् स्वार्थविशिष्टतया तु स-
 त्वं त्रयाणामप्यविशिष्टमित्यभिप्रायेणाह धर्मो चे-
 ति प्रत्येकमवस्थानं प्रत्यवस्थितिरिति द्रव्यतदिति
 द्रव्यधर्मिणी सार्वविभक्तिकस्तसिः यद्यतीतानाग-
 तावतीतानागतत्वेन स्तः तर्हि वर्त्तमानसमये तत्त्वा

भावान्नस्यातामित्यत आह एकस्यचेति प्रकृतमुपसं
 हरति नाभूत्वाभाव इति स्यादेतत् अयं तु नानाप्रकारो
 धर्मिधर्मावस्था परिणामरूपो विश्वभेदप्रपञ्चो न प्र
 धानादेकस्माद्भित्तुमर्हति न ह्यविलक्षणात्कारणा
 त् कार्यभेदसंभव इत्यत आह तेनः तेन्यध्वानो धर्मा
 व्यक्ताश्च सूक्ष्माश्च गुणात्मानो न त्रैगुण्यातिरिक्तमे
 षामस्ति कारणं वैचित्र्यं तु तदाहिताऽनादिक्लेशवा
 सनानुगता द्वैचित्र्यात् यथेत्तं वायुपुराणे वैश्वरू
 प्यात्प्रधानस्य परिणामो यमद्भुत इति व्यक्तानां पृथि
 व्यादीनामेकादशेन्द्रियाणां च वर्तमानानामतीताना
 गतत्वं षड्विशेषायथायोगं भवन्ति संप्रति विश्वस्य
 नित्यानित्यरूपे विभजन् नित्यरूपमाह सर्वमिदमि
 ति दृश्यमानं संनिवेशः संस्थानभेदवान्परिणाम इ
 त्यर्थः अत्रैव षष्टितन्त्रशास्त्रस्यानुशिष्टिः मायेव तु न
 मायास्तुल्यं विनाशियथा हि मायान्हायैवान्यथा
 भवति एवं विकारश्च अप्याविर्भावतिरोभावधर्माणः
 प्रतिक्षणमन्यथा प्रकृतिर्नित्यतयामाया विधर्मेण प
 रमार्थेति भवतु त्रैगुण्यस्येहं परिणामवैचित्र्यं एक
 स्तु परिणामः पृथिवीयमिति वा तोयमिति वा कुतः आ
 त्मन एकत्वविरोधादित्याशंक्य सूत्रमवतारयति
 यदा तु सर्वगुणा इति परिणामत्वं बहूनामप्येकः परि
 णामो दृष्टः तद्यथा गताश्च महिषमातृगानां रुमानि

क्षितानामेकोलवणत्वजातीयलक्षणः परिणामः व
 र्तिते तैलानलानां च प्रदीप इति एवं बहुत्वेऽपि गुणानां
 परिणामैकत्वं ततस्तन्मात्रभूतभौतिकानां प्रत्येकं
 तत्त्वमेकत्वं ग्रहणात्मकानां सत्त्वप्रधानतया प्रका
 शात्मना महंकारावांतरकार्याणां करणभावेनैकः प
 रिणामः श्रोत्रमिन्द्रियं तेषामेवं गुणानां तमः प्रधानत
 या जडत्वेन ग्राह्यात्मकानां शब्दतन्मात्रभावेनैकः
 परिणामः शब्दो विषयः शब्द इति शब्दतन्मात्रविष
 य इति जडत्वमाह न तु तन्मात्रस्य श्रोत्रविषयत्वसं
 भव इति शेषं सुगमं अथ विज्ञानवादिनं वैनाशिक
 मुत्थापयति नास्त्यर्थो विज्ञानविसहचर इति यदि हि
 भूतभौतिकानि विज्ञानमात्राद्भिन्नानि भवेयुस्ततस्त
 दुत्पत्तिकारणमीदृशं प्रधानं कल्पेत न तु तानि विज्ञा
 नानि रिक्तानि सन्ति परमार्थतः तत्कथं प्रधानं कल्प
 नं कथंच ग्रहणानामिन्द्रियाणामहंकारविकाराणां
 कल्पनेति तथा हि जडस्यार्थस्य स्वयमप्रकाशत्वान्ना
 स्त्यर्थो विज्ञानविसहचरः साहचर्यसंबन्धः तद्भावो
 विसहचरः चिरभावार्थः विज्ञानासंबन्धी नास्ति इति
 व्यवहारयोग्य इत्यर्थः अस्ति तु ज्ञानमर्थं विसहच
 रं तस्य स्वयंप्रकाशकत्वेन स्वगोचरास्ति ताव्यवहारे क
 र्त्तव्ये जडमर्थं प्रत्यपेक्षाभावान्न तदनेन वेद्यत्वसहोपल
 भनियमौ सूचितौ विज्ञानवादिना तौ चैवं प्रयोगमारो

हतः यद्वेद्यते येन वेदनेन तत्ततो न भिद्यते यथा ज्ञान
 स्यात्मा वेद्यं तेन च भूतभौतिकानीति विरुद्धव्यासोपल
 ब्धिः निषेध्यभेद विरुद्धेनाभेदेन व्याप्तं वेद्यत्वं दृश्यं
 मानेस्त्वं व्यापकमभेदमुपस्थापयन्तद्विरुद्धं भेदं प्रति
 क्षिपतीति २ तथा यद्येन नियतसहोपलंभं तत्ततो न भिद्य
 ते यथैकस्माच्च द्रव्यं द्वितीयश्चंद्रः नियतसहोपलंभश्चा
 र्ये ज्ञानेनेति व्यापकविरुद्धोपलब्धिः निषेध्यभेद
 व्यापकानियमविरुद्धो नियमोऽनियमं निवर्तयं
 स्तद्धासंभेदं प्रति क्षिपतीति स्यादेतदर्थश्चेन्न भिन्नो
 ज्ञानात्कथं भिन्नवत्प्रतिभासत इत्यत आह कल्पि
 तमिति यथाहुर्वैनाशिकाः सहोपलंभनियमादभेद
 दो नीलतद्वियोः भेदश्च भ्रांतिविज्ञानैर्दृश्यद्वंद्वविवा
 द्ये इति कल्पितत्वं विशदयति ज्ञानपरिकल्पनेति
 निराकरोति ते इति ते कथं श्रद्धेयवचनाः स्युरिति सं
 बन्धः प्रतिज्ञानमुपस्थितं प्रत्युपस्थितं कथं तथेति य
 थायथावभासते इदं कारास्पदत्वेन तथा तथा स्वयमु
 पस्थितं न तु कल्पनोपकल्पितं विज्ञानविषयताप
 न्नं स्वमहात्म्येनेति कारणत्वं विज्ञानं प्रत्यर्थस्य दर्श
 यति यस्मादर्थेन स्वकीययाग्राह्यशक्त्या विज्ञानम
 जनितस्मादर्थस्य ग्राहकं तदेवं भूतं वस्तु कथमप्र
 माणात्मकेन विकल्पविज्ञानवलेन विकल्पस्याप्रा
 माणिकत्वात् तद्वत्स्यापि तदात्मनोऽप्रमाणात्मक

त्वतेन वस्तुस्वरूपमुत्सृज्योपसृतं कृत्वा उपगृह्येति
 कचित्पाठः तत्रापि स एवार्थः तदेवापलंपंतः श्रद्धात
 व्यवचनाः स्युरिति इदमत्राकृतं स होपलंभानियम
 श्रववेद्यत्वं च हेतुसंदिग्धव्यतिरेकतया नैकांतिको
 तथा हि ज्ञानाकारस्य भूतभौतिकादेर्यदेतत् बाह्य
 त्वं स्थूलत्वं च भासते न ते ज्ञाने संभवतः तथा हि नाना
 देशव्यापितास्थौल्यं विच्छिन्नदेशता च बाह्यत्वं न चै-
 कविज्ञानस्य नानादेशव्यापिता विच्छिन्नदेशता चो-
 पपद्यते तद्देशत्वात्तद्देशत्वलक्षणविरुद्धधर्मसंसर्ग
 स्यैकत्रासंभवात्संभवेवान्नैलोक्यस्यैकत्वप्रसंगात्
 अतएवास्तु विज्ञानभेद इति चेत् हंत भोः परमसू-
 क्ष्मगोचराणां प्रत्ययानां परस्परवार्तानभिज्ञानां स्व
 गोचरमात्रजागरूकाणां कृतस्त्योयं स्थूलावभासः
 न च विकल्पगोचराभिलापः संसर्गाभावात् न च स्थू-
 लमालोचितं यतस्तदुपाधिकस्य विशदता भवेत्तत्तस्य
 उभाविनः न च विकल्पवत् विकल्पोपि स्वाकारमा-
 त्रगोचरः तस्य चास्थूलत्वात् न स्थूलगोचरो भवितुम-
 र्हेति तस्माद्वाद्येन प्रत्यये स्थूलस्य बाह्यस्य चासंभ-
 वादलीकमेतदा स्यात्तव्यं न चालीकं विज्ञानादभि-
 नं विज्ञानस्य तद्वत् तुल्यत्वप्रसंगात् तथा च वेद्यत्व-
 स्याभेदव्याप्यत्वाभावात् कुतो भेदप्रतिपक्षत्वं स हो-
 पलंभनियमश्च सदसत्तोरिव विज्ञानस्थौल्ययोः स

तोरपिस्वभावाद्वाकुतश्चित्प्रतिबंधाद्दोषपत्स्यते त
 स्मादनैकांतिकत्वादेतौ हेत्वाभासौ विकल्पमात्रमे
 वबाह्याभावे प्रसुवति न च प्रत्यक्षमाहात्म्यं विकल्प
 मात्रेणाऽपोद्यते तस्मात्साधूक्तं कथमप्रमाणात्मके
 न विकल्पज्ञानबलेनेति एतेन प्रत्ययत्वमपि स्वप्ना
 दिप्रत्ययदृष्टान्तेन निरालंबतत्त्वसाधनमपास्तं प्रमे
 यविकल्पस्त्ववयवि व्यवस्थापनेन प्रत्युक्तः विस्त
 रस्तु न्यायकणिकायामनुसरणीय इति तदिह कृ
 तं विस्तरेणेति ३ तदेवमुत्सृज्य भाष्यकृद्भिज्ञानाति
 रिक्तस्थापने युक्तिमुक्त्वा सौत्रीयुक्तिमवतारयति कु
 तश्चेतदिति वस्तुपंथाः यन्नानात्वे यस्यैकत्वं तत्ततो
 त्यंतं भिद्यते यथा चैत्रस्य ज्ञानमेकं भिन्नेभ्यो देवदत्त
 विष्णुमित्रमैत्रप्रत्ययेभ्यो भिद्यते ज्ञाननानात्वेऽपि चा
 र्थानभिद्यते इति भवति विज्ञानेभ्यो न्यः अभेदश्चार्थ
 स्य ज्ञानभेदेऽपि प्रमातृणां परस्परप्रतिसंधानादव
 सीयते अस्ति हि रक्तद्विष्टविमूढमध्यस्थानमेक
 स्यां येषां प्रतीयमानायां प्रतिसंधानं पात्रयादृ
 श्यते सैव मद्यापीति तस्मादस्तु साम्ये चित्तभेदाः
 तज्ज्ञानभेदान्तयोरर्थज्ञानयोर्विभक्तः पंथाः स्वरूप
 भेदोपायः सुखज्ञानं कान्तायां कान्तस्य सपत्नीनां दुः
 खज्ञानं चैत्रस्य तामविंदतो मूढज्ञानं विषादः स्यादे
 तत् य एकस्य चित्तेन परिकल्पितः कामिनीलक्षणो

र्थः तेनैवान्येषामपि चित्तमुपरज्यते इति साधारणमु
 पपद्यते इत्यत आह न चान्येति तथा सत्येकं सिद्धी
 लज्ञानवति सर्व एव नीलज्ञानवतः स्युरिति नन्व=
 र्थवादिनामप्येकोऽर्थः कथं सुखादिभेदभिन्नविज्ञान
 हेतुर्न त्वविलक्षणात्कारणात्कार्यभेदो युक्त इत्यत आ
 ह सांख्यपक्ष इति एकस्यैव बाह्यस्य वस्तुन स्त्रैगुण्य
 परिणामस्य त्रैलोक्यमुपपन्नम् एवमपि सर्वेषामपि
 शेषेण सुखदुःखमोहात्मकं विज्ञानं स्यादित्यत आ
 ह धर्मादिनिमित्तापेक्षं रजः सहितं सत्त्वं धर्मापेक्षं
 सुखज्ञानं जनयति सत्त्वमेव तु विगत रजस्कं विद्या
 पेक्षं माध्यस्थ्यज्ञानमिति ते च धर्मादयो न सर्वे सर्व
 त्रपुरुषे संति किंतु कश्चिच्छक्तिरिति अभ्युपपन्ना
 व्यवस्थेति अत्र केचिदाहुः प्राचादकाः ज्ञानसहभूरेवा
 र्थो भोग्यत्वात् सुखादिवदिति एतदुक्तं भवति भवत्वर्थो
 ज्ञानात् व्यतिरिक्तः तथाप्यसौ जडत्वात् न ज्ञानमंतरे
 ण शक्यः प्रतिपत्तु ज्ञानेन तु भासनीयः तथा च ज्ञानः
 समय एवास्ति तान्यदा प्रमाणाभाव इति तदेतदु
 त्तत्त्वं तावद् दूषयति भाष्यकारः त एतया द्वारेति वस्तु
 खलु सर्वचित्तसाधारणमनेकक्षणपरंपरोद्भूतमानं
 परिणामात्मकमनुभूयते लौकिकपरीक्षकैः तच्चे=
 दिज्ञानेन सह भवेत् न्यूनमेवं विधमेव चेदिदमंश
 स्योपरिको यमनरोधोयेन सोपि नापन्तुयेतेत्यर्थः

मात्राभूदिदमंशस्यापन्हवो ज्ञानसहभूरेवास्त्वर्थः तत्रा
 प्याह नचैकं किं स्यात् यद्विघटग्राहिचित्तंतद्यदा पट
 द्रव्यव्यग्रतया न घटे वर्तते यद्वा विवेकविषयमासी
 त् तदेव च निरोधसमापद्यते तदा घटज्ञानस्य वा वि
 वेकज्ञानस्य वा अभावाद्द्विवेको वा घटो वा ज्ञानभे
 दमात्रजीवनस्तन्नाशान्नष्टएव स्यादित्याह एक
 चित्तेति किं तत् स्यात् न स्यादित्यर्थः ४ संबध्यमानं-
 च चित्तेन तद्वस्तुविवेको वा घटो वा कुत उत्पद्येत नि
 यतकारणान्वयव्यतिरेकानुविधाधिभावानिहिका
 र्याणि न स्वकारणमतिवर्त्य कारणांतराद्ब्रूवितुमीश
 ते माभूद्कारणत्वे तेषां कदाचित्कत्वव्याघातः न च
 तज्ज्ञानकारणमेव तत्कारणमिति युक्तं आशामोद
 कस्य मोदकस्य चोपयुज्यमानस्य रसवीर्यविपाका
 दिसाम्यप्रसंगात् तस्मात्साधूक्तं संबध्यमानं वा पुन
 श्रित्तेनेति अपि च यो योऽर्वागमागः स सर्वो मध्यपर
 भागव्याप्तः ज्ञानार्थीने सद्भावे त्वस्याननुभूयमानत्वा
 त्मध्यपरभागो नस्तद्वतिव्यापकाभावादवर्गभा
 वेऽपि न स्यात् इत्यर्थाभावात् कुतो ज्ञानसहभूरर्थ
 इत्याह ये चास्येति अनुपस्थिता अज्ञाताः उपसहर
 ति तस्मादिति सुगमं शेषस्यादेतत् अर्थश्चेत्स्वतंत्रः
 स च जडत्वभाव इति न कदाचित्प्रकाशेन प्रकाशने
 वा जडत्वमप्यस्यापगतमिति भावोपपगवेत् न ज्ञा

तु स्वभावमपहायभावो वर्तितुमर्हति न चेन्द्रियाद्याधे-
 योजडस्वभावस्यार्थस्य धर्मः प्रकाशत इति सांप्रतम्
 अर्थधर्मत्वेनीलत्वादिवत् सर्वपुरुषसाधारण इत्ये-
 कः शास्त्रार्थज्ञ इति सर्व एव विद्वांसः प्रसज्येरन् न जा-
 लमः कश्चिदस्ति न चार्तोतानागतयोर्धर्मः प्रत्युत्पन्नो
 युक्तः तस्मात्स्वतंत्रोऽर्थ उपलम्भविषय इति मनोरथमा-
 त्रमेतदित्यत आह तद्ज्ञातं जडस्वभावोऽप्यर्थेन्द्रि-
 यप्रनाडिकया चित्तमुपरंजयति तदेवंभूतं चित्तदर्प-
 णमुपसंक्रांतं प्रतिर्विजाचितिशक्तिश्चित्तमर्थोपरक्तं
 चेतयमानार्थमनुभवति न त्वर्थे किंचित् प्राकट्या-
 दिकमाधत्तेनाप्यसंबद्धचित्तेन तत्प्रतिविंवसंक्रांते
 रक्तत्वादित्यद्यपि च सर्वगतत्वाच्चित्तस्य चेन्द्रियस्य
 चाहंकारिकस्य विषयेणास्ति संबन्धः तथापि यत्र श-
 रीरेवृत्तिमच्चित्तं तेन सह संबन्धो विषयाणामित्यय-
 स्क्रांतमणिकल्या इत्युक्तं अयः स धर्मकंचित्तमिति
 इन्द्रियप्रनाडिकयाभिसंबन्धोपरंजयति अतएव चि-
 त्तं परिणामीत्याह वस्तुन इति तदेवं चित्तव्यतिरेकिण-
 मर्थमवस्थाप्यतेभ्यः परिणतिधर्मकोभ्योव्यतिरिक्तमा-
 लानमादर्शयितुं तद्देधर्मपरिणामित्वमस्य वक्तुं पूर-
 यित्वा सूत्रं पठति यस्य तु तदेव चित्तं विषयस्तस्य सदा परि-
 णामित्वात् सिसमूहविक्षिप्तैकाग्रतावस्थितं चित्तमानि-
 रोधात् सर्वदा पुरुषेणानुभूयते वृत्तिमत् तत्कस्य हेतोः

यतः पुरुषोपरिणामीऽपरिणामित्वे चित्तवत्पुरुषोपि
 ज्ञातज्ञातविषयो भवेत् ज्ञातविषय एव त्वयं तस्मा
 दपरिणामीततश्च परिणामिभ्योतिरिच्यते इति तदेत
 दाह यदि चित्तवदिति सदा ज्ञातत्वं तु मनसः सच चित्त
 स्य तस्य यः प्रभुः स्वामी भोक्तेति यावत् तस्य प्रभोः पुरु
 षस्यापरिणामित्वमनुमापयति तथा चापरिणामिनस्त
 स्य परिणामिनश्चित्तात् पुरुषस्य भेद इति भावः अत्र
 वैनाशिकमुपस्थापयति स्यादाशंकेति अयमर्थः स्यादेवं
 यदि चित्तमात्मनो विषयः स्यात् अपितु स्वप्रकाशमे
 तत् विषयाभासं पूर्वचित्तं प्रतीत्य समुत्पन्नं तत्कुतः पु
 रुषस्य सदा ज्ञातविषयत्वं कुतस्तत्रांवा परिणामितया
 परिणामिनश्चित्ताद्देद इति न तत्वात् भवेदेतदेवं यदि
 स्वसंवेदनं चित्तं स्यान्न तत्वे तदस्ति तद्विपरिणामितया
 नीलादिवदनुभवव्याप्यं यच्चानुभवव्याप्यं न तत् स्वा
 भासं भवितुमर्हति स्वात्मनि वृत्तिविरोधात् न हितदेव
 क्रियान्वकर्मच कारकं च न हि पाकः पच्यते छिदावा
 छिद्यते पुरुषस्त्वपरिणामी नानुभवकर्मति नास्मिन्
 स्वयं प्रकाशतान युज्यते अपराधान् प्रकाशतो ह्यस्य
 स्वयं प्रकाशतानानुभवकर्मता तस्माद्दृश्यत्वात् दर्शन
 कर्मचित्तं न स्वाभासं आत्मप्रकाशप्रतिबिम्बितस्यैव
 चित्तस्य तद्वृत्तिविषयाः प्रकाशं त इति भावः ननु दृश्यो
 वि स्वयं प्रकाशश्च न हियथा घटादयो निनाव्यज्जानते

एवमग्निरन्यंतरेणेत्यत आह नचाग्निरत्रेतिकस्मात् न
 हीतिमानामाग्निरत्यंतरात् प्रकाशिष्टविज्ञानात्तुप्रका
 शतद्वितिनस्वयं प्रकाशद्वितिन व्यभिचारद्वत्यर्थः प्र-
 काशश्चायमिति अयमिति पुरुषस्वभावात् प्रकाशा
 द्ववच्छिनत्ति क्रियारूपः प्रकाशद्वितियावत् एतदुक्तं
 भवतियायाक्रियासासासर्वाकर्तृकरणकर्मसंबंधे
 नदृष्टायथापाके दृष्टश्चैत्राग्नितंडुलसंबंधेन तथा
 प्रकाशेपि क्रियेति तथापि तथाभवितव्यं संबंधश्च भे-
 दाश्रयोनाभेदे संभवतीत्यर्थः किंच स्वाभासं चित्तमित्य-
 ग्राह्यमेव कस्यचिदिति शब्दार्थः स्यादेतत्माभूत्तुग्रा-
 ह्यं चित्तं न हि ग्रहणस्याकारणस्याव्यापकस्य च निवृत्तौ
 चित्तनिवृत्तिरित्यत आह स्वबुद्धीति बुद्धिश्चित्तं प्रचारा-
 व्यापाराः सत्त्वाः प्राणिनश्चित्तस्य वृत्तिभेदाः क्रोधलोभाद-
 यः स्वाश्रयेण चित्तेन स्वविषयेण च सहप्रत्यात्ममनुभूय-
 मानाश्चित्तस्याग्राह्यतां विधत्यंतीत्यर्थः स्वबुद्धिप्रचा-
 रप्रतिसंवेदनमेव विशदयति क्रुद्धो हमिति एकरणं
 स्वाभासं विषयाभासं चित्तमिति ब्रुवाणो न तावदेनैव
 व्यापारेणात्मानमवधारयति तेनैव विषयमपीति व-
 क्तमर्हति न ह्यविलक्षणो व्यापारः कार्यभेदाय पर्यासात्
 स्माद्व्यापारभेदो गीकर्तव्यः न च वैनाशिकानामुत्पत्तिभे-
 दातिरिक्तोऽस्ति व्यापारः न चैकस्या एवोत्पत्तेरविलक्षणा-
 याः कार्यवैलक्षण्यसंभवः तस्या कस्मिन्कत्वप्रसंगात् च

चैकस्योत्पत्तिद्वयसंभवः तस्मादर्थस्य च ज्ञानरूपस्य
 चावधारणं नैकस्मिन्समय इति तदेतद्वाप्येणोच्यते
 न चैकस्मिन्क्षणे इति तथा चोक्तं वैनाशिकैः भूतिर्येषां
 क्रियासैव कारकं सोच्यत इति तस्माद्दृश्यत्वमेतच्चित्त
 स्य सदा तनं स्वाभासत्वमपनयत् द्रष्टारं च द्रष्टुरपरि
 णामित्वं च दर्शयतीति सिद्धं पुनर्वैनाशिकमुत्थापयति
 स्यान्मतिः मा भूद्दृश्यत्वेन स्वसंवेदनं एवमप्यात्मान
 सिद्ध्यति स्वसंतानवर्त्तिना चरमचित्तक्षणेन स्वरसं
 निरुद्धस्वजनकचित्तक्षणग्रहणादित्यर्थः समंचतत्
 ज्ञानत्वेनानंतरं चाव्यवहितत्वेन समनंतरं तेन चि
 त्तबुद्धिरिति चित्तमित्यर्थः नागृहीता चरमा बुद्धिः पू
 र्वबुद्धिग्रहणसमर्थानहि बुद्ध्या संवद्धा पूर्वा बुद्धिर्बु-

मुयित चित्तेः स्वबुद्धिसंवेदनं बुद्धेस्तदाकारपत्तौ चिति
 प्रतिविंबाधारतया तद्रूपतापत्तौ सत्यां यथा हि चंद्रमसः
 क्रियामंतरेणापि संक्रांतचंद्रप्रतिविंबमंडलं चलनच
 लंचलमिव आलबालमरालमिव चंद्रमसमवभासय
 ति एवं विनापि चित्तिव्यापारं उपसंक्रांत चितिप्रतिविं
 बंचित्तं स्वगतया क्रियया क्रियावतीमसंगतामपि म-
 यिसंगतां चित्तिशक्तिमवभासयत् भोग्यभावमासाद
 यत् भोक्तृभावमापादयति तस्याद्वैतिसूत्रार्थः भाष्यम
 येतदर्थमसकृत्तत्र तत्र चारव्यातं इति न व्याख्यातमत्र
 बुद्धिबुद्ध्या विशिष्टत्वेनानवृत्तेरागममुदाहरति तथा चो
 क्तं न पातालमिति शाश्वतस्य शिवस्य ब्रह्मणो विशुद्धस्व
 भावस्य चित्तिच्छायां मनोवृत्तिमेव चित्तिच्छायापन्नत्वाच्चि
 तेरप्यविशिष्टांगुहां वेदयंते तस्यामेव गुहायां तद्गुह्य
 ब्रह्म तदपनयेतु स्वयंप्रकाशमनावरणमनुपसर्गो प्र
 द्योतने चरमदेहस्य भगव तितदेवं दृश्यत्वेन चित्त
 स्य परिणामिनस्तद्वैतिरिक्तः पुमानपरिणतिधर्मोपपा
 दितः संप्रतिलोकप्रत्यक्षमप्यत्र प्रमाणयति अतश्चैतद्वि
 ति अवश्यं चैतदित्यर्थः द्रष्टव्यं यथा हि नीलाद्यनुरक्त
 चित्तनीलाद्यर्थं प्रत्यक्षेणैवावस्थापयति एवं दृष्टच्छाया
 पत्त्या तदनुक्तं चित्तं द्रष्टारमपि प्रत्यक्षेणावस्थापयति
 अस्ति हि आकारज्ञाननीलमहंसंप्रत्येमि इति तस्मात्
 त्वेव वत् ज्ञातापि प्रत्यक्षसिद्धोऽपि न विविच्यैवावस्थापि-

तो यथाजले चंद्रमसो विबिंनत्वे तावता तदप्रत्यक्षं न चा
 स्य जलगतत्वे तदप्रमाणमिति चंद्ररूपेण प्रमाणं भवि
 तुमर्हति तस्माच्चित्तप्रतिबिंबिततया चैतन्यगोचरा
 पिनचैतन्यगोचरेति तदिदं सर्वार्थत्वं चित्तस्येति त
 देतदाह मनोहीति न केवलं तदाकारापत्यामंतव्येना
 र्थेनोपरक्तं मनः अपितु स्वयंचेति चकारोभिन्नक्रमः
 पुरुषेणेत्यस्यानंतरं द्रष्टव्यः तच्छायापत्तिः पुरुषस्य व
 त्तिः द्यं च चैतन्यच्छायापत्तिश्चित्तस्यैवाशिकैरभ्युपे
 तव्या कथमन्यथा चित्ते चैतन्यमेते आरोपयावभूवु
 रित्याह तदनेनेति केचिद्देनाशिका बाह्यार्थवादिनः
 अपरे विज्ञानमात्रवादिनः ननु यदि चित्तमेव द्रष्टा
 कारं दृश्याकारं हंत चित्तादभिन्नावेवास्तां द्रष्टा ह
 श्येयथाहुः अभिन्नोपि हि बुद्ध्यात्मा विपर्यसितदर्श
 नैः ग्राह्यग्राहकसंचित्तिभेदवानिवलक्ष्यत इति त
 त्कथमेतेन कं पनीया इत्यत आह समाधिप्रज्ञायामि
 ति ते खलूक्ताभिरुपपत्तिभिश्चित्तातिरिक्तं पुरुषम
 भ्युपगम्याप्यष्टांगयोगोपदेशेन समाधिप्रज्ञायामा
 त्मगोचरायामनतार्यबोधयितव्याः तद्यथा समा
 धिप्रज्ञायां प्रज्ञेयोर्यथा आत्मा प्रतिबिंबीभूतो न्यः क
 स्मात् तस्यात्मनः आलंबनीभूतत्वात् अथ चित्ताद्
 भिन्नमेव कस्मान्नालंबनं भवतीति यदि युक्तिबोधि
 तोपि नैजात्याद्दृष्टत्वं हेतुनाह सचेदात्मरूपो

र्थश्चित्तमात्रं स्यात् तत्तु ततो व्यतिरिक्तः ततः कथं प्रज्ञयैव
 प्रज्ञारूपमवधार्येत स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् उपसंहर
 तितस्मादिति समीचीनोपदेशेनानुकंपिता भवन्ती
 त्याह स्वमेतदिति जातितः स्वभावपदस्यार्थः चित्ता-
 तिरिक्तात्मसद्भावे हेतुंतरमवतारयति कुतश्चेति त
 दरित्वात् अथप्यसंख्येयाः कर्मवासनाः क्लेशवासना
 श्च चित्तमेवाधिरोहते न तु पुरुषं तथा च वासनाधीना
 विपाकाश्चित्ताश्रयतया चित्तस्य भोक्तृतामावहन्ति भो
 क्तृत्वे च भोग्यमिति सर्वचित्तार्थप्राप्तं तथापि तच्चित्त
 मसंख्येयवासनाविचित्रमपि परार्थकस्मात्संहत्य-
 कारित्वादिति सूत्रार्थः व्याचष्टे तदेतदिति स्यादितच्चि-
 त्तं संहत्यापि करिष्यति स्वार्थं च भविष्यतिकः खलु वि
 रोध इति यदि कश्चिद्भूयात्वं प्रत्याह संहत्यकारिणेति
 सुखचित्तमिति भोगसुपलक्षयति तेन दुःखचित्तमपि
 द्रष्टव्यं ज्ञानमित्यपवर्ग उक्तः एतदुक्तम् भवति सु
 ख दुःखे चित्ते प्रतिकूलानुकूलात्मकेनात्मनिसंभ
 वतः स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् न चान्योपि संहत्यका
 री साक्षात्परंपर्यावा सुखदुःखे विदधानस्लाभ्याम
 नुकूलनीयः प्रतिकूलनीयो वा तस्माद्यः साक्षात्परं-
 पर्यावा न सुखदुःखयोर्व्याप्तिर्यते स एवाभ्यामनुकू
 लनीयः प्रतिकूलनीयो वा स च नित्योदासीनः पुरुषः
 एवमपवृज्यते येन ज्ञानेन तस्यापि नोपलब्धत्वात्

स्वात्मनि च वृत्तिविरोधान्न ज्ञानार्थत्वं न चान्यविष-
 याद्दस्मादप्रवर्तसंभवो विदेहप्रकृतिलयानामवव-
 र्मासंभवात् तस्मात्तत्ज्ञानमपि पुरुषार्थमेव न तत्
 स्वार्थनापि परमात्रार्थसंहतपरार्थत्वेनानवस्थाप्रसं-
 गादसंहतपरार्थसिद्धिरिति तदेव कैवल्यमूलबीजं यु-
 क्तिमयमात्मदर्शनमुक्त्वा तदुपदेशादिकृतं पुरुष-
 मनधिकृतपुरुषांतराद्व्यावृत्तमाह विशेषनिवृत्तिः य-
 स्यात्समाभावेभावनास्तितस्याष्टांगयोगोपदेशादनुति-
 ष्ठतोयुं जानस्य तत्परिपाकात् चित्तसत्त्वपुरुषयोर्विशे-
 षदर्शनादात्मभावभावनानिवर्तते यस्यात्मभावभाव-
 नैव नास्ति नास्तिकस्य तस्योपदेशानधिकृतस्यापरि-
 निश्चितात्मतत्परं लोकभावस्य नोपदेशानविशेषदर्श-
 नं नात्मभावभावनानिवृत्तिरितिसूत्रार्थः नन्वात्मभा-
 वभावनायाः चित्तवर्तिन्याः कुतो वागमद्वयत आह
 यथा प्रादुर्धीति प्राग्भवीयं तत्त्वदर्शनबीजमपवर्गभा-
 गीयं यत्कर्माष्टांगयोगानुष्ठानं तदेकदेशानुष्ठानं वातर-
 भिनिवर्तितमस्तीत्यनुमीयते तस्य चात्मभावनातश्च
 मेव स्वाभाविकीवस्त्वभ्यासं विनापि प्रवर्तते अनधिका-
 रिणमाममिनां वचनेन दर्शयति यस्याभावादिदमिविपु-
 र्वपक्षः नास्तिककर्मफलं परलोकिनोभावात् परलोका-
 भावइति तत्र रुचिररुचिश्च निर्णये पंचविंशतितत्त्व-
 विषये आत्मभावभावनाप्राग्व्याख्यातविशेषदर्शिनः

परामर्शमाह चित्तस्यैवेति तस्यविशेषदर्शनेन कुशल
 स्यात्मभावभावनाविनिवर्ततेदति अथविशेषदर्शि
 नः कीदृशं चित्तमित्यत आह तदा चित्तं निगदव्याख्या
 तम् स्यादेतद्दिशेषदर्शनं चेद्विवेकनिष्ठं न जातु चित्तं
 व्युत्थितं स्याद्दृश्यते चास्य भिन्नमठतो व्युत्थितमित्य
 त आह तेभ्यः प्रत्ययेति प्रतीयते येन सप्रत्ययश्चित्त
 सत्त्वं तस्माद्विवेकश्चित्तेः तेन निम्नस्य जानामीति सा
 क्षात् मोक्षेऽविविच्य दर्शितो न जानामीति मोहस्तन्मू
 लावहंकारममकारावहमस्मीति वा ममेति दर्शितौ
 क्षीयमाणानि च तानि बीजानि चेति समासः पूर्वसं-
 स्कारेभ्यो व्युत्थानसंस्कारेभ्यः स्यादेतत् सत्यपि विवे
 कज्ञाने व्युत्थानसंस्कारा यदि प्रत्ययांतराणि प्रसुवते-
 कस्तर्हि हानहेतुरेतेषां यतः प्रत्ययांतराणि न पुनः प्र-
 सवीरन् नित्यत आह हानकं अपरिपक्वविवेकज्ञान
 स्याक्षीयमाणा व्युत्थानसंस्काराः प्रत्ययांतरं प्रसुवतेन
 तु परिपक्वविवेकज्ञानस्य क्षीणाः प्रत्ययांतराणि प्रस्तौ-
 तुमर्हति यथा विवेकच्छिद्रसमुत्पन्ना अपि कुशानसं-
 स्कारांतरं प्रसुवते तत्कस्य हेतोः तदेते क्लेशा विवेक-
 ज्ञानवन्निदग्धबीजभावा इति एव व्युत्थानसंस्का-
 रा अपीति अथ व्युत्थानसंस्कारा विवेकज्ञानसंस्कारै-
 र्निरोद्धव्याः विवेकसंस्काराश्च निरोधसंस्कारैर्निरोध-
 संस्काराणां त्ववाह्यविषयत्वं दर्शितं निरोधोपायः प्रा-

यश्चिंतनीय इत्यत आह ज्ञानसंस्कारस्त्विति परैरा
 ग्यसंस्कारा इत्यर्थः तदेवं सूत्रकारो व्युत्थाननिरोधोपा
 यं प्रसंख्यानमुक्त्वा प्रसंख्याननिरोधोपायमाह प्रसमा
 धिः ततः प्रसंख्यानान्न किञ्चित् सर्वभावाधिष्ठातृत्वा
 दिप्रार्थयते प्रत्युत तत्रापि क्लृप्ताति परिणामित्वदे
 षदर्शनेन विरक्तः सर्वथा विवेकरव्यातिरेव भवति ए
 तदेव विवृणोति तत्रापीति यदा व्युत्थानप्रत्ययाभवे
 शुः तदानायं ब्राह्मणः सर्वथा विवेकरव्यातिः यतस्त
 स्य न प्रत्ययांतराणि भवन्ति ततः सर्वथा विवेकरव्या
 तिरिति तदास्य धर्ममेघः समाधिर्भवति एतदुक्तं भव
 ति प्रसंख्याननिरोधस्तन्निरोधमिच्छन् धर्ममेघं समा
 धिमुपासीत तदुपासने च सर्वदा विवेकरव्यातिर्भव
 ति तथान्च तन्निरोद्धुं पारयतीति तस्य च प्रयोजनमा
 ह ततः तिस्रः कस्मात्पुनर्जीवन्नेव विमुक्तो भवति उक्त
 रं यस्मादिति क्लृप्तकर्मवासेद्धः किल कर्माशयो जात्या
 दिनिदानं न चासति निदाने निदानी भवितुमर्हति य
 आहान्न भगवानक्षपादः वीतरागजन्मा दर्शनादिति
 अथैवं धर्ममेघे सति कीदृशं चित्तमित्यत आह तदा
 सर्वात्म्यं आव्रियते चित्तसत्त्वमेभिरिति आवरणानि
 मलाः क्लृप्तकर्माणि सर्वे च ते आवरणमलाश्चेति स
 र्वविवरणमलाः तेभ्योऽप्येतस्य चित्तसत्त्वस्य ज्ञानस्य
 ज्ञायतेनेनेति अनया व्युत्पत्त्या ज्ञानस्यादपरिमेय

त्वात्तज्ज्ञानमल्पम् यथाहि शरदि घनपटलमुक्तचंद्रा =
 च्छिषः परितः प्रद्योतमानस्य प्रकाशानंत्यास्रकाश्याः घ
 टादयोत्पाः प्रकाशंते एवमुपग रजस्तमस = = =
 श्रित्तसत्त्वस्य प्रकाशानत्यादल्पं प्रकाश्यमिति तदेतदाह
 सर्वैरिति एतदेव व्यतिरेकमुखेन स्फोरयति आवर
 केण तमसाभिभूतमिति क्रियाशीलेन रजसा प्रवर्त्ति
 तमतएवोद्घाटितं प्रदेशादपनीततम इत्यर्थः अतए
 व सर्वान् धर्मान् क्षेयान् मेहति वर्षति प्रकाशनेने
 ति धर्ममेघ इत्युच्यते नन्वयमस्तु धर्ममेघः समाधिः
 सवासनक्लेशकर्माशयप्रशमहेतुः अथ सत्यप्यस्मि =
 कस्मात् न जायते पुनर्जतुरित्यत आह यत्रेदमुक्त =
 मिति कारणसमुच्छेदादपि चेत्कार्यं क्रियते हंतभोः म =
 णिवेधादयोधादिभ्यो भवेयुः प्रत्यक्षाः तथा चानुपपन्नार्थ
 तात्पर्याभावात् को लौकिक उपपन्नार्थः स्यात् अवि =
 ध्यदंधो मणिमिति आवयत् ग्रथितवान् प्रत्यमुंचत् पि
 नहुवान् अभ्यपूजयत् स्तुतवानिति ननु धर्ममेघ =
 स्य पराकाष्ठाज्ञानप्रसादमात्रं परं वैराग्यं समूलतया
 तमपहंतु व्युत्थानसमाधिसंस्कारान् क्लेशकर्माशया
 न् गुणास्तु स्वतएव विकारकरणशीलाः कस्मात्तादृ =
 शमपि पुरुषं प्रतिदेहेन्द्रियादिनारभंत इत्यत आह
 ततो गुणानां शीलमिदं गुणानां पदमीयं प्रतिकृतार्थास्त
 प्रति न प्रवर्त्तते इति भावः अत्रांतरे परिणामक्रमं पृच्छ

ति अथ कोयमिति क्षणक्रमः परिणामक्रमः क्षणप्रति-
 योगीक्षणः प्रतिसवधी यस्य सतथोक्तः क्षणप्रचयाश्र-
 य इत्यर्थः न जातुक्रमः क्रमवन्तमन्तरेण शक्यो निरूपयि-
 तु न चैकस्यैव क्षणस्य क्रमः तस्मात् क्षणप्रचयाश्रयः प-
 रिशिष्यते तदिदमाह क्षणानन्तर्येति परिणामक्रमे प्र-
 माणमाह परिणामस्येति नञस्य हि वस्त्वस्य प्रयत्न सं-
 रक्षितस्यापि चिरेण पुराणता दृश्यते सोऽयं परिणामस्या-
 परांतः पर्यवसानं तेन हि परिणामस्य क्रमः ततः प्राग-
 पि पुराणतायाः सूक्ष्म सूक्ष्मतर सूक्ष्मतम स्थूलतमत्वा-
 दीनां पौर्वापर्यमनुमीयते एतदेव व्यतिरेकमुखेन दर्-
 शयति न होति अननुभूतोऽप्राप्तः क्रमक्षणोपयासात्त-
 थोक्तानन्वेषक्रमः प्रधानस्य न संभवंति तस्य नित्यत्वादि-

रूपेण परिणामादस्तु परिणामक्रमः पुरुषस्य त्वपरि-
 णामिनः कुतः परिणामक्रम इत्यत आह कूटस्थेति
 तत्र वद्वानां चित्ताव्यतिरेकाभिमानान्तत्परिणामाध्या-
 सः मुक्तानां चास्ति क्रियामुपादायावास्तवोऽपि परिणा-
 मे मोहकल्पितः शब्दस्य पुरःसरतया तत्सृष्टौ विक-
 ल्योऽस्ति क्रियामुपादत्त इति गुणेष्वलब्धपर्यवसानः
 परिणामक्रम इत्युक्तं तदसहमानं पृच्छति अथेति स्थि-
 त्येति महाप्रलयावस्थायां गत्येति सृष्टौ एतदुक्तं भ-
 वति यथानंत्यान्तपरिणामसमाप्तिः संसारस्य हंत भोः
 कथं महाप्रलयसमये सर्वेषामात्मनां सहसा समुच्छि-
 द्येत कथंच सृष्ट्यादौ सहसोत्पद्येत संसारः तस्मादेकैक-
 स्यात्मनो मुक्तिक्रमेण सर्वेषां विमोक्षा दुर्लभः सर्वेषां सं-
 सारक्रमेणेति प्रधानपरिणामपरिसमाप्तिः एवं च प्र-
 धानस्याप्यनित्यत्वप्रसंगः न चापूर्वसत्त्वप्रादुर्भाव इ-
 ष्यते येनानंत्यं स्यात् तथा सत्यं नादित्वव्याहतेः सक-
 लशस्त्रार्थभंगप्रसंग इति भावः उत्तरमाह अवचनी-
 यं अनुत्तराह मेतत् एकांतता एव तस्यावचनीयतां दर्-
 शयितुमेकांतवचनीयं प्रश्नं दर्शयति अस्ति प्रश्न इति
 सर्वो जातो मरिष्यतीति प्रश्नोत्तरम् ॐ भो इति सत्यं भो इ-
 त्यर्थः अविभज्य वचनीयमुक्त्वा प्रविभज्य वचनीयं प्र-
 श्नामाह अथ सर्व इति विभज्य वचनीयतामाह विभ-
 ज्येति विभज्य वचनीयमेव प्रश्नांतरं निस्पृष्टार्थमाह

तथा मनुष्येति अयं त्ववनीय एकांततः न हि सामान्ये
 न कुशला कुशलपुरुषसंसारस्यांतु वत्त्वमनंत वत्त्वं वा
 शक्यमेकांततो वक्तुं यथा प्राणभृन्मात्रस्य श्रेयस्त्वम
 श्रेयस्त्वं वा नैकांततः शक्यमवधारयितुं यथा जात
 मात्रस्य मरणमेकांतो विभज्य पुनः शक्यावधारणमि
 त्याह कुशलस्येति अयमभिसंधिः क्रमेण मोक्षे सर्वेषां
 मोक्षात्संसारोच्छेद इत्यनुमानं तच्चागमसिद्धमोक्षाश्च
 यंतथा चाभ्युपगतमोक्षप्रतिपादकागमप्रमाणभावः
 कथं तमेवागमं प्रधानविकारनित्यतायामप्रमाणीकु
 र्यात् तस्मादागमबाधितविषयमेतदनुमानं न प्रमाणं
 श्रूयते हि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषु सर्गप्रतिसर्गपरं
 पराया अनादित्वमनंतत्वं चेति अपि च सर्वेषामेवात्म
 नां संसारस्य नता वद्युगपदुच्छेदः संभवी न हि पंडित
 पाणामप्यनेकजन्मपरंपराभ्यासपरिश्रमसाध्या विवे
 करव्यातिप्रतिष्ठा किंपुनः प्राणभृन्मात्रस्य स्थावरजंगमा
 देरेकदाऽकस्माद्वितुमर्हेति न च कारणायोगपदे क्ता
 र्ययोगपदं युज्यते क्रमेण तु विवेकरव्यातावसंख्येयानां
 क्रमेण मुक्तौ न संसारोच्छेदो नंतत्वाज्जंतूनामसंख्येय
 त्वादितिसर्वमवदातं कैवल्यरूपावधारणपदस्य सूत्र
 स्यावांतरसंगतिमाह गुणाधिकारेति पुरुषार्थशून्यानां
 गुणानां प्रतिप्रसवः कैवल्यं स्वरूपप्रतिष्ठावाप्तिरिति शक्ति
 रितिकृतकर्णीयतया पुरुषार्थशून्यानां यः प्रतिप्रस

स्वकारणे प्रधाने लयः तेषां कार्यकारणात्मनां गुणानां
 स्थानसमाधिनिरोधसंस्कारामनसिलीयं ते मनोस्मिता=
 यां अस्मितालिंगं लिंगमलिंगे इति यो यं गुणानां कार्यका
 रणात्मकानां प्रतिसर्गः तत्कैवल्यं यं कंचित्पुरुषं प्रतिप्र
 धानस्य मोक्षः स्वरूपप्रतिष्ठापुरुषस्य वामोक्ष इत्याह
 स्वरूपेति अस्ति हि महाप्रलयेऽपि स्वरूपप्रतिष्ठान्विति
 शक्तिः न चासौ मोक्ष इत्यत आह पुनरिति सौत्र इति=
 शब्दः शास्त्रपरिसमाप्तौ मुक्त्यर्हं चित्तं परलोके मे यत्
 सिद्धयो धर्मघनः समाधिः द्वयोश्च मुक्तिः प्रतिपादिता=
 स्मिन्पादे प्रसंगादपि चानन्यदुक्तं निदानं तापानामुदि
 तमथ तापाश्च कथिताः सहांगैरष्टाभिर्विहितमिह यो
 गद्वयमपि कृतो मुक्तेरध्वागुणपुरुषभेदः स्फुटतरो वि
 चित्तं कैवल्यं परिगलिततापान्वितिरसौ ॥ इति श्रीवा
 चस्पतिमिश्रविरचितायां पातंजलभाष्यव्याख्यायां कै
 वल्यपादश्चतुर्थः समाप्तः ४ ॥ ७ ॥ ॐ ॥ ७ ॥

